

Dziennik Urzędowy C 259E

Unii Europejskiej

Tom 52

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

29 października 2009

Zawiadomienie nr

Treść

Strona

Parlament Europejski

SESJA 2008 – 2009

Posiedzenia od 22 do 24 kwietnia 2008 r.

TEKSTY PRZYJĘTE

*Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 154 E z 19.6.2008.**Teksty przyjęte w dniu 22 kwietnia 2008 r. dotyczące absolutorium z wykonania budżetu za rok 2006 zostały opublikowane w Dz.U. L 88 z 31.3.2009.*

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski**Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.**

2009/C 259 E/01	Dawstwo i przeszczepianie narządów: działania polityczne na poziomie UE Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów: działania polityczne na poziomie UE (2007/2210(INI))	1
2009/C 259 E/02	Rola wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie roli wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej (2007/2149 (INI))	9
2009/C 259 E/03	Roczne sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2006 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2006 (2007/2251(INI))	14
2009/C 259 E/04	Rozwiązanie kwestii bezdomności Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej	19

PL

Cena: 26 EUR

(Ciąg dalszy)

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

2009/C 259 E/05	Rola społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej (2007/2212(INI))	22
2009/C 259 E/06	Realizacja dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie realizacji dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (2007/2138(INI))	29
2009/C 259 E/07	Sprawozdanie dotyczące postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r. Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r. (2007/2268 (INI))	35
2009/C 259 E/08	Polityka Chin i jej skutki dla Afryki Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie polityki Chin i jej skutków dla Afryki (2007/2255(INI))	41

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

2009/C 259 E/09	Roczna strategia polityczna Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznej strategii politycznej Komisji na 2009 r.	56
2009/C 259 E/10	Katastrofa statku New Flame Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie katastrofy statku New Flame i jej skutków dla zatoki Algeciras	61
2009/C 259 E/11	V szczyt Ameryka Łacińska i Karaiby/UE w Limie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie V szczytu Ameryka Łacińska i Karaiby/UE w Limie	64
2009/C 259 E/12	Sytuacja w Birmie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie sytuacji w Birmie	70
2009/C 259 E/13	Bioróżnorodność i bezpieczeństwo biologiczne Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie przygotowań do spotkań COP-MOP w sprawie bioróżnorodności i bezpieczeństwa biologicznego (Bonn, Niemcy)	73
2009/C 259 E/14	Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” (2007/2184(INI))	77
2009/C 259 E/15	Umowa o wolnym handlu WE/Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej	83

Zawiadomienie nr	Treść (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 259 E/16	Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych (2007/2203(INI))	86
2009/C 259 E/17	Międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej i zarządzanie przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) i zarządzania przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) (2006/2248(INI))	94
2009/C 259 E/18	Zimbabwe Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie Zimbabwe	101
2009/C 259 E/19	Prawa kobiet w Iranie Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie praw kobiet w Iranie	103
2009/C 259 E/20	Czad Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie rezolucji w Czadzie	106

III Akty przygotowawcze

Parlament Europejski

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

2009/C 259 E/21	Współpraca transgraniczna w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie inicjatywy zgłoszonej przez Republikę Federalną Niemiec w sprawie przyjęcia decyzji Rady dotyczącej wdrożenia decyzji 2008/.../WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (11563/2007 — 11045/1/2007 — C6-0409/2007 — 2007/0821(CNS))	111
2009/C 259 E/22	Statut Rzecznika Praw Obywatelskich Projekt decyzji Parlamentu Europejskiego przyjętej dnia 22 kwietnia 2008 r. zmieniającej decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (2006/2223(INI)) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie postanowień i ogólnych warunków wykonywania funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich	116 116

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

2009/C 259 E/23	Protokół do Układu WE/Była Jugosłowiańska Republika Macedonii o stabilizacji i stowarzyszeniu, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej *** Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (16731/2007 — COM(2007)0623 — C6-0093/2008 — 2007/0218(AVC))	121

2009/C 259 E/24	Stosowanie art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi (konsorcja) (wersja skodyfikowana) * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi (konsorcja) (wersja skodyfikowana) (COM(2007)0753 — C6-0475/2007 — 2007/0265(CNS))	121
2009/C 259 E/25	Mediacja w sprawach cywilnych i handlowych ***II Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (15003/5/2007 — C6-0132/2008 — 2004/0251(COD))	122
2009/C 259 E/26	Europejskie programy radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ***I Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszej realizacji europejskich programów radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) (COM(2007)0535 — C6-0345/2007 — 2004/0156(COD))	123
	Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszej realizacji europejskich programów radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)	124
2009/C 259 E/27	Rozszerzenie zakresu obowiązywania dyrektywy 2003/109/WE na osoby objęte ochroną międzynarodową * Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/109/WE w celu rozszerzenia zakresu jej obowiązywania na osoby objęte ochroną międzynarodową (COM(2007)0298 — C6-0196/2007 — 2007/0112(CNS))	126
2009/C 259 E/28	Dostosowanie wieloletnich ram finansowych Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w zakresie dostosowania wieloletnich ram finansowych (COM(2008)0152 — C6-0148/2008 — 2008/2083(ACI))	129
Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.		
2009/C 259 E/29	Budżet na rok 2009, Sekcja III — Komisja: ramy i priorytety budżetowe na rok 2009 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie ram i priorytetów budżetowych na rok 2009 (2008/2024(BUD))	132

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Dawstwo i przeszczepianie narządów: działania polityczne na poziomie UE

P6_TA(2008)0130

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów: działania polityczne na poziomie UE (2007/2210(INI))

(2009/C 259 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając artykuł 152 ust. 4 lit. a) Traktatu WE,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dawstwa i przeszczepiania narządów: działania polityczne na poziomie UE (COM(2007)0275), a także towarzyszący komunikatowi dokument roboczy Komisji: streszczenie oceny wpływu (SEC(2007)0705),
- uwzględniając dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2001/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie zbliżania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wdrożenia zasady dobrej praktyki klinicznej w prowadzeniu badań klinicznych produktów leczniczych przeznaczonych do stosowania przez człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wytyczne Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w sprawie przeszczepiania narządów ludzkich,
- uwzględniając Konwencję w sprawie praw człowieka i biomedycyny Rady Europy wraz z protokołem dodatkowym dotyczącym przeszczepiania narządów i tkanek pochodzenia ludzkiego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 48.⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.⁽³⁾ Dz.U. L 201 z 31.7.2002, str. 37.⁽⁴⁾ Dz.U. L 121 z 1.5.2001, str. 34.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- mając na uwadze sprawozdanie Rady Europy z 1999 r. zatytułowane „Meeting the organ shortage — Current status and strategies for improvement of organ donation” (Niedobór narządów. Aktualna sytuacja i strategie poprawy dawstwa narządów),
  - mając na uwadze sprawozdanie Rady Europy „Guide to the safety and quality assurance for organs, tissues and cells” ⁽¹⁾, (Zapewnienie bezpieczeństwa i jakości narządów, tkanek i komórek),
  - uwzględniając dokument z pierwszego posiedzenia ekspertów krajowych na temat dawstwa i przeszczepiania narządów na szczeblu Wspólnoty, które odbyło się w Brukseli w dniu 13 września 2007 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Prawnej i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0090/2008),
- A. mając na uwadze, że zapotrzebowanie na przeszczepy narządów w Unii Europejskiej nieprzerwanie wzrasta, szybciej niż liczba oddawanych organów, że ponad 60 000 pacjentów wymagających przeszczepów znajduje się na listach oczekujących w całej UE, że znaczna liczba pacjentów umiera w wyniku chronicznego niedoboru narządów oraz że zwiększenie liczby dawców nie prowadzi do skrócenia list oczekujących,
- B. mając na uwadze, że handel narządami, komercjalizacja i turystyka przeszczepowa, które są niezgodne z poszanowaniem ludzkiej godności, rozwijają się w szybkim tempie; mając na uwadze, że istnieje związek pomiędzy brakiem narządów i handlem nimi oraz że potrzeba więcej danych na temat handlu narządami,
- C. mając na uwadze, że kwestie bezpieczeństwa są często pomijane w przypadku dokonywania nielegalnego komercyjnego przeszczepu narządów, co może spowodować zagrożenie dla życia zarówno dawcy, jak i biorcy,
- D. mając na uwadze, że cztery państwa członkowskie nadal nie ratyfikowały Konwencji ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, pięć państw członkowskich nie ratyfikowało uzupełniającego ją Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi („protokołu z Palermo”), dziewięć państw członkowskich nie ratyfikowało Protokołu fakultatywnego do Konwencji ONZ o prawach dziecka w sprawie handlu dziećmi, dziecięcej prostytucji i dziecięcej pornografii, a 17 państw członkowskich nie ratyfikowało Konwencji Rady Europy w sprawie Działań przeciw Handlowi Ludźmi,
- E. mając na uwadze, że pomimo iż według aktualnych danych szacunkowych skala handlu narządami jest niewielka w stosunku do innych form nielegalnego handlu, handel narządami i tkankami staje się coraz poważniejszym globalnym problemem, występującym w obrębie granic państwowych i ponad nimi oraz wynikającym z popytu (ocenia się, że rocznie w Europie jest 150-250 takich przypadków),
- F. mając na uwadze, że handel narządami i tkankami jest formą handlu ludźmi, co stanowi poważne naruszenie podstawowych praw człowieka, a w szczególności godności ludzkiej i nietykalności cielesnej, oraz może podważyć zaufanie obywateli do legalnego systemu transplantacji, co może prowadzić do dalszego niedoboru dobrowolnie oddawanych narządów i tkanek,
- G. mając na uwadze, że jakość, bezpieczeństwo, skuteczność i przejrzystość mają zasadnicze znaczenie, jeżeli społeczeństwo ma odczuć korzyści, jakie może zaoferować przeszczepianie jako terapia,
- H. mając na uwadze, że transplantacja organów jest jedynym dostępnym sposobem leczenia krańcowej niewydolności organów, takich jak wątroba, płuca i serce oraz najbardziej skuteczną pod względem kosztów metodą leczenia krańcowej niewydolności nerek; mając na uwadze, że transplantacja organów umożliwia ratowanie życia i oferuje lepszą jakość życia,

⁽¹⁾ Wydanie 3, 2007 r.

⁽²⁾ SANCO C6 EFZ/gsc D (2007) 360346.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że między państwami członkowskimi i na ich obszarze istnieją poważne różnice w zakresie wskaźników dotyczących przeszczepów, źródeł (tzw. żywy lub zmarły dawca) narządów, a nawet rozbieżności w zakresie wymogów jakościowych i minimalnych wymogów bezpieczeństwa dawstwa i przeszczepiania narządów, natomiast podejście organizacyjne do przeszczepiania jest różne w poszczególnych państwach członkowskich, prowadząc do niejednakowych norm w obrębie UE,
  - J. mając na uwadze, że państwa członkowskie mają różne ramy prawne (w niektórych państwach członkowskich wymagane jest wyrażenie zgody, w pozostałych wyrażenie sprzeciwu) oraz że doświadczenia poszczególnych państw członkowskich wykazują, że wpływ systemu prawnego na ilość dawców jest dość ograniczony,
  - K. mając na uwadze, że alternatywą transplantacji pozostaje często intensywna terapia, która jest nieprzyjemna dla pacjenta i stanowi obciążenie dla systemu zdrowia oraz dla rodziny i opiekunów pacjentów,
  - L. mając na uwadze, że dawstwo i przeszczepianie narządów to kwestie delikatne i złożone, obejmujące nie tylko medyczne, ale także prawne i etyczne aspekty, które, aby mogły zostać rozwinięte, wymagają pełnego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego,
  - M. mając na uwadze, że przeszczepianie narządów do celów leczniczych stwarza ryzyko przenoszenia chorób zakaźnych i innych,
  - N. mając na uwadze, że pewna liczba narządów jest już wymieniana między państwami członkowskimi i istnieją już różne europejskie organizacje wymiany organów (np. Scandiatransplant, Eurotransplant),
  - O. mając na uwadze, że istniejące doświadczenia wykazują pozytywne wyniki (np. model hiszpański, belgijski projekt GIFT, DOPKI, Stowarzyszenie na rzecz Dawstwa i Przeszczepów (Alliance-O)) oraz że należy je uwzględnić,
  - P. mając na uwadze, że uświadomienie społeczne, konkretne i pozytywne informowanie oraz specjalistyczne szkolenia i zaawansowane zdolności komunikacyjne profesjonalistów odgrywają ważną rolę w zwiększaniu chęci do dawstwa narządów,
  - Q. mając na uwadze, że celem zminimalizowania liczby osób potrzebujących w przyszłości przeszczepu organów lub nerek konieczne jest wprowadzenie skutecznych środków zdrowia publicznego, ułatwiających wczesne wykrywanie oraz postępowanie w zakresie chorób przewlekłych, takich jak przewlekła choroba nerek, które powodują konieczność przeszczepiania organów,
1. z zadowoleniem przyjmuje powyższy komunikat Komisji, proponujący niezwykle oczekiwane zintegrowane, podejście trójstronne;

Narzędzie prawne

2. oczekuje na wniosek Komisji w sprawie dyrektywy ustanawiającej wymogi w zakresie jakości i bezpieczeństwa w dziedzinie oddawania, pobierania, testowania, konserwowania, transportu i przydziału narządów w obrębie UE, jak również środków, które powinny zostać uruchomione, by wdrożyć te wymogi; podkreśla jednakże, że przyszłe ramy legislacyjne nie powinny stanowić dodatkowego nadmiernego obciążenia administracyjnego dla państw członkowskich lub usługodawców ani też zagrażać stosowaniu istniejących dobrych praktyk lub praktyk dostosowanych do uwarunkowań i sytuacji w poszczególnych państwach członkowskich lub zawierać takich wymogów, które prowadziłyby do ograniczenia liczby potencjalnych i rzeczywistych dawców;
3. podkreśla, że nowa dyrektywa powinna uzupełniać i umacniać wysiłki państw członkowskich skierowane na opracowanie czynnej i skutecznej metody koordynacji, nie uniemożliwiając wprowadzania lub utrzymania bardziej restrykcyjnych środków;
4. podkreśla, że dyrektywa powinna obejmować postępy poczynione przez nauki medyczne;

Współpraca między państwami członkowskimi

5. wyraża zaniepokojenie spowodowane niedostateczną z punktu widzenia zapotrzebowania pacjentów ilością narządów ludzkich nadających się do przeszczepienia; uważa, że zmniejszenie niedoboru organów i dawców jest podstawowym wyzwaniem, z którym mierzą się państwa członkowskie w odniesieniu do przeszczepów narządów; przypomina, że wiele tysięcy pacjentów w Europie wpisanych jest aktualnie na listy oczekujących, wśród których występuje znaczny wskaźnik śmiertelności;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

6. zauważa, że przyznawanie organów powinno opierać się na medycznej zdolności pacjenta do przyjęcia organu; jest zdania, że nie można tolerować dyskryminacji w oparciu o niepełnosprawności niemające wpływu na szanse przyjęcia organu przez pacjenta;

7. podkreśla, że oddanie organów jest darem; dlatego też zwraca uwagę, że przy poszukiwaniu odpowiedzi na poważny niedobór organów w UE, wyjątkowo ważne jest poszanowanie i ochrona wolnego wyboru w zakresie oddania organów;

8. odnotowuje, że w obrębie UE istnieją znaczne rozbieżności w zakresie źródeł (żywy lub zmarły dawca) narządów, występują istotne różnice między podejmowanymi przez państwa członkowskie pomyślnymi próbami zwiększania liczby dawców, a także rozbieżności w zakresie wymogów dotyczących jakości i bezpieczeństwa dawstwa oraz różnice w edukacji i szkoleniu personelu medycznego i paramedycznego; jest zdania, że różnice te mogą być częściowo uzasadnione połączeniem czynników natury gospodarczej, strukturalnej, administracyjnej, kulturowej, etycznej, religijnej, historycznej, społecznej i prawnej, mimo że czynnikiem krytycznym wydaje się być sposób przebiegu całego procesu prowadzącego do dawstwa i przeszczepu;

9. wyraża głębokie przekonanie, że istnieje znaczny potencjał dzielenia doświadczeń pomiędzy państwami członkowskimi w celu zwiększenia liczby dawców i wyrównania dostępu do przeszczepów w UE; oczekuje zatem na program działań Komisji w zakresie wzmocnienia współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w celu:

- zwiększenia dostępności organów,
- zwiększenia skuteczności i dostępności systemów przeszczepów,
- podniesienia świadomości społecznej,
- jakość i bezpieczeństwo żywności;

10. podkreśla w związku z tym, że sprawą najwyższej wagi jest ustanowienie odpowiednio ustrukturyzowanych systemów działania oraz promowanie udanych wzorców w państwach członkowskich i pomiędzy nimi, a stosownych przypadkach na poziomie międzynarodowym; sugeruje, że systemy działania powinny obejmować właściwe ramy legislacyjne, infrastrukturę techniczną i logistyczną, pomoc psychologiczną i organizacyjną oraz odpowiednią strukturę organizacyjną w szpitalu i na poziomie ponadszpitalnym z wysoko wykwalifikowanym personelem, połączoną z jasnymi przepisami dotyczącymi systemu monitorowania, skutecznym i sprawiedliwym przydziałem oraz dostępem do systemu transplantacji;

Zwiększenie dostępności narządów

11. podkreśla, że państwa członkowskie są odpowiedzialne za swój własny model prawny; zauważa, że w UE istnieją dwa modele z różnymi wariantami; uważa, że dostosowywanie lub harmonizowanie systemów prawnych nie jest konieczne; wzywa państwa członkowskie do przyjęcia przepisów prawnych umożliwiających wyznaczenie przedstawiciela prawnego, który decydowałaby o pobraniu narządów od zmarłej osoby;

12. wzywa państwa członkowskie do realizacji pełni potencjału dawstwa post mortem; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do dołożenia jak największych starań w celu poprawy ich systemów organizacyjnych poprzez:

- uwrażliwianie, edukację i szkolenie personelu medycznego i paramedycznego,
- wspieranie finansowe szpitali celem powołania szpitalnych koordynatorów (lekarzy pracujących na oddziałach intensywnej terapii wspieranych przez zespół medyczny), których zadaniem byłoby aktywne identyfikowanie potencjalnych dawców i kontaktowanie się z ich rodzinami,
- wdrożenie programu poprawy jakości we wszystkich szpitalach lub zespołach szpitali w UE, posiadających potencjał dawstwa narządów;

13. wzywa państwa członkowskie, by w celu zwiększenia dostępności organów dokonały oceny wykorzystania dawców zakwalifikowanych na podstawie rozszerzonych kryteriów (tj. osób starszych lub dawców cierpiących na niektóre choroby) uwzględniając aspekt jakości i bezpieczeństwa;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

14. jest zdania, że przeszczepy mogą być dokonywane z wykorzystaniem nieoptymalnych narządów; w takich przypadkach zespół dokonujący przeszczepu w porozumieniu z pacjentem i/lub jego rodziną podejmuje decyzję w sprawie wykorzystania organów dla konkretnych pacjentów w oparciu o analizę ryzyka i korzyści;
15. wzywa państwa członkowskie zezwalające na pobieranie organów od żywych dawców o uwzględnienie aspektów jakości i bezpieczeństwa; podkreśla jednakże, że pobieranie organów od żywych dawców powinno być uznawane za uzupełniające względem pobierania organów u zmarłych;
16. uznaje, że jeżeli liczba dawców zostaje rozszerzona, lekarze mogą obawiać się zwiększonego prawdopodobieństwa odrzucenia organów i stopniowego pogarszania się pracy przeszczepionego organu; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia metod mających na celu zapobieganie i postępowanie w przypadku odrzucenia organu, tak by lekarze mogli z zaufaniem korzystać z rozszerzonej puli organów;
17. przyznaje, że biotechnologia oferuje już rozwiązania problemu odrzucenia organów, takie jak leczenie zmniejszające wskaźnik odrzucania, co z kolei wspomaga dostępność większej liczby narządów, umożliwiając lekarzom leczenie czy nawet zapobieganie odrzutom; uważa, że pomoże to wspierać rozszerzoną pulę dawców, poprzez zmniejszenie ryzyka związanego z rozszerzonymi programami dawstwa narządów;
18. wzywa państwa członkowskie do zniesienia przed styczniem 2010 r. przepisów ograniczających wykorzystanie organów jedynie w danym państwie członkowskim;
19. wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań koniecznych w obszarze edukacji i szkoleń, pracy zespołowej i wynagradzania chirurgów transplantologów;
20. podkreśla znaczenie finansowania pobierania i przeszczepiania narządów w ramach celowej pozycji budżetowej, aby nie zniechęcić szpitali do przeszczepiania;
21. podkreśla konieczność zapewnienia, że dawstwo organów pozostaje ściśle niekomercyjne;
22. popiera środki, których celem jest ochrona żywych dawców zarówno z punktu widzenia medycznego, jak i psychologicznego i społecznego i zagwarantowanie, że dawstwo narządów jest dokonywane bezinteresownie i dobrowolnie, wykluczające płatności pomiędzy dawcami i biorcami, wszelkie płatności są ograniczone wyłącznie do rekompensaty ograniczającej się ściśle do pokrycia wydatków i niedogodności związanych z dawstwem; zwraca się do państw członkowskich o zapewnienie anonimowości dawców zmarłych i żywych niespokrewnionych genetycznie ani niezwiązanych emocjonalnie, o ile prawo krajowe pozwala na takie przeszczepy; wzywa państwa członkowskie do określenia warunków, na których podstawie można przyznać rekompensatę;
23. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia lub utrzymania surowych przepisów prawa związanych z przeszczepianiem narządów od żywych niespokrewnionych dawców, aby zapewnić przejrzystość systemu i wykluczyć możliwość nielegalnej sprzedaży narządów lub wywierania przymusu na dawców; w ten sposób oddawanie narządów przez żywych niespokrewnionych dawców będzie mogło mieć miejsce wyłącznie na warunkach określonych przez prawo krajowe i po uzyskaniu zezwolenia od właściwego niezależnego organu;
24. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia niedyskryminacji żywych dawców, w szczególności przez systemy ubezpieczeń;
25. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia zwrotu kosztów ubezpieczenia społecznego żyjącym dawcom;
26. jest zdania, że w przyszłości, pod warunkiem zagwarantowania identyfikowalności, biotechnologia może umożliwić naukowcom hodowanie narządów w oparciu o istniejące tkanki i komórki, pochodzące zarówno od samych pacjentów, jak i od innych dawców tkanek; wzywa Komisję do wspierania tego rodzaju badań, prowadzonych często przez powstające w UE małe i średnie przedsiębiorstwa biotechnologiczne, działające w ramach kulturowych i etycznych określonych w państwach członkowskich oraz w Karcie Praw Podstawowych i Konwencji Rady Europy w sprawie praw człowieka i biomedycyny;
27. zauważa, że liczne próby kliniczne z udziałem ludzi dowiodły skuteczności leczenia z wykorzystaniem dorosłych komórek macierzystych w różnych terapiach zastępowania komórek;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

Skuteczność i dostępność systemów transplantacji

28. zauważa, że pomimo wprowadzenia przez niektóre państwa członkowskie obowiązkowej rejestracji działań przeszczepowych oraz istnienia kilku rejestrów dobrowolnych nie istnieje całościowy system gromadzenia danych na temat różnych rodzajów przeszczepów i ich wyników; zdecydowanie zaleca utworzenie krajowych rejestrów kontrolnych żywych dawców, pacjentów z przeszczepami i procedur przeszczepowych; podkreśla, że rejestry te muszą być regularnie aktualizowane; podkreśla, że ważne jest zapewnienie porównywalności danych pomiędzy państwami członkowskimi;

29. wzywa Komisję, by zaleciła państwom członkowskim pewne wytyczne dotyczące rejestracji dla zapewnienia, aby zarejestrowane osoby podawały pewne informacje na temat ich historii chorób i dla zapewnienia jakości i bezpieczeństwa organów dawcy, ponieważ rejestracja jest nie tylko wpisem nazwiska na listę, ale niesie konsekwencje zarówno dla dawcy jak i odbiorcy organu;

30. zachęca Komisję do ułatwiania rozwoju zestawu technicznych i etycznych norm zarządzania bezpieczeństwem, jakością i skutecznością dawstwa organów w ramach dawstwa i przeszczepiania narządów, który może posłużyć jako model dla państw członkowskich; wzywa Komisję do ustanowienia mechanizmu UE wspierającego działania koordynacyjne państw członkowskich w zakresie dawstwa i przeszczepiania narządów;

31. jest zdania, że dodatkową korzyścią ze współpracy między państwami członkowskimi, niewystarczającą podkreśloną w ww. komunikacie Komisji, jest potencjalna wartość wymiany narządów między państwami członkowskimi pod kątem możliwości medycznych i technicznych, choć uwzględnia się ograniczenia geograficzne takiej wymiany i potencjalne konsekwencje dla stanu organów; podkreśla w tym zakresie pozytywne wyniki osiągnięte przez międzynarodowe systemy; wyraża przekonanie, że dzielenie się narządami może być bardzo pomocne szczególnie w przypadkach trudnych procedur przeszczepiania (np. w przypadku wyjątkowo wrażliwych pacjentów lub pilnych przeszczepów oraz w przypadkach pacjentów o specyficznych warunkach, dla których trudno jest znaleźć odpowiednich dawców);

32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia badania na temat wszystkich kwestii dotyczących przeszczepów organów dla osób nie będących rezydentami UE w państwach członkowskich oraz do opracowania kodeksu postępowania określającego zasady i warunki, na jakich organy pobrane od zmarłych dawców UE mogą być przyznane osobom niebędącym rezydentami UE;

33. podkreśla, że dobrze układająca się współpraca między profesjonalistami sektora zdrowia i właściwymi organami krajowymi ma podstawowe znaczenie i przynosi wartość dodaną; wzywa Komisję do ułatwiania zawierania przez krajowe organizacje zajmujące się przeszczepami w państwach członkowskich umów obejmujących współpracę o charakterze prawnym, etycznym i technicznym; przyznaje, że w medycynie przeszczepowej zdarzają się sytuacje, które nie mogą być odpowiednio traktowane w państwach członkowskich posiadających ograniczoną liczbę dawców; wyraża przekonanie, że szczególnie małe państwa członkowskie mogłyby niewątpliwie odnieść korzyści ze współpracy europejskiej;

34. wzywa do stworzenia unijnej karty dawcy, uzupełniającej istniejące systemy krajowe;

35. jest zdania, że pożądana jest współpraca międzynarodowa w zakresie promowania dostępności i bezpieczeństwa narządów; podkreśla, że pomocne byłby w tym ogólne przepisy regulujące najlepsze praktyki medyczne, techniki diagnostyczne i przechowywania; wzywa państwa członkowskie do czynnego promowania tego rodzaju współpracy i do stosowania tego systemu ogólnych przepisów;

Zwiększanie świadomości społecznej

36. podkreśla znaczenie zwiększenia stanu świadomości publicznej na temat dawstwa i przeszczepiania narządów w celu ułatwienia identyfikacji dawców narządów i zwiększenia w ten sposób dostępności tych ostatnich; wzywa zatem Komisję, państwa członkowskie i społeczeństwo obywatelskie do strukturalnego wzmocnienia propagowania idei dawstwa organów, między innymi wśród młodzieży szkolnej; w związku z tym sugeruje zaproszenie znanych osobistości (np. osobistości z dziedziny sportu) i wykorzystanie pakietów szkoleniowych;

37. zaznacza, że informacje na temat dawstwa organów i przeszczepów powinny być podawane w sposób przejrzysty, bezstronny i nienarzucający, poruszając zakres dawstwa organów tj. że dawstwo może obejmować oddanie wielu organów czy tkanek;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

38. podkreśla, że wolny wybór w zakresie oddania organu jest wyłącznym prawem dawcy i należy go uszanować oraz że dawstwo musi być postrzegane jako dar jednej osoby dla innej; zaznacza, że musi to znaleźć odzwierciedlenie w używanym języku, z zaleceniem unikania terminologii ekonomicznej sugerującej, że organy mogłyby być traktowane jako towary na rynku wewnętrznym;

39. wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę dalszej rozbudowy istniejącej już europejskiej strony internetowej dotyczącej dawstwa narządów ⁽¹⁾ oraz strony internetowej WHO ⁽²⁾ i uwzględnienia w nich wszystkich państw członkowskich i wszystkich języków urzędowych UE w celu przekazywania właściwych informacji i danych o dawstwie narządów i przeszczepianiu;

40. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania dnia dawcy i zaleca działania podkreślające dobre wyniki i znaczenie transplantacji;

41. wyraża przekonanie, że niezwykle skutecznym sposobem zwiększenia dostępności narządów jest dostarczenie społeczeństwu większej ilości informacji także na szczeblach lokalnym i regionalnym; wzywa Komisję, państwa członkowskie i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, kościoły oraz wspólnoty religijne i humanistyczne do wzięcia udziału w tych wysiłkach na rzecz zwiększenia społecznego stanu świadomości na temat dawstwa narządów z jednoczesnym uwzględnieniem kulturowych różnic w poszczególnych państwach członkowskich; podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają zarejestrowani dawcy w promowaniu dawstwa narządów wśród członków swoich rodzin i przyjaciół oraz w zachęcaniu ich do stania się dawcami;

42. przyjmuje do wiadomości, że ważne jest polepszenie możliwości komunikacyjnych profesjonalistów sektora zdrowia poprzez rozwijanie np. informacyjnych wytycznych; podkreśla potrzebę profesjonalnego podejścia do komunikacji i wsparcia ekspertów w tej dziedzinie; powinno się zwrócić szczególną uwagę zarówno na treść przekazu, jak i na najlepsze sposoby traktowania tematów kontrowersyjnych; podkreśla wagę regularnych spotkań z przedstawicielami mediów dla promowania dobrych wyników i znaczenia przeszczepów;

43. popiera utworzenie linii informacyjnej na temat przeszczepów z jednym numerem telefonu, zarządzanej przez krajową organizację zajmującą się przeszczepami, jeśli taka istnieje i działającej 24 godziny na dobę, z odpowiednio przeszkolonymi doświadczonymi pracownikami, mogącymi szybko udzielić właściwych i dokładnych informacji natury medycznej, prawnej wszystkim zainteresowanym osobom;

44. wzywa Komisję do popierania przekraczających narodowe granice badań w dziedzinie dawstwa i przeszczepiania narządów w celu zajęcia się wpływem, jaki mają na decyzje o dawstwie narządów kwestie etniczne, kraju pochodzenia, religijne, poziomu wykształcenia i klasy socjoekonomicznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do szybkiego rozpowszechnienia wyników tych badań w celu poinformowania społeczeństwa i odmiany mylnych przekonań;

Poprawa jakości i bezpieczeństwa

45. przyznaje, że witalne znaczenie ma zapewnienie jakości i bezpieczeństwa dawstwa i przeszczepiania narządów; podkreśla, że będzie to miało wpływ na zmniejszenie ryzyka związanego z przeszczepem i w konsekwencji zmniejszy niekorzystne skutki; jest zdania, że działania związane z jakością i bezpieczeństwem mogłyby mieć wpływ na dostępność narządów i vice versa; wzywa Komisję do udzielenia państwom członkowskim pomocy w dziedzinie budowania potencjału tworzenia i rozwijania krajowego ustawodawstwa związanego z jakością i bezpieczeństwem, bez negatywnego wpływu na dostępność narządów do przeszczepu;

46. przyznaje, że rezultaty przeszczepów i pobrania narządów powinny być monitorowane i oceniane; podkreśla, że powinno się popierać powstanie wspólnych metod analizy danych w oparciu o najlepsze praktyki aktualnie obowiązujące w państwach członkowskich w celu osiągnięcia optymalnego porównania wyników pomiędzy państwami członkowskimi;

47. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia okresu nadzoru nad pacjentami z przeszczepami do kilku lat, a nawet do końca życia pacjenta i/lub tak długo jak funkcjonuje przeszczep;

⁽¹⁾ www.eurodonor.org (lub www.eurocet.org).

⁽²⁾ (www.transplant-observatory.org).

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

48. wzywa Komisję do przeznaczenia funduszy w ramach Siódmego programu ramowego Wspólnot Europejskich w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) na promowanie badań w zakresie lepszych i bardziej wrażliwych technik diagnostycznych pozwalających na wczesne i skuteczne wykrycie szkodliwych warunków, takich jak HIV/AIDS, żółtaczka i inne, ponieważ ważnym aspektem transplantacji organów jest zapewnienie bezpieczeństwa pod kątem różnych czynników szkodliwych i elementów obecnych w narządach dawców;

Handel narządami

49. podkreśla, że istnieje związek między brakiem narządów i handlem nimi oraz że handel narządami podważa wiarygodność systemów w oczach potencjalnych dobrowolnych i bezinteresownych dawców; podkreśla, że wszelkie komercyjne wykorzystanie narządów jest nieetyczne i niezgodne z najbardziej podstawowymi wartościami człowieka; podkreśla, że oddanie organów motywowane względami finansowymi sprowadza dar organu do zwykłego towaru, co stanowi pogwałcenie godności ludzkiej i narusza art. 21 Konwencji w sprawie praw człowieka i biomedycyny oraz jest zabronione na mocy art. 3 ust. 2 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

50. w odniesieniu do państw trzecich zwraca się do Komisji o zwalczanie handlu narządami i tkankami, w tym przeszczepiania narządów i tkanek pobranych od osób nieletnich, upośledzonych umysłowo i więźniów, na których wykonano karę śmierci, co powinno być powszechnie zakazane; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwrażliwienia międzynarodowej społeczności na tę kwestię;

51. jest zdania, że aby zwalczyć handel narządami ludzkimi w najuboższych regionach świata, konieczne jest przyjęcie długoterminowej strategii eliminującej nierówności społeczne stanowiące podłoże tych praktyk; podkreśla, że aby zwalczyć sprzedaż narządów za pieniądze (szczególnie w krajach rozwijających się), należy wprowadzić w życie mechanizmy identyfikacji organów dla uniknięcia przywożenia tych narządów do Unii Europejskiej;

52. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia środków zapobiegających „turystyce przeszczepowej”, obejmujących wytyczne służące ochronie najuboższych i najbardziej wrażliwych dawców przed staniem się ofiarami handlu narządami, przyjęcie środków umożliwiających zwiększenie dostępności legalnie uzyskanych narządów oraz wymianę list oczekujących pomiędzy istniejącymi organizacjami wymiany narządów dla uniknięcia powielania się list; wzywa Komisję do promowania za pośrednictwem obszaru sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa wspólnego podejścia mającego na celu gromadzenie informacji na temat krajowych przepisów dotyczących handlu narządami oraz do zidentyfikowania głównych problemów i ewentualnych rozwiązań; podkreśla w związku z tym, że należy ustanowić system monitorowania i odpowiedzialności w zakresie tkanek ludzkich;

53. wzywa państwa członkowskie do zmiany, w miarę potrzeby, swoich kodeksów karnych w celu zapewnienia odpowiedniego ścigania osób odpowiedzialnych za handel narządami, wraz z karami dla personelu medycznego zamieszanego w przeszczepianie narządów pozyskanych z handlu, przy jednoczesnym podejmowaniu wszelkich możliwych starań zmierzających do zniechęcenia potencjalnych biorców do poszukiwania narządów i tkanek do sprzedaży; podkreśla, że należałoby rozważyć pociąganie do odpowiedzialności karnej obywateli UE, którzy nabyli narząd wewnątrz Unii Europejskiej lub poza jej granicami;

54. wzywa państwa członkowskie do podjęcia niezbędnych kroków w celu powstrzymania pracowników służby zdrowia od ułatwiania handlu narządami i tkankami (np. odsyłanie pacjentów do oddziałów transplantacji zagranicą, które mogą być zamieszanego w handel narządami) oraz zakazania towarzystwom ubezpieczeń zdrowotnych ułatwiania działań, które bezpośrednio lub pośrednio wspierają handel narządami. np. refundowania kosztów związanych z nielegalnym przeszczepem narządów;

55. uważa, że państwa członkowskie powinny zadbać o szkolenie funkcjonariuszy organów egzekwowania prawa oraz personelu medycznego w zakresie handlu narządami, aby zgłaszali policji każdy taki rozpoznany przypadek;

56. zwraca się do państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, o podpisanie, ratyfikację i wdrożenie Konwencji Rady Europy o zwalczaniu handlu ludźmi oraz protokołu z Palermo;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

57. wyraża ubolewanie, że Europol twierdząc, że nie istnieją udokumentowane przypadki, nie przedstawił badania na temat sprzedaży i handlu narządami; wskazuje na sprawozdania Rady Europy i WHO, które dostarczają oczywistych dowodów na to, że handel narządami jest także problemem państw członkowskich UE oraz wzywa Komisję i Europol do lepszego monitorowania przypadków handlu organami ludzkimi, a także do wyciągnięcia niezbędnych wniosków;

58. zwraca się do Komisji i Rady o uaktualnienie planu działania w sprawie handlu ludźmi oraz o włączenie do niego planu działania na rzecz zwalczania handlu narządami, aby umożliwić zacieśnienie współpracy między właściwymi władzami krajowymi;

59. domaga się ponadto, by plan działania odwoływał się do pewnych i sprawdzonych danych dotyczących liczby, rodzajów i miejsca pochodzenia narządów z nielegalnego handlu;

*

* *

60. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, Światowej Organizacji Zdrowia, Radzie Europy, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.

Rola wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej

P6_TA(2008)0131

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie roli wolontariatu w kształtowaniu spójności gospodarczej i społecznej (2007/2149 (INI))

(2009/C 259 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając czwarte sprawozdanie w sprawie spójności gospodarczej i społecznej (COM(2007)0273),
- uwzględniając decyzję nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą program Europa dla Obywateli na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego na lata 2007-2013 ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1719/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiającą program „Młodzież w działaniu” na okres 2007-2013 ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/144/WE z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007-2013) ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zgromadzonych w Radzie, z dnia 13 listopada 2006 r., w sprawie realizacji wspólnych celów w zakresie uczestnictwa i informowania młodzieży w celu promowania wśród młodych ludzi aktywnego obywatelstwa europejskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie” (COM(2007)0498),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Demograficzna przyszłość Europy — przekształcić wyzwania w nowe możliwości” (COM(2006)0571),

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. L 327 z 24.11.2006, str. 30.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 25.2.2006, str. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, str. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 297 z 7.12.2006, str. 6.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając zalecenie 2001/613/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 lipca 2001 r. w sprawie mobilności studentów, osób szkolących się, wolontariuszy, nauczycieli i szkoleniowców w obrębie Wspólnoty ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2007 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw: nowe partnerstwo ⁽²⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie wkładu wolontariatu w kształtowanie spójności gospodarczej i społecznej ⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowaną „Wolontariat: jego rola w społeczeństwie europejskim i jego oddziaływanie” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie roli organizacji wolontariackich — wkład do społeczeństwa europejskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 158 oraz art. 159 Traktatu WE,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0070/2008),
- A. mając na uwadze, że według wiarygodnych szacunków ponad 100 mln obywateli UE jest wolontariuszami ⁽⁶⁾,
- B. mając na uwadze, wstępne wnioski z wdrażania podręcznika ONZ dotyczącego organizacji o celu niezarobkowym, według których gospodarczy udział tych organizacji w PKB wynosi 5 %, a czas prowadzenia działalności wolontariackiej, nawet jeżeli mierzony jest ostrożnie, daje jedną czwartą tej liczby ⁽⁷⁾,
- C. mając na uwadze, że wolontariat jest główną siłą pielęgnującą społeczeństwo obywatelskie, wzmacniając jednocześnie solidarność — jedną z fundamentalnych wartości Unii Europejskiej — a także kluczowym składnikiem wspólnotowych programów rozwoju, szczególnie w tych państwach członkowskich, które wychodzą obecnie z postkomunistycznego okresu przejściowego,
- D. mając na uwadze, że niedawno przeprowadzone badanie dotyczące działających w Europie organizacji, w których działają wolontariusze wykazało wysoki poziom wartości dodanej: na każde 1 EUR wydane przez te organizacje na wspieranie wolontariuszy uzyskały one średnio przychód w wysokości od 3 do 8 EUR ⁽⁸⁾,
- E. mając na uwadze, że należy w pełni uznać bardzo istotny wkład wolontariatu w budowanie kapitału społecznego,
- F. mając na uwadze, że trwałe finansowanie, a szczególnie finansowanie administracyjne, ma kluczowe znaczenie dla organizacji opartych na wolontariacie i ogólnie dla pracy w ramach wolontariatu,
- G. mając na uwadze, że w niedawnym sprawozdaniu Europejskiej Fundacji na rzecz Warunków Życia i Pracy stwierdzono, że kapitał społeczny jest kluczowym elementem rozwijania strategii politycznych mających na celu wzmocnienie gospodarczego rozwoju obszarów wiejskich ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 9.8.2001, str. 30.

⁽²⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, str. 45.

⁽³⁾ Dz.U. C 105 z 25.4.2008, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 325 z 30.12.2006, str. 46.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 180 z 11.6.1998, str. 57.

⁽⁶⁾ Raport Eurobarometru. *Ocena realiów społecznych*, luty 2007.

⁽⁷⁾ Raport Uniwersytetu im. Johna Hopkinsa pt.: „Ocena społeczeństwa obywatelskiego i wolontariatu”. Wrzesień 2007 r. www.jhu.edu/ccss.

⁽⁸⁾ „Działalność wolontariacka”, Instytut ds. badań nad wolontariatem i wolontariatu, Anglia, wrzesień 2007 r.

⁽⁹⁾ Patrz: Mandl I., Oberholzner T. oraz Dörflinger C., Europejska Fundacja na rzecz Warunków Życia i Pracy: <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2007/18/en/1/ef0718en.pdf>.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- H. mając na uwadze, że w niedawno przeprowadzonym badaniu w sprawie pomyślnie przeprowadzonego programu Urban w Aarhus, jako centralny element przedstawia się fakt, że dla pomyślnego wdrożenia programu zasadnicze znaczenie mieli lokalni mieszkańcy i wysiłek wolontariuszy ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze, że z wolontariatem wiąże się nie tylko wymierna ekonomiczna wartość, ale także może on prowadzić do znacznych oszczędności dla służb sektora publicznego; mając na uwadze, że, w tym kontekście, ważne jest zagwarantowanie, że działalność wolontariacka stanowi uzupełnienie usług dostarczanych przez służby publiczne, lecz ich nie zastępuje,
- J. mając na uwadze, że wolontariat przyczynia się do osobistego i społecznego rozwoju wolontariuszy i ma pozytywny wpływ na społeczność, na przykład na relacje międzyosobowe,
- K. mając na uwadze, że wolontariusze odgrywają znaczącą rolę w realizacji celu strategii lisbońskiej związanego ze spójnością gospodarczą poprzez przyczynianie się do integracji finansowej, takiej jak regulowane prawnie unie kredytowe, spółdzielnie finansowe o celu niezarobkowym prowadzone i kierowane przez zarząd składający się z wolontariuszy,
- L. mając na uwadze, że społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw jest zarówno ważnym bodźcem dla biznesu, jak i stanowi kluczowy element europejskiego modelu społecznego,
- M. mając na uwadze, że wolontariat i trwały rozwój są ze sobą związane,
- N. mając na uwadze, że istotne jest promowanie i wspieranie najlepszych praktyk zarządzania w wolontariacie wśród organizacji, w których działają wolontariusze,
- O. mając na uwadze, że wolontariat prowadzi do bezpośredniego zaangażowania obywateli w rozwój lokalny, dzięki czemu mogą oni odgrywać ważną rolę w rozwijaniu społeczeństwa obywatelskiego i demokracji,
- P. mając na uwadze, że w ww. rezolucji Rady w sprawie aktywnego obywatelstwa Rada zachęca do większego udziału młodych ludzi w życiu obywatelskim, w strukturach uczestnictwa i w pracy wolontariackiej,
- Q. mając na uwadze, że zmiany demograficzne w Europie oznaczają, iż obecnie istnieje znaczna liczba osób starszych będących potencjalnymi wolontariuszami,
- R. mając na uwadze, że działalność wolontariacka może mieć pozytywny wpływ na ludzkie zdrowie ⁽²⁾; mając na uwadze, że z korzyści dla zdrowia mogą cieszyć się ludzie w każdym wieku oraz że zjawisko to może pomagać w zapobieganiu chorobom fizycznym i psychicznym,
- S. mając na uwadze, że wolontariat ma do odegrania pewną rolę we wspieraniu inicjatyw związanych z rozwojem lokalnym oraz w ułatwianiu pomyślnego wprowadzania w życie szeregu inicjatyw otrzymujących wsparcie finansowe Wspólnoty, jak np. programy LEADER, INTERREG i PEACE,
1. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do uznania wagi wolontariatu w promowaniu spójności społecznej i gospodarczej; ponadto zachęca je do partnerskiej pracy wraz z organizacjami wolontariatu i zgodnie z rzetelnymi konsultacjami z sektorem wolontariatu w celu opracowania planów i strategii mających na celu uznanie, docenienie, wsparcie, ułatwianie wolontariatu, a także zachęcanie do niego; wzywa także państwa członkowskie do tworzenia stabilnych i instytucjonalnych ram na rzecz uczestniczenia organizacji pozarządowych w debatach publicznych;
2. wzywa odpowiednich ekspertów Komisji do wprowadzenia wyraźnego rozróżnienia pomiędzy organizacjami wolontariackimi i organizacjami pozarządowymi, których działalność nie jest zorganizowana na takiej samej podstawie wolontariackiej, oraz wzywa do przeprowadzenia wszechstronnych badań ogólnoeuropejskich nad charakterem, stopniem i mechanizmami wewnętrznymi uczestnictwa społecznego, w tym nad udziałem wolontariuszy i finansowaniem udzielanym w tym celu;

⁽¹⁾ Vestergaard Poulsen, L. *From Deprived Neighbourhood to Sustainable Community* English Summary. Program Urban II w Aarhus 2002-2007.

⁽²⁾ Patrz: *The Health Benefits of Volunteering — A Review of Recent Research* (Corporation for National and Community Service, 2007 r.).

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

3. apeluje do państw członkowskich oraz władz lokalnych i regionalnych o podejmowanie rzeczywistych starań w celu wspomagania organizacji wolontariackich w dostępie do dostatecznego i trwałego finansowania, zarówno do celów, jak i do projektów administracyjnych, bez konieczności wypełniania zbyt wielu formularzy, bez zbędnych przepisów czy biurokracji, ale przy zachowaniu koniecznych środków kontroli wydatkowania pieniędzy publicznych;
4. wzywa państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do wspierania tworzenia w każdej miejscowości usług wolontariackich związanych z pomocą w nagłych przypadkach, aby zapewnić szybką reakcję w razie klęsk żywiołowych i wypadków;
5. zwraca uwagę Komisji na fakt, że zasada partnerstwa, zapisana zarówno w strategicznych wytycznych Wspólnoty dla polityki rozwoju obszarów wiejskich (okres programowania 2007 — 2013), jak i w strategicznych wytycznych Wspólnoty dotyczących spójności, nie zawsze stosowana jest na poziomie krajowym ⁽¹⁾ i w związku z tym nalega, by Komisja podjęła odpowiednie kroki administracyjne i instytucjonalne w celu zapewnienia, że jej własne strategie polityczne, procedury i zasady postępowania są rzeczywiście respektowane i wdrażane w trakcie konsultacji, negocjacji i dalszych działań w zakresie funduszy strukturalnych;
6. zaleca, by wszystkie państwa członkowskie regularnie sporządzały „rachunki satelitarne” dla organizacji o celu niezarobkowym i wzywa do włączenia pracy wykonywanej przez wolontariuszy do tych rachunków, tak aby polityczni decydenci, opracowując strategie polityczne, mogli brać pod uwagę organizacje o celu niezarobkowym; wzywa Komisję do rozważenia, w jaki sposób wolontariat mógłby zostać włączony jako kategoria specjalna do statystyk EUROSTATU;
7. zdecydowanie podziela pogląd, zgodnie z którym wolontariat i działalność wolontariacka nie powinny zastępować płatnej pracy;
8. wzywa Komisję do podejmowania działań mających na celu ustanowienie systemu obejmującego wszystkie fundusze Wspólnoty, za pomocą którego działalność wolontariacka może zostać uznana za wkład we współfinansowanie projektów oraz wzywa do opracowania mechanizmów, za pomocą których praca wolontariacka będzie mogła być odpowiednio oszacowana; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki niektórych dyrekcji generalnych Komisji zmierzające do przyjęcia bardziej elastycznego podejścia do akceptowania pracy wolontariackiej jako wkładu w dostosowywanie finansowania wspólnotowego w przypadku wspólnie finansowanych projektów;
9. wzywa Komisję do wspierania możliwości dla starszych wolontariuszy oraz do rozwijania programu „Seniorzy w działaniu” na rzecz zwiększania liczby bardzo doświadczonych seniorów pragnących stać się wolontariuszami, który byłby prowadzony równolegle do wyżej wymienionego programu „Młodzież w działaniu”, który uzupełnia program dla seniorów, a ponadto do wspierania szczególnych programów mających na celu promowanie międzypokoleniowej działalności wolontariackiej i mentorstwo;
10. zachęca państwa członkowskie do promowania wolontariatu we wszystkich wspólnotach, zarówno prawdziwych, jak i potencjalnych, jak np. wolontariat rodzinny, czy wolontariat w grupach marginalizowanych społecznie lub wśród grup, w których nie ma tradycji wolontariatu, oraz do zwrócenia dużej uwagi na organizowanie pracy wolontariackiej w sposób gwarantujący, że jest ona możliwa do pogodzenia z życiem rodzinnym i pracą zawodową;
11. zachęca przedsiębiorstwa i inne podmioty sektora prywatnego do finansowanego wspierania inicjatyw promujących i umacniających wolontariat jako przejawu ich strategii na rzecz społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz wzywa państwa członkowskie — w kontekście wolontariatu w przedsiębiorstwach — do dostarczania zachęt dla sektora prywatnego w zakresie finansowania i wspierania sektora wolontariatu, pomagając w ten sposób w przekazywaniu umiejętności i wiedzy specjalistycznej przedsiębiorstwa z sektora prywatnego do sektora publicznego oraz podnosząc jakość życia na szczeblu lokalnym poprzez zachęcanie do samopomocy w rozwiązywaniu problemów lokalnych;
12. wzywa Komisję do szerszego uznawania wolontariatu za właściwą działalność poprzez którą można zdobywać kwalifikacje i umiejętności za pośrednictwem YOUTHPASS w połączeniu z EUROPASS, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że wolontariat nie jest postrzegany jako dodatek do formalnego szkolenia, ale jako jego uzupełnienie; ponadto wzywa do przyjęcia krajowych i lokalnych środków na rzecz zwiększenia mobilności wolontariuszy;

⁽¹⁾ Patrz: *Civil Society as a Partner in European Union Structural Funds*. European Citizen Action Service, listopad 2004 r.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zbadania przyczyn opóźnienia przyjęcia proponowanej Europejskiej Karty Wolontariuszy, która powinna określać rolę organizacji wolontariackich oraz ustanawiać ich prawa i obowiązki; zaleca przygotowywanie corocznych analiz na podstawie oceny środowiska, aby móc dokonać oceny pracy wolontariackiej wykonanej przez państwa członkowskie oraz w ramach specyficznych sektorów i organizacji;
14. zaleca, aby Komisja i państwa członkowskie utworzyły europejską bazę danych dostarczającą podstawowych informacji na temat organizacji wolontariuszy oraz szczegółów na temat najlepszych praktyk, która to baza mogłaby dostarczać pomocnych wytycznych dla ulepszenia systemów wolontariatu;
15. wzywa odpowiednie władze do zagwarantowania, że wolontariusze są we właściwy sposób ubezpieczeni od wypadków i odpowiedzialności cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności wolontariackiej oraz że ubezpieczenie obejmuje także wszelkie uzgodnione wydatki pokrywane przez wolontariuszy w ramach ich działalności;
16. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do promowania wolontariatu poprzez edukację na wszystkich szczeblach, stwarzając okazje do działalności wolontariackiej już w początkowym okresie nauczania szkolnego, tak aby była ona postrzegana jako zwykły wkład w życie społeczności, oraz wzywa do dalszego promowania takiej działalności wśród starszych uczniów, do ułatwiania „prac społecznych”, w ramach których uczniowie pracują z wolontariuszami lub grupami różnych społeczności na zasadzie partnerstwa, co stanowi część ich programu nauki lub programu studiów wyższych, do zachęcania do łączenia sektora wolontariatu z sektorem nauczania na wszystkich szczeblach oraz do promowania wolontariatu i uznawania uczenia się poprzez wolontariat jako elementu uczenia się przez całe życie;
17. wzywa Komisję, aby w świetle zaplanowanego na 2010 r. przeglądu przepisów dotyczących podatku VAT w odniesieniu do organów publicznych oraz zwolnień z podatku ze względów społecznych rozważyła wraz z państwami członkowskimi mocne argumenty społeczne za wprowadzeniem zwolnienia organizacji wolontariackich zarejestrowanych w państwach członkowskich z podatku VAT od zakupów przeznaczonych na realizację celów tych organizacji, a także aby rozważyła argumenty za zwolnieniem w szczególnych przypadkach z płacenia podatku VAT od towarów i usług stanowiących przedmiot darowizny na rzecz organizacji wolontariackich;
18. wzywa państwa członkowskie, aby ustanowiły, zgodnie z zasadą pomocniczości, trwałą infrastrukturę dla wolontariatu, która służyłaby rozwiązywaniu takich kwestii, jak podstawowe finansowanie organizacji wolontariackich;
19. zaleca, by rok 2011 został ogłoszony Europejskim Rokiem Wolontariatu;
20. uznaje różnorodność działalności wolontariackiej w państwach członkowskich, lecz pomimo tego zachęca jednak państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne, aby gdy tylko jest to możliwe, uczyły się od siebie nawzajem za pośrednictwem wymiany najlepszych praktyk;
21. wzywa Komisję do wprowadzenia systemów wspierania na rzecz utworzenia bardziej skutecznych systemów współpracy i sieci między różnymi lokalnymi i regionalnymi organizacjami wolontariuszy oraz do umocnienia międzynarodowych systemów wymiany wolontariuszy, co w niektórych przypadkach przyczyniłoby się do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju; w szczególności wzywa do opracowania programów na rzecz wspierania pobudzania działalności wolontariackiej w państwach członkowskich, w których działalność ta kojarzona jest z akcjami o charakterze obowiązkowym;
22. zaleca promowanie transgranicznych projektów w dziedzinie wolontariatu;
23. wzywa Komisję do okazania zrozumienia dla sytuacji wolontariuszy we wszystkich sferach polityki i ustawodawstwa;
24. wzywa stosowne zainteresowane podmioty lokalne i regionalne, organizacje wolontariuszy i media do dostarczenia obywatelom odpowiednich informacji na temat możliwości działania w ramach wolontariatu, wraz z odpowiednimi szkoleniami, ze szczególnym naciskiem na najwrażliwsze i znajdujące się na marginesie grupy społeczne oraz na potrzeby regionów oddalonych i niedostępnych;
25. wzywa Komisję, aby obok planu D dla demokracji, dialogu i debaty uruchomiła plan W dla waloryzacji, walidacji i zapewnienia widoczności wolontariuszy (ang. Plan V — Valuing, Validating and ensuring Visibility of Volunteers);
26. zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu swojej polityki wizowej wobec osób z krajów trzecich uczestniczących w uznanych programach UE w zakresie działalności wolontariackiej, w celu wprowadzenia bardziej liberalnego systemu wizowego, w szczególności w stosunku do wolontariuszy pochodzących z państw sąsiadujących z UE;
27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, Komitetowi Regionów oraz Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

Roczne sprawozdanie Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2006

P6_TA(2008)0132

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2006 (2007/2251(INI))

(2009/C 259 E/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 266 i 267 Traktatu WE, dotyczące Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), oraz protokół (nr 11) dotyczący statutu EBI ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 248 Traktatu WE, dotyczący roli Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając traktat lizboński podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r. przez szefów państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2005 ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/247/WE z dnia 19 kwietnia 2007 r. w sprawie udziału Wspólnoty w podwyższeniu kapitału Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI) ⁽³⁾,
- uwzględniając orzeczenie Trybunału z dnia 10 lipca 2003 r., dotyczące kompetencji dochodzeniowych Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) względem EBI ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/1016/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. ⁽⁵⁾, na mocy której przyznano EBI nowy mandat upoważniający do udzielania pożyczek do wysokości 12,4 mld EUR w krajach sąsiadujących z Unią Europejską,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 680/2007 z dnia 20 czerwca 2007 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych ⁽⁶⁾ oraz decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji ⁽⁷⁾ (która odnosi się do mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka (RSFF)),
- uwzględniając podpisanie w dniu 11 stycznia 2008 r. przez EBI i Komisję porozumienia o współpracy ustanawiającego instrument gwarancji kredytowej dla projektów związanych z transeuropejską siecią transportową (LGTT),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1639/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007-2013) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając 49 sprawozdanie roczne (2006) EBI i politykę jego upowszechniania z dnia 28 marca 2006 r.,
- uwzględniając „Europejskie zasady na rzecz środowiska”, wprowadzone przez EBI w 2006 r.,
- uwzględniając plan działalności banku na lata 2007-2009, w formie zatwierdzonej przez radę administracyjną na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2006 r.,

⁽¹⁾ Protokoły dołączone do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 544.

⁽³⁾ Dz.U. L 107 z 25.4.2007, str. 5.

⁽⁴⁾ Sprawa C-15/00 Zb. Orz. 2003, str. I-07281.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 95.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 162 z 22.6.2007, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 15.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając wystąpienie Philippe'a Maystadta, prezesa EBI, przed Komisją Kontroli Budżetowej w dniu 11 września 2007 r.,
  - uwzględniając sprawozdanie finansowe za rok budżetowy 2006 zatwierdzone i będące przedmiotem pozytywnej opinii z kontroli przeprowadzonej przez niezależnego audytora oraz komitet weryfikacyjny EBI,
  - uwzględniając analizę dotyczącą nowych instrumentów finansowych dla europejskiej infrastruktury i usług transportowych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając prace i wyniki konferencji zatytułowanej „Zagospodarowanie i rozwój terytoriów Unii Europejskiej — wyzwanie w dziedzinie inwestycji Unii i ich finansowania — miejsce Europejskiego Banku Inwestycyjnego”, która odbyła się w Clermont-Ferrand (Francja) w dniu 14 grudnia 2007 r.,
  - uwzględniając postęp w trwającym przeglądzie polityki i procedur EBI w zakresie przeciwdziałania nadużyciom finansowym,
  - uwzględniając Deklarację paryską dotyczącą skuteczności pomocy, przyjętą w dniu 2 marca 2005 r., oraz Konsensus europejski w sprawie rozwoju ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 45 i art. 112 ust. 2 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A6-0079/2008),
- A. mając na uwadze, że zadaniem EBI jest przyczynianie się — poprzez odwołanie się do rynków kapitałowych i zasobów własnych — do zrównoważonego i stałego rozwoju rynku wewnętrznego,
- B. mając na uwadze rolę EBI w harmonijnym rozwoju całej Unii Europejskiej i w niwelowaniu różnic rozwojowych między poszczególnymi regionami, z uwzględnieniem regionów najbardziej oddalonych,
- C. mając na uwadze, że kwota kapitału subskrybowanego EBI wynosiła 163,7 mld EUR w dniu 31 grudnia 2006 r., z czego państwa członkowskie uwolniły 8,2 mld EUR,
- D. mając na uwadze, że zgodnie ze statutem EBI ogół pożyczek i gwarancji przyznawanych przez EBI nie może przekraczać 250 % kwoty jego kapitału subskrybowanego,
- E. mając na uwadze, że EBI nie podlega zobowiązaniom wynikającym z II umowy bazylejskiej, lecz postanowił dobrowolnie stosować jej zasady, o ile mają one zastosowanie do jego działalności,
- F. mając na uwadze, że komisja nadzoru sektora finansowego w Luksemburgu wyraziła zgodę na ściśle monitorowanie prowadzonej przez EBI polityki zarządzania ryzykiem, jednak wyłącznie w charakterze organu nieformalnego o roli czysto doradczej, pozostawiając w gestii EBI określenie ram stosowania II umowy bazylejskiej zgodnie z jego własnymi potrzebami,
- G. mając na uwadze, że jednym z priorytetów EBI jest bezpieczne, konkurencyjne i trwałe zaopatrzenie w energię, w uzupełnieniu spójności ekonomicznej i społecznej, wspierania badań, technologii i innowacyjności, transeuropejskich sieci (TEN) w dziedzinach transportu i energii, długoterminowej trwałości środowiska naturalnego, walki ze zmianami klimatycznymi oraz wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP),
- H. mając na uwadze istotne potrzeby Unii Europejskiej w zakresie finansowania infrastruktury, oceniane na 600 mld EUR ⁽¹⁾,
- I. mając na uwadze pierwszorzędą rolę EBI w rozwoju TEN poprzez udostępnianie różnych instrumentów i mechanizmów,

⁽¹⁾ PE 379 207, IP/B/TRAN/IC/2006-184.

⁽²⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus europejski” — Konsensus europejski w sprawie rozwoju (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1).

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- J. mając na uwadze napotymane przez UE trudności w finansowaniu projektów na skalę europejską, np. projektu Galileo,
- K. mając na uwadze jakość zasobów ludzkich EBI, w szczególności w dziedzinach inżynierii finansowej i pomocy przy montażu projektów,
- L. mając na uwadze istotną rolę odgrywaną przez EBI w finansowaniu projektów w krajach rozwijających się,

Uwagi ogólne

1. gratuluje EBI jego sprawozdania z działalności za rok 2006 i zachęca do kontynuowania działań na rzecz rozwoju gospodarki europejskiej, zapewniających wzrost gospodarczy, tworzenie miejsc pracy, spójność międzyregionalną i społeczną;
2. z zadowoleniem przyjmuje przejrzystość i pełną współpracę EBI z Parlamentem;
3. zwraca się o organizowanie co najmniej raz w roku sesji informacyjnych z udziałem EBI i Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu, poświęconych funkcjonowaniu instrumentu inwestycyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), równoległe z procedurą absolutoryjną dotyczącą EFR;

Kontrola budżetowa i zarządzanie

4. zwraca się do EBI, aby dołożył wszelkich starań w celu zachowania oceny AAA, gwaranta jego działalności oraz lepszego oprocentowania pożyczek, oraz aby dostosował swoją politykę ostrożnościową do tego celu, nie zaniedbując jednak inwestycji bardzo długoterminowych;
5. podkreśla, że EBI prowadzi politykę „zero tolerancji” wobec nadużyć finansowych i korupcji i z zadowoleniem przyjmuje wzrost liczby dochodzeń, a także ściślejszą współpracę z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF); wzywa również EBI aby przyjmując politykę i procedury przeciwdziałania nadużyciom finansowym, włączył do nich środki obejmujące:
  - i) mechanizm administracyjnego wykluczenia przedsiębiorstw, które zostały uznane za winne korupcji przez EBI lub inne banki rozwoju wielostronnego,
  - ii) przepisy chroniące pracowników ujawniających nielegalne działania ich pracodawców (tzw. „whistleblower protection”) oraz
  - iii) przegląd obowiązujących wytycznych w zakresie zamówień publicznych;
6. z zadowoleniem zauważa, że istnieje biuro ds. skarg, które przyjmuje i rozpatruje skargi zewnętrzne, a także mechanizm odwoławczy dotyczący skarg składanych za pośrednictwem Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich; z zadowoleniem przyjmuje i aktywnie popiera dialog pomiędzy Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich i EBI; wzywa EBI do przeprowadzenia w rezultacie przeglądu swoich wewnętrznych mechanizmów dotyczących rozpatrywania skarg i przedstawienia nowych wytycznych w zakresie mechanizmu odwoławczego, który objąłby wszystkie działania finansowane przez EBI;
7. z zadowoleniem przyjmuje wyrażaną przez EBI wolę zachowania przejrzystości, w ramach polityki upowszechniania i udostępniania licznych informacji przeznaczonych dla szerokiego odbiorcy, obejmujących, co roku, listę finansowanych projektów wraz z krótkim ich opisem; zachęca EBI, aby rozwijał działalność swojego biura ds. oceny operacji, które prowadzi ocenę ex post na reprezentatywnych próbach projektów i programów;

Mechanizmy kontroli księgowych i ostrożnościowych oraz pomiaru wyników

8. odnotowuje pozytywne wyniki audytu zewnętrznego oraz wnioski z rocznego sprawozdania komitetu weryfikacyjnego; ponawia życzenie poddania EBI takim samym regułom ostrożnościowym, jakich przestrzegają instytucje kredytowe, oraz rzeczywistej kontroli ostrożnościowej, jednocześnie stwierdzając, że reguły te wydają się nie mieć zastosowania do porównywalnych międzynarodowych instytucji finansowych;
9. domaga się powołania niezależnej misji regulacyjnej czuwającej nad jakością sytuacji finansowej EBI, nad dokładnym pomiarem jego wyników i nad przestrzeganiem reguł etyki zawodowej; zaleca, aby zrealizowano to przy wzmocnieniu niezależnego komitetu weryfikacyjnego EBI;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

10. sugeruje, aby EBI zwrócił się do europejskiego komitetu kontrolerów bankowych (CEBS) o opinię w sprawie tej misji kontrolnej, w której to opinii należy sprecyzować, kto mógłby pełnić taką misję do czasu utworzenia prawdziwego europejskiego bankowego organu regulacyjnego; proponuje rozważenie wszelkich rozwiązań, np. takich jak: interwencja CEBS, interwencja krajowego organu regulacyjnego, interwencja krajowych organów regulacyjnych w rotacji rocznej;
11. gratuluje EBI poczynionych przez niego wysiłków na rzecz wprowadzenia standardów rachunkowości IFRS (ang. International Financial Reporting Standards — międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej) do sprawozdań skonsolidowanych, a także w rachunkowości Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI), w przypadku którego rok 2006 jest pierwszym rokiem stosowania standardów rachunkowości IFRS;
12. z zastrzeżeniem, że wszelkie informacje będą udzielane stronom trzecim, podziela opór EBI przed przyspieszeniem stosowania standardów rachunkowości IFRS do rachunków statutowych, dopóki państwa członkowskie nie osiągną szerokiego konsensusu w tej sprawie, dotyczącego zwłaszcza księgowania według dokładnej wartości, które może wprowadzić dużą ulotność w określaniu nieskonsolidowanych wyników finansowych EBI;
13. zaleca jednak nadzór techniczny nad tą kwestią, która będzie miała kluczowe znaczenia dla przedstawiania, zatwierdzania i wykorzystywania wyników rachunkowych, w kontekście rozwoju operacji kapitału ryzyka, finansowania MŚP, oraz stosowanie niezbędnej inżynierii finansowej, którą UE będzie musiała wprowadzić w celu finansowania swojej infrastruktury;
14. odnotowuje wybory metodologiczne przyjęte przez EBI w celu oceny ryzyka kredytowego mającego na celu złagodzenie niedogodności związanych z brakiem doświadczenia w dziedzinie strat kredytowych, zwracając jednocześnie uwagę na potrzebę wprowadzenia środków zaradczych w celu zmniejszenia ryzyka i jak największego zabezpieczenia funduszy, z myślą o zapewnieniu realizacji celów polityki europejskiej;
15. odnotowuje wysiłki poczynione w celu przezwyciężenia tych trudności w oparciu o techniki transpozycji parametrów wewnętrznych i zewnętrznych i pragnie być informowany o nowej metodologii wprowadzonej z myślą o ocenie klientów EBI oraz szacowaniu ryzyka kredytowego; co do operacji sekurytyzacji zauważa, że obecnie stosowane podejście uproszczone będzie można w przyszłości poddać przeglądowi;
16. co do stosowania II umowy bazylejskiej pragnie, aby EBI był w stanie wykazać, że jest zdolny do pełnienia swojej misji, uwzględniając środki własne w wysokości 33,5 mld EUR, oraz do zachowania najwyższej oceny, czyli AAA;

Strategia i cele

17. z zadowoleniem przyjmuje kierunki przyjęte w nowej strategii na lata 2007-2009, obejmującej umocnienie wartości dodanej, stopniowe zwiększanie podejmowanego ryzyka, m.in. w działalności na rzecz MŚP i samorządów, wykorzystywanie nowych instrumentów finansowych i intensyfikację współpracy z Komisją; bez zastrzeżeń popiera plan działalności EBI na lata 2007-2009;

Nowe priorytety strategiczne i instrumenty

18. z zadowoleniem przyjmuje włączenie promowania bezpiecznej, konkurencyjnej i trwałej energii do głównych osi planu działalności EBI, włączając w to alternatywne i odnawialne źródła energii i wzywa do ustanowienia kryteriów finansowania projektów przyjaznych dla środowiska, zgodnie z celami strategicznymi UE w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych;
19. wyraża zadowolenie, że trwały rozwój pozostaje podstawowym wymaganiem EBI; gratuluje EBI znakomych rezultatów pod względem działalności pożyczkowej w celu promowania ochrony środowiska oraz spójności społecznej i gospodarczej; zachęca EBI do dalszego wzmocnienia swojej polityki środowiskowej i socjalnej, do poprawienia i aktualizacji obecnych standardów, w szczególności w zakresie zewnętrznej działalności pożyczkowej zwraca się do EBI o wyjaśnienie celów i metodologii swojego procesu oceny, o włączenie do swoich działań szerszego zakresu czynników społecznych i środowiskowych oraz o zapewnienie spójności tej działalności, w szczególności na kontynencie afrykańskim, z Konsensusem europejskim w sprawie rozwoju i realizacją milenijnych celów rozwoju ONZ; zwraca się do EBI, aby aktywnie angażował się wraz ze społeczeństwem obywatelskim, szczególnie poprzez procedury konsultacyjne;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

20. gratuluje EBI zawartych między EBI a Komisją umów ramowych dotyczących: RSFF i LGTT; zachęca Komisję i EBI do opracowania większej liczby wspólnych instrumentów wspierających politykę UE, a jednocześnie do podjęcia wysiłków w celu uruchomienia większego kapitału prywatnego, aby zapewnić pełne wdrożenie priorytetowych celów EBI;

Finansowanie dużych projektów infrastrukturalnych

21. przypomina, że chociaż działalność EBI jest komplementarna w stosunku do działań sektora prywatnego, musi on unikać wszelkiego konkurowania z sektorem prywatnym, dążąc do uzyskania optymalnego efektu dźwigni dla finansowania projektów europejskich;

22. ponownie zachęca EBI do priorytetowego traktowania finansowania TEN, w tym infrastruktury transgranicznej umożliwiającej łączenie sieci krajowych, która stanowi podstawowy element rozwoju gospodarki rynkowej skoncentrowanej na spójności społecznej; wzywa EBI, w odniesieniu do finansowania TEN, aby objął priorytetem projekty z zakresu infrastruktury i transportu o niskiej lub tzw. ujemnej emisji dwutlenku węgla;

23. sugeruje, aby Komisja powierzyła EBI — z uwagi na jakość jego zasobów ludzkich, jego bezstonność oraz doświadczenie w finansowaniu dużych projektów infrastrukturalnych — misję strategicznej refleksji nad finansowaniem infrastruktury, uwzględniając potrzebę zrównoważonego rozwoju regionalnego i bez wykluczania któregośkolwiek z następujących hipotetycznych rozwiązań: dotacje, uwolnienie kwot subskrybowanych przez państwa członkowskie w kapitale EBI, pożyczki (w tym pożyczki EBI, np. oparte o procedurę specjalnych pożyczek państw członkowskich ⁽¹⁾), innowacyjne instrumenty takie jak RSFF i LGTT, inżynieria finansowa przystosowana do projektów długoterminowych nieprzynoszących natychmiastowego zysku, rozwój systemów gwarancyjnych, utworzenie sekcji inwestycji w budżecie UE, konsorcja finansowe między władzami europejskimi, krajowymi i lokalnymi, partnerstwa publiczno-prywatne itp.;

Pomoc dla MŚP

24. zwraca się do EBI o zadbanie, aby wystarczający kapitał ryzyka został oddany do dyspozycji MŚP, które doświadczają trudności w przyciąganiu kapitału ryzyka; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie inicjatywy „wspólne europejskie zasoby dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw” (JEREMIE), przygotowanej w 2005 r. przez Dyрекję Generalną ds. Polityki Regionalnej Komisji i EBI w celu umożliwienia lepszego dostępu przedsiębiorstw do instrumentów inżynierii finansowej, oraz zachęca do rozwijania programu na rzecz konkurencyjności i innowacji w ramach priorytetów agendy lizbońskiej;

25. przypomina, że Parlament zatwierdził udział UE w zwiększeniu kapitału EBI, udostępniając w ten sposób EBI środki, których potrzebuje on na kontynuowanie swojej misji i wdrożenie polityki spójności gospodarczej i społecznej;

26. podkreśla konieczność lepszego reagowania na sytuacje, w których zawodzi rynek w zakresie finansowania MŚP i zachęca Komisję, EBI i EFI do dalszego różnicowania instrumentów finansowych dostępnych przed uruchomieniem (np. transfer technologii) oraz po uruchomieniu (np. finansowanie mezaninowe) kapitału ryzyka oraz do sprzyjania rozwijaniu mikrokredytu w Europie w ramach nowej europejskiej inicjatywy na rzecz rozwoju mikrokredytów dla wsparcia wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (COM(2007)0708);

Pomoc przy montażu projektów

27. podkreśla odgrywaną przez EBI rolę eksperta przy montażu projektów, zwłaszcza dzięki programowi „wspólna pomoc w przygotowywaniu projektów w regionach europejskich” (JASPERS); przypomina, że znaczna wartość dodana EBI polega na jego umiejętnościach i wiedzy w zakresie montażu finansowego projektów oraz w zakresie partnerstw publiczno-prywatnych, mianowicie w ramach Europejskiego specjalistycznego ośrodka ds. partnerstw publiczno-prywatnych (EPEC), i zwraca się do EBI o lepsze informowanie osób odpowiedzialnych za projekty na szczeblu lokalnym o pomocy technicznej, której może on dostarczyć;

⁽¹⁾ Artykuł 6 Statutu EBI.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

28. wyraża uznanie dla EBI z powodu otwarcia w państwach członkowskich nowych przedstawicielstw, które uczynią go bardziej widocznym i przybliżą go do osób odpowiedzialnych za projekty w celu ich ułatwienia i pomogą EBI w zacieśnieniu stosunków z organizacjami, instytucjami i władzami lokalnymi w zakresie pozytywnego rozwoju polityki zrównoważonego rozwoju regionalnego UE, jak również zwiększenia zaangażowania państw, które przystąpiły do UE od 2004 r.;

Działania poza terytorium Unii Europejskiej

29. z zadowoleniem odnotowuje korzystne wnioski z przeglądu działań objętych Instrumentem Eurośródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji (FEMIP); na podstawie tego przeglądu wyraża zadowolenie z ogłoszonego przez Radę wezwania do większego wzbogacenia FEMIP w celu umocnienia eurośródziemnomorskiego partnerstwa; wyraża w związku z tym nadzieję, że udzielony EBI mandat pożyczkowy na okres 2007-2013, uzupełniony o odpowiednie środki budżetowe, umożliwi przyspieszenie procesu gospodarczej integracji regionalnej;

30. wzywa EBI, aby w swych działaniach w regionach rozwijających się zachował zgodność z zasadami Deklaracji paryskiej dotyczącej skuteczności pomocy oraz zapewnił zgodność z Konsensusem europejskim w sprawie rozwoju, w szczególności w zakresie udzielania skutecznej pomocy, wzmacniania wzajemnej odpowiedzialności i przyjmowania wymiernych wskaźników rozwoju;

31. uważa, że FEMIP musi pozostać centralną osią, wokół której skupiać się będą wszelkie inicjatywy europejskie na rzecz nowych ambicji w dziedzinie rozwoju basenu śródziemnomorskiego;

32. zachęca EBI do kontynuowania polityki zróżnicowanej emisji w różnych walutach światowych, w tym w walutach krajów wschodzących, przy jednoczesnym ubezpieczaniu się od ryzyka związanego z kursami wymiany;

*

* *

33. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Rozwiązanie kwestii bezdomności

P6_TA(2008)0163

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego w sprawie rozwiązania kwestii bezdomności ulicznej

(2009/C 259 E/04)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 116 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że w 2005 r. Rada ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów (EPSCO) uznała bezdomność za zagadnienie priorytetowe, oraz, że jest ona kwestią kluczową w myśl działań na rzecz „aktywnej integracji” w ramach europejskiej strategii ochrony socjalnej i integracji społecznej,
- B. mając na uwadze, że dostęp do odpowiedniego zakwaterowania jest podstawowym prawem człowieka, a zagwarantowanie schronienia jest często pierwszym krokiem na drodze do zapewnienia osobom żyjącym w warunkach skrajnego ubóstwa oraz dotkniętym wykluczeniem społecznym odpowiedniego i trwałego zakwaterowania,

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że każdej zimy ludzie umierają zamarzając na terenie całej Unii Europejskiej, wskutek braku schronienia w nagłych przypadkach oraz nie świadczy usług odpowiednio do potrzeb,
  - D. mając na uwadze, że bezdomność uliczna jest najbardziej widoczną formą bezdomności i której można przeciwdziałać efektywnie jedynie w ramach szeroko zakrojonej całościowej strategii,
  - E. mając na uwadze, że Parlament Europejski dwukrotnie w tym roku nawoływał do podjęcia wzmożonych działań na rzecz zwalczania bezdomności,
1. wzywa Radę do zgody na zaangażowanie całej Unii Europejskiej w rozwiązanie do 2015 r. problemu bezdomności ulicznej;
  2. wzywa Komisję do stworzenia ramowej definicji UE bezdomności, zebrania porównywalnych, wiarygodnych danych statystycznych oraz zapewnienia sporządzania rocznych sprawozdań z podjętych działań oraz postępów państw członkowskich na drodze do rozwiązania problemu bezdomności;
  3. nalega, by państwa członkowskie stworzyły w ramach szeroko zakrojonej strategii na rzecz zwalczania bezdomności „plan reagowania na sytuacje nagłe w zimie”;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich niniejszego oświadczenia wraz z nazwiskami sygnatariuszy.

Lista sygnatariuszy

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Vincenzo Aita, Gabriele Albertini, Alexander Alvaro, Jan Andersson, Georgs Andrejevs, Alfonso Andria, Laima Liucija Andrikenė, Roberta Angelilli, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Marie-Hélène Aubert, Margrete Auken, Liam Aylward, Peter Baco, Maria Badia i Cutchet, Mariela Velichkova Baeva, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Angelika Beer, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Giovanni Berlinguer, Thijs Berman, Slavi Binev, Šarūnas Birutis, Sebastian Valentin Bodu, Herbert Bösch, Jens-Peter Bonde, Guy Bono, Josep Borrell Fontelles, Victor Boștinariu, Costas Botopoulos, Bernadette Bourzai, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, André Brie, Wolfgang Bulfon, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Bușoi, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Marie-Arlette Carlotti, Carlos Carnero González, Paulo Casaca, Michael Cashman, Carlo Casini, Françoise Castex, Pilar del Castillo Vera, Giusto Catania, Jean-Marie Cavada, Jorgo Chatzimarkakis, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Daniel Cohn-Bendit, Richard Corbett, Giovanna Corda, Titus Corlățean, Thierry Cornillet, Paolo Costa, Jean Louis Cottigny, Michael Cramer, Corina Crețu, Gabriela Crețu, Brian Crowley, Marek Aleksander Czarnecki, Daniel Dăianu, Joseph Daul, Dragoș Florin David, Antonio De Blasio, Bairbre de Brún, Arūnas Degutis, Véronique De Keyser, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marie-Hélène Descamps, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Vasile Dîncu, Valdis Dombrovskis, Beniamino Donnici, Brigitte Douay, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Christian Ehler, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Göran Färm, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Szabolcs Fazakas, Emanuel Jardim Fernandes, Francesco Ferrari, Anne Ferreira, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Hélène Flautre, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Monica Frassoni, Sorin Frunzăverde, Urszula Gacek, Kinga Gál, Vicente Miguel Garcés Ramón, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Eugenijus Gentvilas, Georgios Georgiou, Bronisław Geremek, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Adam Gierek, Neena Gill, Robert Goebbels, Ana Maria Gomes, Donata Gottardi, Genowefa Grabowska, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Nathalie Griesbeck, Elly de Groen-Kouwenhoven, Lilli Gruber, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Umberto Guidoni, Catherine Guy-Quint, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Benoît Hamon, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Rebecca Harms, Satu Hassi, Adeline Hazan, Anna Hedh, Gyula Hegyi, Jacky Hénin, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Jim Higgins, Jens Holm, Krzysztof Hołowczyc, Mary Honeyball, Milan Horáček, Richard Howitt, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Alain Hutchinson, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Mikel Irujó Amezaga, Marie Anne Isler Béguin, Lily Jacobs, Anneli Jäätteenmäki, Stanisław Jałowiecki, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Anne E. Jensen,

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

Pierre Jonckheer, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Ona Juknevičienė, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Piia-Noora Kauppi, Metin Kazak, Tunne Kelam, Glenys Kinnock, Evgeni Kirilov, Wolf Klinz, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Miloš Koterec, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Ģirts Valdis Kristovskis, Wiesław Stefan Kuc, Jan Jerzy Kułakowski, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, André Laignel, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Vytautas Landsbergis, Esther De Lange, Anne Laperrouze, Henrik Lax, Johannes Lebech, Roselyne Lefrançois, Bernard Lehideux, Jörg Leichtfried, Jo Leinen, Katalin Lévai, Janusz Lewandowski, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Eva Lichtenberger, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Pia Elda Locatelli, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Elizabeth Lynne, Marusya Ivanova Lyubcheva, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mary Lou McDonald, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Ramona Nicole Mănescu, Erika Mann, Thomas Mann, Mario Mantovani, Marian-Jean Marinescu, Helmuth Markov, David Martin, Jean-Claude Martinez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Maria Matsouka, Manolis Mavrommatis, Erik Meijer, Íñigo Méndez de Vigo, Willy Meyer Pleite, Marianne Mikko, Miroslav Mikolášik, Francisco José Millán Mon, Gay Mitchell, Nickolay Mladenov, Viktória Mohácsi, Cristobal Montoro Romero, Claude Moraes, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Jan Mulder, Roberto Musacchio, Joseph Muscat, Robert Navarro, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Rareș-Lucian Niculescu, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Janusz Onyszkiewicz, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Öry, Siiri Oviir, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Pier Antonio Panzeri, Dimitrios Papadimoulis, Atanas Papanizov, Georgios Papastamkos, Neil Parish, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Maria Petre, Tobias Pflüger, Willi Piecyk, Rihards Pīks, Józef Pinior, Mirosław Mariusz Piotrowski, Umberto Pirilli, Hubert Pirker, Paweł Bartłomiej Piskorski, Lapo Pistelli, Gianni Pittella, Zita Pleštinšká, Rovana Plumb, Zdzisław Zbigniew Podkański, Samuli Pohjamo, Lydie Polfer, Mihaela Popa, Bernd Posselt, Christa Prets, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Miloslav Ransdorf, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Marco Rizzo, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Raül Romeva i Rueda, Wojciech Roszkowski, Libor Rouček, Martine Roure, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, Daciana Octavia Sârbu, Toomas Savi, Luciana Sbarbati, Christel Schaldemose, Pierre Schapira, Karin Scheele, Agnes Schierhuber, Olle Schmidt, György Schöpflin, Jürgen Schröder, Elisabeth Schroedter, Willem Schuth, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Peter Skinner, Csaba Sógor, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Margarita Starkevičiūtė, Peter Šťastný, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Daniel Stroj, Margie Sudre, László Surján, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, Konrad Szymański, Csaba Sándor Tabajdi, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, László Tőkés, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Helga Trüpel, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Felekna Uca, Vladimir Urutchev, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Yannick Vaugrenard, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Cornelis Visser, Oldřich Vlasák, Johannes Voggenhuber, Sahra Wagenknecht, Henri Weber, Renate Weber, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Francis Wurtz, Anna Záborská, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tatjana Ždanoka, Dushana Zdravkova, Gabriele Zimmer, Marian Złotea, Tadeusz Zwiefka

---

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Rola społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej

P6_TA(2008)0169

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie Zielonej księgi w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej (2007/2212(INI))

(2009/C 259 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje zalecenia z dnia 15 grudnia 2004 r. dla Rady i Rady Europejskiej w sprawie europejskiej strategii antynarkotykowej (2005-2012) ⁽¹⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej (COM(2006)0316),
- uwzględniając sprawozdanie oraz odpowiedzi dotyczące wyników otwartych konsultacji przeprowadzonych zgodnie z wyżej wspomnianą zieloną księgą, opublikowane w dniu 18 kwietnia 2007 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając tytuł VI Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 29 i art. 31 ust. 1 lit. e),
- uwzględniając międzynarodowe, europejskie i krajowe instrumenty ochrony praw człowieka i podstawowych wolności, a w szczególności prawa do życia i zdrowia,
- uwzględniając konwencję ONZ o środkach odurzających z dnia 30 marca 1961 r., zmienioną protokołem genewskim z dnia 25 marca 1972 r., konwencję ONZ o substancjach psychotropowych z dnia 21 lutego 1971 r. oraz Konwencję o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z dnia 19 grudnia 1988 r.,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1920/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii ⁽³⁾, które dokonuje przekształcenia wcześniejszego prawodawstwa,
- uwzględniając roczne sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii z 2007 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1150/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 września 2007 r. ustanawiającą na lata 2007-2013 program szczegółowy „Profilaktyka narkotykowa i informacja o narkotykach” jako część programu ogólnego „Prawa podstawowe i sprawiedliwość” ⁽⁵⁾, a w szczególności jej art. 2-7,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie przeglądu postępów w realizacji planu działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) w 2006 r. (SEC(2006)1803),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie przeglądu postępów w realizacji planu działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) w 2007 r. (COM(2007)0781),
- uwzględniając plan działania UE w zakresie narkotyków (2005-2008) przyjęty przez Radę w czerwcu 2005 r. ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 E z 15.9.2005, str. 233.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/consulting_public/news_consulting_public_en.htm.

⁽³⁾ Dz.U. L 376, 27.12.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ <http://www.emcdda.europa.eu/html.cfm/index407EN.html>.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 3.10.2007, str. 23.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 168 z 8.7.2005, str. 1.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2005/387/WSiSW z dnia 10 maja 2005 r. w sprawie wymiany informacji, oceny ryzyka i kontroli nowych substancji psychoaktywnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając strategię antynarkotykową UE (2005-2012) zatwierdzoną przez Radę Europejską obradującą w dniach 16-17 grudnia 2004 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych ⁽³⁾,
  - uwzględniając deklarację polityczną w sprawie narkotyków oraz rezolucję przyjętą na specjalnej sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ (UNGASS) w dniach 8 i 10 czerwca 1998 r.,
  - uwzględniając działalność ONZ, a w szczególności 51. sesję Komisji ds. Środków Odurzających, która odbędzie się w dniach 10-14 marca 2008 r. ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając białą księgę zatytułowaną „Zarządzanie europejskie” (COM(2001)0428) oraz komunikaty Komisji zatytułowane „Zmierzając ku pogłębionej kulturze konsultacji i dialogu — Zasady ogólne i minimalne standardy stosowane przez Komisję w trakcie konsultacji z zainteresowanymi stronami” (COM(2002)0704) i „Strategiczne cele na lata 2005-2009. Europa 2010: Partnerstwo dla odnowy europejskiej — Dobrobyt, solidarność i bezpieczeństwo” (COM(2005)0012),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0073/2008),
- A. mając na uwadze, że należy sprzyjać głębszemu dialogowi różnych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego (na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym) o wymiarze europejskim, żeby usprawnić formułowanie, wykonanie i ocenianie decyzji w zakresie polityki dotyczącej środków odurzających zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i UE,
- B. mając na uwadze, że organizowanie się podmiotów społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu europejskim przynosi niezaprzeczną wartość dodaną z punktu widzenia krajowych, regionalnych i lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego,
- C. mając w szczególności na uwadze znaczenie, jakie doświadczenie społeczeństwa obywatelskiego może przynieść poszczególnym aspektom w ramach antynarkotykowych strategii politycznych, takich jak zapobieganie, informowanie, pomoc w uwalnianiu się od uzależnienia i reintegracja społeczna,
- D. mając na uwadze fakt, że strategia Unii Europejskiej w zakresie walki z narkotykami (2005-2012) obiera za cel priorytetowy dostarczanie właściwych informacji i wzmocnienie roli społeczeństwa obywatelskiego w dziedzinie walki z narkotykami,
- E. mając na uwadze, że Zielona księga w sprawie roli społeczeństwa obywatelskiego w polityce antynarkotykowej Unii Europejskiej i utworzenie Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków stanowią pierwszy konkretny krok ku realizacji omawianego celu,
- F. mając na uwadze bardzo przychylne przyjęcie przez większość organizacji, które przystąpiły do konsultacji z Komisją Europejską, pomysłu tematycznego połączenia istniejących sieci,
- G. mając na uwadze znaczenie lepszej synergii między społeczeństwem obywatelskim a instytucjami i organami europejskimi dla wprowadzenia stałych konsultacji i sprzyjania wymianie informacji i lepszych praktyk, ze szczególnym uwzględnieniem wkładu naukowego,
- H. mając na uwadze, że należy podkreślać kluczowe znaczenie działań i wzmocnienia roli organizacji społeczeństwa obywatelskiego zaangażowanych we współpracę z krajami trzecimi oraz w promowanie alternatywnych i trwałych strategii w podejmowaniu problematyki narkotyków,

⁽¹⁾ Dz.U. L 127 z 20.5.2005, str. 32.⁽²⁾ dok. 15074/1/04.⁽³⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, str. 1.⁽⁴⁾ http://www.unodc.org/documents/commissions/CND-Session51/CND-51_Info_Participants.pdf.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że otwarte medium, jakim jest Internet, powinno zostać włączone do każdej proponowanej struktury dialogu lub konsultacji prowadzonych z wybranymi kręgami w sprawie konkretnych kwestii, które zostałyby wsparte otwartymi konsultacjami ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami,
  - J. mając na uwadze, że ważna rola, jaką społeczeństwo obywatelskie może odgrywać w tej dziedzinie, powinna uzupełniać i wzmacniać znaczną odpowiedzialność państw członkowskich i organizacji międzynarodowych za współpracę w zwalczaniu produkcji narkotyków i handlu nimi, podobnie jak ma to miejsce w przypadku terroryzmu,
  - K. mając na uwadze, że głębsze zaangażowanie instytucji UE wspólnie ze społeczeństwem obywatelskim w obszarze polityki antynarkotykowej pomogłoby im we właściwej ocenie obecnych strategii,
  - L. mając na uwadze, że pojęcie „narkotyki” ma obejmować środki odurzające i substancje psychotropowe, zgodnie z definicjami zawartymi w powyższych konwencjach ONZ,
  - M. mając na uwadze, że zażywanie narkotyków może prowadzić do szczególnego zagrożenia zdrowia młodych dziewcząt i kobiet, w szczególności do problemów związanych z ciążą i zakażenia wirusem HIV/AIDS,
  - N. mając na uwadze, że mężczyźni są liczniej reprezentowani w programach leczenia niż kobiety oraz że kobiety stanowią obecnie około 20 % osób rozpoczynających programy leczenia osób zażywających narkotyki w UE,
  - O. mając na uwadze, że odnotowano znaczne różnice w stopniu i formach zażywania narkotyków przez mężczyzn i kobiety; mając na uwadze, że badania naukowe wykazują poważne różnice z uwagi na płeć w zakresie czynników fizjologicznych i psychospołecznych związanych z rozwojem uzależnienia, podejmowaniem ryzyka i szukaniem pomocy,
1. uznaje zasadnicze znaczenie społeczeństwa obywatelskiego we wspieraniu rozwoju, formułowaniu, ocenianiu i monitorowaniu antynarkotykowych strategii politycznych; podkreśla w szczególności wartość dodaną, jaką społeczeństwo obywatelskie wnosi dzięki swojemu doświadczeniu w tej dziedzinie, zdolności do innowacji i potencjałowi w zakresie wymiany informacji i dobrych wzorców w konkretnym stosowaniu ich do polityki antynarkotykowej, które podlegają analizie naukowej i są dokumentowane w konkretnym stosowaniu polityki antynarkotykowej;
  2. wzywa rządy państw członkowskich, organizacje pozarządowe, społeczeństwo obywatelskie oraz stowarzyszenia rodzicielskie i zawodowe do prowadzenia wyczerpujących kampanii informacyjnych na temat:
    - ryzyka i szkód dla zdrowia fizycznego i umysłowego wyrządzanych przez narkotyki, szczególnie u młodych dziewcząt, ciężarnych lub karmiących kobiet oraz dzieci,
    - zdrowia matek oraz przenikania narkotyków z organizmu matki do płodu,
    - leczenia nieletnich i przestępców uzależnionych od narkotyków,
    - wsparcia dla rodziców dzieci zażywających narkotyki;
  3. uznaje, że kościoły i społeczności wyznaniowe prowadzą bardzo aktywną działalność na rzecz zwalczania narkotyków, dlatego też należy uwzględnić ich doświadczenie podczas formułowania, wdrażania i oceny polityki antynarkotykowej;
  4. nalega na wzmocnienie roli społeczeństwa cywilnego na rzecz rozwijania polityki antynarkotykowej, charakteryzującej się podejściem europejskim, co stanowi główny cel strategii UE w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012);
  5. podkreśla znaczenie roli, jaką ma do odegrania Internet w zapewnieniu przejrzystego i spójnego sposobu wymiany informacji na temat wdrażania i rozwoju strategii antynarkotykowej UE na lata 2005-2012, ułatwiając zaangażowanie i gwarantując udział społeczeństwa obywatelskiego (w tym użytkowników i grup lokalnych) we wdrażaniu ww. planu działania — na wszystkich szczeblach i w ramach Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków — poprawiając dostęp do programów prewencyjnych i ich skuteczność oraz poszerzając wiedzę;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

6. podkreśla zasadniczą rolę partnerstwa z mediami, w tym elektronicznymi w upowszechnianiu informacji naukowych odnoszących się do wpływu zażywania narkotyków na zdrowie fizyczne i psychiczne, zwłaszcza wśród młodych dziewcząt i kobiet w ciąży; zachęca te media, by stały się uprzywilejowanymi partnerami w kampaniach walki z narkotykami z uwagi na ich wpływ na młode pokolenia;

7. pozytywnie ocenia działania szczegółowego programu „Zapobieganie spożywaniu narkotyków i informowanie społeczeństwa” na lata 2007-2013 oraz przypomina, że zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w realizację i rozwój unijnej strategii w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) jest szczegółowym celem tego programu;

8. wyraża ubolewanie z powodu opóźnienia, z jakim uwolniono środki przyznane na ten cel w ramach omawianego programu;

9. wzywa Komisję do upewnienia się, że nowa strategia zdrowia na lata 2008-2013 uwzględnia różny wpływ narkotyków na kobiety, w szczególności na poziomie finansowania programów informacyjnych do walki z narkotykami prowadzonych przez organizacje społeczeństwa obywatelskiego;

Forum — wymiar strukturalny

10. podkreśla znaczenie utworzenia Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków jako pierwszego kroku ku bardziej konkretnemu i konstruktywnemu zaangażowaniu europejskich stowarzyszeń społeczeństwa obywatelskiego w działania UE w zakresie polityki zapobiegania używaniu narkotyków i walki z narkotykami;

11. ubolewa nad faktem, że proces selekcji uczestników Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków wydał się niektórym organizacjom mało przejrzysty i wzywa Komisję do rozważenia sposobów zaradzenia temu problemowi, wyrażając nadzieję, że w przyszłości rozszerzenie Forum odbywać się będzie w sposób bardziej przejrzysty;

12. uważa, że Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęcone kwestii narkotyków powinno mieć charakter raczej ogólny niż ekskluzywny i powinno reprezentować szeroki przekrój wyważonych poglądów;

13. przypomina, że celem Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków nie jest powołanie zgromadzenia wyrażającego różne ideologie, lecz stworzenie praktycznego instrumentu na rzecz wspierania opracowywania i realizowania antynarkotykowych strategii politycznych korzystając z konkretnych rad i analizy problemów transgranicznych w Unii Europejskiej wynikających z różnic w ustawodawstwie krajowym, szczególnie w regionach transgranicznych;

14. zwraca się do państw członkowskich, aby wymieniały najlepsze stosowane wzorce w zakresie walki z narkotykami, zapobiegania i informowania dzieci i młodzieży oraz żeby zachęcały do rozwoju tych wzorców we współpracy z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego;

15. wyraża ubolewanie z powodu niewielkiego udziału organizacji reprezentujących nowe państwa członkowskie w tym Forum; nalega na konieczność uwrażliwienia i szerszego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego z nowych państw członkowskich, biorąc pod uwagę znaczenie tych krajów w rozszerzonej Unii Europejskiej;

16. ubolewa nad faktem, że krajowe i międzynarodowe sieci pozarządowe ze szczególnym udziałem kobiet, matek i młodych dziewcząt ani organizacje zajmujące się zdrowiem seksualnym i reprodukcyjnym oraz prawami w tej dziedzinie nie uczestniczyły w pierwszym Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconym narkotynom, które odbyło się w grudniu 2007 r.; wzywa Komisję do aktywnego zachęcania do uczestniczenia w nim tego typu organizacje, jak również organizacje posiadające ważne doświadczenia z walką z narkotykami i ich nadużyciem w celu zagwarantowania szeroko dostępnych wyspecjalizowanych usług;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

17. popiera Komisję w jej wysiłkach służących określeniu roli Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków w europejskim podejściu do kwestii narkotyków, w celu doprecyzowania ostatecznych celów konsultacji z Forum;

18. uważa, że Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęcone kwestii narkotyków powinno posiadać wyraźnie określony mandat, jasno sprecyzowane programy, przejrzyste procedury i wykonalne plany pracy stanowiące rzeczywisty wkład w proces kształtowania polityki;

19. pragnie, aby dialog ze społeczeństwem obywatelskim mógł mieć konkretny wpływ na europejski proces decyzyjny; uważa zatem, że należy nadać społeczeństwu obywatelskiemu formalny status w związku z celami wyznaczonymi w unijnej strategii w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) i innymi przyszłymi inicjatywami między innymi poprzez:

- udział Forum, wraz z innymi niezależnymi podmiotami, w ocenie unijnego planu działania w dziedzinie walki z narkotykami na lata 2005-2008, która przeprowadzona zostanie przez Komisję w 2008 r.;
- bardziej dalekosiężne i przejrzyste stosunki z państwami członkowskimi, mające na celu rzeczywistą współpracę Forum i państw członkowskich;
- stałą obecność Forum w spotkaniach organizowanych przez prezydencję UE z koordynatorami krajowymi odpowiedzialnymi za kwestie walki z narkotykami;
- stałe kontakty z Parlamentem i organizowanie przez Parlament dorocznej konferencji z Forum, innymi zainteresowanymi środowiskami i instytucjami UE działającymi w dziedzinie walki z narkotykami oraz ocenę uzyskanych wyników;
- silną synergię między działalnością Forum i działalnością Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA), które powinno przeznaczyć część swojego sprawozdania rocznego na działania prowadzone przez społeczeństwo obywatelskie UE;

20. wzywa Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii do zebrania statystyk na temat zażywania narkotyków przez kobiety w Unii Europejskiej, do zanalizowania ewolucji tego zjawiska oraz do uwzględnienia w swoim sprawozdaniu rocznym różnego wpływu ze względu na płeć w celu zapewnienia lepszego informowania i uwrażliwiania europejskiego społeczeństwa obywatelskiego;

21. zachęca do tematycznego łączenia istniejących sieci, bądź na marginesie Forum społeczeństwa obywatelskiego poświęconego kwestii narkotyków, bądź w formie grup roboczych czy podgrup zorganizowanych w ramach Forum;

22. wzywa do zaangażowania finansowego, podlegającego kontroli budżetowej, ze strony Unii Europejskiej, wspierającej działania społeczeństwa obywatelskiego UE, w już realizowane projekty oraz w inicjatywy, jakie podejmowane będą w omawianym sektorze w przyszłości;

23. wzywa państwa członkowskie do objęcia finansowaniem publicznym, wszędzie tam, gdzie jest to możliwe, usług świadczonych przez zawodowe organizacje cywilne, zobowiązane do stosowania odpowiednich kryteriów zapewniania jakości nie tylko w przypadku usług socjalnych czy zdrowotnych, lecz także w przypadku usług związanych z ograniczaniem szkód i niesieniem pomocy najuboższym; uważa, że dzięki temu możliwe będzie zapewnienie planowanego i trwałego działania usług oraz ich zgodności ze standardami jakości;

24. podkreśla, jak ważne jest dla społeczeństwa, by przewidziano finansowanie wsparcia dla organizacji wolontariuszy i stowarzyszeń rodziców, które są zaangażowane w walkę z narkotykami, w szczególności wśród młodych ludzi;

Spółeczeństwo obywatelskie — wymiar wewnętrzny

25. podkreśla znaczenie działań społeczeństwa obywatelskiego dla realizacji ogólnych celów strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012) w wymiarze polityki dotyczącej zapobiegania, informowania, zarządzania problemami związanymi z narkomanią i monitorowania właściwego wdrażania tych polityk;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

26. wzywa podmioty europejskie i krajowe do zwracania większej uwagi na aspekty innowacyjne, jakie doświadczenie społeczeństwa obywatelskiego może wnieść w realizację celów strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami (2005-2012), a w szczególności w odniesieniu do inicjatyw zwiększających publiczną świadomość, strategii politycznych dotyczących ograniczania szkód, pomocy w uwalnianiu się od uzależnienia i reintegracji społecznej;

27. uważa za ważne wzmocnienie na szczeblu UE dialogu z organizacjami reprezentującymi osoby uzależnione od narkotyków, co jest niezbędne, aby móc podjąć wyzwania związane z reintegracją społeczną i pomagać w uwalnianiu się od uzależnienia;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim promowały równy dostęp do programów, zapewniły objęcie nimi grup żyjących w ukryciu i na marginesie oraz działały na rzecz budowy potencjału w celu zagwarantowania trwałości i skuteczności wdrażanych programów;

29. zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania inicjatyw organizacji społeczeństwa obywatelskiego mających na celu:

- wzmocnienie zapobiegania zagrożeniu i informowanie o zagrożeniach związanych z używaniem środków odurzających i substancji psychotropowych w miejscu pracy i przez młodzież;
- leczenie więźniów uzależnionych od narkotyków;
- prowadzenie akcji związanych z zapobieganiem używaniu środków odurzających i substancji psychotropowych w dzielnicach podwyższonego ryzyka w dużych miastach, a w szczególności wśród młodzieży, z pomocą organizacji społecznych i związkowych, w sposób odpowiadający potrzebom zdrowia fizycznego i umysłowego w tych dzielnicach;
- organizowanie — we współpracy z organizacjami rodziców, studentów i nauczycieli oraz naukowcami — kampanii informacyjnych na temat narkotyków i ich negatywnych skutków dla zdrowia i życia społecznego, które przeprowadzano by w szkołach i które skierowane byłyby do różnych grup ludności;
- wdrażanie polityk dotyczących ograniczania szkód poprzez pracę w bezpośrednim kontakcie z ulicą i trudnymi dzielnicami w małych i dużych miastach;
- opracowywanie i wdrażanie specjalnych projektów dotyczących reintegracji społecznej „dzieci ulicy” i rodzin w trudnej sytuacji socjalnej;

30. powołuje się na zwiększające się obawy, że kobiety mogą nie mieć dostępu do opieki z uwagi na brak społecznego i gospodarczego wsparcia, a w szczególności obowiązki względem dzieci, co zostało zidentyfikowane jako czynniki uniemożliwiające skorzystanie z usług leczenia uzależnień; zaznacza, że usługi oferujące opiekę nad dziećmi mają większą liczbę kobiet wśród swoich klientów, niż te, które ich nie oferują;

31. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na regiony przygraniczne, które często muszą borykać się ze skutkami różnic w krajowym ustawodawstwie dotyczącym walki z narkotykami;

32. popiera w pełni świadome działania organizacji społeczeństwa obywatelskiego mające na celu zwalczanie zażywania narkotyków i substancji pochodnych przez małoletnich;

33. zwraca się do Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej o przeprowadzenie badania analizującego i oceniającego skutki polityki antynarkotykowej oraz sprawdzającego jej skuteczność oraz czy i w jakim stopniu polityka ta przekroczyła wyznaczone granice i stanowiła naruszenie praw jednostki;

34. podkreśla konieczność oparcia polityki antynarkotykowej na solidnych dowodach naukowych uzyskanych w wyniku współpracy ze społeczeństwem obywatelskim w dziedzinie badań naukowych nad narkotykami, uznając potrzebę opracowania strategii politycznych opierających się na badaniach naukowych i faktach oraz wdrażania działań opierających się na dowodach, w tym działań mających na celu zapobieganie i ograniczanie szkód dla zdrowia;

35. wzywa państwa członkowskie do podejmowania wspólnych działań i wspólnych usług wykonawczych przez organy stojące na straży prawa i organizacje społeczeństwa obywatelskiego, szczególnie na szczeblu wspólnoty lokalnej;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Spółeczeństwo obywatelskie — wymiar zewnętrzny

36. uznaje znaczenie roli społeczeństwa obywatelskiego dla wymiaru zewnętrznego europejskiej polityki antynarkotkowej, doceniając fakt, że Unia Europejskiej jest pierwszym podmiotem na świecie w walce z narkotykami w zakresie finansowania programów i działań za granicą;

37. wnioskuję o pogłębienie i wspieranie strategii UE o wymiarze zewnętrznym zakładającej trwałą, konkretny i praktyczny wpływ na sytuację regionów zainteresowanych produkcją surowców;

38. podkreśla doświadczenie europejskich organizacji zajmujących się promowaniem przekształcania lokalnych upraw na cele handlowe, terapeutyczne i inne cele medyczne, przypominając jednocześnie, że uprawy takie powinny być stale objęte jak najściślejszą kontrolą;

39. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zbadanie sposobów współpracy z organizacjami europejskiego społeczeństwa obywatelskiego, które zaangażowane są w promowanie substancji pochodzących z liści koki jedynie do legalnego stosowania, usuwając surowiec i skutecznie przyczyniając się w ten sposób do międzynarodowej walki z przemytem narkotyków, gwarantując jednocześnie bezpieczne stosowanie tego rodzaju substancji;

40. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o postępowanie zgodnie z zaleceniem Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 25 października 2007 r. w sprawie produkcji opium dla celów medycznych w Afganistanie ⁽¹⁾ i o wspieranie inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego, podejmowanych we współpracy z krajami produkującymi środki odurzające i służących walce z narkotykami oraz ich ewentualnych pozytywnych skutków dla procesu demokratyzacji tych krajów; podkreśla znaczenie promowania projektów pilotażowych, takich jak projekt „Mak jako lekarstwo”, które mają na celu przedstawienie niektórych istniejących nielegalnych upraw maku na przemysłową produkcję legalnych środków przeciwbólowych opartych na opium, których celem jest zbadanie, jakie korzyści może przynieść przyznawanie licencji na wykorzystywanie upraw maku do celów medycznych oraz w jaki sposób proces taki można przeprowadzić i skontrolować pod auspicjami ONZ;

41. wzywa Komisję oraz społeczeństwo obywatelskie do zbadania możliwości zwalczania nielegalnych plantacji maku poprzez stosowanie opryskiwania, które nie jest szkodliwe dla ludzi, zwierząt ani dla środowiska;

42. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o korzystanie ze współpracy z instytutami naukowymi w państwach członkowskich, organizacjami naukowymi i przeglądami medycznymi, a także z centrami badawczymi, stowarzyszeniami, wyspecjalizowanymi placówkami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, które w ostatnich latach stały się punktem odniesienia dla polityki walki z przemytem narkotyków, analiz sytuacji geopolitycznej i przepływu kapitału pochodzącego z międzynarodowego handlu substancjami odurzającymi;

43. przywiązuje wagę do promocji współpracy stowarzyszeń UE z międzynarodowymi sieciami stowarzyszeń działających na rzecz walki z narkotykami, tak aby sprzyjać wymianie doświadczeń i informacji;

44. odnotowuje doświadczenia Vienna NGOs Committee on Narcotic Drugs — komitetu organizacji pozarządowych reprezentujących społeczeństwo obywatelskie w Biurze Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) — oraz wyraża nadzieję, że przyszłe działania takiego komitetu charakteryzować będzie szerszy udział organizacji i jednostek, pamiętając o propozycjach takich jak inicjatywa „Beyond 2008”, której głównym celem jest promowanie roli społeczeństwa obywatelskiego w odbywającym się co dziesięć lat przeglądzie parametrów ustanowionych na sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych dotyczącej walki ze środkami odurzającymi, jaka miała miejsce w 1998 r. (UNGASS); proponuje przeprowadzenie analogicznych konsultacji wśród stowarzyszeń europejskich w perspektywie przeglądu strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z narkotykami po 2012 r.;

45. uważa, że w dziesięć lat po sesji specjalnej Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych dotyczącej walki ze środkami odurzającymi, jaka miała miejsce w 1998 r. (UNGASS), której głównym celem było osiągnięcie w ciągu dziesięciu lat świata wolnego od narkotyków, w celu wyciągnięcia wniosków odnośnie przyszłej strategii konieczne jest dążenie do oceny aktualnych wyników obecnych strategii antynarkotkowych, aby ustalić, które z nich były skuteczne;

*

* *

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6-TA(2007)0485.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

46. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz, do wiadomości, Radzie Europejskiej, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, Europejskiemu Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii, Radzie Europy, a także Organizacji Narodów Zjednoczonych i jej wyspecjalizowanym agencjom.

Realizacja dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju

P6_TA(2008)0171

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie realizacji dziesiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju (2007/2138(INI))

(2009/C 259 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w dniu 23 czerwca 2000 roku ⁽¹⁾ (umowa z Kotonu),
  - uwzględniając umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie w sprawie finansowania pomocy wspólnotowej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2008-2013 zgodnie ze zmienioną umową o partnerstwie AKP-WE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu WE ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 617/2007 z dnia 14 maja 2007 r. w sprawie realizacji 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju na mocy umowy o partnerstwie AKP-WE ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Budżetowej (A6-0042/2008),
- A. mając na uwadze, że realizacja 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) jest powiązana z zakończeniem procesu ratyfikacji (przez wszystkie kraje członkowskie UE oraz dwie trzecie państw członkowskich grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) najpóźniej do dnia 30 listopada 2007 r., aby wejść w życie w dniu 1 stycznia 2008 r.(art. 93 ust. 3 umowy z Kotonu),
- B. mając na uwadze, że „klauzula wygaśnięcia” już nie pozwala na wykorzystanie środków z poprzednich EFR,
- C. mając na uwadze zaangażowanie Komisji na rzecz wykorzystania całości środków 9 EFR do 31 grudnia 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że EFR nadal jest wyłączony z budżetu UE, pomimo wniosków Parlamentu Europejskiego o umieszczenie go w budżecie,
- E. mając na uwadze, że brak formalnej kontroli Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych nad EFR, ponieważ nie jest on zapisany do budżetu UE, jest, w kategoriach demokracji, demokratycznym deficytem,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3. Umowa zmieniona umową podpisaną w dniu 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s.27).

⁽²⁾ Dz.U. L 247 z 9.9.2006, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. L 152 z 13.6.2007, s. 1.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- F. mając na uwadze przeprowadzoną przez Komisję w 64 krajach AKP analizę włączania podmiotów niepaństwowych do programowania 10 EFR, która pokazuje, że we wszystkich przypadkach zostały przekazane informacje, natomiast prawdziwy udział zaobserwowano jedynie w połowie badanych krajów,
- G. mając na uwadze uruchomienie nowego partnerstwa strategicznego Afryka-Unia Europejska oraz planu działania na lata 2008-2010, opartych na „zasadach jedności Afryki, wzajemnej zależności Afryki i Europy, wspólnej odpowiedzialności, poszanowaniu praw człowieka i zasad demokracji i państwa prawa, a także na prawie do rozwoju” podczas szczytu UE-Afryka w Lizbonie (8-9 grudnia 2007 r.) oraz mając na uwadze przyjęcie przy tej okazji wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego i Parlamentu Panafrykańskiego wzywającego do umocnienia roli parlamentów w nowej strategii,
- H. mając na uwadze zobowiązania polityczne UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju — zwłaszcza dla Afryki — oraz skuteczności tej pomocy,
- I. mając na uwadze zobowiązanie UE do zwiększenia pomocy dla handlu do wysokości 2 000 000 000 EUR rocznie do 2010 r. (1 000 000 000 EUR od Komisji, 1 000 000 000 EUR od państw członkowskich),
- J. mając na uwadze orientacyjny podział środków 10. EFR, tzn. przeznaczenie ok 30 % na ogólną pomoc budżetową, 30 % na infrastrukturę, 15 % na zarządzanie (w tym pokój i bezpieczeństwo), 8 % na rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, 8 % na sektory socjalne i spójności społecznej, a pozostałych na rozwój gospodarczy, pomoc instytucjonalną i ochronę środowiska,
- K. mając na uwadze, że udział środków z 10. EFR przeznaczonych na sektory edukacji i podstawowych usług zdrowotnych jest nieco mniejszy niż w 9 EFR,

Wyzwania i cele dziesiątego EFR

1. podkreśla znaczenie wyzwania, jakim jest realizacja EFR w okresie 2008-2013, zwłaszcza w obliczu politycznych zobowiązań UE i państw członkowskich w dziedzinie pomocy na rzecz rozwoju, trwającej ewolucji w kierunku odnowionego partnerstwa między Europą i Afryką oraz wkładu UE w realizację milenijnych celów rozwoju (MCR) w roku 2015;
2. w pełni popiera główny cel współpracy wyznaczony w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, którym jest „likwidacja ubóstwa w krajach i regionach partnerskich w kontekście trwałego rozwoju, w tym realizacja milenijnych celów rozwoju”; przywiązuje najwyższą wagę do tego, aby priorytetowe cele znalazły wymierne przełożenie na ogół narzędzi i procedur realizacji przewidzianych przez przedmiotowe rozporządzenie oraz ubolewa, że przepisy dotyczące krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych przedstawiają zawężoną interpretację tych celów;
3. żąda, aby realizacja EFR została także uwzględniona w ramach międzynarodowych zobowiązań UE, o których mowa w art. 177 ust. 3 traktatu WE;
4. nalega, aby realizacja EFR odbyła się zgodnie z zaleceniami Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) w zakresie wykorzystania oficjalnej pomocy rozwojowej, oraz aby zostały wykluczone z programowania co najmniej wszystkie akcje niespełniające kryteriów stosowanych do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA), określonych przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (DAC); zwraca się w związku z tym o zmianę art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007;
5. z zadowoleniem przyjmuje troskę o uproszczenie i harmonizację, która przewodziła opracowaniu nowego rozporządzenia (WE) nr 617/2007; uważa, że troska o dostosowanie do instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾ (DCI) powinna przyczyniać się do umocnienia roli Parlamentu w nadzorze i kontroli realizacji EFR;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiający instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

6. jest przychylny włączeniu Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) do budżetu UE w celu zwiększenia spójności, przejrzystości i skuteczności współpracy na rzecz rozwoju oraz zagwarantowania demokratycznej kontroli; podkreśla, że włączenie EFR do budżetu stanowi także właściwą odpowiedź na nieustające problemy związane z opieszałym i powolnym międzyrządowym procesem ratyfikacji; zwraca się do Rady o uwzględnienie EFR w budżecie w ramach przeglądu śródkresowego perspektywy finansowej w 2009 r.;

7. wyraża zadowolenie z przewidzianego w traktacie lizbońskim zniesienia ust. 3 art. 179 traktatu WE, który wykluczał EFR z zakresu tego traktatu, i z otwarcia w ten sposób drogi do włączenia EFR do budżetu UE;

8. przypomina o swoim przywiązaniu do spójności obszarów polityki związanych z rozwojem oraz o europejskich zobowiązaniach mających na celu zagwarantowanie, że cele polityki rozwoju nie będą w sprzeczności z innymi obszarami polityki UE mającymi wpływ na tę politykę (handel, środowisko, bezpieczeństwo, rolnictwo itp.);

9. zwraca się do Komisji o zwrócenie większej uwagi na odpływ wykwalifikowanej siły roboczej z krajów AKP do UE oraz o zaproponowanie odpowiednich środków na rzecz ułatwienia utrzymania w kraju lub powrotu do niego;

10. przypomina swoje przywiązanie do zasad odpowiedzialności krajowej i udziału, które stanowią trzon umowy z Kotonu oraz europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju ⁽¹⁾;

Harmonogram

11. wzywa państwa członkowskie oraz kraje AKP, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikacji umowy wewnętrznej oraz zmienionej umowy z Kotonu w celu możliwie jak najszybszego rozpoczęcia realizacji 10. EFR;

12. odnotowuje zobowiązanie Komisji, aby całość środków finansowych z 9. EFR została przydzielona przed upływem ostatecznego terminu w dniu 31 grudnia 2007 r.; zwraca się do Komisji o podjęcie wszelkich właściwych kroków, aby żadne przyznane środki nie zostały utracone na mocy „klauzuli wygaśnięcia” i aby zagwarantować ciągłość finansowania;

13. podkreśla, że napięty harmonogram nie pozwolił w pełni włączyć społeczeństwa obywatelskiego oraz parlamentów krajowych do programowania i nalega, aby zaradzono tym niedociągnięciom procedury konsultacji na etapie realizacji;

Dokumenty strategiczne i priorytetowe dziedziny działania

14. podkreśla, że aby osiągnąć cele wyznaczone w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 617/2007, w programowaniu powinno się nadać priorytet działaniom ukierunkowanym na zmniejszanie ubóstwa ze szczególnym podkreśleniem obszarów związanych z MCR, takich jak sektory społeczne, w szczególności zdrowie publiczne i edukacja na poziomie podstawowym; podkreśla, że zobowiązanie zaciągnięte w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju, aby przeznaczać 20 % funduszy na zdrowie i edukację na poziomie podstawowym do 2009 r. powinno mieć zastosowanie do wszystkich wydatków w ramach europejskiej polityki rozwoju, w tym do EFR w celu zachowania spójności;

15. odnotowuje zamiar Komisji, by osiągnąć ten cel poprzez wsparcie budżetowe, lecz wyraża żal, że nie opracowano żadnej ogólnej strategii wraz z państwami korzystającymi z pomocy, aby zaliczyć sektory zdrowia i edukacji do priorytetów wymienionych w krajowych dokumentach strategicznych; wnosi o przeprowadzenie ponownej oceny tej kwestii w ramach przeglądu śródkresowego, aby osiągnąć cel 20 %;

⁽¹⁾ Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski” — konsensus europejski w sprawie rozwoju (Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

16. podkreśla, że trwałe zmniejszenie ubóstwa można osiągnąć jedynie w kontekście zrównoważonego rozwoju gospodarczego, społecznego oraz w zakresie ochrony środowiska; podkreśla ponadto, że środki podjęte w ramach EFR powinny w związku z tym wpisywać się w proces rozwojowy mający na celu ustanowienie solidnej gospodarki, która chroni środowisko naturalne oraz pozwala wszystkim korzystać z podstawowych usług socjalnych;

17. podkreśla, że nie można nigdy osiągnąć trwałego rozwoju w sytuacjach wojen, konfliktów cywilnych czy niestabilności politycznej; uważa w związku z tym, że priorytet powinno również stanowić budowanie demokracji i wysiłki zmierzające do utrzymania lub wspierania pokoju, państwo prawa, stabilne i demokratyczne instytucje, a także pełne poszanowanie praw człowieka;

18. jest zdania, że krajowe dokumenty strategiczne powinny być przedmiotem demokratycznej kontroli i w związku z tym nie mogą być opracowywane i stosowane bez przeprowadzenia kontroli parlamentarnej; uważa, że przekazywanie krajowych dokumentów strategicznych Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE wnosi istotny wkład w cel odpowiedzialności zapisany w umowie z Kotonu oraz stanowi pozytywny krok w stronę nadania mocy instytucjonalnej, w ramach procedury komitologii, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE i Parlamentowi Europejskiemu; zwraca się do Komisji o czuwanie nad tym, żeby Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne dysponowało środkami materialnymi umożliwiającymi zakończenie pracy nad krajowymi dokumentami strategicznymi oraz nad tym, żeby jego opinie były przedmiotem sprawozdania Komisji na temat postępów;

19. ubolewa, że rozporządzenie (WE) nr 617/2007 nie przewiduje żadnej wyraźnej procedury udziału ani konsultacji z Parlamentem Europejskim, parlamentami krajowymi, władzami lokalnymi i podmiotami niepaństwowymi w ramach opracowania działań monitorujących i oceniających krajowe dokumenty strategiczne; zwraca się do Rady i Komisji o systematyczne włączanie tych konsultacji do programowania;

Kwestie dotyczące płci

20. ubolewa, że kwestie związane z płcią nie zostały uznane za szczególną dziedzinę działania; wnosi o ponowne rozpatrzenie tej decyzji, wraz z partnerami AKP, w ramach przeglądu śródkresowego z realizacji EFR;

21. zwraca się do Komisji o przestrzeganie zobowiązań w zakresie równości płci zapisanych w dokumentach strategicznych o zasadniczym znaczeniu, takich jak konsensus europejski w sprawie rozwoju, wspólna strategia UE-Afryka oraz, oczywiście, umowa z Kotonu, oraz o zapewnienie w tej sposób, że kwestie dotyczące płci znajdują się wśród politycznych priorytetów partnerstwa AKP-UE, że przywiązuje się do odpowiednią uwagę oraz że otrzymują one adekwatne finansowanie w ramach włączania tematyki płci do polityki (gender mainstreaming) oraz nalega, aby zwiększyć widoczność kwestii dotyczących płci poprzez włączenie do sprawozdania rocznego sporządzanego przez Komisję rozdziału i dokładnych wskaźników celem ułatwienia lepszego monitorowania i lepszej kontroli dokonanych postępów;

Wsparcie budżetowe

22. jest zdania, że wsparcie budżetowe może stanowić skuteczny wkład w likwidację ubóstwa i realizację milenijnych celów rozwoju, zwłaszcza jeśli środki zostaną skupione na sektorach edukacji i zdrowia na poziomie podstawowym; podziela wyrażoną przez Komisję wolę uczynienia ze wsparcia budżetowego dźwigni służącej zwiększeniu części budżetów krajowych przeznaczonej dla tych sektorów;

23. przypomina, że skuteczność i prawomocność wsparcia budżetowego zależy od ścisłego przestrzegania licznych warunków wstępnych, zwłaszcza od większej współpracy pomiędzy darczyńcami, z jednej strony, a drugiej od przestrzegania reguł demokratycznych, dobrych rządów i systemu zarządzania finansami publicznymi kontrolowanego przez parlament wybrany demokratycznie w państwach korzystających z pomocy; wzywa Komisję do rygorystycznego przestrzegania warunków wstępnych przed rozpoczęciem jakiegokolwiek programu otrzymującego wsparcie budżetowe;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

24. wyraża zadowolenie z podjętego przez Komisję zobowiązania do bezpośredniego powiązania wsparcia budżetowego z postępami w realizacji MCR oraz do promowania realizacji MCR poprzez „umowy MCR” przewidujące finansowanie zagwarantowane przez dłuższy okres i przyczyniające się w ten sposób do zwiększenia przewidywalności pomocy;

25. żąda, aby przeprowadzana w oparciu o wiarygodne, przejrzyste i umożliwiające pomiar postępów w dziedzinie MCR ocena wsparcia budżetowego była przedmiotem rocznego sprawozdania przedstawianego Parlamentowi Europejskiemu, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, parlamentom państw członkowskich oraz podmiotom pozarządowym;

26. wnosi o przyznanie specjalnych środków, w ramach wsparcia budżetowego, na wzmocnienie zdolności wszystkich parlamentów AKP odnośnie do monitorowania budżetowego;

Transza motywacyjna

27. przypomina o swoim przywiązaniu do promowania dobrych rządów i popiera zasadę „nagrody za dobre rządy” w ramach dialogu politycznego, o którym mówi art. 8 umowy z Kotonu, z zastrzeżeniem, że kryteria jej przyznawania i sposoby jej realizowania będą jasne i przejrzyste;

28. stwierdza, że określone przez Komisję liczne kryteria przydziału środków w ramach transzy motywacyjnej odzwierciedlają przede wszystkim interesy północy i sprzeciwia się wszelkim działaniom zmierzającym do uzależnienia przyznawania pomocy od kryteriów innych niż jedynie dobre rządy;

29. wyraża zaniepokojenie interpretacją kryteriów związanych ze sprawowaniem rządów w gospodarce i polityce społecznej; sprzeciwia się narzucaniu „ukrytych kryteriów” w dziedzinie gospodarki i polityki społecznej i uważa, że analiza systemów legislacyjnych i polityk publicznych w tej dziedzinie nie mogłaby doprowadzić do wprowadzenia wymagań związanych z liberalizacją i deregulacją; zaleca dodanie do profili rządów kryteriów związanych z istnieniem i jakością usług publicznych; przypomina, że stanowisko państw i regionów AKP odnośnie do końcowej decyzji o wzięciu udziału lub nie w umowach o partnerstwie gospodarczym nie może stanowić żadnego kryterium;

30. zwraca się do Komisji o wyjaśnienie procesu podejmowania decyzji dotyczących podziału środków z transzy motywacyjnej oraz o przedstawienie propozycji mających na celu zagwarantowanie informowania Parlamentu Europejskiego i podmiotów pozarządowych w tym zakresie;

Integracja regionalna, pomoc na rzecz handlu i umowy o partnerstwie gospodarczym

31. przypomina, że UE zobowiązała się do zwiększenia swojej pomocy na rzecz handlu do wysokości 2 000 000 000 euro rocznie i do przeznaczenia 50 % tej dodatkowej pomocy na rzecz państw AKP, przy czym zwiększenie tej pomocy zostałoby pokryte z dodatkowych środków; przywiązuje ogromną wagę do poszanowania zobowiązania UE w odniesieniu do pomocy na rzecz handlu i zwraca się do Komisji i Rady o poinformowanie o aktualnym stanie zobowiązań UE i jej państw członkowskich prowadzących do osiągnięcia tego celu;

32. nalega, aby finansowanie zintegrowanych programów regionalnych odbywało się z taką samą korzyścią dla wszystkich państw i regionów AKP, bez względu na stanowisko państw w sprawie ostatecznej decyzji, czy wziąć udział w umowach o partnerstwie gospodarczym, czy nie; sprzeciwia się wszelkim formom uzależnienia przyznawania środków dla zintegrowanych programów regionalnych od udziału w umowach o partnerstwie gospodarczym;

33. ponawia swój wniosek, aby szczególne potrzeby związane z przystosowaniem gospodarek krajów AKP do umów o partnerstwie gospodarczym były pokrywane z funduszy dodatkowych do EFR;

Udział

34. podkreśla, że ocena *a posteriori* udzielania przez Parlament Europejski absolutorium z budżetu EFR stanowi niewystarczającą kontrolę demokratyczną i zwraca się do Rady o przyznanie mu, w oczekiwaniu na włączenie EFR do budżetu UE, roli instytucji zajmującej się całym procesem monitorowania i oceny programowania;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

35. ubolewa nad wyjątkowo płynnym i niejednoznacznym sformułowaniem reguł wyznaczających rolę podmiotów w programowaniu pomocy wspólnotowej (patrz art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 617/2007); wnosi o to, by Parlament Europejski, parlamenty krajowe, władze lokalne i reprezentatywne podmioty pozarządowe zostały włączone w proces programowania, monitorowania i kontroli realizacji EFR;

36. zachęca parlamenty krajowe państw UE i AKP do przeprowadzania ścisłej kontroli parlamentarnej nad organami wykonawczymi pod względem programowania EFR; zwraca się do Komisji o upewnienie się, że czynnie przeprowadzane są konsultacje z parlamentami krajowymi na wszystkich etapach opracowywania i nadzoru dokumentów strategicznych;

37. potwierdza swoje wsparcie dla wniosku Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego, sformułowanego podczas jego 9. sesji w kwietniu 2005 r., o przeznaczanie odpowiedniej części środków z EFR na kształcenie i szkolenie polityczne parlamentarzystów i decydentów politycznych, ekonomicznych i społecznych w interesie trwałego umacniania właściwego zarządzania, państwa prawa, struktur demokratycznych i interakcji między rządem i opozycją w pluralistycznych demokracjach bazujących na wolnych wyborach;

Monitorowanie i ocena wyników

38. wnosi o to, by w 2010 r. zasięgnięto opinii Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i podmiotów pozarządowych w sprawie śródkresowego przeglądu realizacji EFR oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o wynikach przeglądu śródkresowego instrumentu inwestycyjnego;

39. odnotowuje z zadowoleniem opracowanie przez Komisję rocznego sprawozdania na temat realizacji pomocy dostarczonej w ramach EFR, które zostało przekazane Parlamentowi Europejskiemu; wykaże się jak największą uwagą w trakcie przeprowadzania przeglądu tego sprawozdania rocznego w odniesieniu do wpływu pomocy na likwidację ubóstwa oraz jej wkładu w realizację milenijnych celów rozwoju; wnosi, by Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne, parlamenty krajowe oraz podmioty pozarządowe były również adresatami tego sprawozdania rocznego;

40. wyraża zadowolenie z wyrażonego przez Komisję i EBI zamiaru regularnego oceniania wyników ze szczególnym uwzględnieniem postępów w realizacji MCR oraz przyłączenia „wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym niepaństwowych, do fazy oceny pomocy dostarczanej przez Wspólnotę”, co naturalnie zakłada udział Parlamentu Europejskiego, parlamentów krajowych i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE; zwraca się do Komisji o wyjaśnienie, w jaki sposób i z jaką częstotliwością oceny te będą przeprowadzane;

41. podkreśla, że w sytuacji kryzysu lub konfliktu doświadczenie i przeprowadzona przez parlamentarzystów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego ocena okazują się być tym bardziej niezbędne, i zwraca się do Komisji o przewidzenie zasięgania ich opinii przed przyjęciem środków specjalnych, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 617/2007;

Skuteczność pomocy

42. z zadowoleniem odnotowuje odwołanie się do deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy na rzecz rozwoju i nalega, aby programowanie EFR było zgodne z zaleceniami wspomnianej deklaracji; podkreśla jednakże, że budowanie zrównoważonego partnerstwa na zasadzie równości między UE i AKP nie może spoczywać wyłącznie na harmonizacji i dostosowywaniu darczyńców, ale musi promować przede wszystkim wzajemne zobowiązania i zależność, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania;

43. zachęca Komisję do przełożenia na fakty swojego zamiaru monitorowania z bliska postępów w tej dziedzinie i do przygotowania specjalnego sprawozdania w ramach przygotowań do szczytu w Akrze we wrześniu 2008 r.; wnosi o to, by ocena skuteczności stała się przedmiotem sprawozdania okresowego przedkładanego Parlamentowi Europejskiemu;

44. przyznaje, że wysiłki czynione przez Komisję w celu przyspieszenia wypłat pozwoliły na znaczącą poprawę stopnia wykonania EFR; podkreśla jednakże, że w tej dziedzinie potrzebne są kolejne postępy i wzywa państwa członkowskie do aktywnego przyczynienia się do nich; zwraca się do Komisji o opracowanie dla Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego kwartalnego wyciągu wypłat środków;

45. w pełni podziela wyrażoną wolę umocnienia przewidywalności pomocy w ramach realizacji EFR;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Instrument na rzecz pokoju w Afryce

46. zdecydowanie popiera wprowadzenie instrumentu na rzecz pokoju w Afryce i wnioskuje, aby zasady gospodarowania tym instrumentem odzwierciedlały umocnienie partnerstwa politycznego między UE i UA, zgodnie z kierunkami nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
47. podkreśla, że instrument na rzecz pokoju w Afryce powinien być traktowany jako wchodzący w zakres wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), i że nie należy on do polityki rozwoju zgodnie z kryteriami Komitetu Pomocy Rozwojowej; wyraża w związku z tym ubolewanie z powodu podjętej przez Radę w dniu 11 kwietnia 2006 r. decyzji o finansowaniu instrumentu na rzecz pokoju w Afryce przez EFR;
48. zwraca się do Komisji i Rady, by przewidziały finansowanie alternatywne, najpóźniej do czasu wydania oceny, która w 2010 r. będzie stanowiła ponowny przegląd procedury finansowania instrumentu na rzecz pokoju w Afryce; wnosi o przeprowadzenie konsultacji z jego udziałem w ramach tej oceny;
49. wnosi o zasięgnięcie opinii Parlamentu Europejskiego i Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego na temat programu działania na lata 2008-2010 oraz na temat opracowanego przez Komisję sprawozdania rocznego z działalności dotyczącego wykorzystania środków;

Współfinansowanie i spójność z innymi instrumentami

50. popiera stworzoną przez programowanie 10. EFR możliwość współfinansowania projektów na rzecz rozwoju wraz z państwami członkowskimi lub innymi darczyńcami;
51. zaleca, by otworzyć tę możliwość także dla innych instrumentów finansowych UE i ponawia swój wniosek o utworzenie nowej panafrkańskiej puli środków finansowych, możliwej do zaprogramowania i przewidzenia, zasilanej przez EFR, instrumenty tematyczne ICD oraz instrument europejskiej polityki sąsiedztwa w celu finansowania i wspierania realizacji nowej wspólnej strategii UE-Afryka;
52. wyraża życzenie, by wspólne programy AKP-UE zostały ustanowione na zasadach współfinansowania, co pozwoli znaleźć wspólne rozwiązania dla wielkich wyzwań światowych, takich jak dostęp do światowych dóbr publicznych czy też zmiany klimatyczne, wnosząc w ten sposób wkład w zacieśnienie partnerstwa politycznego w ramach umowy z Kotonu;

*

* *

53. zobowiązuje swojego Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Sprawozdanie dotyczące postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r.

P6_TA(2008)0172

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r. (2007/2268 (INI))

(2009/C 259 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wnioski prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003 r., na którym wszystkim państwom Bałkanów Zachodnich złożona została obietnica, że przystąpią one do Unii Europejskiej,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 817 (1993) z dnia 7 kwietnia 1993 r. i 845 (1993) z dnia 18 czerwca 1993 r.,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 16 grudnia 2005 r. o przyznaniu Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii statusu kraju kandydującego do członkostwa w UE oraz uwzględniając wnioski prezydencji Rady Europejskiej z 15-16 czerwca 2006 r. i 14-15 grudnia 2006 r.,
- mając na względzie porozumienie przejściowe z 1995 r. zawarte między Republiką Grecji i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii,
- uwzględniając wnioski z czwartego posiedzenia Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii z dnia 24 lipca 2007 r.,
- uwzględniając deklarację UE/Balkany Zachodnie, zatwierdzoną w Salzburgu dnia 11 marca 2006 r.,
- uwzględniając Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 marca 2008 r. zatytułowany „Balkany Zachodnie: wzmocnienie perspektywy europejskiej” (COM(2008)0127),
- uwzględniając decyzję Rady 2008/212/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w partnerstwie akcesyjnym zawartym z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji o postępach Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2007 r. z dnia 6 listopada 2007 r. (SEC(2007)1432),
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego strategii rozszerzenia i najważniejszych wyzwań w okresie 2006-2007 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. o postępach Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w 2006 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenia wspólnej komisji parlamentarnej UE-Była Jugosłowiańska Republika Macedonii z dni 29-30 stycznia 2007 r. oraz 26-27 listopada 2007 r.,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 24 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz krótkoterminowych między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 24 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o readmisji w między Wspólnotą Europejską a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ⁽⁵⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0059/2008),
- A. mając na uwadze, że chociaż Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii już w 2005 r. przyznano status państwa kandydującego do przystąpienia do UE, to dotychczas nie ustalono jeszcze daty rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych; mając na uwadze, że ta przedłużająca się sytuacja zwiększa frustrację i niepewność, oraz biorąc pod uwagę trwałe tempo reform podjętych ostatnio przez władze w Skopie,
- B. mając na uwadze, że deklaracja pomiędzy UE i Balkanami Zachodnimi, która została jednogłośnie przyjęta w Salzburgu w dniu 11 marca 2006 r. przez wszystkich ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich UE oraz ministrów spraw zagranicznych Balkanów Zachodnich, ponownie podkreśla znaczenie dobrosąsiedzkich stosunków oraz konieczność znalezienia wraz z krajami sąsiadującymi wzajemnie akceptowalnych rozwiązań pozostałych kwestii,
- C. mając na uwadze, że państwo członkowskie Grecja i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii znajdują się w centrum procesu negocyjnego prowadzonego pod egidą ONZ, w celu osiągnięcia wzajemnie akceptowalnego rozwiązania w sprawie nazwy państwa kandydującego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 19.3.2008, str. 32.

⁽²⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 480.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0352.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0454.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0453.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

1. z zadowoleniem przyjmuje odnowienie konsensu politycznego w sprawie przystąpienia Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii do UE oraz znaczny postęp, jaki osiągnęła od czasu wyżej wymienionego ostatniego sprawozdania dotyczącego postępów, opublikowanego przez Komisję w listopadzie 2007 r.;
2. wyraża szczególne zadowolenie w związku z przyjęciem ustawy o prokuratorach i ustawy o Radzie Prokuratorów, a także ustawy o komisji do spraw stosunków pomiędzy grupami etnicznymi, która zawiera wykaz aktów prawnych podlegających uchwaleniu podwójną większością (przy zastosowaniu zasady Badintera), oraz decyzji w sprawie ostatecznego mianowania Rady Sądowniczej;
3. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Krajowej Rady do spraw Integracji Europejskiej, której celem jest osiągnięcie ponadpartyjnego poparcia dla reform związanych z Unią Europejską, której przewodniczy lider opozycji i która stanowi istotną siłę napędową procesu akcesyjnego; zauważa, że krajowa rada ustanawia instytucjonalne priorytety kraju w ramach etapu przygotowań do procesu negocjacji, poprzez właściwe określenie niezbędnej struktury instytucjonalnej i przydział zasobów ludzkich oraz środków budżetowych; wzywa rząd i parlament do utrzymania rozmachu reform oraz do kontynuowania trwałego, regularnego i konstruktywnego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, prowadzonego w duchu współpracy i porozumienia w sprawie kluczowych kwestii dotyczących integracji kraju z Unią Europejską;
4. z zadowoleniem przyjmuje stałe wysiłki podejmowane przez rząd i parlament w odniesieniu do wdrażania umowy ramowej z Ochrydy i wzrostu uznania wieloetnicznego charakteru państwa, a także osiągnięcia rządu w tym zakresie; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie rządu i parlamentu do dalszego wspierania stosunków między grupami etnicznymi, które doprowadziło do przyjęcia ustawodawstwa, jak np. uchwalone w dniu 8 lutego 2007 r. zmiany w prawie regulującym dni ustawowo wolne od pracy, ustanawiającym poszczególne etniczne i religijne święta, a także zwiększenie środków budżetowych przeznaczonych na wspieranie wartości i tradycji kulturowych grup etnicznych, które nie stanowią większości; podkreśla konieczność poprawy w zakresie równej reprezentacji członków grup niestanowiących większości, w szczególności w administracji publicznej, policji i siłach zbrojnych oraz z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte w sprawie wyboru 45 projektów ustaw, które mogą być przyjęte tylko tzw. większością Badintera;
5. podkreśla, że wznowienie politycznego procesu integracji Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii z Unią Europejską jest rezultatem zdecydowanego zaangażowania wszystkich sił politycznych; z zadowoleniem przyjmuje regularny i intensywny dialog pomiędzy liderami czterech najważniejszych partii politycznych (VMRO-DPMNE, SDSM, DPA i DUI), który doprowadził do przyjęcia wielu ustaw, a także środków dotyczących dalszej integracji z UE;
6. z zadowoleniem przyjmuje także fakt, że zgodnie z umową ramową z Ochrydy większa liczba przedstawicieli mniejszości etnicznych jest zatrudniana w administracji państwowej, i wyraża nadzieję, że umowa ramowa z Ochrydy nadal będzie konsekwentnie wdrażana;
7. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie liderów najważniejszych partii politycznych reprezentowanych w parlamencie do kontynuowania prac mających na celu osiągnięcie postępu w zakresie pozostałych, nadal spornych kwestii dotyczących między innymi używanych języków, a także pakietu socjalnego dla ofiar konfliktu z 2001 r.;
8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2007 r. osiągnięto znaczny postęp w walce z przestępczością zorganizowaną oraz korupcją, a także wyraźny postęp w walce z handlem ludźmi i narkotykami; wzywa rząd, żeby nadal wdrażał ustawodawstwo antykorupcyjne oraz przeprowadzał reformę wymiaru sprawiedliwości, dążąc do wzmocnienia niezależności i ogólnej wydajności systemu sądownictwa;
9. pochwała rząd, że uczynił postęp w dziedzinie gospodarki, jednocześnie utrzymując stabilność makroekonomiczną; z zadowoleniem przyjmuje politykę podatkową oraz wzmocnioną dyscyplinę fiskalną, która doprowadziła do zwiększenia dochodów budżetu państwa; z zadowoleniem przyjmuje poprawę warunków dla przedsiębiorstw oraz działania na rzecz zmniejszenia prawnych i administracyjnych barier dla rozpoczęcia działalności gospodarczej;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

10. oczekuje na przyjęcie nowej ustawy o bankowości, zgodnej z dorobkiem UE; zwraca uwagę na znaczenie przyjęcia ustawy w sprawie banku narodowego w 2008 r., wzmacniającej zarówno niezależność banku, jak i możliwości administracyjne w zakresie nadzoru;

11. jest zaniepokojony utrzymującą się wysoką stopą bezrobocia i nalega na rząd, żeby rozwiązał ten problem; w szczególności odnotowuje sytuację we wsiach leżących nad granicą z Kosowem, gdzie rozwiązanie problemu bezrobocia stanowi klucz do stworzenia ludności miejscowej możliwości uzyskania legalnych zarobków;

12. przypomina o konieczności ciągłego wdrażania umowy ramowej z Ochrydy jako instrumentu wsparcia budowy ponadnarodowego zaufania, które jest kluczem do zapewnienia stabilności w regionie;

13. przypomina, że ustawa z 2005 r. o używaniu flag wspólnot zezwala grupom mniejszościowym, które stanowią większość w danej gminie, na używanie swoich flag; zauważa z należytą starannością, że w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 października 2007 r. potwierdzono prawo grupy do umieszczania swej flagi obok flagi państwowej, a także rozszerzono prawo do używania flagi etnicznej na wszystkie grupy etniczne w gminie oraz potwierdzono prawo Albańczyków do używania albańskiej flagi państwowej jako symbolu etnicznego; podkreśla, że Trybunał dążył także do wyznaczenia granic obowiązywania tego prawa, ponieważ uznał, że flagi państwowe i flagi grup etnicznych mają odmienne znaczenia, oraz stwierdził, że flagi grup etnicznych nie mogą być umieszczane na stałe, na przykład podczas oficjalnych wizyt państwowych lub na budynkach państwowych; wzywa wszystkie strony do omówienia tej kwestii w świetle umowy ramowej z Ochrydy oraz standardów międzynarodowych;

14. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte przez rząd, mające na celu szybką reakcję na zalecenia zawarte w sprawozdaniu Komisji Europejskiej dotyczącym postępów w 2007 r., oraz przyjęcie zmienionego krajowego planu na rzecz przyjęcia dorobku wspólnotowego, zgodnie z priorytetami zaproponowanego na 2008 r. partnerstwa dla członkostwa;

15. wyraża zadowolenie w związku z pracami prowadzonymi w zakresie administracji publicznej w ramach przygotowań do procesu negocjacji akcesyjnych; wzywa władze, żeby nadal reformowały administrację publiczną, tak żeby zagwarantować jej pełne odpolitycznienie, profesjonalizm, kompetencję i skuteczność, oraz żeby powstrzymywały się od wszelkich działań, które mogą zagrozić już stworzonym zdolnościom w zakresie administracji;

16. uważa, że wspólnym wyzwaniem wszystkich sił politycznych i grup etnicznych w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii jest udowodnienie, że kraj jest już wolny od konfliktów postrzeganych negatywnie zarówno w kraju, jak i za granicą, które wykraczają poza normalne polityczne spory, jak np. bojkot demokratycznych instytucji państwowych, i zademonstrowanie tym samym, że kraj ten jest już gotowy na proces integracji z Unią Europejską;

17. wspiera inicjatywę znajdującego się w Salonikach Centrum na rzecz Demokracji i Pojednania w Europie Południowo-Wschodniej oraz Fundacji Sorosa, aby opublikować podręczniki na temat historii Bałkanów, zarówno w języku albańskim, jak i w języku macedońskim, przeznaczone dla nauczycieli historii oraz uczniów szkół średnich, które przedstawiałyby różne poglądy na temat wspólnej przeszłości, dostarczały wyważonej perspektywy i wspierały pojednanie;

18. zauważa, że w dniu 27 września 2007 r. odbyło się czytanie projektu ustawy w sprawie przeglądu ordynacji wyborczej, przewidującego zwiększenie parlamentu o 13 miejsc na korzyść przedstawicielstwa małych mniejszości etnicznych oraz przedstawicielstwa obywateli mieszkających za granicą; wyraża zaniepokojenie faktem, że proponowana ustawa doprowadzi do obejścia stosowania zasady większości Baidintera, przewidzianej w umowie ramowej z Ochrydy; podkreśla, że przestrzeganie zasady „pacta sunt servanda” ma kluczowe znaczenie dla umocnienia wzajemnego zaufania; uważa, że w przypadku jakiegokolwiek zmiany ordynacji wyborczej konieczne jest osiągnięcie szeroko zakrojonego porozumienia z przedstawicielami albańskimi, i ma nadzieję, że w tym celu prowadzone będą dalsze negocjacje;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

19. wyraża nadzieję, że wszystkie przepisy ordynacji wyborczej, w tym art. 27 dotyczący powołania przewodniczącego komisji wyborczej, będą w pełni respektowane; oczekuje, że koalicja rządząca dopilnuje, aby wcześniejsze wybory przebiegły w sposób sprawiedliwy i demokratyczny, zgodnie z Konstytucją i ordynacją wyborczą;
20. zwraca uwagę na ciągłe dyskryminowanie mniejszości romskiej, w szczególności w dziedzinach edukacji, ochrony socjalnej, ochrony zdrowia, mieszkalnictwa i zatrudnienia; wyraża nadzieję, że krajowa strategia na rzecz Romów zostanie wkrótce wdrożona, zgodnie z ustanowionymi celami;
21. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie umowy o ułatwieniach w wydawaniu wiz i umowy o readmisji z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii; zauważa jednak, że dostęp do krajów UE wciąż stanowi duży problem dla obywateli Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i dla obywateli krajów Bałkanów Zachodnich w ogólności; podkreśla, że kraj ten powinien korzystać z takich samych zasad dostępu jak te stosowane do Chorwacji; z tego względu popiera rozpoczęcie przez Komisję Europejską w dniu 20 lutego 2008 r. dialogu na temat liberalizacji wymogów wizowych w celu ustanowienia planu zmierzającego ostatecznie do wprowadzenia systemu przepływu bezwizowego oraz wzywa Komisję, i rządy państw członkowskich do dołożenia wszelkich starań na rzecz szybkiego zakończenia opracowywania i wdrożenia planu działania na rzecz pełnej bezzwłocznej liberalizacji wymogów wizowych;
22. w związku z tym odnotowuje wprowadzenie przez rząd paszportów zabezpieczonych cechami biometrycznymi, ustanowienie krajowego systemu informacji wizowej i centrum wizowego oraz wdrożenie zintegrowanego systemu zarządzania na granicach;
23. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie nowej ustawy w sprawie statusu prawnego kościołów, wspólnot religijnych i instytucji religijnych, która wejdzie w życie w maju 2008 r. i położy wreszcie kres skargom małych wspólnot wyznaniowych, w szczególności wspólnot, które powstały lub rozwinęły się w minionych dekadach w wyniku zagranicznej działalności misyjnej lub poprzez odłączenie się od istniejących kościołów, dotyczącym zakazu budowy, posiadania lub używania budynków służących za sale modlitewne;
24. z zadowoleniem przyjmuje pomyślne rozpoczęcie, w lipcu 2007 r., drugiego etapu decentralizacji fiskalnej, kiedy to 42 spośród 84 gmin przystąpiło do procesu, do którego następnie dołączyło kolejnych dziewięć gmin;
25. podkreśla, że zostały przedsięwzięte dodatkowe środki na rzecz praw kobiet, w szczególności w zakresie równych szans; nalega jednak na konieczność wzmocnienia ochrony kobiet przed wszelkimi formami przemocy;
26. podkreśla, że pożądanymi byłyby, zgodnie z przyjętą w listopadzie 2005 r. ustawą w sprawie radiofonii i telewizji, utrzymanie niezależności publicznych środków przekazu od organów państwowych oraz zapewnienie wolnej przestrzeni dla istniejącego zróżnicowania opinii, unikając przy tym ograniczania innych mediów przez ingerencję państwa; wzywa władze do zapewnienia publicznej zgodności ze standardami UE i Rady Europy dotyczącymi przeciwdziałania odnowieniu, w szczególności w mediach, „języka nienawiści” skierowanego przeciwko państwom sąsiadującym;
27. zauważa, że jednostronne wsparcie dla niektórych produktów medialnych, np. w formie kampanii rządowej i reklamy dokonywanej przez finansowane przez państwo przedsiębiorstwa, prowadzi do zakłócenia konkurencji w sektorze mediów i w związku z tym jest szkodliwe dla innych mediów, w tym tych, które są krytyczne wobec rządu;
28. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie przygotowań do wdrożenia ustawy o policji, której pełne i skuteczne stosowanie jest zasadniczym wyzwaniem i stanowi kluczowy priorytet stowarzyszenia europejskiego;
29. zauważa, że wysiłki w odniesieniu do ochrony jakości wody powinny zostać zwiększone na podstawie nowej ustawy dotyczącej wody; w szczególności zwraca uwagę na wielką potrzebę ochrony jakości wody oraz kontroli zanieczyszczeń w rzece Wardar, która przepływa przez większą część kraju i płynie jako rzeka Axios przenosząc niebezpieczne odpady na terytorium Grecji, a także jezior Ochrydzkiego, Prespa i Dojran, oraz podkreśla potrzebę zawarcia odpowiednich umów dwustronnych z krajami sąsiadującymi — Albanią i Grecją — i zagwarantowania ich skutecznego wykonania;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

30. przyznaje, że przyjęcie ustawy w sprawie polityki dotyczącej odpadów doprowadziło do pewnych postępów w zakresie postępowania z azbestem, zbierania odpadów i polichlorowanego dwufenylu oraz surowców wtórnych;

31. zwraca uwagę na fakt, że podejście do kwestii środowiska naturalnego wymaga ogólnie poprawy i apeluje do władz Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii o kontynuowanie wysiłków zmierzających do dostosowania ustawodawstwa w zakresie środowiska do uznanych standardów UE;

32. zauważa, że w dniu 7 listopada 2007 r. w pobliżu wsi Brodec, na północ od miasta Tetovo, miała miejsce szeroko zakrojona operacja policyjna, której celem było aresztowanie wielu osób podejrzanych o popełnienie przestępstw, w trakcie której zginęło sześciu członków tzw. gangu z Brodeca, a kolejne 13 osób z wioski zostało zatrzymanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych; zauważa, że w Brodecu znaleziono broń lekką i ciężką, w tym ciężkie karabiny maszynowe i pociski przeciwlotnicze; podkreśla, że według misji kontrolnej z ramienia UE oraz OBWE operacja została przeprowadzona w profesjonalny i skuteczny sposób, nie powodując ofiar wśród policji i ludności cywilnej; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rząd publicznie oświadczył, iż odbuduje meczet i pozostałą uszkodzoną infrastrukturę; wyraża zaniepokojenie w związku z doniesieniami, że zatrzymani mogli być źle traktowani podczas zatrzymania; w tym kontekście wzywa Rzecznika Praw Obywatelskich do pełnego zbadania wydarzeń i podkreśla, że wszelkie nierozstrzygnięte kwestie związane z operacją policji w Brodecu powinny zostać wyjaśnione w sposób otwarty, przejrzysty i zgodny z prawem;

33. gratuluje postępów poczynionych w zakresie ustawodawstwa dotyczącego praw własności intelektualnej, ale podkreśla, że należy poczynić większe starania, aby zapewnić wdrożenie przyjętego ustawodawstwa;

34. z zadowoleniem przyjmuje aktywny udział Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w procesie współpracy w Europie Południowo-Wschodniej oraz jej wkład w ustanowienie Regionalnej Rady Współpracy; z równym zadowoleniem przyjmuje jej konstruktywne stanowisko w kwestii statusu Kosowa; wyraża jednak zaniepokojenie opóźnieniem w technicznym wyznaczeniu granicy z Kosowem i uważa, że kwestię tę należy rozstrzygnąć w sposób przewidziany we wniosku Martiego Ahtisaariego, byłego specjalnego wysłannika ONZ ds. statusu Kosowa; z zadowoleniem przyjmuje aktywną współpracę z Kosowem w zakresie handlu, cel i współpracy policyjnej oraz fakt, że jednocześnie utrzymywanie są dobrosąsiedzkie stosunki z Serbią; z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umów o wolnym handlu z tymi dwoma sąsiadami oraz zaleca prowadzenie podobnej polityki w stosunkach z Albanią, Bułgarią i Grecją, w szczególności w zakresie transportu i komunikacji;

35. z zadowoleniem przyjmuje wkład Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w misję Althea prowadzoną z ramienia UE w Bośni i Hercegowinie, potwierdza jej rolę w odniesieniu do stabilności regionu oraz składa głębokie wyrazy współczucia narodowi i rodzinom jedenastu uczestników misji, którzy zginęli tragicznie w katastrofie macedońskiego helikoptera wojskowego w dniu 12 stycznia 2008 r.;

36. ubolewa nad faktem, że Była Jugosłowiańska Republika Macedonii podpisała i ratyfikowała dwustronną umowę w sprawie niewydawania osób zawartą z władzami USA, która wyłącza obywateli tego kraju spod jurysdykcji Międzynarodowego Trybunału Karnego w Hadze; podkreśla, że taki akt stoi w sprzeczności ze standardami i politykami UE, które w całości zmierzają do udzielenia wsparcia Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu, jak również z wytycznymi UE dotyczącymi umów o niewydawaniu osób; wzywa rząd i parlament Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, żeby dostosowały ustawodawstwo do zasad i standardów państw członkowskich UE;

37. zauważa, że konieczne jest poczynienie dalszych inwestycji w rozwój krajowych połączeń infrastrukturalnych z krajami sąsiednimi, co przyczyniłoby się do rozwoju gospodarczego i stabilności w całym regionie, oraz wzywa rząd do niezwłocznego ukończenia pozostałego połączenia kolejowego pomiędzy Skopie i Sofią;

38. przyjmuje do wiadomości rozwiązanie parlamentu w dniu 11 kwietnia 2008 r., wzywa do zwołania przedwczesnych wyborów w czerwcu 2008 r. i wyraża nadzieję, że władze dokonają wszelkich starań, aby uniknąć ewentualnych opóźnień w niezbędnych przygotowaniach, które powinny doprowadzić do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych przed końcem 2008 r.;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

39. z zadowoleniem przyjmuje wzmocnienie współpracy dwustronnej, a także kontaktów międzyludzkich pomiędzy Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii i Grecją; z zadowoleniem odnotowuje, że od przyjęcia wyżej wspomnianej rezolucji Parlamentu z dnia 12 lipca 2007 r. prowadzono w regionie, pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, dwustronne rokowania, przy wsparciu specjalnego wysłannika Matthew Nimitza w celu znalezienia możliwego do zaakceptowania przez obie strony rozwiązania sporu, jaki powstał w odniesieniu do nazwy kraju; odnotowuje zwiększenie tempa negocjacji; wzywa obie strony, aby skorzystały z okazji do natychmiastowego wznowienia negocjacji w świetle znacznych postępów poczynionych w ostatnim czasie oraz do osiągnięcia kompromisowego rozwiązania, aby kwestia ta nie stanowiła już przeszkody dla członkostwa Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w organizacjach międzynarodowych, jak przewiduje tymczasowe porozumienie z 1995 r., które wciąż pozostaje w mocy;

40. przypominając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych Unii Europejskiej z dnia 10 grudnia 2007 r., podkreśla znaczenie współpracy regionalnej, dobrosąsiedzkich stosunków oraz konieczności znalezienia wzajemnie akceptowalnych rozwiązań kwestii nieuregulowanych, w ramach procesu zbliżania się do UE;

41. wspiera starania rządu Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii w zakresie ustanowienia wspólnych komisji ds. edukacji i historii z sąsiadującymi państwami członkowskimi UE, w celu dokonania przeglądu ewentualnych rozbieżności oraz błędnych interpretacji historii, które mogą powodować nieporozumienia, i wzywa władze do wspierania wspólnego kultywowania przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii i jej sąsiadów wspólnego dziedzictwa kulturowego i historycznego;

42. stwierdza, że chociaż kraj od 2005 r., kiedy nadano mu status państwa kandydującego, osiągnął znaczny postęp, to z trzech krajów kandydujących jest jedynym krajem, z którym dotychczas nie podjęto negocjacji akcesyjnych; uważa, że pożądane jest zakończenie tej wyjątkowej sytuacji; wzywa Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii do zagwarantowania, że podjęte zostaną konieczne reformy; odsyła do wykazu ośmiu wskaźników ustanowionego przez Komisję Europejską na podstawie głównych priorytetów przewidzianych w nowym partnerstwie dla członkostwa i wyraża nadzieję, że ich spełnienie przez kraj doprowadzi do rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych przed końcem 2008 r., co umocni stabilność i poszerzy europejską perspektywę Bałkanów Zachodnich; zwraca się do Rady o dokonanie na następnym szczycie oceny poczynionych do tej pory postępów i, jeżeli jest to możliwe, o ustalenie daty rozpoczęcia negocjacji akcesyjnych;

43. z zadowoleniem przyjmuje prowadzone przez rząd przygotowania do wdrożenia instrumentu przedakcesyjnego (IPA), które ułatwiły podpisanie porozumienia w sprawie finansowania IPA z 2007 r. oraz porozumienia ramowego na lata 2007-2013; ponownie podkreśla znaczenie IPA dla przygotowania do przyszłego członkostwa w UE; wzywa rząd i Komisję do przyspieszenia prac przygotowawczych, żeby umożliwić wcześnie wdrożenie zdecentralizowanego systemu zarządzania IPA w celu osiągnięcia większej skuteczności i stworzenia lokalnej kontroli nad procesem;

44. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Polityka Chin i jej skutki dla Afryki

P6_TA(2008)0173

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie polityki Chin i jej skutków dla Afryki (2007/2255(INI))

(2009/C 259 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając dialog polityczny UE-Chiny, nawiązany oficjalnie w 1994 r. w uznaniu statusu Chin jako przyszłej potęgi światowej i wynikających z tego zobowiązań międzynarodowych o szczególnie szerokim zasięgu,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie długofalowej polityki na rzecz stosunków europejsko-chińskich (COM(1995)0279) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 12 czerwca 1997 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego długofalowej polityki na rzecz stosunków europejsko-chińskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając Deklarację milenijną ONZ z dnia 8 września 2000 r.,
- uwzględniając deklarację pekińską przyjętą przez Forum Współpracy Chińsko-Afrykańskiej (FOCAC) oraz jego program współpracy chińsko-afrykańskiej w zakresie rozwoju społeczno-gospodarczego z października 2000 r.,
- uwzględniając deklarację kairską ze szczytu afrykańsko-europejskiego, który odbył się w 2000 r. pod egidą Organizacji Jedności Afrykańskiej i UE,
- uwzględniając sprawozdanie Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) z 2001 r. zatytułowane „Wytyczne Komitetu Pomocy Rozwojowej, strategię na rzecz zrównoważonego rozwoju, wytyczne dotyczące współpracy na rzecz rozwoju”,
- uwzględniając Akt założycielski Unii Afrykańskiej (UA), który został przyjęty dnia 11 lipca 2000 r. i wszedł w życie dnia 26 maja 2001 r., oraz dokument przyjęty przez przywódców afrykańskich w październiku 2001 r. zatytułowany „Nowe partnerstwo na rzecz rozwoju Afryki” (NEPAD), który ogłoszono programem Unii Afrykańskiej na jej pierwszym szczycie,
- uwzględniając dokumenty programowe Chin w sprawie UE (2003 r.) ⁽²⁾ oraz polityki dotyczącej Afryki (2006 r.) ⁽³⁾,
- uwzględniając dokument programowy Komisji zatytułowany „Dojrzewające partnerstwo: wspólne interesy i wyzwania w stosunkach UE-Chiny” (COM(2003)0533), zatwierdzony przez Radę Europejską w dniu 13 października 2003 r.,
- uwzględniając partnerstwo strategiczne UE-Chiny rozpoczęte w 2003 r.,
- uwzględniając plan działania FOCAC z Addis Abeby opublikowany w grudniu 2003 r.,
- uwzględniając plan strategiczny Komisji Unii Afrykańskiej na lata 2004-2007, przyjęty w dniu 7 lipca 2004 r. na trzecim szczycie głów państw i szefów rządów państw afrykańskich w Addis Abebie w Etiopii,
- uwzględniając deklarację paryską w sprawie skuteczności pomocy przyjętą w dniu 2 marca 2005 r. po forum wysokiego szczebla na temat skuteczności pomocy, w którym udział wzięło wiele krajów europejskich i afrykańskich oraz Chiny,
- uwzględniając zobowiązania z Gleneagles złożone przez grupę G8 w Gleneagles dnia 8 lipca 2005 r.,
- uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie „UE i Afryki: W kierunku partnerstwa strategicznego”,
- uwzględniając wnioski ze spotkania Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych (GAERC) w dniu 3 października 2005 r. wyrażające poparcie UE dla międzynarodowego traktatu o handlu bronią w ramach ONZ, który określiłby obowiązujące wspólne standardy w odniesieniu do światowego handlu bronią konwencjonalną ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „UE-Chiny: bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność” (COM(2006)0631) oraz towarzyszący mu dokument roboczy Komisji zatytułowany „Bliższe partnerstwo, większa odpowiedzialność: dokument programowy w sprawie handlu i inwestycji UE — Chiny: konkurencja i partnerstwo” (COM(2006)0632),

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 30.6.1997, str. 158.

⁽²⁾ Pekin, październik 2003 r., <http://www.china-un.ch/eng/xwtdt88637.htm>.

⁽³⁾ Pekin, 12 stycznia 2006 r., http://www.gov.cn/misc/2006-01/12/content_156490.htm.

⁽⁴⁾ 2678 spotkanie Rady Unii Europejskiej, Luksemburg, 3 października 2005 r.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając 9 szczyt UE-Chiny, który odbył się w Finlandii we wrześniu 2006 r., oraz wspólne oświadczenie wydane na jego zakończenie,
  - uwzględniając wnioski GAERC na temat Chin, przyjęte w dniu 11 grudnia 2006 r.,
  - uwzględniając Kartę ONZ oraz rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1674(2006) w sprawie ochrony cywilów w konfliktach zbrojnych,
  - uwzględniając program działań ONZ dotyczący zapobiegania, zwalczania oraz eliminowania wszelkich form nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką ⁽¹⁾,
  - uwzględniając Wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: konsensus europejski ⁽²⁾ (2006 r.),
  - uwzględniając rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie stosunków UE-Chiny ⁽³⁾,
  - uwzględniając partnerstwo strategiczne między UE a Afryką oraz wspólną strategię UE-Afryka i plan działania (2007 r.), a także partnerstwo UE-Afryka na rzecz handlu i integracji regionalnej, jak również nauki, społeczeństwa informacyjnego i przestrzeni kosmicznej,
  - uwzględniając zainicjowanie partnerstwa UE-Afryka na rzecz infrastruktury (2007 r.), odzwierciedlającego potrzebę inwestycji w połączenia infrastrukturalne (transport, energia, woda i technologie informacyjno-komunikacyjne) w celu ułatwienia zrównoważonego rozwoju,
  - uwzględniając oświadczenie z forum przedsiębiorczości UE-Afryka złożone przy okazji drugiego szczytu UE-Afryka (2007 r.),
  - uwzględniając śródkresowe sprawozdanie ONZ z 2007 r. w sprawie milenijnych celów rozwoju (MDG), w którym stwierdza się, że Afryka Subsaharyjska nie jest gotowa na osiągnięcie któregośkolwiek z MDG, a obecne starania na rzecz redukcji ubóstwa w Afryce należałoby podwoić, aby osiągnąć do 2015 r. MDG zmniejszenia o połowę ilości ludzi żyjących w skrajnym ubóstwie,
  - uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Od Kairu do Lizbony — Partnerstwo strategiczne między UE i Afryką” COM(2007)0357 oraz wspólny dokument Komisji i Rady zatytułowany „Po strategii lizbońskiej: jak zrealizować partnerstwo UE-Afryka?” (SEC(2007)0856),
  - uwzględniając unijny krajowy dokument strategiczny dla Chin (2007-2013) oraz wieloletni program orientacyjny na lata 2007-2010 ⁽⁴⁾, w którym przeznaczono 128 mln EUR dla Chin z funduszu współpracy UE na rzecz rozwoju,
  - uwzględniając wspólne oświadczenie przyjęte podczas 10. szczytu Chiny-UE w Pekinie w dniu 28 listopada 2007 r.,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A6-0080/2008),
- A. mając na uwadze, że działania wschodzących potęg, takich jak Chiny, mogą znacznie przyspieszyć proces zrównoważonego rozwoju w Afryce lub zaszkodzić mu,
- B. mając na uwadze, że państwa afrykańskie są przede wszystkim odpowiedzialne za polityczny, społeczny, ekonomiczny oraz środowiskowy wpływ obecności na ich terytorium cudzoziemców oraz zagranicznych organizacji i rządów,

⁽¹⁾ Dokument ONZ A/Conf.192/15, lipiec 2001 r., <http://disarmament.un.org/cab/poa.html>.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, str. 219.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/external_relations/china/csp/index.htm.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że zarówno UE, jak i Chiny są zaangażowane w działania na rzecz pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju w Afryce,
- D. mając na uwadze, że UE jest największym darczyńcą oraz partnerem handlowym Afryki; mając na uwadze, że Chiny zapowiedziały wzrost współpracy gospodarczej oraz obiecały pomoc i że do roku 2010 mogą stać się największym partnerem handlowym Afryki,
- E. mając na uwadze, że afrykańska strategia na rzecz trwałego rozwoju musi zagwarantować, że zaangażowanie podmiotów spoza Afryki nie zaszkodzi jej rozwojowi; mając na uwadze, że w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej ds. strategicznego partnerstwa Afryki ze wschodzącymi potęgami,
- F. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmowane są inicjatywy, które sprzyjają prowadzeniu dialogu z krajami Afryki, takie jak szczyty Chiny-Afryka i UE-Afryka, FOCAC, partnerstwo między UE i Afryką, ruch UE-Afryka na rzecz pokoju, energii i wody, partnerstwo UE i Afryki na rzecz infrastruktury, dialogi prowadzone na mocy umowy z Kotonu ⁽¹⁾ oraz wszelkie inne dialogi prowadzone pomiędzy organizacjami wspólnotowymi lub chińskimi a organizacjami afrykańskimi,
- G. mając na uwadze, że w listopadzie 2006 r. w Pekinie odbył się trzeci szczyt FOCAC, podczas którego przyjęto oświadczenie w sprawie stworzenia „nowego typu partnerstwa strategicznego” pomiędzy Chinami i Afryką; mając na uwadze, że współpraca ta jest w stanie sprostać wyzwaniu globalizacji gospodarczej, a także wspiera wspólny rozwój, lecz zostało z niej wykluczonych kilka państw Afryki, które uznały Tajwan,
- H. mając na uwadze, że na Chinach, jako stałym członku Rady Bezpieczeństwa ONZ, spoczywa szczególna odpowiedzialność za wkład w zapewnianie pokoju oraz bezpieczeństwa na świecie; mając na uwadze, że UE z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania Chin podjęte w ramach różnych działań wielostronnych takich jak te prowadzone pod egidą ONZ, Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Banku Światowego, Światowej Organizacji Handlu (WTO) oraz w ramach postanowień protokołu z Kioto,

Zrównoważony rozwój

- I. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zwiększenia do 2015 r. poziomu swojej oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) do 0,7 % PKB (0,56 % do roku 2010), a także do przyznania co najmniej 50 % unijnej oficjalnej pomocy rozwojowej Afryce; mając na uwadze, że oficjalna pomoc rozwojowa UE obejmuje 20 miliardów EUR dla Afryki Subsaharyjskiej pochodzących z 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) (2008-2013); mając na uwadze, że na lata 2008-2013 UE przyznała 350 mln EUR afrykańskiemu instrumentowi na rzecz pokoju oraz 5,6 miliarda EUR partnerstwu UE i Afryki na rzecz infrastruktury; mając na uwadze, że UE dokonuje ogromnego wkładu w międzynarodowe misje pokojowe w Afryce, światowy fundusz na rzecz zwalczania AIDS, gruźlicy i malarii i inne międzynarodowe inicjatywy mające znaczenie dla rozwoju kontynentu,
- J. mając na uwadze coraz większą obecność oraz rozszerzające się interesy Chin w Afryce; mając na uwadze, że w 2005 r. Chiny zostały darczyńcą netto dla Afryki Subsaharyjskiej i od tego momentu zobowiązały się zwiększyć swoją pomoc dla Afryki, podwajając ją do 2009 r. w stosunku do poziomu z roku 2006; mając na uwadze, że Chiny zobowiązały się do utworzenia chińsko-afrykańskiego funduszu na rzecz rozwoju w wysokości 5 miliardów USD w celu zachęcania chińskich przedsiębiorstw do inwestowania w Afryce,
- K. mając na uwadze, że działania Chin jako kolejnego alternatywnego dawcy środków pomocowych kwestionują warunkowe podejście UE przyjęte wobec rządów afrykańskich w celu zagwarantowania reform politycznych,

⁽¹⁾ Umowa o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisana w Kotonu w dniu 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3). Umowa ostatnio zmieniona decyzją nr 1/2006 Rady Ministrów AKP-WE (Dz.U. L 247 z 9.9.2006, str. 22).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- L. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 25 lat Chiny pomogły 400 milionom swoich obywateli wyjść ze skrajnego ubóstwa i że w związku z tym dysponują dużym doświadczeniem, które może być przydatne dla krajów afrykańskich; mając na uwadze, że Chiny borykają się jednak obecnie z większymi nierównościami społecznymi i ekonomicznymi, jak również z niepokojącą degradacją środowiska naturalnego, podczas gdy wciąż poważnie ograniczane są prawa polityczne oraz podstawowe wolności, a w Chinach widoczne są niskie standardy pracy oraz niska odpowiedzialność administracyjna,
- M. mając na uwadze, że z zadowoleniem przyjmuje się większe zaangażowanie Chin we współpracę z krajami afrykańskimi na rzecz rozwoju, zwłaszcza pomoc na rzecz budowy szpitali, budynków szkolnych i lepszej infrastruktury transportowej,

Energia i zasoby naturalne

- N. mając na uwadze, że rozwój gospodarczy Chin oraz ich uzasadnione zainteresowanie własnym rozwojem skutkują większym zapotrzebowaniem tego kraju na zasoby naturalne i energetyczne oraz zapotrzebowaniem się w nie w krajach rozwijających się, szczególnie w Afryce,
- O. mając na uwadze, że przez zapotrzebowanie Chin i innych zainteresowanych podmiotów poprawia się pozycja na rynku państw Afryki bogatych w surowce,
- P. mając na uwadze, że dla obecności Chin w Afryce wskazane jest nie tylko włączenie tych narodów, które są istotne z perspektywy polityki energetycznej, lecz również uwzględnienie współpracy ze wszystkimi państwami kontynentu,
- Q. mając na uwadze, że Chiny odpowiadają za około 40 % całkowitego wzrostu światowego zapotrzebowania na ropę w ciągu ostatnich czterech lat; mając na uwadze, że 30 % chińskiego importu ropy pochodzi obecnie z Afryki; mając na uwadze, że zależność Chin od importowanej ropy, minerałów i innych surowców będzie się prawdopodobnie zwiększać, a zgodnie z oczekiwaniami do 2010 r. Chiny będą importować 45 % swojego zapotrzebowania na ropę; mając na uwadze, że rosnące zapotrzebowanie Chin na energię i chęć zwiększenia jej importu doprowadziły do poszukiwania dostawców ropy wśród państw afrykańskich,
- R. mając na uwadze, że chiński import ropy zwiększył się w latach 1995-2005 prawie pięciokrotnie, zmieniając Chiny w drugiego największego importera ropy na świecie oraz zrównując je z UE pod względem dostaw importowanych z Afryki; mając na uwadze, że CNPC (chińskie państwowe przedsiębiorstwo naftowe) kontroluje szacunkowo od 60 % do 70 % sudańskiej produkcji ropy naftowej; mając na uwadze, że w 2006 r. Angola była największym dostawcą ropy do Chin; mając na uwadze, że Chiny importują już około 28 % ropy i gazu z Afryki Subsaharyjskiej; mając na uwadze, że w nadchodzących latach przewiduje się zwiększenie eksportu ropy z Afryki do Chin,
- S. mając na uwadze, że eksploatacja afrykańskich zasobów naturalnych przez obce państwa lub przedsiębiorstwa zagraniczne może przynieść rozwój, ale może także doprowadzić do wyczerpania tych zasobów, zaszkodzenia administracji, przysporzenia okazji do działań korupcyjnych, szczególnie w przypadku, gdy rozpowszechnione są kultury o wysokim poziomie korupcji, do pogłębienia nierówności społecznych, do zachwiania stabilności makroekonomicznej oraz wzniecenia bądź nasilenia konfliktów, w znaczący sposób zagrażając procesowi zmniejszania ubóstwa oraz trwałemu rozwojowi,

Handel, inwestycje i infrastruktura

- T. mając na uwadze, że prawie 9 % importu UE pochodzi z Afryki, połowę tego importu stanowią produkty związane z energią, 23 % — produkty przemysłowe, a 11 % — produkty żywnościowe i rolnicze; mając na uwadze, że do Afryki trafia 8,3 % eksportu UE, z czego 78 % stanowią maszyny, substancje chemiczne i produkty przemysłowe; mając na uwadze, że Republika Południowej Afryki jest największym partnerem handlowym UE (import i eksport); mając na uwadze, że wielkość europejskiego handlu z Afryką stale się zmniejsza, chociaż UE pozostaje jej najważniejszym partnerem handlowym,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- U. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym partnerem handlowym Chin oraz największym inwestorem w tym kraju, a także mając na uwadze, że Chiny są drugim największym partnerem handlowym Unii Europejskiej; mając na uwadze, że dialog z Chinami na temat reform demokratycznych, poszanowania praw człowieka oraz praworządności odsuwany jest na dalszy plan na korzyść stosunków handlowych i gospodarczych,
- V. mając na uwadze, że w ostatnich latach Chiny doświadczają gwałtownego wzrostu gospodarczego, wynoszącego średnio 9 % rocznie, i stały się wiodącym eksporterem; mając na uwadze, że ponowne pojawienie się Chin jako ważnej gospodarki światowej zasadniczo zmieniło status quo przepływów handlowych i rynków międzynarodowych; mając na uwadze, że w celu utrzymania tego wzrostu Chiny stały się importerem netto ropy oraz wielu innych surowców i towarów, a popyt na nie wywołał znaczne podwyżki cen w odniesieniu do wszystkich rodzajów towarów rolnych i produktów mineralnych,
- W. mając na uwadze, że Chiny mają prawo działać na rynkach międzynarodowych, konkurując zgodnie z prawem z UE i jej państwami członkowskimi,
- X. mając na uwadze, że szybki rozwój gospodarczy Chin w ciągu ostatnich dwudziestu lat wywarł znaczny wpływ na handlowe i gospodarcze stosunki pomiędzy UE a Chinami: ogółem handel dwustronny zwiększył się od 1978 r. ponad sześćdziesięciokrotnie i w 2005 r. osiągnął wartość 210 mld EUR, od nadwyżki handlowej na początku lat 80. UE przeszła do deficytu w wysokości 106 mld EUR w 2005 r., co jest najwyższym deficytem w handlu UE z jej partnerami, zaś Chiny są obecnie drugim po Stanach Zjednoczonych największym partnerem handlowym UE; w 2000 r. UE zawarła z Chinami dwustronną umowę o dostępie do rynku, która była istotnym kamieniem milowym w procesie przystąpienia Chin do WTO, co z kolei wywołało wiele różnego rodzaju zmian w handlu światowym,
- Y. mając na uwadze, że około 3,6 % importu do Chin pochodzi z Afryki, natomiast Afryka przyjmuje 2,8 % eksportu z Chin; mając na uwadze, że wartość wymiany handlowej pomiędzy Chinami i Afryką wzrosła od 2 mld USD w 1999 r. do około 39,7 mld USD w 2005 r.; mając na uwadze, że Chiny są teraz trzecim najważniejszym partnerem handlowym Afryki; mając na uwadze, że Afryka wyraźnie staje się nową gospodarczą granicą dla Chin, co jest bardzo skuteczne w łączeniu strategii pomocy za ropę z narzędziami polityki zagranicznej,
- Z. mając na uwadze, że według szacunków handel pomiędzy Afryką i Chinami zwiększył się z 4 miliardów USD w roku 1995 do 55 miliardów USD w roku 2006, a Chiny zamierzają osiągnąć do roku 2010 wzrost do kwoty 100 miliardów USD; mając na uwadze, że w maju 2007 r. chiński Exim Bank ogłosił zamiar przeznaczenia w ciągu kolejnych trzech lat 20 miliardów USD na finansowanie handlu oraz infrastruktury w Afryce; mając na uwadze, że Chiny zobowiązały się do udzielenia Afryce w ciągu kolejnych trzech lat pożyczek preferencyjnych w wysokości 3 miliardów USD oraz preferencyjnych kredytów kupieckich w wysokości 2 miliardów USD; mając na uwadze, że Chiny obiecały jeszcze bardziej otworzyć swoje rynki dla Afryki poprzez zwiększenie liczby towarów eksportowanych do Chin ze 190 do 440, od których nie są pobierane żadne opłaty od najmniej rozwiniętych krajów afrykańskich, które łączą z Chinami stosunki dyplomatyczne, a także do ustanowienia w Afryce w ciągu kolejnych trzech lat od trzech do pięciu stref współpracy handlowej i ekonomicznej,
- AA. mając na uwadze, że członkostwo w WTO pociąga za sobą szereg praw i zobowiązań zarówno dla Unii Europejskiej, jak i Chin, mając ponadto na uwadze, że wiele spośród tych zobowiązań ze strony Chin jest nadal realizowanych i wcielanych w życie w niedostatecznym stopniu,
- AB. mając na uwadze, że zaangażowanie Chin w Afryce należy postrzegać nie tylko pod kątem zabezpieczenia dostaw energii i surowców, ale także żywności, ponieważ kraj ten liczy się ze wzrostem importu produktów żywnościowych w przyszłości,
- AC. mając na uwadze, że na stosunki Europy z Afryką w przyszłości wpływ będzie miało powodzenie, względnie niepowodzenie zawartych umów o partnerstwie gospodarczym,
- AD. mając na uwadze, że zamiast udzielania pomocy na rzecz rozwoju Chiny udzielają państwom afrykańskim kredyty powodujące niebezpieczeństwo zwiększenia zadłużenia,
- AE. mając na uwadze, że przez działania Chin ważna kwestia poprawy i finansowania infrastruktury w Afryce nabiera coraz większego znaczenia,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- AF. mając na uwadze, że według danych OECD, 50 % publicznych przedsięwzięć w Afryce realizowanych jest przez chińskich wykonawców; mając na uwadze, że do realizacji chińskich przedsięwzięć w Afryce często zatrudniani są głównie chińscy pracownicy,
- AG. mając na uwadze, że poprzez zaangażowanie własnej siły roboczej w Afryce Chiny zabezpieczają chińskim handlowcom długotrwały dostęp do afrykańskiego rynku, tym samym wpływając na gospodarki narodowe w Afryce,
- AH. mając na uwadze, że Chinom musi również zależeć na tym, aby osiągnąć pewien poziom pewności inwestycji i pewności prawnej w zamian za swoje inwestycje w krajach o rozpadających się gospodarkach, poprzez wspieranie dobrych rządów,
- AI. mając na uwadze, że chińskie przedsiębiorstwa państwowe mogą podejmować większe ryzyko inwestycyjne w Afryce; mając na uwadze, że chińskie przedsiębiorstwo energetyczne CNOOC Ltd zapowiedziało zakup 45 % udziałów w przybrzeżnym polu naftowym w Nigerii za 2 270 000 000 USD,
- AJ. mając na uwadze, że w 2007 r. Chiny stworzyły chińską korporację inwestycyjną (China Investment Corporation Ltd) z aktywami w wysokości 200 000 000 000 USD, która jest obecnie szóstym co do wielkości niezależnym funduszem inwestycyjnym,

Środowisko

- AK. mając na uwadze, że Chiny są już albo staną się największym emitentem dwutlenku węgla (CO₂) na świecie a Chińczycy są bezpośrednimi ofiarami takiej emisji; mając na uwadze, że UE również znajduje się pośród największych na świecie podmiotów emitujących CO₂, a Europejczycy również muszą sprostać oddziaływaniu tej emisji; mając na uwadze, że zobowiązania podjęte podczas szczytu grupy G8+5 w Heiligendam w 2007 r. obejmują redukcję emisji o 50 % do roku 2050, a także mając na uwadze, że UE oraz Chiny wyznaczyły inne cele związane z ograniczoną emisją oraz energią odnawialną; mając na uwadze, że zgodnie z przewidywaniami Afryka to kontynent, który najbardziej ucierpi w wyniku degradacji środowiska naturalnego, wylesiania oraz zmian klimatu,
- AL. mając na uwadze, że Chinom należy się uznanie w związku z przystąpieniem do protokołu z Kioto oraz Konwencji o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem (CITES); mając na uwadze, że Chiny dysponują nieocenioną wiedzą fachową w dziedzinie zapobiegania wylesianiu oraz pustoszceniu,
- AM. mając na uwadze, że ponad połowa działań wyciekowych w szczególnie narażonych regionach, w tym w Afryce Środkowej, oceniana jest jako działalność nielegalna; mając na uwadze, że Chiny oskarża się o ponoszenie największej odpowiedzialności za nasilenie w ostatnim czasie nielegalnych wycieków na świecie; mając na uwadze, na przykład, że 90 % eksportu drewna z Gwinei Równikowej do Chin uważa się za nielegalne,

Rządy i prawa człowieka

- AN. mając na uwadze, że Chiny ogłaszają, iż „pięć zasad pokojowej koegzystencji” to kamień węgielny ich „niezależnej, pokojowej polityki zagranicznej” opartej na koncepcji „nieingerowania”, co nie jest neutralne w odczuciu krajów afrykańskich, gdzie pod adresem Chin padają słowa krytyki, a nawet obecne są antychińskie nastroje; mając na uwadze, że chińscy pracownicy przemysłu naftowego i górniczego byli atakowani, uprowadzani lub mordowani w Zambii, Nigerii i Etiopii; mając na uwadze, że Chiny pragną być postrzegane jako odpowiedzialna światowa potęga i że należy im przypisać wykorzystanie swoich wpływów w celu zachęcenia rządu Sudanu do zgody na wejście oddziałów mieszanych ONZ/UA do Darfuru; mając na uwadze, że Chiny, jako stały członek Rady Bezpieczeństwa, mogą odgrywać kluczową rolę w zapobieganiu konfliktom, prowadzeniu mediacji oraz rozwiązywaniu konfliktów,
- AO. mając na uwadze, że pomimo postępów poczynionych w zakresie pewnych społecznych oraz ekonomicznych praw i wolności Chiny wciąż wykazują brak poszanowania podstawowych praw człowieka, w tym prawa do życia oraz do sprawiedliwego procesu, wolności słowa oraz zrzeszania się, a także innych praw społecznych, ekonomicznych i kulturalnych, w tym praw pracowniczych; mając na uwadze, że brak poszanowania praw człowieka jest szczególnie zauważalny w traktowaniu Tybetańczyków; mając na uwadze, że ma to wpływ na wizerunek oraz działania Chin za granicą, szczególnie w Afryce, gdzie rozwój i postęp w dobrych rządach nie mogą mieć miejsca bez demokratycznej odpowiedzialności, poszanowania praw człowieka oraz rządów prawa,

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- AP. mając na uwadze, że należy uznać fakt, iż Chiny sprostały minimalnym wymogom systemu certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym oraz że określiły wytyczne dotyczące odpowiedzialnego działania dla przedsiębiorstw sektora drzewnego,
- AQ. mając na uwadze, że należy uznać fakt ratyfikowania przez Chiny Konwencji ONZ przeciwko korupcji, choć korupcja wciąż stanowi poważny problem w Chinach, w drastyczny sposób wpływając na zdolność do realizowania na poziomie regionalnym i lokalnym celów politycznych oraz osiągania standardów określonych przez rząd centralny; mając na uwadze, że praktyki te oddziałują na kraje afrykańskie, w których inwestują Chiny oraz chińskie przedsiębiorstwa, często sprzyjając korupcji oraz pomagając we wzbogacaniu się oraz utrzymywaniu przy władzy podmiotów tworzących skorumpowany system, szkodząc tym samym dobrem rządów, odpowiedzialności oraz rządów prawa; mając na uwadze, że ścisłe przestrzeganie Konwencji ONZ przeciwko korupcji jest niezbędne do promowania dobrych rządów, odpowiedzialności oraz rządów prawa,

Pokój i bezpieczeństwo

- AR. mając na uwadze, że europejscy, chińscy oraz inni eksporterzy broni podsycają konflikty zbrojne w Afryce, poważnie szkodząc tym samym rozwojowi; mając na uwadze, że dla państw członkowskich europejski kodeks postępowania UE w sprawie wywozu broni nie jest jeszcze wiążący i sprawują one nieadekwatną kontrolę nad nielegalną bronią wywożoną do Afryki, bądź przewożoną przez nią,
- AS. mając na uwadze, że na Chinach spoczywa szczególna odpowiedzialność jako na jednym z najważniejszych światowych eksporterów broni oraz stałym członku Rady Bezpieczeństwa ONZ,
- AT. mając na uwadze, że w zakresie chińskiego eksportu broni konwencjonalnej oraz ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej brakuje przejrzystości; mając na uwadze, że organizacja Amnesty International pokazała ostatnio, że Chiny mają „niebezpiecznie liberalne” podejście do wywozu broni; mając na uwadze, że Chiny odpowiedzialne są za znaczny przepływ broni do krajów nękanych konfliktami, przy czym naruszają nawet embargo nałożone przez ONZ na Darfur, Liberię oraz Demokratyczną Republikę Konga,
- AU. mając na uwadze, że należy uznać, iż Chiny są drugim państwem wśród stałych członków Rady Bezpieczeństwa, którzy w największym stopniu zasilają siły pokojowe ONZ i wysłały już na misje pokojowe w Afryce oddziały w liczbie ponad 3 000 żołnierzy,
1. zwraca uwagę na potrzebę zwiększenia wpływu polityki UE w Afryce poprzez spełnianie obietnic i wywiązywanie się z zobowiązań; w tym kontekście podkreśla znaczenie traktatu lizbońskiego dla zwiększenia skuteczności oraz spójności stosunków zewnętrznych UE, przy należytym uwzględnieniu kwestii związanych z rozwojem i polityki na rzecz rozwoju;
  2. wzywa UE do opracowania spójnej strategii reagowania na nowe wyzwania postawione w Afryce przez nowych darczyńców, takich jak Chiny, w tym skoordynowanie polityki indywidualnych państw członkowskich i instytucji UE; podkreśla, że taka reakcja nie może mieć na celu rywalizacji z Chinami, jeśli chodzi o metody i cele, ponieważ nie byłoby to w pełni zgodne z wartościami, zasadami i długoterminowymi interesami UE; zauważa, że taka strategia powinna zostać uwzględniona w dialogu UE z UA oraz we współpracy ze wszystkimi partnerami afrykańskimi; podkreśla, że UE powinna nawiązać z Chinami dialog dotyczący polityki rozwoju w celu omówienia metod i celów, lecz pozostać przy własnej strategii współpracy w zakresie rozwoju;
  3. wzywa UE do utrzymania również w konkurencji z innymi krajami będącymi darczyńcami wysokich wymagań dotyczących wspierania dobrych rządów i przestrzegania praw człowieka; wzywa Unię Europejską do konkurowania poprzez oferty lepsze jakościowo, przykładowo poprzez tworzenie nowoczesnych, przyjaznych dla środowiska zakładów produkcyjnych do przetwarzania surowców w kraju pochodzenia, a także poprzez zatrudnianie i szkolenie lokalnych pracowników; zauważa, że opracowanie takiej oferty powinno również zostać uwzględnione w dialogu UE z UA oraz we współpracy ze wszystkimi partnerami afrykańskimi w ramach realizacji wspólnej strategii UE-Afryka oraz związanego z nią planu działania;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

4. z zadowoleniem przyjmuje wolę Chin do zapewnienia praktycznej współpracy z państwami afrykańskimi bez traktowania ich protekcyjnie; zauważa, że współpraca ta ma pragmatyczny charakter; wyraża w tym względzie ubolewanie z faktu chińskiej współpracy z represyjnymi reżimami w Afryce; zauważa, że wskazane byłoby powiązanie warunków politycznych ze współpracą oraz bardziej priorytetowe potraktowanie praw człowieka i norm środowiskowych;

5. wzywa UE oraz Chiny do przedyskutowania, opracowania i sformułowania, o ile to możliwe, strategii dotyczących Afryki w odniesieniu do odpowiedzialnego zobowiązania, nakierowanego na promowanie trwałego rozwoju oraz osiągnięcie milenijnych celów rozwoju; podkreśla znaczenie prowadzenia konstruktywnych dialogów w wielostronnych ramach ze wszystkimi istotnymi podmiotami działającymi na kontynencie, w szczególności z UA oraz NEPAD; w tym kontekście wzywa UE do zapewnienia, aby forum partnerstwa afrykańskiego zaangażowało wszystkich najważniejszych darczyńców i inwestorów, w szczególności Chiny;

6. wzywa UE i Chiny do zwiększenia wsparcia dla NEPAD jako siły napędowej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju dla Afryki oraz wsparcia dla afrykańskich organizacji regionalnych, Unii Afrykańskiej, Parlamentu Panafrkańskiego oraz afrykańskich parlamentów krajowych i rządów we wzmacnianiu ich przewodnictwa i odpowiedzialności za wspomnianą strategię; wzywa UE do udzielenia wsparcia dla budowania potencjału Afryki, aby zapewnić spójność działań darczyńców i inwestorów oraz zagwarantować, że inwestycje zagraniczne przyczynią się do przyspieszenia zrównoważonego rozwoju;

7. podkreśla swoją wolę rozpoczęcia dialogu z Ogólnochińskim Zgromadzeniem Przedstawicieli Ludowych, Parlamentem Panafrkańskim i afrykańskimi parlamentami krajowymi, mającego na celu przyspieszenie zrównoważonego rozwoju i zwiększenie zdolności kontrolnych;

8. wzywa UE do zachęcania Chin do wzięcia na siebie odpowiedzialności związanej z członkostwem w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, w tym „odpowiedzialności za ochronę”; zdaje sobie sprawę, że sama obecność Chin w Afryce, bez względu na intencje prowadzenia „polityki nieingerowania”, ma rzeczywisty, w tym polityczny wpływ na państwa przyjmujące;

9. wzywa UE do wzięcia pod uwagę poglądów wyrażanych przez państwa afrykańskie, jak również przez Unię Afrykańską, w rozważaniach na temat wpływów chińskich w Afryce, podkreśla, że UE powinna unikać uogólnień na temat roli Chin, powinna przyjąć wobec nich otwartą i konstruktywną postawę i nie powinna próbować narzucać im europejskich modeli i poglądów;

Zrównoważony rozwój

10. wzywa UE do prowadzenia, dla obopólnej korzyści dialogu pomiędzy Afryką, UE i Chinami na podstawie potrzeb krajów afrykańskich oraz w interesie tych krajów i ich obywateli, w celu zwiększenia wydajności i spójności współpracy na rzecz rozwoju, zbadania konkretnych dróg współpracy oraz wzmocnienia partnerstw, unikając prowadzenia osobnych działań; proponuje utworzenie przez Unię Europejską, UA i Chiny stałego zespołu konsultacyjnego w celu poprawy spójności i skuteczności różnych działań w ramach współpracy na rzecz rozwoju; wzywa UE, Chiny i Afrykę do ustanowienia globalnych ram dla konkretnych przedsięwzięć operacyjnych dotyczących wspólnych wyzwań takich jak te w zakresie dostosowania do zmian klimatycznych, źródeł energii odnawialnej, rolnictwa, zasobów wodnych i zdrowia;

11. wzywa UE i państwa członkowskie do zacieśnienia stosunków z krajami Afryki poprzez wypełnianie zobowiązań w zakresie pomocy oraz postawienia na pierwszym miejscu osiągnięcia MDG; z zadowoleniem przyjmuje sześcioprocentowe zwiększenie pomocy wspólnotowej oraz wzrost o 2,9 % pomocy udzielonej przez 15 państw członkowskich w roku 2006 w porównaniu z latami poprzednimi, lecz wyraża ubolewanie, że poziom (ODA) udzielanej wszystkim regionom przez 15 państw członkowskich i określanej jako część dochodu narodowego brutto (DNB) obniżył się z 0,44 % ODA/DNB w roku 2005 do 0,43 % ODA/DNB w roku 2006; wyraża również ubolewanie, że cztery państwa członkowskie nie osiągnęły w roku 2006 celu wyznaczonego na poziomie 0,33 % DNB, a mogło się to nie udać również większej liczbie państw, jeśli od wartości ODA odjęte zostałyby zmniejszenie zadłużenia oraz inne pozycje, które nie odpowiadają funduszom dostępnym dla krajów rozwijających się;

12. przypomina, że ostatecznym celem jakiegokolwiek polityki rozwojowej — czy to wdrażanej przez UE, czy przez Chiny — winno być zmniejszenie i zwalczanie ubóstwa;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

13. wzywa UE do wzmocnienia zobowiązań w zakresie bezwarunkowej pomocy oraz do zachęcania Chin do udzielania bezwarunkowego wsparcia afrykańskim partnerom, przy zagwarantowaniu, że warunki gospodarcze udzielania międzynarodowych dotacji czy pożyczek nie będą miały negatywnego wpływu na zrównoważony rozwój; w tym kontekście zachęca UE do zaangażowania Chin w rozwijanie lokalnego afrykańskiego rynku pracy zamiast sprowadzania tysięcy pracowników z Chin;

14. wzywa UE do zachęcania Chin do wykorzystania ich fachowej wiedzy medycznej dla wspierania inicjatyw mających na celu poprawianie publicznych systemów opieki zdrowotnej w Afryce w celu zagwarantowania zrównoważonego rozwoju oraz wspierania inicjatyw mających na celu zwalczanie dziesiątkujących ludność Afryki epidemii związanych z ubóstwem, w szczególności HIV/AIDS, malarii i gruźlicy;

15. wzywa UE do uczestniczenia w konstruktywnym dialogu w ramach Komitetu Pomocy Rozwojowej DAC i OECD, z pojawiającymi się darczyńcami spoza DAC, w tym z Chinami, zmierzającym do zachęcenia ich do przyjęcia wytycznych oraz standardów DAC bądź odpowiadających im norm oraz do przestrzegania zasad deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy;

16. nalega, by UE zachęciła Chiny do utworzenia wyspecjalizowanej instytucji pomocy nakierowanej na zwiększenie chińskiej wiedzy fachowej w zakresie pomocy oraz niezależności, a także do podjęcia zobowiązania do zdawania przejrzystych sprawozdań z budżetu przeznaczanego na pomoc; wzywa UE do wspierania Chin w poszerzaniu tej wiedzy, jeśli wyrażą one takie życzenie;

17. zachęca kraje UE i Afryki do zaproszenia przedstawicieli Chin do uczestnictwa w dwustronnych oraz wielostronnych koordynacyjnych spotkaniach darczyńców;

18. wzywa UE do zachęcenia Chin do uczestnictwa w działaniach mających na celu sprostanie wyzwaniom związanym z sytuacją demograficzną panującą w Afryce; w tym kontekście podkreśla fakt, że w wielu częściach Afryki tempo wzrostu liczby ludności przewyższa tempo wzrostu gospodarczego i że środki mające na celu zmianę tej sytuacji obejmują poprawę zdrowia seksualnego i rozrodczego, jak wspomniano w raporcie Międzynarodowej konferencji w sprawie ludności i rozwoju z 1994 r.;

19. podkreśla, że wszelkiego rodzaju międzynarodowe partnerstwo na rzecz rozwoju musi koncentrować się na ludziach, ponieważ zrównoważony rozwój jest możliwy tylko poprzez zwiększenie roli społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla, że szczególne wsparcie powinny otrzymać kobiety, mniejszości lub inne grupy w niekorzystnym położeniu i że partnerstwa powinny wspierać wolność stowarzyszania się oraz wolne pluralistyczne media, ponieważ są one niezbędnym warunkiem rozwoju;

20. wzywa UE i państwa członkowskie do lepszego informowania opinii publicznej w Afryce i UE poprzez obecność i wizyty wysokich rangą przedstawicieli rządów europejskich oraz ich uczestnictwo w imprezach na rzecz dialogu;

Energia i zasoby naturalne

21. jest zdania, że uwzględniając zaangażowanie Chin w Afryce, należy nadać większą wagę kwestii współpracy z Afryką w dziedzinie zewnętrznej polityki energetycznej UE; oczekuje czynnej współpracy w zakresie polityki energetycznej pomiędzy Afryką a UE;

22. uznaje znaczenie przejrzystego zarządzania zasobami naturalnymi dla mobilizowania zysków mających kluczowe znaczenie dla rozwoju i redukcji ubóstwa, gwarantowania stabilności dostaw oraz zapobiegania konfliktom o dostęp do zasobów oraz brakowi równowagi w krajach bogatych w zasoby naturalne; wzywa UE do zachęcania państw Afryki bogatych w zasoby naturalne do przyłączenia się do Inicjatywy na rzecz przejrzystości w przemyśle wydobywczym (EITI) poprzez polityczne, finansowe i techniczne wsparcie dla tej inicjatywy, między innymi w celu zapewnienia społeczeństwu obywatelskiemu swobodnego i skutecznego uczestnictwa w EITI; wzywa UE do aktywnej współpracy z rządem Chin i z przedsiębiorstwami chińskimi w celu nakłonienia ich do wspierania EITI; wzywa UE do wspierania rozszerzenia inicjatywy na inne zasoby naturalne, takie jak drewno, oraz do kontrolowania zysków rządowych związanych z udzielaniem pożyczek gwarantowanych przez zasoby;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

23. uważa, że UE powinna bezwzględnie wezwać wszystkie siły polityczne i międzynarodowych inwestorów działających w Afryce do ścisłego przestrzegania ustalonych w 2002 r. przez Bank Światowy socjalnych i środowiskowych środków ochronnych dla przemysłu wydobywczego;

24. wzywa UE do aktywnego wspierania przejrzystości, nie tylko jeśli chodzi o ściąganie dochodów, lecz również wykorzystanie zysków z zasobów naturalnych, poprzez wspieranie inicjatyw mających na celu zwiększenie przejrzystości budżetowej w krajach Afryki; wzywa UE do wspierania „odpowiedzialnego udzielania pożyczek” przez wszystkich darczyńców, wymagając od krajów bogatych w zasoby naturalne, gdzie w przeszłości odnotowano przypadki złych rządów i korupcji, powzięcia konkretnych działań zmierzających do zwiększenia przejrzystości zarządzania zyskami, jako warunku otrzymania pomocy innej niż humanitarna; wzywa UE do bardziej konsekwentnego stosowania art. 96 i 97 umowy z Kotonu w odniesieniu do krajów bogatych w zasoby naturalne i jednocześnie podjęcia dialogu z Chinami i innymi darczyńcami w celu zwiększenia skuteczności odpowiednich środków poprzez uzgodnione postępowanie; podkreśla, że UE powinna dawać przykład poprzez czynienie z własnych programów i projektów modelu przejrzystości oraz dobrych rządów;

25. nalega, by UE poparła bardziej rygorystyczne międzynarodowe kontrole nielegalnego handlu drewnem oraz kością słoniową; wzywa UE do wspierania zasad określonych w planie działania Unii Europejskiej dotyczącym stosowania prawa leśnego, zarządzania i wymiany handlowej (FLEGT), jak również do zachęcenia Chin do przyjęcia podobnych zasad w odniesieniu do własnego importu drewna z Afryki w celu zahamowania nielegalnego handlu drewnem oraz promowania zrównoważonego zarządzania obszarami leśnymi; wzywa Komisję do szybkiego opracowania projektów mających na celu zakazanie wszelkiego importu do UE drewna oraz wyrobów drewnianych pochodzących z nielegalnych źródeł, aby zniechęcić Chiny do nielegalnego zaopatrywania się w afrykańskie drewno na potrzeby eksportu mebli; zachęca Komisję do rozszerzenia zakresu negocjacji w sprawie dobrowolnych porozumień o partnerstwie z państwami trzecimi; wzywa UE do wspierania poprawiania podobnych inicjatyw, takich jak afrykańska i azjatycka inicjatywa FLEGT;

26. wzywa UE do poparcia wniosków międzynarodowych konwencji w sprawie wydobycia lub eksploracji zasobów energetycznych, zgodnie z którymi wymagana jest przejrzystość w zakresie udzielania zezwoleń oraz warunków umów decydujących o wpływach podatkowych dla rządów, oraz klauzula dotycząca inwestowania części zysków w rozwój lokalnych społeczności;

27. wzywa UE oraz Chiny do zmierzenia się z problemem nielegalnego handlu zasobami naturalnymi poprzez wspólne działania, które winny obejmować uzgodnioną definicję pojęcia „zasoby będące źródłem konfliktów” oraz powołanie międzynarodowej grupy ekspertów w celu opracowania wielostronnych strategii pozwalających na rozwiązanie problemu;

28. wzywa UE oraz Chiny do zwiększenia inwestycji w odnawialne źródła energii jako sposób na sprostanie problemowi degradacji środowiska naturalnego oraz zmian klimatycznych, jak również drogę do zapobiegania konfliktom związanym z niedostatkami zasobów takich jak ropa;

Handel, inwestycje i infrastruktura

29. zwraca uwagę, że ogólne zróżnicowanie handlu jest kluczowym czynnikiem dla uzyskania przez wszystkie państwa afrykańskie solidnego wzrostu gospodarczego; podkreśla, że eksportowanie chińskich produktów do Afryki nie powinno szkodzić rozwojowi afrykańskiego przemysłu ani niszczyć konkurencyjności tego przemysłu;

30. wzywa UE oraz Chiny do zaproponowania Afryce możliwości wydostania się z impasu, w jakim się znajduje, jeśli chodzi o produkty podstawowe, oraz zachęcania do jej transformacji jako regionu dostarczającego towar w region przetwarzający towary i rozwijający usługi; w tym kontekście wzywa UE do wspierania wszystkich zaangażowanych stron, w tym państw członkowskich i nowych darczyńców, takich jak Chiny, do zróżnicowania handlu i inwestycji, przekazywania Afryce technologii, wzmocnienia międzynarodowych zasad sprawiedliwego handlu, zwiększenia dostępu do światowych rynków dla afrykańskich produktów, zmniejszenia opłat za towary przetworzone pochodzące z Afryki, promowania rozwoju sektora prywatnego i jego dostępu do finansowania, promowania ułatwień w handlu, wspierania integracji regionalnej w Afryce oraz ułatwienia przekazów pieniężnych od mieszkańców Afryki;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

31. wzywa UE do zwiększenia wpływu gospodarczego na rozwój Afryki poprzez zreformowanie wspólnej polityki rolnej oraz ułatwienie dostępu afrykańskich produktów do rynków UE; wzywa UE oraz Chiny do uwzględniania w większym stopniu w reformach swojej własnej polityki rolnej szans na rozwój afrykańskiego sektora rolnego, ułatwienia importu produktów rolnych z Afryki, a w przypadku eksportu produktów rolnych do zwrócenia szczególnej uwagi, aby nie zagrozić rozwojowi produkcji rolnej w Afryce zapewniającej żywność i miejsca pracy;

32. wzywa UE i Chiny do większego wspierania uczciwego handlu światowego w celu osiągnięcia spójności polityki handlowej i polityki na rzecz rozwoju, wyraźnego zwiększenia udziału wytwórców i pracowników w zyskach ze światowego handlu towarami, rozszerzenia dostępu wytwórców afrykańskich do rynków światowych oraz obniżenia ceł na gotowe produkty importowane z Afryki; apeluje do rządu Chin oraz do Unii Europejskiej o opracowanie strategii eksportu, która nie będzie uniemożliwiać produkcji towarów w Afryce w warunkach zrównoważonych pod względem ekologicznym i społecznym;

33. apeluje do Chin o to, aby przy udzielaniu kredytów uwzględniały doświadczenia, które doprowadziły do kryzysu zadłużenia wielu krajów rozwijających się, a także aby nie powtórzyły wcześniejszych błędów kredytodawców;

34. z zadowoleniem przyjmuje poczyniony przez Chiny krok w kierunku poprawienia przepisów socjalnych oraz praw pracowniczych od dnia 1 stycznia 2008 r. na skutek presji wywieranej przez WTO i międzynarodową opinię publiczną, a także podkreśla, że bardziej wiążące prawa socjalne w Chinach powinny mieć pozytywny wpływ na sposób prowadzenia przez Chiny działalności w Afryce;

35. zwraca uwagę na znaczenie opracowania przez Afrykę jej własnej strategii dotyczącej stosunków z Chinami; zauważa, że taka strategia ma olbrzymie znaczenie dla wzmocnienia dwustronnego charakteru stosunków handlowych między Chinami a Afryką; podkreśla, że strategia musi koncentrować się na większym udziale afrykańskich pracowników w chińskich przedsięwzięciach w Afryce, na większej gotowości Chin do udostępniania technologii oraz na lepszym dostępie do chińskich rynków tradycyjnych afrykańskich towarów eksportowych, jak kawa, kakao i wyroby skórzanе;

36. zaleca Komisji, aby w ramach trwających negocjacji z Chinami w sprawie nowego rozdziału porozumienia o partnerstwie i współpracy poświęconego handlowi domagała się wiążących sformułowań, jeśli chodzi o podstawowe standardy pracy MOP, odpowiedzialność korporacyjną w zakresie ochrony środowiska i warunków socjalnych, przepisy zapobiegające dumpingowi środowiskowemu i socjalnemu, zalecenia MOP dotyczące godnej pracy oraz przestrzeganie wymogów wynikających z międzynarodowych konwencji w sprawie praw człowieka;

37. podkreśla znaczenie angażowania lokalnej siły roboczej przy realizacji inwestycji w infrastrukturę i kompleksy produkcyjne na uczciwych warunkach finansowych; zaleca większe zaangażowanie w kwestię kwalifikacji pracowników w ramach stypendiów i migracji cyrkulacyjnej; zaleca zwiększone włączenie częściowo wysoko wykwalifikowanej diaspory afrykańskiej, jak również przywileju dokonywania przelewu pieniędzy do Afryki przez Afrykanów mieszkających za granicą;

38. rozumie niezwykle konstruktywną rolę, jaką odgrywają technologie informacyjno-komunikacyjne we wspieraniu wzrostu, konkurencyjności i tworzenia miejsc pracy; zaleca Komisji, aby wzajemnie dostosowała istniejące afrykańskie i europejskie programy, kładąc większy nacisk na budowę potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych w odniesieniu do MŚP poprzez partnerstwa publiczno-prywatne, tak aby zagwarantowane zostało powstanie instytucji i polityki sprzyjających inwestycjom, innowacji i transferowi technologii;

39. wzywa UE i Chiny do wspierania UA i NEPAD w przeprowadzaniu ocen oddziaływania oraz w ocenie potencjalnych zagranicznych projektów inwestycyjnych w Afryce koncentrujących się na ubogiej ludności, w szczególności w dziedzinie energii i infrastruktury, oraz rozwoju bardziej przejrzystego systemu udzielania zamówień i wydatków publicznych; podkreśla znaczenie długoterminowego planowania przez kraje afrykańskie publicznych wydatków ze środków uzyskanych dzięki niedawnemu wzrostowi cen podstawowych produktów, eksploracji zasobów energii oraz zagranicznym inwestycjom oraz zaleca Unii Europejskiej i Chinom wspieranie budowy ukierunkowanych w ten sposób zdolności administracyjnych;

40. wzywa UE do zaangażowania się w realizowanie w Afryce przedsięwzięć wspólnie z Chinami w dziedzinie eksploracji i transportu zasobów energetycznych oraz infrastruktury energetycznej w celu opracowania wraz z UA oraz NEPAD wspólnego zestawu norm w zakresie zaangażowania i inwestycji;

41. wzywa UE i Chiny do inwestowania w szkolenia i edukację w Afryce, ponieważ wykwalifikowani pracownicy są podstawą bardziej niezależnego rozwoju;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

42. wzywa UE do wyjścia poza obecne forum biznesowe UE-Afryka oraz do opracowania spójnego planu działań w celu pobudzania oraz zróżnicowania inwestycji europejskich w Afryce;

43. uważa, że europejskie inwestycje gospodarcze w Afryce znajdują się w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej ze względu na otwarte lub ukryte subsydiowanie chińskich projektów i ofert rządu chińskiego (lub w pełni państwowych przedsiębiorstw), na wyższe koszty spowodowane normami społecznymi i gospodarczymi, których nie przestrzegają konkurenci z Chin, oraz na wiązaną pomoc Chin, która uniemożliwia europejskim przedsiębiorstwom udział w projektach finansowanych z pomocy Chin, oraz na ograniczony dostęp przedsiębiorstw europejskich do instrumentów finansowania i ochrony przed ryzykiem inwestycyjnym;

Środowisko

44. odnotowuje wpływ obecności Chin w Afryce na środowisko naturalne; wzywa Chiny do odpowiedzialnego zarządzania środowiskiem naturalnym, zarówno w Chinach, jak i w Afryce;

45. wzywa UE do zachęcania chińskich agencji kredytów eksportowych, w tym Exim Bank, do przeprowadzania regularnych ocen oddziaływania na środowisko projektów infrastrukturalnych w Afryce, takich jak tamy, drogi i kopalnie;

46. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji zmierzającą do wprowadzenia światowego sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatycznym z krajami najmniej rozwiniętymi i rozwijającymi się małymi krajami wyspiarskimi, w szczególności wzmocnienie współpracy w zakresie dostosowania do zmian klimatu; wzywa UE do zaproszenia Chin do uczestniczenia w kluczowych obszarach sojuszniczego planu pracy, takich jak prowadzenie dialogu na temat ograniczenia zagrożenia katastrofami oraz rozwoju w dziedzinie przystosowywania do zmian klimatycznych, które stanowią najważniejsze obszary współpracy, zważywszy na pozycję Chin jako głównego darczyńcy oraz inwestora w Afryce, inwestującego często w projekty infrastrukturalne realizowane na dużą skalę, i które są często wysoce podatne na skutki zmian klimatycznych;

47. wzywa do zwiększenia środków finansowych przeznaczanych na dostosowanie do zmian klimatycznych, zgodnie z systemem, w którym obowiązek wniesienia wkładu zależy zarówno od wcześniejszego poziomu emisji, jak i możliwości ekonomicznych, a także w którym fundusze nie pochodzą z istniejących środków przeznaczonych na pomoc; w tym kontekście nalega, by UE poparła wzmocnione, skoordynowane i dopełniające się międzynarodowe działania w zakresie dostarczania środków finansowych oraz inwestowania w celu wsparcia łagodzących i dostosowawczych działań podejmowanych w Afryce, a mianowicie w postaci poprawionego dostępu do odpowiednich, przewidywalnych i trwałych środków finansowych, finansowego oraz technicznego wsparcia dla budowania zdolności w ocenie kosztów adaptacji, aby pomóc określić potrzeby finansowe, a także dostarczenia nowych i dodatkowych źródeł, w tym finansowania oficjalnego i koncesyjnego; nalega, by wszelkie finansowanie było dostępne przy minimalnym obciążeniu biurokratycznym; żąda, by wprowadzono skuteczne monitorowanie rezultatów;

48. wzywa UE do udziału w wielostronnych rozmowach z państwami członkowskimi UA oraz Chinami, a także społeczeństwem obywatelskim, na temat światowych zagrożeń związanych z degradacją środowiska naturalnego i zmianami klimatycznymi, oraz do przyspieszenia realizacji zobowiązań wynikających z planu działania z Bali, podpisanego podczas 13 posiedzenia konferencji stron (COP-13) na Bali w dniu 15 grudnia 2007 r. w związku z ramami na okres po roku 2012;

49. wzywa UE do objęcia przewodnictwa w łagodzeniu skutków zmian klimatycznych poprzez rozpoczęcie „intensywnego programu” dostarczającego wsparcie finansowe na dużą skalę — oprócz istniejących już linii budżetowych przeznaczonych na pomoc — dla rozwoju oraz rozprzestrzeniania zarówno we wschodzących gospodarkach, jak i krajach rozwijających się technologii opierających się na zielonej energii, uznaje jednak ich zróżnicowane potrzeby; w szczególności wzywa UE do dostarczenia finansów w celu umożliwienia transferu do krajów afrykańskich tanich technologii opartych na zielonej energii; uznając, że zwiększone finansowanie transferu technologii stanowi kluczowy krok na drodze do osiągnięcia do roku 2009 porozumienia w sprawie całłościowych ram obejmujących zmiany klimatyczne na okres po roku 2012;

50. nalega, by UE i Chiny, zgodnie z postanowieniami planu działań z Bali, zagwarantowały, że projekty prowadzone w Afryce, zwłaszcza wydobywanie surowców energetycznych, będą zrównoważone pod względem ekologicznym oraz zgodne z planem działań z Bali;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

51. uznaje, że handel i konsumpcja państw zachodnich przyczyniają się do zwiększonego zapotrzebowania Chin na afrykańskie zasoby naturalne, a także do zwiększonej emisji CO₂ w krajach rozwijających się, co jest wynikiem „outsourcingu” przemysłu powodującego zanieczyszczenie środowiska; wzywa UE do podjęcia kwestii sprawiedliwości w odniesieniu do handlu i klimatu jako część agendy trójstronnej współpracy z Chinami i Afryką; wzywa również UE do wzmocnienia środków mających na celu propagowanie konsumpcji odpowiedzialnej pod względem społecznym i ekologicznym (w tym takiego etykietowania produktów, które ukazuje wpływ produktu na środowisko przez cały cykl jego życia, od momentu wydobycia zasobów naturalnych po produkcję i transport);

52. nalega, by UE popierała większą współpracę międzynarodową, w szczególności z Chinami, celem wsparcia pilnej realizacji działań dostosowawczych, a mianowicie poprzez ocenę stopnia narażenia, nadawanie priorytetowości działaniom, oceny potrzeb finansowych, budowanie zdolności oraz strategie reagowania, integrację działań dostosowawczych z planowaniem sektorowym i krajowym, konkretne projekty i programy, środki służące motywowaniu do wdrażania działań dostosowawczych, oraz inne sposoby na umożliwienie rozwoju niezależnego od warunków klimatycznych, z uwzględnieniem pilnych i natychmiastowych potrzeb rozwojowych krajów narażonych na szkodliwy wpływ zmian klimatycznych, jak państwa afrykańskie, które są w szczególnym stopniu dotknięte suszami, pustynnieniem oraz powodzią;

53. wzywa UE do zintensyfikowania dialogu z Afryką i Chinami oraz do opracowania wspólnych strategii w celu rozwiązania globalnych problemów ekologicznych takich jak wylesianie, pustynnienie oraz rozdrobnienie, zmniejszanie bądź zanik różnorodności biologicznej oraz żyzności gleb, a także zanieczyszczenie wody i powietrza; wzywa UE do promowania wydajności energii, zielonych technologii, zarządzania ryzykiem oraz zdolności wczesnego ostrzegania, jak również odpowiedzialnego uprzemysławiania i odpowiedzialnej konsumpcji;

Dobre rządy i prawa człowieka

54. wzywa władze chińskie do przestrzegania zasad demokracji, dobrych rządów oraz praw człowieka w stosunkach z Afryką;

55. wzywa UE podejmowania działań zgodnych z jej wartościami, zasadami oraz zobowiązaniami wynikającymi z umowy z Kotonu w stosunkach z afrykańskimi rządami, które blokują drogę do demokracji lub ją wypaczają oraz łamią prawa człowieka, poprzez uniemożliwienie im kontrolowania pomocy, nieudzielanie wsparcia budżetowego i nieinwestowanie w nich; wzywa UE do zagwarantowania w takich przypadkach, że pomoc humanitarna oraz wsparcie innego rodzaju udzielane jest z pomocą lokalnych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz pomaga w budowie potencjału takich organizacji; wzywa UE do nakłonienia innych głównych darczyńców, takich jak Chiny, związanych międzynarodowymi konwencjami praw człowieka ONZ, umowami i instrumentami, do działań zgodnych z wymienionym w nich zasadami;

56. podkreśla, że pomimo znaczenia zasad takich jak prawo do suwerenności, własności oraz zawierania sojuszy, chińskie „bezwarunkowe” inwestycje w krajach Afryki, w których panują reżimy oparte na ucisku, przyczyniają się do dalszego łamania praw człowieka oraz do jeszcze większego opóźniania postępu w demokratyzacji i utrudniają uznanie dobrych rządów obejmujących rządy prawa oraz kontrolowanie działań korupcyjnych; w tym kontekście podkreśla znaczenie zwiększenia wsparcia UE dla rządów, instytucji i podmiotów społeczeństwa obywatelskiego promujących dobre rządy, praworządność i poszanowanie praw człowieka w Afryce, czyli parlamentów krajowych, systemów wielopartyjnych, organizacji praw człowieka i organizacji na rzecz rozwoju, wolnych mediów oraz organów przeciwdziałania korupcji;

57. zwraca się do UE do wezwania wszystkich krajów-darczyńców i krajów przyjmujących do przestrzegania wytycznych i norm przejrzystości ustalonych przez międzynarodowe instytucje finansowe; wzywa UE, aby nakłoniły władze Chin do zachęcania banków krajowych do przyjęcia „zasad równikowych” w odniesieniu do norm społecznych i ochrony środowiska;

58. wzywa UE do zachęcania Chin do dobrowolnego przyjęcia postanowień konwencji OECD o zwalczaniu przekupstwa oraz do zagwarantowania jej wdrożenia nie tylko w Chinach, lecz również w odniesieniu do ich stosunków z krajami Afryki;

59. wzywa UE do zachęcania państw członkowskich i Chin do udziału w bieżących światowych inicjatywach zmierzających do ułatwienia odzyskiwania mienia na mocy rozdziału V Konwencji ONZ przeciwko korupcji, w tym we wspólnej inicjatywie na rzecz odzyskiwania skradzionego mienia (StAR) podjętej niedawno przez Bank Światowy oraz Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemoczości (UNODC);

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

60. wzywa UE do zachęcania Chin do ratyfikowania konwencji MOP, których jeszcze nie przyjęły, oraz do zagwarantowania wykonania tych konwencji w krajach rozwijających się, w których obecne są chińskie inwestycje i firmy i w których obecni są chińscy eksperci i pracownicy, mianowicie w Afryce;

61. wzywa UE do zachęcania do opracowywania międzynarodowych i prawnie wiążących kodeksów postępowania w sprawie dobrych rządów, bezpiecznych i równych warunków pracy, społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, praktyk na rzecz ochrony środowiska, a także do wspierania odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Pokój i bezpieczeństwo

62. wzywa UE do uznania Kodeksu postępowania w sprawie wywozu broni za instrument prawnie wiążący;

63. wzywa UE, by zachęcała Chiny do zwiększenia przejrzystości krajowego systemu kontroli wywozu broni poprzez zapewnienie wysyłania pełnych sprawozdań z wywozu broni do rejestru wywozu broni konwencjonalnej ONZ oraz poprzez unowocześnienie zasad wywozu broni w celu zablokowania przekazywania jej krajom lub regionom, zwłaszcza afrykańskim, w których regularnie łamane są prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne;

64. wzywa UE do utrzymania embargo na sprzedaż broni Chinom, dopóki Chiny nie zaprzestaną wywozu broni dla oddziałów i grup zbrojnych w krajach — w wielu przypadkach afrykańskich — które podsycają i podtrzymują konflikty i dopuszczają się rażącego naruszania praw człowieka;

65. wzywa UE i Chiny do zawieszenia handlu bronią z rządami odpowiedzialnymi za naruszanie praw człowieka, zaangażowanymi w konflikty lub stojącymi u progu wojny, takimi jak rządy Kenii, Zimbabwe, Sudanu, Czadu, Demokratycznej Republiki Konga, Etiopii, Erytrei i Somalii; wzywa UE i Chiny do zaprzestania i zakazania przepływu broni do uzbrojonych podmiotów o charakterze niepaństwowym, które zagrażają prawom człowieka, stabilności politycznej oraz zrównoważonemu rozwojowi na kontynencie afrykańskim, a także zapobiegania takim przepływom broni;

66. wzywa UE do dalszych działań na rzecz wynegocjowania na szczęblu ONZ prawnie wiążącego międzynarodowego traktatu w sprawie handlu wszelkimi rodzajami broni konwencjonalnej;

67. wzywa UE i Chiny do wspierania prowadzonych przez Afrykę inicjatyw takich jak siły szybkiego reagowania i wykorzystanie organizacji regionalnych jako filarów bezpieczeństwa;

68. wzywa UE, by zachęcała Chiny do dalszego zwiększania ich udziału w misjach pokojowych ONZ i UA w Afryce i do rozszerzenia tego udziału również poprzez wysyłanie oddziałów bojowych tam, gdzie to niezbędne, zgodnie z mandatami ONZ;

69. wzywa UE do zaangażowania Chin w opracowywanie wspólnych strategii na rzecz bezpieczeństwa osób, zwłaszcza w obszarze konwencjonalnego rozbrojenia, rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR), monitorowania przepływu broni, rozbierania min i reformy struktur bezpieczeństwa (SSR); wzywa do zaangażowania w nietradycyjne aspekty bezpieczeństwa takie jak zapobieganie klęskom żywiołowym, uchodźstwo spowodowane względami klimatycznymi i ekonomicznymi, wysiedlanie i migracja, narkotyki oraz choroby zakaźne;

*

* *

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej i Ogólnochińskiemu Zgromadzeniu Przedstawicieli Ludowych, Unii Afrykańskiej, NEPAD, Parlamentowi Panafrkańskiemu i FOCAC.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Roczna strategia polityczna

P6_TA(2008)0174

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie rocznej strategii politycznej Komisji na 2009 r.

(2009/C 259 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie rocznej strategii politycznej na rok 2009 (COM(2008)0072),
- uwzględniając wdrożenie bieżącego programu działalności legislacyjnej i prac na 2008 r. (COM(2007)0640),
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że zorganizowany dialog z Komisją to istotny międzyinstytucjonalny krok w kierunku wdrożenia bieżącego programu działalności legislacyjnej i prac na 2008 r. oraz opracowania i przyjęcia programu działalności legislacyjnej i prac na rok 2009,
- B. mając zatem na uwadze, że przeprowadzenie zorganizowanego dialogu we właściwym czasie ma decydujące znaczenie, umożliwiając skupienie się na określeniu kluczowych celów strategicznych UE na 2009 r.,

Wzrost gospodarczy i zatrudnienie

1. ponownie podkreśla znaczenie energicznego wdrożenia strategii lizbońskiej, kładąc nacisk na współzależność postępów gospodarczych, społecznych i środowiskowych w tworzeniu dynamicznej i innowacyjnej zrównoważonej gospodarki;
2. z zadowoleniem przyjmuje oczekiwane od dawna wsparcie dla MŚP, bazujące na przyszłej Europejskiej karcie małych przedsiębiorstw; uważa Europejską kartę małych przedsiębiorstw za bardzo ważną strategię wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw; zauważa ponadto, że do wspierania MŚP w najbardziej odpowiedni sposób potrzebne są ramy finansowe i akty legislacyjne; ostrzega jednak przed nadużywaniem tych narzędzi do zamykania rynków krajowych, co obniża europejską konkurencyjność i zmniejsza wybór dawany konsumentom; ponownie wzywa Komisję do przedłożenia wniosku legislacyjnego w sprawie statutu europejskiej spółki prywatnej;
3. z zadowoleniem przyjmuje bardziej regularne i kompleksowe monitorowanie najważniejszych rynków towarów i usług w celu wskazywania istniejących problemów; zauważa, że może to obejmować badania sektorowe dotyczące konkurencji i nie powinno przynosić szkody małym i średnim przedsiębiorstwom ani różnorodności produktów i usług na rynku wewnętrznym; odnotowuje fakt, że Komisja zamierza dostosować przepisy sektorowe dotyczące rynku wewnętrznego towarów do nowych ram legislacyjnych, wzywa jednak Komisję, aby monitorowała prawidłowe wdrażanie i egzekwowanie tych przepisów przez państwa członkowskie, oraz zwraca uwagę na konieczność dokonania ogólnego przeglądu obejmującego dyrektywę 2001/95/WE ⁽¹⁾ w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów; wzywa do ciągłego zwracania uwagi na transpozycję kluczowych dyrektyw związanych z rynkiem, w szczególności dyrektywy 2006/123/WE ⁽²⁾ w sprawie usług na rynku wewnętrznym, oraz do dalszego rozwijania narzędzi rynku wewnętrznego;
4. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte po przeglądzie jednolitego rynku w 2007 r., w tym inicjatywę partnerstwa Komisji i państw członkowskich, mającą na celu stosowanie i egzekwowanie przepisów dotyczących rynku wewnętrznego; odnotowuje propozycje zmiany wielu dyrektyw „nowego podejścia” celem zmodernizowania wewnętrznego rynku towarów; zwraca się do Komisji o kontynuowanie działań mających na celu poprawę współpracy z państwami członkowskimi w tym zakresie; ubolewa jednak z powodu braku konkretnego ujednolicenia wniosków legislacyjnych w dziedzinie rynku wewnętrznego; podkreśla znaczenie wzajemnego uznawania w połączeniu z celowym ujednolicaniem przepisów w dziedzinie rynku wewnętrznego w celu dokończenia tworzenia wewnętrznego rynku towarów i usług;

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, str. 36.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

5. uważa, że osiągnięcie ambitnych celów strategii lizbońskiej wymaga nowego podejścia do rozwijania i wspierania badań naukowych; wzywa do przeprowadzenia pierwszej oceny wdrożenia siódmego programu ramowego badań przed przeglądem śródkresowym, a także oceny dotychczasowych działań Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych;
6. zwraca uwagę na zasadnicze znaczenie utrzymania stabilności rynków finansowych i uspokojenia konsumentów w obliczu obecnego kryzysu finansowego; zauważa, że bieżący kryzys świadczy o konieczności podjęcia przez Unię Europejską środków kontrolnych celem zwiększenia przejrzystości działań inwestorów, ustanowienia lepszych standardów wyceny, poprawa nadzoru ostrożnościowego oraz roli agencji oceniających; wzywa Komisję do w pełni partnerskiej współpracy z Parlamentem Europejskim przy opracowywaniu planu działań uzgodnionego przez Radę ECOFIN w grudniu 2007 r. w celu poprawy procesu Lamfalussy'ego, ustawodawstwa dotyczącego usług finansowych, a także procesów transpozycji i wdrażania; uważa, że zapowiadany celowy przegląd dyrektywy 2006/48/WE ⁽¹⁾ w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywy 2006/49/WE ⁽²⁾ w sprawie wymogów kapitałowych powinien poprawić ramy oceny ostrożnościowej i zarządzania ryzykiem instytucji finansowych, powodując wzrost zaufania między podmiotami rynkowymi; ponownie podkreśla kluczowe znaczenie lepszej, jednolitej reprezentacji UE w międzynarodowych instytucjach finansowych oraz wyraża ubolewanie z powodu braku propozycji w tym zakresie;
7. z zadowoleniem przyjmuje również determinację Komisji do kontynuowania prac w dziedzinie detalicznych usług finansowych, ponieważ integracja w tym zakresie jest wciąż jeszcze minimalna, a w niektórych obszarach należy usprawnić konkurencję w celu zapewnienia konsumentom konkretnych korzyści; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrożenia dyrektywy 2008/48/WE w sprawie kredytu konsumenckiego;
8. odnotowuje wysiłki Komisji mające na celu realizację celów w zakresie poziomu zatrudnienia, ustanowionych w strategii lizbońskiej; zachęca Komisję do dalszego rozwijania wspólnego podejścia do modeli flexicurity, które powinno promować z jednej strony większą elastyczność na rynku pracy, a z drugiej strony bezpieczeństwo pracowników, a także do wyważonego wdrażania czterech filarów flexicurity, co może być konieczne dla osiągnięcia lepszych wyników gospodarczych;
9. stwierdza, że PE zbada konsekwencje niedawnych wyroków Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w sprawach C-438/05 ⁽³⁾, C-341/05 ⁽⁴⁾ i C-346/06 ⁽⁵⁾, najpierw w formie debaty na posiedzeniu plenarnym, a następnie w sprawozdaniach parlamentarnych dotyczących wyzwań związanych z negocjacjami zbiorowymi;
10. żałuje, że w rocznej strategii politycznej na 2009 r. Komisja przywiązuje niewielką wagę do zagadnień dotyczących kultury i edukacji; wzywa Komisję do skonsolidowania europejskiego obszaru edukacji dla każdego, zwłaszcza poprzez poprawę jakości, skuteczności i dostępności systemów edukacji i szkoleń w UE; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na uczenie się przez całe życie poprzez podnoszenie mobilności studentów, kompetencji językowych i rozwijanie kształcenia dorosłych; podkreśla znaczenie różnorodności kulturowej, zwłaszcza w dziedzinie treści cyfrowych;
11. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź wydania komunikatu w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami z myślą o daniu europejskim uniwersytetom pozycji, która pozwoli im konkurować z najlepszymi uniwersytetami na świecie; wyraża poparcie dla inicjatywy dotyczącej wydania zielonej książki w sprawie sektora kultury i branży twórczej oraz podkreśla konieczność dalszych działań UE w tej dziedzinie, co w znaczny sposób przyczyni się do tworzenia miejsc pracy i generowania wzrostu; wskazuje, że celem działań UE powinno być także wzmocnienie tożsamości i różnorodności kulturowej;
12. podkreśla, że kwestie dotyczące praw pasażera powinny zająć bardziej centralne miejsce, zwłaszcza zaś ochrona pasażerów podróżujących na długich trasach autobusowych i autokarowych, jak również osób podróżujących koleją lub statkiem; podkreśla znaczenie skutecznego wprowadzania w życie systemów zarządzania ruchem i wzywa Komisję do dalszych prac na rzecz rozwoju programu badań zarządzania ruchem powietrznym w kontekście jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (SESAR) oraz europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS);

(1) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/24/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 38).

(2) Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2008/23/WE (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, str. 54).

(3) Viking (Międzynarodowa Federacja Pracowników Transportu i Fiński Związek Marynarzy), wyrok z dnia 11 grudnia 2007 r.

(4) Laval, wyrok z 18 grudnia 2007 r.

(5) Rüffert, wyrok z dnia 3 kwietnia 2008 r.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Zmiany klimatu i zrównoważony rozwój w Europie

13. zdecydowanie popiera Komisję w jej pracach nad dalszym rozwojem polityki energetycznej dla Europy z myślą o uzyskaniu niezależności energetycznej i o wzmocnieniu solidarności między państwami członkowskimi; zobowiązuje się do ścisłej współpracy z Radą i Komisją w celu jak najszybszego znalezienia skutecznego i możliwego do zrealizowania porozumienia w sprawie zmian klimatycznych i pakietu energetycznego; zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie najlepszej i jak najbardziej obiektywnej analizy potencjalnych gospodarczych i społecznych skutków wzrostu cen energii w celu jak najlepszego kierowania legislacyjnym procesem podejmowania decyzji w Radzie i Parlamencie; zauważa także, że przykład UE w dalszym ciągu pokazuje, że wzrost gospodarczy i rozwój dają się pogodzić z gospodarką niskoemisyjną; ponadto przypomina o potrzebie dopilnowania, by cele dotyczące ochrony środowiska i zmian klimatu zostały ujęte we wszystkich kierunkach polityki UE i programach budżetowych;

14. ma świadomość, iż powodzenie tej strategii zależy również od zdolności Unii Europejskiej do przekonania partnerów na świecie, zwłaszcza głównych podmiotów, aby przyłączyli się do tej strategii; podkreśla w związku z tym, że UE powinna w tej dziedzinie mówić jednym głosem i wykazać się solidarnością; odnotowuje dokument przedstawiony niedawno przez wysokiego przedstawiciela i Komisję zatytułowany „Zmiany klimatu a bezpieczeństwo międzynarodowe” ⁽¹⁾ i podkreśla potrzebę wspólnego podejścia do kwestii związanych z energią, zmianami klimatycznymi i sprawami zagranicznymi; wyraża ubolewanie z powodu braku rocznej i wieloletniej strategii europejskiej zewnętrznej polityki energetycznej;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja chce ograniczyć emisje związane z transportem towarowym, i wzywa Komisję do przedłożenia wniosku legislacyjnego w sprawie włączenia transportu wodnego (morskiego i śródlądowego) do systemu handlu uprawnieniami do emisji; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście opracowanie nowej polityki morskiej oraz zamiar przedłożenia wniosku dotyczącego reformy wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury, wzywa jednakże Komisję do sprecyzowania, w jaki sposób zamierza ona rozdysponować 6 milionów euro na politykę rybołówstwa; wzywa Komisję, aby dodała do kluczowych działań planowanych na 2009 r. w zakresie zrównoważonego rozwoju w Europie nowy rozdział dotyczący reformy wspólnej organizacji rynku produktów rybołówstwa i akwakultury;

16. jest zdania, że polityka spójności powinna pozostać polityką wspólnotową zgodnie z traktatem i z zasadą solidarności i w związku z tym odrzuca wszelkie próby ponownego upaństwowienia tej polityki; uważa, że w przyszłości należy zagwarantować niezbędne środki finansowe na politykę spójności, aby stawić czoła przewidywanym nowym wyzwaniom, które przynoszą istotne skutki terytorialne; zwraca uwagę, że oprócz spójności gospodarczej i społecznej trzeba zmierzyć się z wyzwaniami, które wynikają ze zmian demograficznych, koncentracji ludności w miastach, segregacji, ruchów migracyjnych, koniecznych dostosowań do globalizacji, zmian klimatycznych, konieczności zapewnienia dostaw energii oraz powolnego procesu nadrobiania zaległości przez obszary wiejskie;

17. zauważa, że rok 2009 przyniesie wdrożenie zmian legislacyjnych przyjętych w kontekście oceny stanu WPR, oraz oczekuje, że stanowisko Parlamentu zostanie w pełni uwzględnione; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, zgodnie z którą w roku 2009 przedłoży ona wnioski w sprawie ograniczenia biurokracji, oraz wyraża nadzieję, że będzie się to odnosiło również do rolników, zwłaszcza w odniesieniu do wzajemnej zgodności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza wspierać produkcję rolną wysokiej jakości, oraz oczekuje, że będzie odgrywać aktywną rolę w formułowaniu konkretnych propozycji; ubolewa, że roczna strategia polityczna Komisji na 2009 r. nie uwzględnia coraz większych obaw obywateli dotyczących bezpieczeństwa żywności;

Realizacja wspólnej polityki w dziedzinie imigracji

18. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do opracowania wspólnej polityki imigracyjnej oraz podkreśla, że „Europejski pakt o migracji” powinien obejmować zagadnienia związane ze zwalczaniem nielegalnej imigracji, z zarządzaniem legalną imigracją, ambitniejszą politykę integracji w ramach kompetencji UE, a także wprowadzenie europejskiej polityki azylowej na podstawie propozycji, które powinny zostać przedstawione przez Komisję przed końcem roku; uważa za sprawę priorytetową dokonanie zmian w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003 ⁽²⁾ ustanawiającym kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (rozporządzenie Dublin II);

⁽¹⁾ S133/08.

⁽²⁾ Dz.U. L 50 z 25.2.2003, str. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

19. podkreśla, że ochrona granic jest także priorytetem, i będzie w tym kontekście kontrolować niedawne propozycje (ocena europejskiego systemu ONR, Eurosur, systemu kontroli wjazdów i wyjazdów oraz działalności Frontexu), nalegając jednocześnie na ścisłe przestrzeganie zasad ochrony danych;

20. podkreśla, że niezmiernie ważne jest przyspieszenie pełnego wdrożenia systemów SIS II i VIS; podkreśla również potrzebę wzmocnienia Frontexu, który jest uzależniony od zaangażowania państw członkowskich w dostarczanie personelu i sprzętu;

Obywatele na pierwszym miejscu

21. ponawia wezwanie do przeprowadzenia przeglądu ośmiu dyrektyw sektorowych, które miano zbadać w ramach przeglądu zasad ochrony konsumentów, oraz do pracy nad horyzontalnymi instrumentami ustanawiającymi zasady regulujące rynek wewnętrzny, w celu dokończenia tworzenia wewnętrznego rynku towarów i usług; podkreśla stałą potrzebę bardziej konkretnego prawodawstwa w dziedzinie oznakowania WE i znaków bezpieczeństwa; zachęca Komisję do działania na rzecz zagwarantowania i egzekwowania zasad dotyczących bezpieczeństwa produktów konsumenckich;

22. wzywa do większej liczby inicjatyw w dziedzinie prawa cywilnego w celu uzyskania wyważonych ram prawnych, dających pewność i dostęp do wymiaru sprawiedliwości; wzywa do dalszych postępów w dziedzinie wspólnych ram odniesienia, które są jednym z najważniejszych przedsięwzięć prelegislacyjnych, i podkreśla konieczność ścisłej współpracy w tym zakresie między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją;

23. uważa, że nie jest rozsądne zakazywanie dyskryminacji w jednym obszarze przy jednoczesnym jej dopuszczeniu w innym; oczekuje wniosku Komisji dotyczącego kompleksowej dyrektywy w sprawie zwalczania dyskryminacji poza miejscem pracy na mocy art. 13 traktatu WE, ze względu na wiek, niepełnosprawność, religię i światopogląd oraz orientację seksualną, przewidzianego w programie prac Komisji na rok 2008;

24. oczekuje wniosku Komisji dotyczącego zdrowia w wymiarze transgranicznym, jednocześnie jednak podkreśla, że kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie muszą być przestrzegane; oczekuje także paktu na rzecz zdrowia psychicznego i ponownie przypomina o zobowiązaniu do poprawy stanu opieki zdrowotnej w Europie, w tym do wspierania strategii UE na rzecz walki z nowotworami, chorobami układu krążenia i innymi powszechnymi poważnymi chorobami, a także z chorobami rzadko występującymi;

25. wyraża ubolewanie, że strategia polityczna pozostaje mglista w dziedzinie zdrowia publicznego; zachęca Komisję do wzmocnienia wysiłków na rzecz usuwania nierówności zdrowotnych związanych z czynnikami społecznymi, gospodarczymi i środowiskowymi, propagowania zdrowego stylu życia i poprawy informacji zdrowotnej, a także wzmacniania koordynacji i zdolności szybkiego reagowania na światowe zagrożenia zdrowotne; w odniesieniu do dyrektywy (WE) nr 1907/2006 w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ⁽¹⁾ przypomina Komisji, że właściwe wdrożenie prawodawstwa jest kluczowym czynnikiem powodzenia; zwraca się do Komisji o przeprowadzenie właściwych działań przygotowujących do wykonywania jej przyszłych zadań zgodnie z dyrektywą REACH;

26. wzywa do większych starań o opanowanie zorganizowanej przestępczości, ze szczególnym uwzględnieniem cyberprzestępczości, i nalega, by Komisja wzmogła wysiłki w walce z plagą, jaką jest handel ludźmi; wzywa do kompleksowego określenia polityki antyterrorystycznej i nalega, by Komisja złożyła wniosek chroniący i wspierający interesy ofiar terroryzmu oraz opracowała wnioski zapewniające większy stopień gotowości do przeciwdziałania zagrożeniom biologicznym;

27. wzywa Komisję do rozważenia, jakie przejściowe rozwiązania należy wprowadzić w celu przyjęcia przepisów dotyczących sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w oczekiwaniu na wejście w życie traktatu z Lizbony; podkreśla, że w 2009 r. nowy traktat uzna nową rolę Parlamentu Europejskiego w polityce obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz w zawieraniu porozumień międzynarodowych dotyczących tej polityki; oznacza to zmianę niektórych przepisów dotyczących obowiązującej struktury filarowej, a także modyfikację statusu Europolu i Eurojustu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

28. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący praw dziecka oraz ich ochrony; odnotowuje, że ustalona strategia dotycząca polityki uwzględniania problematyki równości płci jest bardzo ogólna; oczekuje zatem od Komisji niezwłocznego poinformowania o inicjatywach, jakie zamierza wprowadzić w 2009 r.; wzywa Komisję do zagwarantowania, że Daphne III wejdzie w życie w odpowiednim terminie;

Europa jako partner na arenie światowej

29. z zadowoleniem przyjmuje znaczenie nadane w rocznej strategii politycznej przygotowaniom do wejścia w życie Traktatu z Lizbony; zauważa, że przygotowania te będą musiały być prowadzone zarówno wewnętrznie, jak i na planie stosunków Komisji z Parlamentem i Radą; podkreśla znaczenie odpowiednich przygotowań do wejścia w życie Traktatu z Lizbony, szczególnie w zakresie powołania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych we współpracy z PE;

30. podkreśla znaczenie obrony i propagowania praw człowieka oraz przestrzegania zasad państwa prawa na całym świecie, szczególnie w tych licznych krajach, gdzie prawa człowieka nie są przestrzegane;

31. podkreśla znaczenie jak najszybszego zakończenia negocjacji akcesyjnych z Chorwacją, również jako sygnału dla szerzej rozumianego regionu Bałkanów Zachodnich, że mają swoją przyszłość w UE, pod warunkiem, że spełnią niezbędne wymagania;

32. wzywa Komisję do pełnego włączenia się w przegląd europejskiej strategii bezpieczeństwa;

33. wzywa Komisję do starannego monitorowania pełnego wdrożenia warunków ustalonych w kompleksowym planie zasiedlania Kosowa i domagania się stworzenia podstaw wieloetnicznego Kosowa; wzywa Komisję do wprowadzenia wraz z Radą koniecznych ustaleń dotyczących koordynacji, aby różne obecne w Kosowie podmioty UE przemówiły jednym głosem; wzywa Komisję, aby poprzez proces stabilizacji i stowarzyszenia wspierała i utrzymywała dążenie państw Bałkanów Zachodnich do członkostwa w UE;

34. podkreśla konieczność opracowania strategii UE dla Morza Bałtyckiego w celu zacieśnienia współpracy i integracji krajów tego regionu i wzywa Komisję do przedstawienia planu wdrożenia „synergii czarnomorskiej”;

35. wzywa do przyznania dodatkowych środków na wzmocnienie europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do nadania jej bardziej istotnego znaczenia dla zainteresowanych krajów; wskazuje, że w stosunkach z tymi krajami Unia Europejska musi pozostać wierna zaangażowaniu w sprawę wartości demokratycznych i zasad państwa prawa; wzywa Komisję, by wsparła włączenie wymiaru parlamentarnego do polityki sąsiedztwa z krajami położonymi na wschodzie, poprzez ustanowienie zgromadzenia EURO-NEST, w skład którego weszłoby posłowie do PE i posłowie z krajów sąsiadujących z UE na wschodzie;

36. ubolewa z powodu braku konkretnych wniosków Komisji dotyczących nowych sposobów wdrożenia milenijnych celów rozwoju w celu realizacji zobowiązań do 2015 r.; wzywa Komisję do dopilnowania, aby w 2009 r. nadal była świadczona — a nawet w miarę możliwości zwiększona — pomoc humanitarna ze strony UE, zwłaszcza zaś pomoc żywnościowa dla krajów rozwijających się; uważa, że pomyślny wynik dauhańskiej agendy rozwoju (DDA) nadal stanowi priorytet UE w zakresie handlu, ubolewa jednak, że w strategii politycznej nie rozpoczęto jeszcze refleksji nad agendą WTO na okres po DDA; uważa, że ambitny rozdział poświęcony trwałemu rozwojowi winien stać się istotną częścią każdego porozumienia o wolnym handlu (w tym ratyfikacji i wdrożenia podstawowych konwencji MOP, jak również istotnych norm środowiskowych);

Wdrażanie, zarządzanie i lepsze uregulowania prawne

37. stwierdza, że w związku z lepszymi uregulowaniami prawnymi priorytetem powinna być niezależna ocena wpływu, prawidłowe wdrażanie i monitorowanie prawa wspólnotowego oraz zdawanie sprawozdań na ten temat; uważa jednak, że głównym zadaniem Komisji jest pomaganie państwom członkowskim w realizacji tego celu; podkreśla, że Parlament Europejski powinien być ściślej włączany w monitorowanie stosowania prawodawstwa wspólnotowego, i zwraca uwagę na potrzebę ściślej współpracy międzyinstytucjonalnej w odniesieniu do procedur komitologii;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

38. popiera wnioski Komisji mające na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych, przypomina o swoim zaangażowaniu i poparciu dla celu, jakim jest ograniczenie o 25 % obciążenia do 2012 r., a także wzywa do starań o jak najszybsze osiągnięcie namacalnych wyników; uważa to za czołowy priorytet, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, oraz za zasadniczy wkład w realizację celów lizbońskich; ponownie stwierdza, że prawodawstwo musi dążyć do osiągnięcia tego celu; zauważa jednak, że upraszczanie, ujednolicanie i przekształcanie obowiązującego dorobku prawnego nie powinno odbywać się ze szkodą dla celów politycznych;

39. podkreśla, że priorytety polityczne powinny być wspierane przez nowe priorytety budżetowe w celu zapewnienia odgrywania konkretnej roli przez UE;

40. oczekuje od Komisji, że będzie pracować nad jakością oświadczeń krajowych (26 państw członkowskich dostarczyło podsumowanie wydatków funduszy UE, zgodnie z ust. 44 porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾) i z art. 53b rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽²⁾ w celu umożliwienia ich wykorzystania przez Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO), i spodziewa się bardzo szybkiego przedstawienia sprawozdania z jakości tych podsumowań oraz wniosków w sprawie sposobów poprawienia ich jakości; podkreśla również znaczenie wdrożenia decyzji w sprawie abstrakcji z wykonania budżetu ogólnego za 2006 r., zwłaszcza planu działań dotyczącego funduszy strukturalnych oraz działań podjętych w związku z wykorzystaniem środków UE w działaniach zewnętrznych;

Informowanie o Europie

41. wzywa Komisję do zapewnienia obywatelowi centralnej pozycji w tworzeniu wspólnej Europy; nalega, by Komisja w jeszcze większym stopniu skupiła wysiłki na opracowaniu skutecznej polityki komunikacji w celu umożliwienia obywatelom lepszego zrozumienia UE, szczególnie w roku, w którym odbędą się wybory europejskie; podkreśla znaczenie jak najszybszego wdrożenia prawa do podejmowania inicjatywy przez obywateli, jak stanowi Traktat z Lizbony; przypomina Komisji o podjętym przez nią zobowiązaniu do zapewnienia większej przejrzystości i dostępu do dokumentów w kontekście proponowanego rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 ⁽³⁾ w sprawie dostępu do dokumentów;

*

* *

42. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/29/WE (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, str. 7).

⁽²⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1525/2007 (Dz.U. L 343 z 27.12.2007, str. 9).

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Katastrofa statku *New Flame*

P6_TA(2008)0176

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie katastrofy statku *New Flame* i jej skutków dla zatoki Algeciras

(2009/C 259 E/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 71, 80 i 251 Traktatu WE,

— uwzględniając swoje poprzednie czytania w sprawie pakietów morskich i swoje rezolucje w sprawie bezpieczeństwa na morzu,

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie przyszłej polityki morskiej Unii Europejskiej: europejska wizja oceanów i mórz ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
  - A. mając na uwadze, że jednym z priorytetów prawodawstwa wspólnotowego jest zachowanie bezpiecznego i wolnego od zanieczyszczeń środowiska w oceanach i morzach, zwłaszcza w obszarze Morza Śródziemnego,
  - B. mając na uwadze, że w dniu 12 sierpnia 2007 r. niedaleko wybrzeży Gibraltaru miało miejsce zderzenie dwukadłubowego tankowca z frachtowcem *New Flame*, w wyniku którego frachtowiec zatonał,
  - C. mając na uwadze, że tego typu wypadki nie mają takich samych skutków dla środowiska jak zderzenia tankowców, ale mimo to budzą społeczne obawy,
  - D. mając na uwadze, że w sprawie statku *New Flame* władze hiszpańskie i brytyjskie, jak również rząd Gibraltaru przekazały Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa na Morzu (EMSA) wszystkie informacje o wypadku,
  - E. mając na uwadze, że hiszpański statek do zwalczania zanieczyszczeń *Don India* stoi na stanowisku w zatoce od 13 sierpnia 2007 r.,
  - F. mając na uwadze, że pobieranie paliwa w wodach przybrzeżnych nie stanowi samo w sobie naruszenia prawodawstwa UE dotyczącego ochrony środowiska i mogłoby stać się źródłem zanieczyszczeń jedynie wtedy, kiedy operacja ta prowadzona jest w nieprofesjonalny sposób, bez poszanowania zasad ochrony środowiska lub podczas złych warunków na morzu,
  - G. mając na uwadze, że operacje pobierania paliwa przez statki regulują odnośne przepisy krajowe mające zastosowanie na danym obszarze,
  - H. mając na uwadze, że ostateczne przełamanie się statku mogłoby nie tylko zanieczyścić dno morskie oraz morze, ale również przyniosłoby szkody pobliskim terenom połowowym i turystyce na wybrzeżu,
  - I. mając na uwadze, że spoczywający obecnie na dnie morskim statek *New Flame*, który zawiera 42 000 ton ładunku i przynajmniej 27 000 ton złomu, może mieć wpływ na jakość wody, zwiększając w tej strefie, bez wiedzy opinii publicznej, koncentrację metali ciężkich o niejasnym charakterze oraz mając na uwadze, że w związku z tym trudne jest określenie wszystkich skutków środowiskowych,
  - J. mając na uwadze, że nie było ofiar i nie stwierdzono poważniejszego zanieczyszczenia w wyniku zderzenia obu statków; mając jednak na uwadze, że nadal może istnieć zagrożenie dla środowiska,
  - K. mając na uwadze, że w bliskim sąsiedztwie Cieśniny Gibraltarskiej istnieją obszary chronione programem Natura 2000, takie jak teren mający znaczenie dla Wspólnoty ES 6120012, znany jako *Frente Litoral del Estrecho de Gibraltar*, na którą codziennie poważny wpływ wywiera przeprowadzane tam pobieranie paliwa na morzu,
  - L. mając na uwadze, że Parlament dawno temu przyjął swoje poprawki w pierwszym czytaniu dotyczącym trzeciego pakietu morskiego, zawierające siedem wniosków legislacyjnych,
1. wzywa Komisję do przekazania Parlamentowi wszystkich informacji w sprawie statku *New Flame* dostarczonych przez właściwe władze krajowe i regionalne, zwłaszcza dotyczące wniosku o dodatkowe zasoby, takie jak statki do zwalczania zanieczyszczeń udostępniane w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności, który obejmuje także przypadkowe zanieczyszczenia morza, powołanego decyzją Rady 2007/779/WE, Euratom z dnia 8 listopada 2007 r. ⁽²⁾, mającego na celu udostępnienie państwom członkowskim — na żądanie kraju dotkniętego katastrofą statku — statków do zwalczania skażeń pozostających w gestii EMSA;
  2. z zadowoleniem przyjmuje udział w tej sprawie regionalnych i lokalnych władz Andaluzji, zgodnie z zaleceniami Parlamentu Europejskiego dotyczącymi polityki morskiej UE na rzecz uczestnictwa samorządów lokalnych i regionalnych;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0343.

⁽²⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 9.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

3. stwierdza, że rząd Gibraltaru oraz władze brytyjskie i hiszpańskie wyraziły chęć jak najsukcesowniej współpracy — w ramach forum dialogu w sprawie Gibraltaru — na rzecz opanowania wypadku i jego skutków dla środowiska morskiego i przybrzeżnego;
  4. podkreśla szybkość i skuteczność EMSA w odpowiedzi na wezwanie o pomoc, skierowane przez władze hiszpańskie natychmiast po wypadku; podkreśla, że Parlament stale opowiada się za zwiększeniem zasobów operacyjnych i finansowych dla EMSA, a także odnotowuje, że więcej statków będzie dostępnych do niesienia pomocy w różnych regionach morskich UE; wzywa Komisję oraz EMSA do udzielenia pełnego wsparcia na rzecz ochrony środowiska naturalnego w tym zagrożonym obszarze, zgodnie z odpowiednimi celami określonymi w ramach właściwych uregulowań wspólnotowych i instrumentów międzynarodowych;
  5. wzywa Komisję Europejską, jako strażniczkę Traktatów, do zbadania, czy właściwe władze wywiązały się poprawnie ze swoich zobowiązań w ramach art. 2, 3, 6, 10, 80 ust. 2, 174 ust. 1, 174 ust. 2 i 175 ust. 4 Traktatu WE celem uniknięcia katastrofy, oraz, stosownie do przypadku, do przyjęcia niezbędnych środków prawnych będących wynikiem takiego działania;
  6. zachęca władze brytyjskie i hiszpańskie, rząd Gibraltaru, władze portów Algeciras i Gibraltar oraz wszystkie zainteresowane podmioty do podjęcia wszystkich możliwych działań i przyjęcia środków na rzecz jak najbardziej odpowiedzialnego kierowania wszystkimi działaniami prowadzonymi w zatoce;
  7. podkreśla, że — w wyniku zanieczyszczenia, którego źródło wymaga jeszcze zidentyfikowania — wszystkie właściwe władze zarządzające zatoką i jej wybrzeżem oraz operacjami ratunkowymi dotyczącymi statku *New Flame* muszą być nadal niezwykle czujne, wypatrując potencjalnych przypadków wykorzystywania okazji do nielegalnego opróżniania zbiorników paliwowych i spuszczenia wód balastowych;
  8. podkreśla, że trzeci pakiet morski — znajdujący się nadal w fazie pierwszego czytania w Radzie, a co do którego Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko ponad rok temu i w odniesieniu do którego jest gotów pójść dalej i zakończyć siedem procedur legislacyjnych — dostarcza UE wszystkich niezbędnych narzędzi do zapobiegania wypadkom na morzu oraz do zarządzania skutkami takich wypadków, w tym w szczególności przepisów w zakresie monitorowania ruchu na morzu i postępowania dochodzeniowego w sprawie wypadków; podkreśla konieczność zapewnienia skutecznej współpracy portów ościennych;
  9. zwraca się do Komisji o wezwanie właściwych organów do dostarczenia informacji dotyczących zawartości ładunku oraz do wskazania planów i harmonogramów usunięcia statku z zatoki i monitorowania zagrożenia ewentualnym zanieczyszczeniem przez ładunek, a także aby przekazała te informacje Parlamentowi;
  10. wzywa Komisję, aby zaapelowała do państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, o ratyfikację Międzynarodowej konwencji o odpowiedzialności cywilnej za szkody spowodowane zanieczyszczeniem olejami bunkrowymi z 2001 r. oraz o dopilnowanie egzekwowania przepisów wspólnotowych w tym zakresie;
  11. ponawia wezwanie do Komisji o niezwłoczne przedłożenie wniosku Parlamentowi i Radzie w celu zagwarantowania, aby olej bunkrowy używany jako paliwo silnikowe w nowych statkach był przechowywany w bezpieczniejszych, dwukadłubowych zbiornikach;
  12. ponawia wezwanie o wprowadzenie dyrektywy wspólnotowej dotyczącej poprawy jakości paliw morskich; z zadowoleniem przyjmuje niedawne porozumienie w ramach Międzynarodowej Organizacji Morskiej w sprawie wprowadzenia wniosku legislacyjnego w tym zakresie nie później niż dnia 1 stycznia 2010 r.;
  13. zachęca Komisję do zaproponowania ulepszeń w prawodawstwie dotyczącym ochrony wrażliwych pod względem środowiska transgranicznych obszarów morskich, łącznie ze ściślejszym (satelitarnym) nadzorem i monitorowaniem statków;
  14. sugeruje Komisji, aby interweniowała u właściwych władz krajowych i regionalnych celem osiągnięcia porozumienia w sprawie publicznego protokołu wydajności w obszarze Cieśniny Gibraltarskiej, a w szczególności w zatoce Algeciras, analogicznie do istniejących umów dwustronnych i regionalnych zawartych między państwami nadbrzeżnymi, który zagwarantowałby wzajemną pomoc w razie wypadku zanieczyszczenia mórz;
  15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa na Morzu, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz właściwym władzom regionalnym.
-

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

V szczyt Ameryka Łacińska i Karaiby/UE w Limie

P6_TA(2008)0177

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 wietnia 2008 r. w sprawie V szczytu Ameryka Łacińska i Karaiby/UE w Limie

(2009/C 259 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia przyjęte na czterech szczytach szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej, które odbyły się kolejno w Rio de Janeiro (w dniach 28 i 29 czerwca 1999 r.), w Madrycie (w dniach 17 i 18 maja 2002 r.), w Guadalajarze (w dniach 28 i 29 maja 2004 r.) i w Wiedniu (w dniach 12 i 13 maja 2006 r.),
  - uwzględniając wspólny komunikat z XIII spotkania ministrów Grupy z Rio i Unii Europejskiej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej w dniu 20 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając wspólny komunikat ze spotkania ministrów w ramach Dialogu z San José między trojką Unii Europejskiej a ministrami państw Ameryki Środkowej, które odbyło się w Santo Domingo w Republice Dominikańskiej dnia 19 kwietnia 2007 r.,
  - uwzględniając akt końcowy XVII konferencji międzyparlamentarnej Unia Europejska — Ameryka Łacińska, która odbyła się w Limie w dniach 14-16 czerwca 2005 r.,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie wszechstronnego partnerstwa i wspólnej strategii stosunków między Unią Europejską i Ameryką Łacińską ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ⁽²⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatycznych ⁽³⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 11 października 2007 r. w sprawie zabójstw kobiet (kobietobójstwa) w Meksyku i Ameryce Środkowej oraz roli Unii Europejskiej w zwalczaniu tego zjawiska ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucje Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego z dnia 20 grudnia 2007 r.,
  - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że dziś jeszcze bardziej niż w przeszłości konieczne jest dalsze pogłębianie strategicznego partnerstwa między oboma regionami zapowiedzianego na czterech poprzednich szczytach głów państw i szefów rządów państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (AŁK) i UE,
- B. mając na uwadze, że pomimo znacznych postępów pozostaje wiele do zrobienia, zarówno w kwestiach politycznych i bezpieczeństwa, jak i w kwestiach społecznych, handlowych i budżetowych dotyczących partnerstwa strategicznego,
- C. mając na uwadze, że strategiczne partnerstwo powinno umożliwić większe zbliżenie między uczestniczącymi w nim społeczeństwami, wpłynąć na podniesienie poziomu rozwoju społecznego i przyczynić się w istotny sposób do radykalnego zmniejszenia ubóstwa i nierówności społecznych w AŁK, w czym powinien pomóc wzrost gospodarczy obserwowany w ostatnich latach w tym regionie, oraz wymiany, pomoc wszelkiego rodzaju i przekazywanie doświadczeń w zakresie spójności społecznej ze strony UE,

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 E z 13.6.2002, str. 569.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 z 6.12.2006, str. 123.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0576.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0431.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

1. potwierdza swoje zobowiązanie do wspierania prac poszczególnych organów integracji regionalnej w UE i AŁK oraz do dołożenia wszelkich starań, by szczyt w Limie, który odbędzie się w dniach 16 i 17 maja 2008 r. stał się realnym krokiem w kierunku strategicznego partnerstwa; dziękuje peruwiańskiemu i słoweńskiemu współprzewodnictwu szczytu, prezydencji słoweńskiej UE, Komisji Europejskiej i Radzie Unii za zdecydowane starania w tym względzie;

Zasady i priorytety strategicznego partnerstwa międzyregionalnego

2. potwierdza swoje poparcie dla podejścia dwuregionalnego i dla nadrzędności strategicznego partnerstwa między oboma regionami jako najlepszego sposobu zachowania wspólnych zasad, wartości i interesów partnerów po obu stronach Atlantyku;

3. tym samym ponawia deklarację polityczną w sprawie wartości i wspólnych stanowisk dla obydwu regionów (stanowisko madryckie) z dnia 17 maja 2002 r., przyjętą podczas szczytu w Madrycie (2002 r.) oraz wspólne poparcie dla multilateralizmu, integracji regionalnej i spójności społecznej potwierdzone na szczytach w Guadalajarze (2004 r.) i Wiedniu (2006 r.);

4. proponuje całościową strategiczną wizję partnerstwa strategicznego, która nie będzie się ograniczać do pojedynczych propozycji czy działań i której ostatecznym celem będzie utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego w okolicach 2012 r., a także obejmie rzeczywiste partnerstwo w kwestiach politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz w dziedzinie wspólnego dążenia do trwałego rozwoju;

5. zaleca, by kwestie polityczne i sprawy bezpieczeństwa poruszane między partnerami opierały się na regularnym, sektorowym i skutecznym dialogu politycznym oraz na europejsko-latynoamerykańskiej karcie na rzecz pokoju i bezpieczeństwa, która w oparciu o Kartę Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) pozwoli na wspólne opracowywanie propozycji politycznych, strategicznych i dotyczących bezpieczeństwa;

6. podkreśla, że aby stosunki handlowe i gospodarcze między partnerami były korzystne dla obu stron, powinni oni koniecznie:

- przyczyniać się do zróżnicowania i unowocześnienia latynoamerykańskich krajowych systemów produkcji — wciąż bardzo zależnych od nielicznych produktów eksportowych, z których większość to surowce lub wyroby częściowo przetworzone — przy zastosowaniu alternatyw technologicznych, które byłyby skuteczne, a jednocześnie przyniosły pozytywne skutki w postaci tworzenia nowych miejsc pracy i wzrostu dochodów gospodarstw domowych;
- przejść od kwestii czysto handlowych do gospodarczych, przy uwzględnieniu asymetrii gospodarczych między oboma regionami i koniecznego nacisku na aspekty społeczne i środowiskowe, wraz z planami transferu technologii ekologicznych i odnawialnych oraz szkoleń w zakresie, poprzez dwuregionalne inwestycje mieszane i wspólne systemy produkcji;
- kłaść nacisk na znaczenie zachowania zasady pewności prawa oraz na konieczność stworzenia odpowiednich ram sprzyjających inwestycjom;
- brać pod uwagę różnice poziomów względnego rozwoju, co powinno mieć odzwierciedlenie w zasadach szczególnego, zróżnicowanego traktowania ze strony UE, zwłaszcza w stosunku do krajów na niższym poziomie rozwoju gospodarczego i społecznego;
- stymulować integrację latynoamerykańską

7. popiera agendę zaproponowaną na szczyt w Limie i fakt, że skupia się ona na dwóch dużych obszarach tematycznych: z jednej strony na kwestiach dotyczących ubóstwa, nierówności i integracji, a z drugiej strony na kwestiach dotyczących trwałego rozwoju i powiązanych z nimi kwestiach dotyczących środowiska, zmian klimatycznych i energii;

8. przypomina, że szybkie stworzenie Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EuroLat) po poprzednim szczycie w Wiedniu, jako instytucji parlamentarnej strategicznego partnerstwa, stanowi znaczne wzmocnienie demokratycznej legitymacji partnerstwa i jego ram instytucjonalnych, które obejmuje funkcje rozpatrywania, kontroli i monitorowania kwestii dotyczących strategicznego partnerstwa należące do Zgromadzenia;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

9. zaleca uczestnikom szczytu w Limie, by potwierdzili przywiązanie UE i krajów AŁK do zasad i wartości demokracji pluralistycznej i reprezentatywnej, wolności słowa i prasy, poszanowania praw człowieka i odrzucenia wszelkich form dyktatury lub rządów autorytarnych;

Wspólne działania na rzecz osiągnięcia efektywnego multilateralizmu

10. podkreśla korzyści, jakie wspólne poparcie dla multilateralizmu może przynieść partnerom europejsko-latynoamerykańskim, którzy razem reprezentują ponad miliard ludzi i stanowią jedną trzecią państw członkowskich ONZ oraz ponad jedną czwartą handlu światowego;

11. proponuje, by strategiczne partnerstwo opierało się na realistycznych celach i wspólnych programach zainspirowanych w ogólnym zarysie multilateralizmem (protokół z Kioto, Międzynarodowy Trybunał Karny, zwalczanie kary śmierci i terroryzmu, zasadnicza rola systemu ONZ itd.);

12. zaleca podjęcie wspólnych działań w tych wszystkich obszarach i na tych wszystkich forach, które wyraźnie odzwierciedlają swoje zasady, wartości i interesy, w tym wspólny pokój i system polityki bezpieczeństwa w ramach ONZ, ochronę praw człowieka, politykę ochrony środowiska, rozwój, udział społeczeństwa obywatelskiego w globalnym procesie rządzenia oraz reformę międzynarodowego systemu finansowego i handlowego oraz jego instytucji międzynarodowych (grupa Banku Światowego, Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Międzynarodowej Organizacji Handlu (WTO));

13. podkreśla, że podejście wielostronne jest najwłaściwsze, aby stawić czoła wspólnym wyzwaniom stojącym przed partnerami europejsko-latynoamerykańskim, takim jak zwalczanie terroryzmu, handlu narkotykami, przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy, handlu ludźmi — w tym nielegalnej migracji — zmian klimatycznych, lub też kwestiom związanym z bezpieczeństwem energetycznym;

14. ponownie wyraża przekonanie, że walka z terroryzmem powinna być prowadzona przy bezwzględnym poszanowaniu praw człowieka, swobód obywatelskich i zasad państwa prawa; domaga się bezwarunkowego i bezzwłocznego zwolnienia wszystkich porwanych w Kolumbii, a w przede wszystkim osób chorych; uważa, że zwolnienie to powinno się odbyć w wyniku jednostronnej decyzji oddziałów FARC lub jakiegokolwiek innej organizacji odpowiedzialnej za porwania, a w razie jej braku w ramach porozumienia o pilnej wymianie humanitarnej;

15. popiera ponawiane rezolucje ONZ, szczytu UE-AŁK i Parlamentu Europejskiego, w których odrzucono wszelkie środki przymusu, takie jak środki zawarte w przepisach ustaw eksterytorialnych, które ze względu na swój jednostronny i eksterytorialny charakter są sprzeczne z prawem międzynarodowym, wypaczają stosunki handlowe między partnerami europejsko-latynoamerykańskimi i zagrażają wspólnemu poparciu multilateralizmu;

Silny impuls na rzecz integracji regionalnej oraz układów o stowarzyszeniu

16. uważa, że zawarcie i efektywne stosowanie kompleksowych, ambitnych i zrównoważonych układów o stowarzyszeniu między UE a AŁK, przyczyniających się do poszanowania praw człowieka, praw gospodarczych i społecznych mieszkańców oraz do wzajemnego trwałego rozwoju, a także do zmniejszenia nierówności społecznych, jako uzupełnienie multilateralizmu WTO, to strategiczny cel w kontekście międzynarodowym, coraz bardziej współzależnym i charakteryzującym się wzrostem gospodarczym, pojawieniem się nowych potęg gospodarczych i wzrostem globalnych wyzwań ale również charakteryzującym się pojawieniem poważnego i dalekosiężnego kryzysu gospodarczego do którego zmniejszenia lub zlikwidowania mogłaby się przyczynić integracja regionalna;

17. dlatego też proponuje, by w dziedzinie gospodarki i handlu utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego zostało oparte na modelu zgodnym z zasadami WTO i z zasadą integracji regionalnej, które należy wprowadzić dwuetapowo:

- a) pierwszy etap, w którym nastąpi zakończenie negocjacji międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu UE-Mercosur, UE-Wspólnota Andyjska i UE-Ameryka Środkowa w jak najkrótszym terminie oraz pogłębienie istniejących już układów UE-Meksyk i UE-Chile;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- b) drugi etap, który powinien się zakończyć w 2012 r., mający na celu zawarcie wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu, który zapewni poszczególnym aspektom strategicznego partnerstwa podstawę prawną i pełny zasięg geograficzny i który ustanowi swobodny przepływ osób oraz o wymianę handlową między oboma regionami poprzez pogłębienie z jednej strony porozumień integracyjnych w AŁK, a z drugiej strony procesu stowarzyszenia UE ze wszystkimi krajami i grupami regionu;

18. proponuje uczestnikom szczytu w Limie, aby zamówili studium wykonalności i trwałości środowiskowej w odniesieniu do wszechstronnego międzyregionalnego układu o stowarzyszeniu, z myślą o ustanowieniu proponowanej eurolatynoamerykańskiej strefy wszechstronnego partnerstwa międzyregionalnego;

Agenda z Limy na rzecz zlikwidowania ubóstwa, nierówności i wykluczenia

19. zwraca się do uczestników szczytu w Limie, by przywołana agenda obejmowała przyjęcie ograniczonej liczby jasnych, konkretnych i możliwych do sprawdzenia zobowiązań we wszystkich tematach, mogących samoistnie nadać nowy impuls strategicznemu partnerstwu i w istotny sposób podnieść poziom życia obywateli po obu stronach Atlantyku; zaleca zwrócenie szczególnej uwagi na zniwelowanie nierówności społecznych oraz integracji grup spychanych obecnie na margines społeczeństwa i pozbawionych szans, przede wszystkim ludów tubylczych;

20. nalega, by uczestnicy szczytu UE-AŁK włączali zawsze do porozumień między oboma regionami Deklarację praw ludów tubylczych przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 13 września 2007 r.;

21. uważa za sprawę zasadniczą, by oba regiony na stałe oraz w sposób koherentny i praktyczny włączyły cel dotyczący spójności społecznej we wszystkie wspólne inicjatywy i programy; stwierdza, że europejskich i latynoamerykańskich partnerów łączy solidarne przedsięwzięcie, w którym gospodarka rynkowa i spójność społeczna nie powinny być sprzeczne, ale uzupełniać się wzajemnie;

22. zaleca, by agenda z Limy na rzecz zwalczania ubóstwa, nierówności i wykluczenia zawierała konkretne środki, na przykład:

- prowadzone razem działania skupiające się na wspólnym celu, jakim jest realizacja milenijnych celów rozwoju do roku 2015 włączając w to wymiar równości płci w celu nadania kobietom praw i ochrony ich praw,
- korzystanie z instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾ stosownie do rzeczywistych potrzeb w terenie, ponieważ wpływa on w znacznej mierze na kraje wschodzące i kraje o średnich dochodach, dla których szczególne znaczenie ma współpraca w zakresie technologii, szkolnictwa wyższego i innowacyjności oraz współpraca gospodarcza,
- stopniowe sięganie do zasobów pochodzących z instrumentu finansowania na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka ⁽²⁾ i przeznaczanie ich na pomoc i na programy zmierzające do poprawy rządów i instytucji demokratycznych oraz sytuacji w zakresie praw człowieka w AŁK,
- rozszerzenie programów UE dotyczących kształcenia, edukacji, współpracy naukowej i technicznej, kultury, ochrony zdrowia i migracji na kraje Ameryki Łacińskiej,
- wspieranie programów reform instytucjonalnych i podatkowych,
- utworzenie funduszu solidarności między oboma regionami,

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1889/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia instrumentu finansowego na rzecz wspierania demokracji i praw człowieka na świecie (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1).

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

— przyznanie większych środków budżetowych, aby odpowiadały deklarowanym, bardzo ambitnym celom;

23. wzywa partnerów do przyjęcia solidnych i skutecznych strategii politycznych w zakresie rządów demokratycznych, spraw społecznych, finansów publicznych i podatków w celu zwiększenia spójności społecznej oraz ograniczenia ubóstwa, nierówności i marginalizacji;

24. uważa, że edukacja i inwestowanie w kapitał ludzki to podstawa spójności społecznej, rozwoju gospodarczego i społecznego oraz mobilności społecznej; ponownie wyraża zdecydowane poparcie dla utworzenia „wspólnego obszaru szkolnictwa wyższego UE-AŁK”; podkreśla, że zarówno w AŁK, jak i w UE państwo musi gwarantować dostęp do edukacji i innych dóbr publicznych (opieka zdrowotna, woda, bezpieczeństwo);

25. uznaje za niezbędne nadanie nowego impulsu polityce współpracy na rzecz rozwoju między UE a AŁK, której głównym elementem pozostanie walka z ubóstwem i nierównościami społecznymi, a zarazem przyjęte w niej zostanie zróżnicowane podejście uwzględniające różne warunki gospodarcze i społeczne oraz poziom rozwoju krajów AŁK;

26. w związku z tym uważa, że należy koniecznie wyjść poza czysto pomocowe podejście do współpracy na rzecz rozwoju z AŁK, skupiając się na współpracy w dziedzinie technologii, szkolnictwa wyższego i innowacyjności oraz na korzystaniu z zasobów wytworzonych w tym zakresie w siódmym programie ramowym na rzecz badań, rozwoju technologicznego i demonstracji ⁽¹⁾;

Rozwój form współpracy w zakresie polityki migracji

27. proponuje uczestnikom szczytu prowadzenie regularnego dialogu międzyregionalnego, gwarantującego ochronę praw człowieka w odniesieniu do pracowników migrujących bez względu na ich sytuację, a także rozwijanie i pogłębianie współpracy międzynarodowej z latynoamerykańskimi krajami pochodzenia i tranzytu dotyczącej swobodnego przepływu osób, w oparciu o te same wszechstronne i zrównoważone kryteria, które mają zastosowanie do krajów Afryki, regionu Morza Śródziemnego i krajów sąsiadujących z UE na wschodzie i południowym wschodzie;

28. wzywa do nadania kwestiom nielegalnej imigracji oraz możliwości migracji legalnej priorytetowego znaczenia w tym dialogu, zwłaszcza z krajami pochodzenia lub tranzytu nielegalnych imigrantów;

29. proponuje rozważyć wprowadzenie do 2012 r. wspólnych przepisów i zasad o charakterze ogólnym w celu ułatwienia przepływu nie tylko towarów, usług i kapitałów, ale również osób, a tym samym stopniowe tworzenie jak najszerzej rozumianego partnerstwa, przynoszącego obopólne korzyści i zgodnego z zalecanym przez ONZ wszechstronnym podejściem w zakresie migracji;

30. ponownie stwierdza konieczność obniżenia zbyt wysokich obecnie opłat od przekazów pieniężnych dokonywanych przez pracowników migrujących, a także wsparcia powrotu tych spośród nich, którzy chcą wrócić do kraju, przy pomocy programów chroniących wszystkie ich prawa oraz godność i status osoby ludzkiej;

31. zwraca się do Komisji Europejskiej o przedstawienie komunikatu rozszerzającego na kraje Ameryki Łacińskiej i Karaibów priorytety, instrumenty i ustalenia wszechstronnego podejścia do migracji wprowadzonego przez konkluzje prezydencji z Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. i uzupełnionego konkluzjami prezydencji z Rady Europejskiej w dniach 14 i 15 grudnia 2006 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Agenda z Limy na rzecz trwałego rozwoju, w szczególności środowiska naturalnego, zmian klimatycznych i energii

32. zaleca, by w agendzie politycznej uzgodnionej przez UE i kraje AŁK zawarto priorytet dotyczący współpracy w zakresie zmian klimatycznych i polityki zapobiegania globalnemu ociepleniu; przypomina, że to najubożsi, przede wszystkim ludy tubylcze, są pierwszymi ofiarami zmian klimatycznych i niszczenia środowiska naturalnego;

33. przypomina, że sojusz w tej dziedzinie między UE a AŁK ma ogromne znaczenie z punktu widzenia interesu obu stron w propagowaniu trwałego rozwoju i równowagi w środowisku naturalnym, dlatego opowiada się za wzajemnym wsparciem w odpowiednich inicjatywach środowiskowych na skalę międzynarodową;

34. w przypadku odmiennych zdań co do szczegółowych środków zwalczania zmian klimatycznych (na przykład w odniesieniu do ruchu lotniczego) zachęca partnerów latynoamerykańskich, by wykazywali konstruktywną postawę i w żaden sposób nie blokowali całkowicie inicjatyw;

35. zaleca partnerom z Europy i Ameryki Łacińskiej wspólne wysiłki na rzecz przystąpienia do protokołu z Kioto państw o największej emisji i tych państw, które nie są jeszcze stronami tegoż protokołu, a także wzmacnianie i koordynowanie stanowisk w negocjacjach dotyczących instrumentów międzynarodowych związanych z globalnym ociepleniem, co będzie sporym impulsem dla handlu emisjami między oboma regionami;

36. uważa za niezbędne powiązanie rozwoju gospodarczego i trwałego rozwoju; w tym kontekście wspiera kraje znajdujące się w najtrudniejszej sytuacji w ich wysiłkach na rzecz ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz przyspieszenia postępu i poprawy dobrobytu społecznego;

37. opowiada się za utworzeniem wspólnych mechanizmów i za współpracą na forum organizacji międzynarodowych AŁK (np. Organizacji Traktatu Współpracy Amazońskiej) w celu podejmowania decyzji i finansowania ochrony i trwałego rozwoju ogromnych zasobów przyrodniczych naszego globu (np. regionu Amazonki) znajdujących się na terytoriach różnych państw Ameryki Łacińskiej;

38. wzywa Komisję do współpracy przy opracowywaniu polityki ochrony środowiska naturalnego w krajach AŁK; uważa, że należy zacieśnić współpracę i podnieść poziom najlepszych praktyk, co powinno być odzwierciedlone również w finansowaniu ze strony UE i w polityce wspierania rozwoju;

39. wzywa uczestników szczytu w Limie do opracowania wspólnych inicjatyw w takich dziedzinach, jak zmiany klimatyczne, pustynnienie, energia (zwłaszcza odnawialne źródła energii i agropaliwa), woda, różnorodność biologiczna, lasy i gospodarowanie substancjami chemicznymi, w oparciu o plan działań przyjęty dnia 15 grudnia 2007 r. z okazji XIII konferencji ONZ w sprawie zmian klimatycznych, która odbyła się na Bali;

40. zwraca się do uczestników szczytu w Limie o podjęcie i zbadanie sprawy światowego kryzysu żywnościowego oraz o przedstawienie możliwych rozwiązań;

Wzmocnienie instytucjonalnych mechanizmów wsparcia i prognozowania

41. zaleca również:

- a) utworzenie europejsko-latynoamerykańskiej fundacji na rzecz wspierania dialogu między partnerami, o charakterze publiczno-prywatnym, na wzór istniejących fundacji dla innych stref geograficznych, takich jak Azja czy basen Morza Śródziemnego; wzywa Komisję do opracowania konkretnego wniosku w tej sprawie,
- b) utworzenie międzyregionalnego ośrodka zapobiegania konfliktom, mającego na celu wczesne wykrywanie przyczyn ewentualnych gwałtownych konfliktów i konfliktów zbrojnych oraz poszukiwanie najlepszych sposobów zapobiegania takim konfliktom i unikania ich ewentualnej eskalacji,
- c) utworzenie obserwatorium migracji, którego zadaniem byłoby stałe i szczegółowe śledzenie wszystkich spraw związanych z ruchami migracyjnymi w strefie europejsko-latynoamerykańskiej;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

42. uważa, że należy wzmocnić aspekt parlamentarny partnerstwa strategicznego i popiera wniosek latinoamerykański, w którym odpowiednią liczbę członków Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego w celu ułatwienia włączenia do Zgromadzenia niedawno utworzonego Parlamentu Mercosuru została ustalona na 150;

*

* *

43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodnictwu V szczytu UE-AŁK, Radzie Unii i Komisji Europejskiej oraz rządów i parlamentom państw członkowskich i wszystkich krajów Ameryki Łacińskiej i Karaibów, Europejsko-Latynoamerykańskiemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu, Parlamentowi Latynoamerykańskiemu, Parlamentowi Środkowoamerykańskiemu, Parlamentowi Wspólnoty Andyjskiej oraz Parlamentowi Mercosuru.

Sytuacja w Birmie

P6_TA(2008)0178

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie sytuacji w Birmie

(2009/C 259 E/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie sytuacji w Birmie ⁽¹⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie Birmy ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie zastosowania wobec Birmy dodatkowych wzmocnionych środków ograniczających ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 194/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie przedłużenia obowiązywania i wzmocnienia środków ograniczających wobec Birmy/Związku Myanmar, uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 817/2006 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że birmańska Państwowa Rada ds. Pokoju i Rozwoju (SPDC) pod przewodnictwem generała Thana Shwe ogłosiła przeprowadzenie w dniu 10 maja 2008 referendum w sprawie nowej konstytucji, a w 2010 r. wielopartyjnych wyborów,
- B. mając na uwadze, że za sprawą SPDC mieszkańcy Birmy nadal są ofiarami przerażających naruszeń praw człowieka, na przykład pracy przymusowej, prześladowań dysydentów, wcielania dzieci do wojska oraz przymusowych przesiedleń,
- C. mając na uwadze, że rząd Birmy odrzucił propozycje specjalnego wysłannika ONZ Ibrahima Gambarego, mające na celu przeprowadzenie wolnego i uczciwego referendum w obecności obserwatorów międzynarodowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 902.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0290.

⁽³⁾ Patrz wspólne stanowisko Rady 2007/750/CFSP z dnia 19 listopada 2007 r. zmieniające wspólne stanowisko 2006/318/CFSP w sprawie odnowienia środków ograniczających skierowanych przeciwko Birmie/Związkowi Myanmar (Dz.U. L 308 z 24.11.2007, str. 1).

⁽⁴⁾ OJ L 66, 10.3.2008, p. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- D. mając na uwadze, że rząd birmański zawarł w projekcie konstytucji przepisy zastrzegające jedną czwartą mandatów w obu izbach parlamentu dla oficerów wojskowych, dające przywódcy sił wojskowych kraju prawo do zawieszenia konstytucji w dowolnym momencie i uniemożliwiające kandydowanie w wyborach prezydenckich obywatelom, których współmałżonkowie lub dzieci są obcokrajowcami (co dotyczy również przetrzymywanej przywódczyni opozycyjnej Narodowej Ligi na Rzecz Demokracji (NLD) i laureatki Pokojowej Nagrody Nobla oraz Nagrody im. Sacharowa, Aung San Suu Kyi); mając na uwadze, że projekt konstytucji zapewnia również bezkarność funkcjonariuszom państwowym, którzy dopuścili się czynów niezgodnych z prawem w czasie wykonywania służby,
- E. mając na uwadze, że od chwili ogłoszenia referendum rząd wydał ustawę nr 1/2008, pozbawiającą prawa do głosowania osoby należące do zakonów religijnych,
- F. mając na uwadze, że w proces konstytucyjny nie włączono demokratycznej opozycji,
- G. mając na uwadze, że większa część birmańskiej opozycji postanowiła oddać w referendum głosy na „nie”,
- H. mając na uwadze, że w Birmie przetrzymywanych jest nadal około 1800 więźniów politycznych, w tym Aung San Suu Kyi,
- I. mając na uwadze, że rządowi birmańskiemu nie udało się w jakikolwiek istotny sposób rozwiązać utrzymującego się problemu, jakim jest wcielanie dzieci do wojska i wykorzystywanie ich w konfliktach zbrojnych,
- J. mając na uwadze, że sankcje stosowane przez UE wobec rządu Birmy nie odniosły dotychczas skutku,
- K. mając na uwadze, że sąsiednie kraje oraz ASEAN nadal utrzymuje bliskie stosunki polityczne i gospodarcze z rządem Birmy,
- L. mając na uwadze, że 30 % ludności Birmy, czyli według szacunków 15 milionów osób, żyje poniżej granicy ubóstwa,
1. ubolewa nad faktem, że proces związany z referendum konstytucyjnym pozbawiony jest jakiejkolwiek legitymacji demokratycznej, ponieważ obywatele Birmy nie posiadają podstawowych praw demokratycznych, które pozwoliłyby im prowadzić otwartą debatę nad tekstem konstytucji, zmienić go, a następnie swobodnie wyrazić swoją opinię w referendum;
2. potępia odrzucenie przez rząd Birmy propozycji specjalnego wysłannika ONZ Gambariego, dotyczące umożliwienia przeprowadzenia otwartej, powszechnej kampanii w okresie poprzedzającym referendum konstytucyjne; wzywa rząd Birmy do działania w dobrej wierze i do konstruktywnej współpracy ze specjalnym wysłannikiem ONZ;
3. popiera przemiany demokratyczne polegające na powszechnym procesie pojednania narodowego i na trójstronnych rozmowach między reżimem, NLD i przedstawicielami grup etnicznych;
4. zwraca się do rządu birmańskiego, aby zagwarantował powołanie niezależnej komisji wyborczej, sporządzenie odpowiedniego spisu wyborców, zniesienie ograniczeń nakładanych od dawna na media, zapewnienie w Birmie wolności stowarzyszania się, wolności wypowiedzi i swobody zgromadzeń, uchylenie nowych przepisów, w których uzasadniona debata nad referendum traktowana jest jak przestępstwo, oraz umożliwienie obecności obserwatorów międzynarodowych;
5. domaga się natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia politycznych przeciwników reżimu oraz ponad 1800 więźniów politycznych, w tym Aung San Suu Kyi, przywódców ruchu Studenci Pokolenia 88 oraz przywódców Ligi Narodowej Szan na rzecz Demokracji, aresztowanych w 2005 r.;
6. wzywa reżim do przedstawienia informacji na temat wszystkich ofiar śmiertelnych i osób zaginionych od czasu stłumienia protestów mnichów buddyjskich i działaczy demokratycznych we wrześniu ubiegłego roku oraz do ustalenia miejsca pobytu zaginionych mnichów i mniszek;
7. wzywa Komisję, Radę i państwa członkowskie do korzystania ze wszystkich nadarzających się sposobności do potępienia na arenie międzynarodowej ciągłego i uporczywego wykorzystywania dzieci w Birmie, zwłaszcza poprzez wcielanie ich do oddziałów zbrojnych; z całą mocą potępia wcielanie dzieci do wojska w Birmie i wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ do dogłębnego zbadania sytuacji w Birmie pod tym kątem;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

8. odnotowuje, że Chiny ratyfikowały niedawno Protokół fakultatywny ONZ do Konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, lecz zwraca uwagę na niewybaczalne naruszenia popełnianie w tym zakresie przez birmańską juntę wojskową oraz wzywa Chiny do podjęcia działań w tym zakresie;

9. popiera starania sekretarza generalnego ONZ oraz wysiłki P. Gambarego na rzecz negocjacji z władzami birmańskimi; wzywa UE i państwa członkowskie do ścisłej współpracy ze specjalnym wysłannikiem ONZ w celu zapewnienia spójności zaangażowania społeczności międzynarodowej w Birmie;

10. popiera starania specjalnego wysłannika UE ds. Birmy Piero Fassino, mające na celu wspieranie dialogu z krajami ASEAN; wzywa ASEAN do wywarcia zasadniczego nacisku na władze Birmy, aby doprowadziły do demokratycznych zmian;

11. wzywa Radę o przedłużenie ukierunkowanych sankcji i rozszerzenie ich zakresu oraz o położenie nacisku na ograniczenie dostępu do międzynarodowych usług bankowych dla przedsiębiorstw wojskowych, konglomeratom i firmom blisko związanym z wojskiem lub z których zysków wojsko czerpie korzyści, a także na ograniczenie dostępu do indywidualnych możliwości biznesowych, opieki zdrowotnej, zakupów i kształcenia za granicą dla dzieci wybranych generałów i członków ich najbliższej rodziny; wzywa Radę do zastosowania wobec wybranych osób i podmiotów całkowitego i jednoznacznego zakazu dokonywania transakcji finansowych w bankach clearingowych lub korzystania z innych usług finansowych podlegających jurysdykcji UE;

12. wzywa Radę, by zapewniła skuteczne stosowanie ukierunkowanych sankcji, odpowiednie zbadanie potencjalnych przedmiotów sankcji, umożliwienie przeglądu decyzji i stałe monitorowanie oraz wdrożenie przyjętych środków;

13. wzywa Radę do kontynuowania przeglądu sankcji w oparciu o specyficzne kryteria odnoszące się do praw człowieka, które powinny obejmować: uwolnienie więźniów politycznych i wszystkich innych osób arbitralnie przetrzymywanych za wykonywanie podstawowych praw człowieka: wolności wypowiedzi, stowarzyszeń i zgromadzeń; dokładne oficjalne określenie liczby osób zabitych, a także liczby, miejsc i warunków pobytu osób aresztowanych lub przetrzymywanych przez siły bezpieczeństwa, w tym w związku z niedawnym stłumieniem protestów; zaprzestanie ataków na osoby cywilne przy użyciu wojska; przemiany demokratyczne; wzywa również Radę do rozważenia kolejnych sankcji ukierunkowanych, takich jak całkowity zakaz nowych inwestycji, zakaz świadczenia usług ubezpieczeniowych w odniesieniu do inwestycji w Birmie oraz embargo na podstawowe towary przynoszące znaczne dochody juncie wojskowej;

14. wzywa zarazem UE i szeroko pojmowaną społeczność międzynarodową do zaoferowania zachęt mających umożliwić reformy w celu zrównoważenia groźby sankcji lub faktu ich wprowadzenia i pozytywnego zmotywowania przywódców wojskowych do zmian;

15. zauważa, że nałożone przez UE na Birmę embargo na dostawy broni jest nieskuteczne, ponieważ rząd wojskowy kupuje towary militarne od Chin, Rosji i Indii; w związku z tym wzywa UE do aktywnego działania na rzecz objęcia Birmy światowym embargiem na dostawy broni;

16. wzywa wspólnotę międzynarodową, rządy państw zachodnich i grupy prowadzące kampanie do wzmożenia wysiłków humanitarnych, zwłaszcza poprzez istniejące programy w dziedzinie opieki zdrowotnej, oraz do zainicjowania nowych i szerszych programów wsparcia dla edukacji podstawowej, docierających do wewnętrznych przesiedleńców i innych osób uwięzionych w strefach konfliktu, głównie przy granicy tajlandzkiej; w związku z tym wzywa Komisję do zwiększenia środków budżetowych na pomoc humanitarną dla Birmy w ramach instrumentu współpracy na rzecz rozwoju (obecnie 32 mln EUR na lata 2007-2010) i do zainwestowania dodatkowych środków w transgraniczną pomoc humanitarną na rzecz przesiedleńców;

17. wzywa Komisję do utworzenia i rozszerzenia programów pomocy mających na celu przywrócenie praw grupom, które zostały ich pozbawione, w tym kobietom oraz mniejszościom etnicznym i religijnym, a także złagodzenie podziałów politycznych, etnicznych, religijnych i in.;

18. wzywa Komisję do udzielenia większego wsparcia Birmańczykom żyjącym poza granicami kraju, poprzez program zawarty w instrumencie współpracy na rzecz rozwoju, koncentrujący się na wysiedleńcach, oraz do poszukiwania innych sposobów niesienia pomocy;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

19. podkreśla, że udzielanie pomocy powinno być uzależnione od spełniania norm i dotrzymywania terminów w celu skuteczniejszego przeciwdziałania zagrożeniu korupcją;
20. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentom krajów ASEAN, birmańskiej Narodowej Lidze na rzecz Demokracji, birmańskiej Radzie ds. Pokoju i Rozwoju, rządowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Indii, rządowi Rosji oraz sekretarzowi generalnemu ONZ.

Bioróżnorodność i bezpieczeństwo biologiczne

P6_TA(2008)0179

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie przygotowań do spotkań COP-MOP w sprawie bioróżnorodności i bezpieczeństwa biologicznego (Bonn, Niemcy)

(2009/C 259 E/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dziewiątą konferencję stron (COP 9) Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej (KRB), która odbędzie się w dniach 19-30 maja 2008 r. w Bonn w Niemczech,
  - uwzględniając czwarte posiedzenie stron (MOP 4) Protokołu z Kartageny o bezpieczeństwie biologicznym (PBB), które odbędzie się w dniach 12-16 maja 2008 r. w Bonn w Niemczech,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że KRB jest największym globalnym porozumieniem w sprawie ochrony różnorodności biologicznej, dotyczącym ochrony i zrównoważonego korzystania z różnorodności biologicznej oraz sprawiedliwego i godziwego podziału korzyści z wykorzystania zasobów genetycznych, a także mając na uwadze, że konwencja została podpisana przez 190 stron, w tym 27 państw członkowskich UE i Wspólnotę Europejską,
- B. mając na uwadze, że strony KRB zobowiązały się do znacznego zmniejszenia tempa utraty różnorodności biologicznej do roku 2010 oraz do stworzenia globalnej sieci obszarów chronionych na lądzie (do roku 2010) i na morzu (do roku 2012),
- C. mając na uwadze, że wiarygodność konwencji będzie zależała od jej zdolności do osiągnięcia tych celów,
- D. mając na uwadze, że wiarygodności Unii Europejskiej w kontekście KRB szkodzi niesprawne wdrażanie wewnętrznego prawodawstwa dotyczącego różnorodności biologicznej oraz takich działań politycznych, jak dyrektywa ptasia ⁽²⁾ i dyrektywa siedliskowa ⁽³⁾, niewystarczające praktyczne wysiłki na rzecz realizacji zobowiązania do zatrzymania procesu utraty różnorodności biologicznej na terytorium UE do roku 2010, niechęć do podjęcia opartych na tekstach negocjacji w sprawie prawnie wiążącego instrumentu dotyczącego dostępu i podziału korzyści oraz niechęć do przyznania nowych dodatkowych funduszy celowych na wdrażanie konwencji w krajach rozwijających się,
- E. mając na uwadze, że utrata różnorodności biologicznej w lasach, tempo wylesiania i kryzys klimatyczny przybrały takie rozmiary, iż z poważnym przeciwdziałaniem wylesianiu i degradacji lasów nie można czekać do okresu „po 2012 r.”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, str. 117.

⁽²⁾ Dz.U. L 103 z 25.4.1979, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/105/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 368).

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/105/WE.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że należy usunąć poważne braki we wdrażaniu programach roboczych KRB,
- G. mając na uwadze, że na ostatnim posiedzeniu COP KRB uczyniono krok w stronę zwiększenia roli przedstawicieli ludności tubylczej i wspólnot lokalnych w dalszych negocjacjach dotyczących dostępu i podziału korzyści oraz ich prawa do określania priorytetów na swoich terytoriach, zgodnie z Deklaracją praw ludów tubylczych ONZ z 2007 r.,
- H. mając na uwadze, że na ostatnim posiedzeniu COP KRB zwrócono się do stron o wzmożenie wysiłków na rzecz lepszego egzekwowania prawa leśnego i o zajęcie się sprawą handlu związanego z lasami,
- I. mając na uwadze, że na ostatnim posiedzeniu COP KRB potwierdzono zastosowanie środków ostrożności wobec korzystania z technologii ograniczenia wykorzystania zasobów genetycznych oraz zalecono niewydawanie zezwoleń na próby terenowe i zastosowania komercyjne,
- J. mając na uwadze, że zmiany klimatyczne będą jeszcze bardziej pogarszały stan różnorodności biologicznej na świecie, prowadząc do degradacji ekosystemu i wymierania gatunków, co z kolei będzie wpływało na rozwój ludzkości i walkę z ubóstwem,
- K. mając na uwadze, że według szacunków przyczyną około 20 % emisji dwutlenku węgla na świecie jest wylesianie i degradacja lasów,
- L. mając na uwadze, że KRB i Konwencja ONZ o prawie morza (UNCLOS) tworzą międzynarodowe ramy prawne regulujące ochronę środowiska morskiego jako całości; mając na uwadze, że nadal nie istnieje żadne kompleksowe, prawnie wiążące porozumienie, zapewniające konsekwentne stosowanie obecnych zobowiązań na wszystkich obszarach morskich, w tym na wodach międzynarodowych na pełnym morzu,
- M. mając na uwadze, że KRB odgrywa kluczową rolę we wspieraniu prac Zgromadzenia Ogólnego ONZ w odniesieniu do morskich obszarów chronionych niepodlegających jurysdykcji krajowej, dostarczając informacje naukowe i — w stosownych przypadkach — techniczne oraz wskazówki związane z różnorodnością biologiczną mórz,
1. jest głęboko zaniepokojony ciągłą utratą różnorodności biologicznej i nieustannie rosnącym oddziaływaniem UE na środowisko naturalne, w wyniku których wpływ na różnorodność biologiczną znacznie przekracza poza granice Unii Europejskiej;
  2. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykazały się inicjatywą i zaangażowaniem, uzgadniając i ułatwiając stosowanie konkretnych środków ochrony różnorodności biologicznej, zarówno na własnym terytorium, jak i na szczeblu międzynarodowym;
  3. wzywa państwa członkowskie, Komisję i pozostałe strony KRB do zwołania międzynarodowego panelu naukowego ds. różnorodności biologicznej, który doradzałby stronom Konwencji, oraz do ustanowienia kompleksowego globalnego mapowania obszarów o wysokiej wartości ochronnej;
  4. uznaje europejską sieć obszarów chronionych Natura 2000 za fundament wysiłków UE zmierzających do wypełnienia jej międzynarodowych i wewnętrznych zobowiązań z zakresu różnorodności biologicznej oraz za ważny wkład w światową sieć obszarów chronionych; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia pełnego wdrożenia dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej oraz zdecydowanie sprzeciwia się wszelkim próbom osłabienia ich ochrony na które pozwalają powyższe dyrektywy;
  5. uważa, że prowadzona w Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) dyskusja, dotycząca zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych będącej skutkiem wylesiania i degradacji lasów w krajach rozwijających się, musi inspirować się KRB i dbać o zgodność z jej celami oraz z celem, jakim jest zachowanie różnorodności biologicznej w lasach;
  6. wzywa ponadto do zwiększenia wysiłków na rzecz poprawy synergii między KRB, Konwencją ONZ w sprawie zwalczania pustosynnienia (UNCCD) oraz UNFCCC, jeśli chodzi o łagodzenie zmian klimatu i dostosowywanie się do nich;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

7. nalega, by Komisja i państwa członkowskie:

- zadbały, by decyzje COP 9 miały na celu wdrożenie programu prac KRB dotyczącego obszarów chronionych oraz intensyfikację wdrażania z myślą o realizacji celów na rok 2010, ze szczególnym uwzględnieniem programu prac KRB dotyczącego różnorodności biologicznej lasów,
- wspierały finansowo inicjatywę LifeWeb, nastawioną na dopasowanie dobrowolnych zobowiązań stron w zakresie wyznaczania obszarów chronionych i gospodarowania nimi do dobrowolnych zobowiązań darczyńców w zakresie finansowania i współfinansowania konkretnych działań,
- odegrały wiodącą rolę w negocjacjach mających na celu przyjęcie sprawiedliwych i godziwych, prawnie wiążących przepisów międzynarodowych dotyczących dostępu i podziału korzyści (ABS) z zasobów genetycznych; uznały za sprawę zasadniczą postępy COP 9 w zakresie wskazywania głównych elementów międzynarodowych przepisów ABS i zagwarantowały pełną zgodność z krajowym ustawodawstwem krajów dostawców w celu zapewnienia skutecznych środków przeciwdziałania biopiractwu,
- umocniły synergię i powiązania między UNFCCC i KRB w celu maksymalizacji wspólnych korzyści w odniesieniu do łagodzenia zmian klimatycznych, ochrony różnorodności biologicznej i trwałego rozwoju ludzkości,
- uznali zapewnienie ochrony i zrównoważonego korzystania z różnorodności biologicznej za jeden z głównych priorytetów COP 9,
- zapewniły uznanie skutecznego zarządzania i finansowania obszarów chronionych i ich sieci, podobnie jak przyjęcia innowacyjnych i stałych mechanizmów finansowych za absolutną konieczność, ponieważ przyczyniają się one do ochrony i zrównoważonego korzystania z różnorodności biologicznej,
- przeprowadziły unijną ocenę wpływu suszy i niedoborów wody wywołanych przez zmiany klimatyczne oraz ich skutków dla siedlisk dzikiej przyrody, szczególnie uwzględniając tereny lęgowe ptaków wędrownych i propagując współpracę międzynarodową na rzecz ochrony ptaków wędrownych i terenów sezonowo podmokłych, które stanowią dla nich źródło wody i pożywienia,
- zapewniły, że COP 9 zachęci strony do rozpoczęcia dyskusji i do uzgodnienia wspólnych zasad i kryteriów dobrego gospodarowania lasami, w oparciu o postępy poczynione w ramach różnych regionalnych procesów w sprawie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa i Amazońskiego traktatu o współpracy,
- zapewniły, że COP 9 zgodzi się, by strony rozpoczęły dyskusje zmierzające do uzgodnienia światowego mechanizmu regulującego pozyskiwanie drewna i handel nim w celu zwalczania nielegalnego wyrębu i promowania zrównoważonego korzystania z zasobów leśnych, oraz że COP 9 zachęci strony do przyjęcia ustawodawstwa krajowego zapobiegającego sprzedaży drewna i wyrobów z drewna pochodzących z nielegalnego i destrukcyjnego wyrębu,
- zapewniły, że COP 9 zaleci stronom dalsze włączanie aspektów różnorodności biologicznej w lasach związanych z wpływem zmian klimatycznych oraz działań podejmowanych w reakcji na nie do krajowych strategii i planów działania z zakresu różnorodności biologicznej, a także do krajowych programów leśnych i innych strategii dotyczących lasów, jak również wspieranie badań naukowych zmierzających do lepszego zrozumienia wpływu zmian klimatycznych na różnorodność biologiczną w lasach,
- zapewniły przyspieszenie realizacji obecnych zobowiązań dotyczących lepszej ochrony różnorodności biologicznej mórz i zrównoważonego gospodarowania nią w celu ochrony różnorodności biologicznej mórz przed niszczycielskimi praktykami,

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- zapewniły przyjęcie przez COP 9 proponowanego zestawu kryteriów naukowych dotyczących wskazywania obszarów morskich wymagających ochrony oraz reprezentatywnych sieci morskich obszarów chronionych, zgodnie z zaleceniami warsztatów ekspertów poświęconych kryteriom ekologicznym i biogeograficznym systemom klasyfikacji obszarów morskich wymagających ochrony,
  - zapewniły, że COP 9 zaleci stronom, by zmierzały do stworzenia zintegrowanego podejścia do gospodarowania różnorodnością biologiczną mórz na obszarach niepodlegających jurysdykcji krajowej w celu zastosowania uzgodnionych kryteriów oraz rozszerzenia krajowych i regionalnych sieci chronionych obszarów morskich na wody międzynarodowe niepodlegające jurysdykcji krajowej,
  - zachęciły państwa do rozpoczęcia negocjacji w sprawie porozumienia wykonawczego UNCLOS dotyczącego ochrony różnorodności biologicznej mórz na obszarach niepodlegających jurysdykcji krajowej celem zapewnienia zintegrowanego zarządzania w perspektywie długofalowej,
  - zapewniły przyjęcie przez COP 9 ostatecznej decyzji o zakazie stosowania wszystkich technologii typu „terminator” oraz uzgodniły moratorium na ich wprowadzanie do środowiska, w tym na próby terenowe i na komercyjne wykorzystanie genetycznie modyfikowanych drzew,
  - zadbały, by COP 9 udostępniła zalecenia wspomnianych warsztatów ekspertów, dotyczące różnorodności biologicznej mórz i wybrzeży, nieformalnej specjalnej otwartej grupie roboczej Zgromadzenia Ogólnego ONZ,
  - odegrały wiodącą rolę na posiedzeniu stron protokołu z Kartageny w celu zapewnienia prawnie wiążącego, szeroko zakrojonego systemu odpowiedzialności,
  - zapewniły pilne zajęcie się przez COP 9 problemem negatywnego wpływu produkcji biomasy do wytwarzania energii, szczególnie produkcji agropaliw, na różnorodność biologiczną oraz społeczności tubylcze i lokalne,
  - propagowały pełne wdrożenie wytycznych KRB dotyczących inwazyjnych gatunków obcych i przyjęły w tym zakresie przepisy UE, aby zagwarantować kompleksową odpowiedź na zagrożenia dla siedlisk i gatunków Unii Europejskiej ze strony inwazyjnych gatunków obcych,
  - wspierały wdrażanie programu prac dotyczącego obszarów chronionych, ze szczególnym uwzględnieniem celu 2.2, polegającego na poprawie i zagwarantowaniu udziału społeczności tubylczych i lokalnych oraz odpowiednich zainteresowanych stron w wyznaczaniu obszarów chronionych i gospodarowaniu nimi, w tym poprzez zwiększanie świadomości na temat działań łagodzących i adaptacyjnych oraz zacieśnianie współpracy między administracją a właścicielami gruntów,
  - wspierały i zachęcały do tworzenia systemów certyfikatów zrównoważonego leśnictwa i innych upraw, w tym dla upraw roślin do produkcji biopaliw i sadzenia drzew na obszarach hodowli bydła,
8. z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez COP 9 inicjatywę nawiązania dialogu wysokiego szczebla z parlamentarzystami oraz wyraża poparcie dla udziału parlamentarzystów jako znaczącej grupy w efektywnej realizacji trzech celów Konwencji;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom stron KRB.
-

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu

P6_TA(2008)0180

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” (2007/2184(INI))

(2009/C 259 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dni: 15 grudnia 1999 r. w sprawie trzeciej konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Seattle ⁽¹⁾, 25 października 2001 r. w sprawie otwartości i demokracji w handlu międzynarodowym ⁽²⁾, 13 grudnia 2001 r. w sprawie posiedzenia WTO w Katarze ⁽³⁾, 25 września 2003 r. w sprawie piątej konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Cancún ⁽⁴⁾, 12 maja 2005 r. w sprawie oceny rundy z Ad-Dauhy w następstwie decyzji Zgromadzenia Generalnego WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. ⁽⁵⁾, 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowania szóstej konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽⁶⁾ oraz 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy z Ad-Dauhy w następstwie konferencji ministerialnej WTO w Hongkongu ⁽⁷⁾,
- uwzględniając deklaracje końcowe posiedzeń konferencji parlamentarnej na temat Światowej Organizacji Handlu (WTO), przyjęte w Genewie w dniu 18 lutego 2003 r., w Cancún w dniu 12 września 2003 r., w Brukseli w dniu 26 listopada 2004 r., w Hongkongu w dniu 15 grudnia 2005 r. oraz w Genewie w dniu 2 grudnia 2006 r.,
- uwzględniając porozumienie z Marrakeszu, ustanawiające Światową Organizację Handlu,
- uwzględniając deklaracje z konferencji ministerialnej WTO, przyjęte w Ad-Dausze w dniu 14 listopada 2001 r. oraz w Hongkongu w dniu 18 grudnia 2005 r.,
- uwzględniając sprawozdanie rady konsultacyjnej pod przewodnictwem Petera Sutherlanda ze stycznia 2005 r., dotyczące przyszłości WTO ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie WTO za rok 2004 w sprawie światowego handlu,
- uwzględniając art. 56 Deklaracji z Hongkongu w sprawie kroków, które należy podjąć w celu zapewnienia pełnego zaangażowania oraz wsparcia ze strony kluczowych agencji ONZ, w tym Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), w procesie WTO oraz w obecnie trwających negocjacjach,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju i Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0104/2008),
- A. mając na uwadze, że WTO odgrywa zasadniczą rolę wśród wielostronnych organizacji, które mają swój wkład w międzynarodowe zarządzanie gospodarcze, lepsze sterowanie globalizacją i sprawiedliwszy podział płynących z niej korzyści i muszą działać wspólnie na rzecz realizacji milenijnych celów związanych z trwałym rozwojem,
- B. mając na uwadze fakt, że kiedy w Ad Dausze w Katarze rozpoczęła się w 2001 r. obecna runda WTO, nazwana została oficjalnie „dauhańską agendą rozwoju”, co podkreśla, że priorytet stanowi pomoc krajom rozwijającym się oraz ubogim w uzyskaniu większych korzyści z liberalizacji handlu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 z 18.10.2000, str. 121.

⁽²⁾ Dz.U. C 112 E z 9.5.2002, str. 326.

⁽³⁾ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 290.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 393.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, str. 397.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, str. 126.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, str. 155.

⁽⁸⁾ „The Future of the WTO — Addressing Institutional Challenges in the New Millenium” (Przyszłość WTO — wyzwania instytucjonalne w nowym tysiącleciu), sprawozdanie rady konsultacyjnej dla dyrektora generalnego Supachaia Panitchpakdiego (WTO, styczeń 2005).

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- C. mając na uwadze, że UE przywiązuje największą wagę do zachowania dorobku wielostronnego systemu handlu i pozostaje zdecydowanie zaangażowana na drodze do sukcesu rundy z Ad-Dauhy,
  - D. mając na uwadze, że pomimo trudności napotkanych podczas negocjacji wysiłki mające na celu doprowadzenie tej rundy do pomyślnego zakończenia trwają i powinny być wspierane,
  - E. mając na uwadze, że różnorodne negocjacje handlowe dwustronne i regionalne, rozpoczęte niedawno przez UE z wieloma partnerami na świecie powinny się uzupełniać zamiast stanowić alternatywę dla zakończenia rundy z Ad-Dauhy,
  - F. mając na uwadze, że pomijając aktualne obawy dotyczące zakończenia rundy z Ad-Dauhy oraz krytykę poszczególnych stanowisk zajmowanych w różnorodnych kwestiach poddawanych dyskusji, już w chwili obecnej należy przygotować okres po Ad-Dausze,
  - G. mając na uwadze, że już w roku 2004 rada doradcza pod przewodnictwem Petera Sutherlanda przeprowadziła znaczącą analizę przyszłości WTO i wyzwań instytucjonalnych, jakim musi ona sprostać; mając na uwadze, że za zaleceniami zawartymi w sprawozdaniu przedstawionym przez wspomnianą radę dyrektorowi generalnemu WTO w styczniu 2005 r. nie poszły żadne konkretne działania,
  - H. mając na uwadze, że sprawą pilną jest obecnie ponowne otwarcie tej debaty w świetle ostatnich wydarzeń oraz dogłębne przeanalizowanie wielu aspektów związanych z funkcjonowaniem WTO w celu zwiększenia zarówno skuteczności, jak i zasadności tej organizacji,
  - I. mając na uwadze, że wnioskowana przez Parlament Europejski debata instytucjonalna w WTO w żaden sposób nie jest sprzeczna z kontynuowaniem i ewentualnym zakończeniem rundy z Ad-Dauhy,
1. ponawia apel do wszystkich zainteresowanych stron, a zwłaszcza do gospodarek wschodzących, o okazanie elastyczności w celu odblokowania rundy z Ad-Dauhy i zawarcia porozumienia całościowego, zrównoważonego i korzystnego zarówno dla pobudzenia handlu międzynarodowego i światowego wzrostu gospodarczego, jak i dla rozwoju słabiej rozwiniętych krajów planety;
  2. jest ponadto zdania, że teraz bardziej niż kiedykolwiek należy podjąć refleksję na temat procesu podejmowania decyzji, mandatu, funkcjonowania i przyszłości WTO w celu dokonania ewentualnej reformy tej organizacji;
  3. zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie w Genewie stanowczej inicjatywy służącej ponownemu podjęciu tej debaty; zachęca Komisję do nawiązania nieformalnych kontaktów w tej sprawie z innymi członkami WTO mogącymi poprzeć tego rodzaju inicjatywę oraz z dyrektorem generalnym tej organizacji, któremu przed końcem roku 2008 należałoby przedstawić sprawozdanie z wyników tych konsultacji;
  4. z zadowoleniem przyjmuje znaczącą reformę WTO i przypomina o znaczeniu handlu, będącego skutecznym narzędziem służącym rozwojowi oraz ograniczaniu ubóstwa; podkreśla, że multilateralizm ma istotne znaczenie jako mechanizm wspierania wolnego i sprawiedliwego handlu, a także dla realizacji milenijnych celów rozwoju ONZ;
  5. uważa, że silna WTO, wyposażona w oparty na zasadach system handlu międzynarodowego oferuje krajom rozwijającym się możliwości likwidacji ubóstwa; ubolewa, że ograniczone zasoby stawiają kraje rozwijające się w niekorzystnej pozycji negocjacyjnej; podkreśla, że UE powinna popierać wzmocniony sekretariat WTO i zwiększone środki na wsparcie techniczne, w szczególności dla rozwijających się krajów członkowskich, aby umożliwić im zajęcie się swoimi specyficznymi problemami;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

6. zauważa, że WTO jest jedyną światową organizacją nienależącą do organizacji związanych z ONZ, której rolą jest ustalanie zasad, i wskutek tego działalność WTO ogranicza się ściśle do spraw samej polityki handlowej; wzywa Komisję do umieszczenia tego problemu natury strukturalnej na jednym z pierwszych miejsc w programie reformy WTO;

7. jest zdania, że proponowane działanie powinno przede wszystkim skupiać się na celach jako takich wielostronnego systemu handlu w trosce o wzajemne wspieranie się oraz spójność z działaniami prowadzonymi przez inne organizacje międzynarodowe; uważa za szczególnie konieczne wzmocnienie koordynacji działalności WTO z działalnością MOP, Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), UNEP, Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP), Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) oraz Konferencji Narodów Zjednoczonych ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) oraz Protokołu z Kioto w sprawie energii odnawialnych w celu zagwarantowania większej spójności w procesie decyzyjnym tych organizacji; w związku z tym jest zdania, żeby przyznać MOP status obserwatora przy WTO oraz powołać komisję ds. handlu i godziwej pracy na wzór komisji ds. handlu i środowiska naturalnego;

8. wzywa do gruntownego rozpatrzenia kwestii lepszego włączenia problemów pozahandlowych w obszar zasad WTO celem umożliwienia członkom dążenia do osiągnięcia uzasadnionych celów polityki, przy jednocześniej ochronie dostępu do rynku; podkreśla w związku z tym, że wysiłki zmierzające do przyjęcia międzynarodowych norm winny być silnie wspierane przez UE i że należy przyznać pomoc niezbędną krajom rozwijającym się w celu spełnienia takich norm;

9. wzywa do przeanalizowania w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych i we współpracy z WTO nowych połączeń, jakie powinny zostać utworzone między wielostronnymi organizacjami, tak aby zagwarantować spójność ich działań oraz poszczególnych porozumień i konwencji międzynarodowych w służbie trwałego rozwoju i eliminacji ubóstwa;

10. stoi na stanowisku, że stanowiącym największe wyzwanie wymogiem w odniesieniu do zharmonizowania systemu ONZ oraz WTO będzie konieczność zagwarantowania przez WTO całkowitej zgodności zasad handlowych z przepisami z zakresu ochrony praw człowieka oraz normami społecznymi i ekologicznymi;

11. popiera oparte na motywowaniu podejście dotyczące przestrzegania przez członków WTO norm w zakresie ochrony środowiska i norm społecznych, ale jednocześnie wzywa do przeanalizowania zgodnych z nimi sposobów na rozwiązywanie kwestii społecznych i środowiskowych praktyk dumpingowych;

12. popiera analizę problemów natury społecznej oraz odnoszących się do kwestii płci i środowiska naturalnego, w tym dotyczących zatrudnienia, praw pracowniczych oraz związanych z tym przepisów w przysłym badaniu mechanizmu przeglądu polityki handlowej przeprowadzanym wśród członków WTO;

13. zachęca uczestników debaty do zastanowienia się nad ograniczeniami metody organizowania negocjacji handlowych w systemie długotrwałych „rund”, angażujących wszystkie kraje członkowskie WTO w dyskusję nad szerokim wachlarzem tematów w oparciu o „jednolite zobowiązanie”; uznaje historyczne zasługi tej metody dla ustanowienia i rozwoju wielostronnego systemu handlu oraz umożliwienia stopniowej liberalizacji, a także wzajemnych i wielostronnie korzystnych zobowiązań; jest jednak zdania, że w obszarach, w których osiągnięto wystarczające postępy (jak obecnie w przypadku ułatwień dla handlu) wykorzystać można by w przyszłości inne formy, bardziej elastyczne i skuteczniejsze;

14. uważa, że struktura instytucjonalna WTO mogłaby być usprawniona, jeżeli istniałoby wyraźne rozróżnienie pomiędzy działaniami związanymi z negocjowaniem nowych zasad i nowych zobowiązań a tymi, które są związane z realizacją istniejących umów; podkreśla znaczenie tego ostatniego rodzaju działań, których w żadnym wypadku nie należy poświęcać w kategoriach środków i uwagi politycznej ze strony krajów członkowskich WTO;

15. sugeruje, aby odpowiedniość i możliwość stosowania obowiązujących wielostronnych zasad handlowych była przedmiotem regularnej oceny mającej na celu ich ewentualne przystosowanie;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

16. wzywa do ponownego określenia roli i rozmiaru konferencji ministerialnej; stwierdza, że istnieje już tendencja krajów członkowskich WTO do faworyzowania bardziej nieformalnych sposobów koordynacji i decydowania na tym szczeblu i zauważa, że w roku 2007 nie została zwołana żadna konferencja ministerialna pomimo wyraźnych zapisów w porozumieniu z Marrakeszu, dotyczących częstotliwości tego rodzaju posiedzeń; zachęca kraje członkowskie WTO do wyciągnięcia wniosków z takiego rozwoju wydarzeń;

17. potwierdza znaczenie parlamentarnego wymiaru WTO dla umocnienia legitymacji demokratycznej i przejrzystości negocjacji WTO; podkreśla znaczenie pracy konferencji parlamentarnej na temat WTO, organizowanej wspólnie przez Parlament Europejski i Unię Międzyparlamentarną i której działalność mogłaby zostać zintensyfikowana;

18. przypomina, że parlamentarzyści, jako wybrani przedstawiciele obywateli, mają do odegrania ważną rolę w negocjacjach handlowych, w szczególności w negocjacjach prowadzonych w obrębie WTO;

19. podkreśla potrzebę utworzenia zgromadzenia parlamentarnego WTO, wyposażonego w uprawnienia konsultacyjne, z uwagi na brak demokratycznej odpowiedzialności i legitymacji WTO, oraz z zadowoleniem przyjmuje wszelkie reformy, które wzmocnią związki parlamentarzystów z WTO;

20. wzywa członków WTO do udzielenia wystarczającego wsparcia swoim parlamentarzystom, aby uczestniczyli w rozwijaniu parlamentarnego wymiaru WTO; wzywa Komisję do podjęcia w tym celu inicjatyw w ramach WTO; podkreśla, że dopóki WTO nie podejmie takiej odpowiedzialności, parlamentarny wymiar WTO zapewniany będzie przez Konferencję parlamentarną w sprawie WTO organizowaną wspólnie przez Parlament Europejski oraz Unię Międzyparlamentarną;

21. wzywa do wprowadzenia bardziej demokratycznego systemu podejmowania decyzji w WTO, uwzględniającego poglądy wszystkich członków, wśród których są kraje o różnym poziomie rozwoju;

22. nie uważa ani za realne, ani nawet za pożądane kwestionowania zasady konsensusu w procesie podejmowania decyzji w WTO, który w odróżnieniu od głosowania większościowego (lub w systemie ważenia głosów) gwarantuje równość wszystkich członków; uważa jednakże, że można by rozważyć liczne możliwości mające na celu ułatwianie, w zależności od przypadków, wyłaniania się takiego konsensusu;

23. uznaje propozycje zawarte w wyżej wymienionym sprawozdaniu P. Sutherlanda w sprawie podejścia kilkustronnego przewidującego umowy o przystąpieniu bądź odstępie w przypadkach, gdy niemożliwe jest osiągnięcie konsensusu, potwierdza jednak swoje zaangażowanie na rzecz multilateralizmu i ostrzega, że kilkustronność nie będzie bezwarunkowo korzystna dla krajów rozwijających się i może pogłębiać przepaść między krajami rozwiniętymi a krajami rozwijającymi się;

24. obserwuje mnożenie się w obrębie WTO nieformalnych grup skupiających większą lub mniejszą liczbę krajów członkowskich WTO wokół pewnych wspólnych interesów sektorowych czy regionalnych, a także często użyteczną rolę odgrywaną przez te grupy w syntezy stanowisk i formułowaniu kompromisów; zachęca kraje członkowskie WTO do refleksji nad możliwością lepszego kontrolowania tworzenia i funkcjonowania takich grup w trosce o przejrzystość i skuteczność oraz nad możliwością udostępnienia im środków niezbędnych do działania;

25. przypomina, że równe i skuteczne uczestnictwo wszystkich członków, łącznie z krajami najsłabiej rozwiniętymi (LDC), musi zostać właściwie rozważone we wszelkich reformach systemu handlu wielostronnego;

26. uważa za podstawowe umocnienie aktywnego uczestnictwa krajów rozwijających się, tak aby czuły się w pełni reprezentowane w procesie negocjacji i były w stanie określać i wyrażać swoje interesy handlowe oraz bronić ich, np. wprowadzając system reprezentowania koalicji, a nie stałej grupy państw oraz przyznając wystarczające środki na rozwój wiedzy i zdolności technicznych tych krajów; podkreśla, że odpowiednie środki niezbędne są również krajom rozwijającym się w celu skutecznego wdrażania zasad WTO oraz dopasowania się do reform, i tym samym lepszego integracji w ramach systemu światowego handlu;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

27. nalega na promowanie większego udziału i reprezentacji krajów rozwijających się w radach wykonawczych, jak również wewnętrznych systemów sprawozdawczości, przejrzystości i należytego zarządzania;

28. z zadowoleniem przyjmuje zawartą w sprawozdaniu P. Sutherlanda propozycję włączenia uregulowań finansowych dotyczących pomocy technicznej jako zapisanego w umowie prawa LDC, tak aby mogły one w znaczący sposób uczestniczyć w wielostronnym systemie handlowym; podkreśla kluczowe znaczenie budowy potencjału w krajach rozwijających się w celu wzmocnienia ich zdolności do negocjowania, do określania potrzeb i strategii oraz do wypełniania zobowiązań w ramach WTO;

29. jest zdania, że powracająca kwestia utworzenia swojego rodzaju „rady w ograniczonym składzie” czy „komitetu dyrekcyjnego” WTO, przeznaczonych do przygotowywania i ułatwiania decyzji podejmowanych przez konsensus na szczelbu Rady Ogólnej zasługiwałyby na głębsze rozważenie; zastanawia się jednak, jak można by uzyskać reprezentację w poszczególnych przypadkach i nalega na konieczność nałożenia na tego rodzaju organ wymogu odpowiedzialności przed ogółem członków WTO i przejrzystości wewnętrznej;

30. podkreśla zasadniczą rolę sekretariatu WTO i uważa, że ważne jest, aby w skład sekretariatu wchodziła proporcjonalna reprezentacja urzędników z państw rozwiniętych i rozwijających się w celu zapewnienia skuteczniejszego pełnienia przez niego obowiązków;

31. pragnie uważnego rozpatrzenia kwestii roli sekretariatu WTO i jej dyrektora generalnego; zastanawia się nad ograniczeniami zbyt sztywnego stosowania zasady zarządzania systemem przez rządy krajów członkowskich WTO (zasada „member driven organisation”); uważa za konieczne zwiększenie środków i zasobów finansowych i ludzkich sekretariatu WTO; zauważa jednak, że przyznanie organom WTO prawa do podejmowania inicjatywy w celu promowania interesu „zbiorowego” spowoduje pojawienie się kwestii legitymacji demokratycznej, odpowiedzialności oraz przejrzystości;

32. sugeruje, że sekretariatowi WTO można by zostawić pewną swobodę w zakresie podejmowania inicjatyw w interesie instytucji, proponowania kompromisowych rozwiązań w przypadku blokady, czy nawet przewodniczenia pracom niektórych organów w trosce o kontynuację i bezstronność; podkreśla, że propozycjom tym musi towarzyszyć poważna refleksja nad sposobami naboru członków sekretariatu oraz nad odpowiedniością zasobów do powierzonych zadań;

33. wyraża przekonanie, że brak wystarczającego rozróżnienia wśród krajów rozwijających się, pomimo dużej różnorodności poziomów rozwoju gospodarczego i specyficznych potrzeb, może stanowić dużą przeszkodę w przyjmowaniu skutecznych środków na korzyść tych krajów, zgodnie z ogłoszonym celem rundy z Ad-Dauhy i szkodzi krajom rozwijającym się, które wymagają większej pomocy; nalega, by najlepiej rozwijające się kraje wzięły na siebie część odpowiedzialności już podczas obecnej rundy i poczyniły wkład wspólny do ich poziomu rozwoju oraz konkurencyjności (sektorowej);

34. jest zdania, że ponowne sformułowanie szczególnego i zróżnicowanego traktowania (SDT) ma kluczowe znaczenie dla zasadności WTO z punktu widzenia rozwoju; takie ponowne sformułowanie powinno obejmować nowe zróżnicowanie między krajami rozwijającymi się należącymi do WTO oraz podejście do SDT oparte na potrzebach rozwojowych poszczególnych krajów, a nie kategorii krajów; zaleca, aby przy różnicowaniu stosować efektywne kryteria, uwzględniając nie tylko wzrost PNB, ale także wskaźniki takie jak indeks niestabilności gospodarczej (EVI) oraz indeks handlu i rozwoju (TDI);

35. uważa, że należałoby poważnie rozpatrzyć kwestię podziału na kategorie lub podkategorie nie tylko krajów rozwijających się, ale także wszystkich krajów członkowskich WTO, na podstawie obiektywnych kryteriów związanych nie tylko z produktem krajowym w celu możliwego zróżnicowanego stosowania istniejących lub będących w trakcie negocjowania umów;

36. uważa, że przejrzystość przy opracowywaniu i prowadzeniu polityki handlowej jest uzasadnioną potrzebą społeczeństwa, obywateli i parlamentarzystów; wyraża uznanie dla rzeczywistych postępów osiągniętych od chwili utworzenia w roku 1995 przez WTO w dziedzinie przejrzystości zewnętrznej, a także dla skuteczności jej polityki komunikacyjnej; podkreśla znaczenie posiadania przez podmioty gospodarcze oraz wszystkie zainteresowane podmioty społeczeństwa obywatelskiego stałego dostępu do wysokiej jakości informacji na temat wielostronnych zasad handlowych i ich rzeczywistego stosowania czy na temat wszelkich odstępstw praktykowanych przez państwa członkowskie WTO;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

37. popiera zaproponowane przez dyrektora generalnego WTO idee mające na celu umocnienie mechanizmu dotyczącego „czynnej przejrzystości”, a także kontrolę i skuteczny nadzór stosowania zasad i zobowiązań podjętych przez kraje członkowskie WTO w celu zagwarantowania ich rzeczywistego i całkowitego wdrażania; zachęca WTO do kontynuowania wysiłków w tej dziedzinie, a jej kraje członkowskie do przyznania tej organizacji wystarczających środków na ten cel;

38. przypomina, że protokół umowy w sprawie rozwiązywania sporów stanowi od roku 1997 przedmiot negocjacji mających na celu wyjaśnienie niektórych z jej zasad oraz poprawę ich stosowania; ubolewa nad przedłużającym się brakiem wyników tych negocjacji; wspiera propozycję UE dotyczącą wzmocnienia niezależności organów zajmujących się rozstrzyganiem sporów;

39. przychylnie odnosi się do tego, by w ramach procedury rozwiązywania sporów „istotne posiedzenia stron” (substantive meetings with the parties), grup specjalnych i organu odwoławczego, z uwagi na sądowy charakter procedury, odbywały się otąd publicznie, tak jak jest przyjęte dla posiedzeń sądu, i by dokumenty, szczególnie komunikaty stron lub ekspertów, były udostępniane publicznie, za wyjątkiem rzadkich i należyście uzasadnionych przypadków;

40. jest zdania, że mechanizm rozwiązywania sporów WTO ogólnie dobrze spełniał dotychczas swoją rolę, ale że niezbędne byłyby pewne dostosowania, zwłaszcza na poziomie realizacji zaleceń lub decyzji organu rozwiązywania sporów; popiera nadanie systemowi rozstrzygania sporów bardziej sądowego charakteru, które wzmocniło wiarygodność zobowiązań WTO, zapewniając bardziej wyrównaną pozycję członków WTO;

41. podkreśla potrzebę zapewnienia, aby organ rozwiązywania sporów tak interpretował przepisy WTO, aby należycie uwzględniać obowiązujące międzynarodowe przepisy socjalne i dotyczące ochrony środowiska, a także — w przypadku, gdy to konieczne — wzywa Komisję i ogół członków WTO do zmiany przepisów WTO w tym zakresie;

42. rozważa możliwość wprowadzenia sankcji wobec krajów, które odmawiają dostosowania swojego ustawodawstwa czy przepisów do swoich zobowiązań, a na korzyść krajów poszkodowanych przez tego typu ustawodawstwo czy przepisy, zwłaszcza gdy chodzi o niewielkie gospodarki, nieposiadające wiarygodnej możliwości zastosowania środków represji;

43. zachęca kraje członkowskie WTO do wykorzystania faktu prowadzenia szerszej debaty nad ewentualną reformą tej organizacji do kontynuowania i zamknięcia procesu przeglądu protokołu umowy;

44. uważa, że oprócz ograniczenia bądź zniesienia barier handlowych (integracja negatywna) w ramach WTO powinna być również promowana pozytywna integracja wśród jej członków;

45. jest zdania, że kwestia przystąpień również powinna znajdować się w programie takiej debaty; wyraża ubolewanie, że niektóre negocjacje w sprawie przystąpienia do WTO przedłużają się ponad wszelkie rozsądne terminy z powodu blokowania jedynie przez jeden lub kilka krajów członkowskich WTO;

46. zachęca kraje członkowskie WTO do rozważenia kwestii ustanowienia specjalnego statusu przedakcesyjnego dla krajów kandydujących, które, nie zamknąwszy jeszcze negocjacji dwustronnych w sprawie dostępu do rynku ze swoimi głównymi partnerami w obrębie organizacji, zobowiązują się do bezzwłocznego wywiązywania się ze wszystkich zobowiązań wynikających ze stosowania istniejących zasad; nalega na fakt, że decyzja przyjęcia bądź nie nowego kraju członkowskiego do WTO powinna zawsze być podejmowana w oparciu o rozważania ściśle handlowe;

47. jest zdania, że inicjatywa UE „Wszystko oprócz broni” jest dobrym przykładem otwarcia krajom najsłabiej rozwiniętym dostępu do rynku;

48. przypomina o wciąż niewdrożonym art. XXXVIII ust. 2 lit. a) Układu GATT 1994, określającym zobowiązanie wszystkich członków WTO do stabilizacji i poprawy warunków rynkowych dla podstawowych produktów o zasadniczym znaczeniu dla krajów rozwijających się będących członkami WTO, a także uważa za zdecydowane działanie w sprawie tego artykułu za istotny aspekt zreformowanej WTO;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

49. podkreśla, że debata nad reformą WTO powinna stanowić ćwiczenie o charakterze głównie politycznym i jej powodzenie będzie wymagać wysokiego poziomu zaangażowania i determinacji ze strony krajów członkowskich WTO; pozostawia tym ostatnim troskę o zdecydowanie, w ramach jakiego organu WTO prace te powinny być prowadzone oraz o roli, jaką mogłyby w nim odgrywać dyrektor generalny; zwraca się natomiast o włączenie do tej pracy parlamentów krajów członkowskich WTO za pośrednictwem konferencji międzyparlamentarnej w sprawie WTO;

50. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, rządowi i parlamentom innych krajów członkowskich WTO oraz WTO.

Umowa o wolnym handlu WE/Rada Współpracy Państw Zatoki Perskiej

P6_TA(2008)0181

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie umowy o wolnym handlu między WE a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej

(2009/C 259 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 lipca 1990 r. w sprawie znaczenia umowy o wolnym handlu, która ma zostać zawarta między EWG a Radą Współpracy Państw Zatoki Perskiej (GCC) ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie globalnego wymiaru Europy i zewnętrznych aspektów konkurencyjności ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie upowszechniania godnej pracy dla wszystkich ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Globalny wymiar Europy: konkurowanie na światowym rynku. Wkład w strategię wzrostu gospodarczego i zatrudnienia UE” (COM(2006)0567),
- uwzględniając Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wspólnej europejskiej strategii wobec państwowych funduszy majątkowych (COM(2008)0115),
- uwzględniając porozumienie gospodarcze między państwami należącymi do GCC przyjęte w dniu 31 grudnia 2001 r. w Maskacie, sułtanacie Omanu, oraz deklarację GCC z Ad-Dauhy z dnia 21 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia unii celnej dla Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej,
- uwzględniając art.188 lit. c) i n) ust. 6(a)(v) traktatu z Lizbony, zgodnie z którymi Rada musi zwrócić się o zgodę Parlamentu przed zawarciem jakiejkolwiek umowy międzynarodowej obejmującej obszary objęte zwykłą procedurą ustawodawczą,
- uwzględniając roczne sprawozdania Parlamentu Europejskiego na temat praw człowieka,
- uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 17.9.1990, str. 216.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0196.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0206.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- A. mając na uwadze, że UE powinna nadal priorytetowo traktować oparty na zasadach, wielostronny system handlu, ustanowiony przez Światową Organizację Handlu (WTO), który stanowi najlepsze forum dla sprawiedliwych i równych zasad handlu międzynarodowego, oraz zapewniać ich przestrzeganie,
  - B. mając na uwadze, że poszanowanie i propagowanie praw człowieka ma kluczowe znaczenie dla każdego porozumienia zawieranego przez UE z jakimkolwiek krajem,
  - C. mając na uwadze, że GCC stanowi szósty co do wielkości rynek eksportowy UE, a UE jest największym partnerem handlowym GCC; mając na uwadze, że wywóz z UE do GCC jest zróżnicowany, przy czym jego główną część (56 % w 2006 r.) stanowią maszyny i materiały transportowe, podczas gdy przywóz do UE z GCC obejmuje głównie paliwa i ich pochodne,
  - D. mając na uwadze, że państwa GCC korzystają obecnie z preferencyjnego dostępu do rynku UE w ramach ogólnego systemu preferencji (GSP) Unii Europejskiej,
  - E. mając na uwadze, że europejskie przedsiębiorstwa nadal napotykać poważne bariery handlowe w państwach należących do GCC oraz mając w szczególności na uwadze, że 50 % pałupy dotyczące pakietów akcji w lokalnych przedsiębiorstwach zniechęcają wiele firm europejskich do inwestowania w nie,
1. jest zdania, że porozumienie handlowe z GCC stanowi praktyczne uzupełnienie wielostronnego systemu WTO, o ile wykroczy ono zdecydowanie poza obniżanie taryf i obejmować będzie jakościowe warunki związane z handlem, w tym skuteczne przepisy w zakresie praw człowieka, a także normy społeczne i środowiskowe;
  2. wobec konieczności opracowania bardziej zrównoważonych modeli handlowych w celu zwalczania zmian klimatycznych uważa, że dostęp do zasobów energii jest kwestią wprowadzenia wielostronnej zasady, której nie mogą podważać dwustronne porozumienia handlowe konkurujące o najlepsze warunki dostępu;
  3. jest zaniepokojony opóźnieniem procesu negocyjnego, zauważa jednak z zainteresowaniem istotny postęp poczyniony w 2007 r.; wzywa obie strony do znacznego zwiększenia tempa negocjacji w kwestiach pozostających do rozstrzygnięcia przed szczytem ministerialnym UE-GCC, który odbędzie się dnia 26 maja 2008 r.;
  4. zwraca się do instytucji UE i GCC, aby rozwijając i rozszerzając harmonijne stosunki gospodarcze wzmocniły dialog polityczny i społeczny;

Wzajemny dostęp do rynku

5. podkreśla zasadnicze znaczenie dostępu do rynku obok obniżki lub zniesienia kontyngentów i taryf oraz liberalizacji barier pozataryfowych;
6. zwraca się do Komisji o dokładne określenie środków w zakresie standardów produktów (wspierania budowania potencjału i wymiany zasobów ludzkich); przypomina, że ostatecznym celem uzgodnionych standardów jest ich egzekwowanie, wymagające włączenia mechanizmu rozstrzygania sporów;
7. przyznaje pierwszeństwo skutecznemu egzekwowaniu praw własności intelektualnej; wzywa do zawarcia takiej umowy o wolnym handlu (UWH), której zasadniczymi elementami będzie współpraca naukowa i techniczna oraz własność intelektualna;
8. wyraża obawy co do ewentualnych zakłóceń konkurencji spowodowanych w szeregu państw GCC przez subsydia publiczne lub wszelkie inne korzyści związane z dostępem do surowców naturalnych po niższych kosztach niż ceny światowe płacone przez operatorów UE, a także uważa, że umowa o wolnym handlu powinna potwierdzać obowiązujące zasady WTO dotyczące subsydiów i środków wyrównawczych;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

9. wyraża zaniepokojenie niesymetrycznym rozwojem inwestycji transgranicznych, jako że inwestycje UE w regionie GCC zmniejszyły się przy jednoczesnym wzroście inwestycji GCC w UE; proponuje zatem lepszą współpracę w zakresie polityki konkurencji;

10. podkreśla, że wszelkie subsydia wywozowe należy znieść w krótkim czasie; uważa, że priorytet należy także nadać ograniczeniom ilościowym;

Kwestie sektorowe

11. podkreśla znaczenie większej liberalizacji usług i inwestycji w umowie, łącznie z zamówieniami publicznymi, przy jednoczesnym poszanowaniu potrzeby zapewnienia wszystkim powszechnych, dostępnych i trwałych wysokiej jakości usług publicznych po przystępnych cenach;

12. uważa, że w umowie należy starać się promować większą przejrzystość i odpowiedzialność w odniesieniu do inwestycji poczynionych przez niezależne fundusze inwestycyjne;

13. jest zaniepokojony istnieniem barier pozataryfowych, takich jak ograniczenia usług dla przedsiębiorstw, gdzie zmniejszenie nieuzasadnionych ograniczeń mogłoby umożliwić firmom z GCC dostęp do tańszej i bardziej wydajnej bankowości, ubezpieczeń i usług prawniczych;

14. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie wspólnego europejskiego podejścia do niezależnych funduszy inwestycyjnych, w szczególności propozycję opracowania kodeksu postępowania dotyczącego ich działalności inwestycyjnej; podkreśla znaczenie oceny uczestnictwa tego typu funduszy w newralgicznych sektorach europejskich;

15. wzywa do zawarcia w umowie mechanizmu, zgodnie z którym producenci produktów petrochemicznych z GCC muszą objąć swoje surowce cenami światowymi; uważa, że dostęp do surowców po niskich cenach należy traktować jako subsydia zakłócające uczciwą konkurencję, a przez to jako dumping w kontekście GATT;

16. zwraca się do Komisji o wspieranie wykorzystania euro w przyszłym handlu pomiędzy państwami członkowskimi i GCC;

Zrównoważony rozwój

17. podkreśla, że wykonalne klauzule dotyczące praw człowieka stanowią zasadniczy element umowy o wolnym handlu z każdym krajem lub regionem i należy je zawrzeć w umowie jako klauzulę zawieszającą;

18. uważa, że ambitny rozdział dotyczący trwałego rozwoju jest zasadniczą częścią umowy, i przypomina, że ostatecznym celem jest wdrożenie uzgodnionych standardów; wyraża opinię, że aby to osiągnąć, rozdział ten musi podlegać standardowemu mechanizmowi rozstrzygania sporów;

19. uważa, że ratyfikacja i pełne wdrożenie przez państwa członkowskie GCC ram ustanowionych Konwencją ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, Konwencją ONZ przeciwko korupcji oraz Międzynarodową Konwencją o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących i członków ich rodzin, powinny odgrywać kluczową rolę w zagwarantowaniu, że umowie o wolnym handlu towarzyszyć będą normy antykorupcyjne w zakresie przejrzystości oraz normy społeczne;

20. podkreśla, że poszanowanie demokratycznych zasad i praw podstawowych zawartych w Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka ONZ z dnia 10 grudnia 1948 r. powinno przyświecać polityce krajowej i międzynarodowej stron; popiera wysiłki podejmowane przez kraje GCC zmierzające do zwalczania dyskryminacji kobiet, szczególnie na rynku pracy;

21. oczekuje, że umowa zobowiąże strony do ratyfikowania głównych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy i zagwarantowania ich skutecznego wykonania; wzywa Komisję do rozważenia sposobów stworzenia zachęt dla krajów, które podniosłyby standardy pracy, szczególnie w odniesieniu do pracowników migrujących stanowiących przeważającą część siły roboczej w większości państw GCC;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

22. proponuje ustanowienie mechanizmu, w ramach którego uznane organizacje praw człowieka, pracowników i pracodawców będą mogły przedstawiać wnioski dotyczące działań, rozpatrywane w określonym terminie i prowadzące do przyjęcia przepisów w zakresie stałych działań następczych i przeglądu, w celu podtrzymania sprzeciwu wobec naruszania praw pracowniczych;
23. zwraca się do Komisji o przedstawienie zaktualizowanej oceny wpływu na zrównoważony rozwój (SLA), zwłaszcza pod względem środków, które mogą być wymagane w celu złagodzenia negatywnego oddziaływania na niektóre grupy lub sektory;
24. zwraca się do Komisji o rozważenie zmiany w modelu handlowym z powodu wzajemnej liberalizacji, a zwłaszcza wpływu na spadek zysków wynikających z ogólnego systemu preferencji taryfowych w celu określenia optymalnej obniżki taryf;
25. podkreśla, że w następstwie umowy o wolnym handlu należy promować współpracę między UE a GCC, zwłaszcza w obszarach takich jak trwały rozwój, zmiana klimatu i wydajność energetyczna, w tym przepisy dotyczące energii odnawialnej i programu Galileo;
26. zachęca obie strony do zweryfikowania obszarów wzmożonej współpracy w ramach obecnego partnerstwa śródziemnomorskiego, a szczególnie w zakresie bezpośrednich inwestycji zagranicznych;

Rola PE

27. oczekuje, że traktat z Lizbony wejdzie w życie przed zakończeniem negocjacji, co pociągnie za sobą wymóg uzyskania zgody Parlamentu w przypadku tego rodzaju umowy; wzywa Komisję do udzielenia Parlamentowi mandatu negocjacyjnego z 2001 r.;

*

* *

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz krajów należących do GCC i Sekretarzowi Generalnemu GCC.

Instrumenty rynkowe na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska

P6_TA(2008)0182

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie zielonej księgi na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych (2007/2203(INI))

(2009/C 259 E/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zieloną księgę na temat instrumentów rynkowych na potrzeby polityki w zakresie ochrony środowiska i w dziedzinach pokrewnych (COM(2007)0140),
- uwzględniając wnioski Prezydencji Rady Europejskiej po posiedzeniu w Brukseli (w dniach 8 i 9 marca 2007 r.), a w szczególności te dotyczące polityki energetycznej dla Europy zawarte w Załączniku I,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Wykorzystywanie rynku na rzecz rentownej polityki w zakresie środowiska naturalnego” (nr 1/2006) Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska,
- uwzględniając art. 2 i 6 traktatu WE, na mocy których należy włączyć wymogi ochrony środowiska naturalnego do poszczególnych sektorów polityki wspólnotowej w celu wspierania zrównoważonego dla środowiska rozwoju działalności gospodarczej,
- uwzględniając art. 175 traktatu WE,

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając decyzję nr 2179/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 września 1998 r. w sprawie rewizji wspólnotowego programu polityki i działań w odniesieniu do środowiska naturalnego i stałego rozwoju „Ku zrównoważonemu rozwojowi” ⁽¹⁾,
- uwzględniając przegląd europejskiej strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając szósty program działań na rzecz środowiska,
- uwzględniając rezolucje w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego ⁽²⁾, w sprawie recyklingu odpadów ⁽³⁾, w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych ⁽⁴⁾ oraz w sprawie pestycydów ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie ograniczenia globalnego ocieplenia do 2 °C — przygotowania do konferencji klimatycznej na Bali i dalsze działania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0040/2008),

Cele Unii Europejskiej w zakresie środowiska naturalnego i kontekst

- A. mając na uwadze, że dane dotyczące zmian klimatycznych zobowiązują do energicznych działań, aby ograniczyć skutki tego zjawiska; mając na uwadze, że Rada Europejska obrała za podstawowy cel redukcję emisji dwutlenku węgla do 20 % w 2020 r. i do 60 % w 2050 r.; mając na uwadze, że Rada Europejska określiła również cel 20 % udziału energii odnawialnych w zużyciu energii i poprawę o 20 % wydajności energetycznej do 2020 r.,
- B. mając na uwadze, że Parlament podkreśla we wspomnianej powyżej rezolucji z dnia 15 listopada 2007 r., iż kraje uprzemysłowione muszą zobowiązać się do zmniejszenia emisji o co najmniej 30 % do 2020 r. i 60-80 % do 2050 r. w stosunku do 1990 r.,
- C. mając na uwadze istnienie różnych rodzajów zanieczyszczeń i zagrożenie wyczerpania zasobów naturalnych,
- D. mając na uwadze poważne zagrożenie wyginięcia wielu gatunków zwierząt i roślin oraz obrany przez UE cel zahamowania utraty bioróżnorodności do 2010 r.,
- E. mając na uwadze coraz intensywniejszy w UE ruch drogowy związany z transportem, w szczególności z transportem towarów, oraz łączący się z nim wzrost zużycia energii,
- F. mając na uwadze, że w skład instrumentów rynkowych wchodzi ważne narzędzia na rzecz realizowania zasady „zanieczyszczający płaci” oraz w szerszym sensie na rzecz uwzględniania ukrytych kosztów produkcji i zużycia w kwestiach związanych ze zdrowiem człowieka i środowiskiem w oszczędny sposób,
- G. mając na uwadze znaczne różnice między państwami członkowskimi zarówno w dziedzinie podatków ekologicznych (od 2 % do 5 % PKB państw członkowskich), jak i w zakresie wykorzystywania instrumentów rynkowych, oraz że część PKB państw członkowskich, jaką stanowią podatki ekologiczne, zmniejszyła się w ciągu ostatnich pięciu lat,
- H. mając na uwadze, że podatki od energii stanowią średnio 76 % podatków ekologicznych, a podatki transportowe - 21 %,

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 10.10.1998, str. 1.

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego (Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 182).

⁽³⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie recyklingu odpadów (Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 168).

⁽⁴⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych (Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 660).

⁽⁵⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów (Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0467).

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0537.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że gospodarstwa domowe płacą główną część podatków ekologicznych, mimo że to pozostałe sektory gospodarki są głównymi konsumentami energii, wody i transportu,
- J. mając na uwadze, że reforma systemu dopłat mających szkodliwy wpływ na środowisko może przyczynić się do rozwiązywania problemu zmian klimatycznych, poprawić zrównoważony rozwój i utrzymać konkurencyjność UE na arenie międzynarodowej,
- K. mając na uwadze, że przewidywania w dziedzinie globalnego wpływu zmian klimatycznych nie powinny prowadzić jedynie do oddzielenia wzrostu od metod produkcji i sposobów konsumpcji, lecz także do zmiany naszego modelu rozwoju w sferze społeczno-gospodarczej,
- L. mając na uwadze, że obecne wskaźniki gospodarcze dotyczące PKB już nie wystarczają, aby poprawnie ocenić rzeczywistość społeczną, gospodarczą i ekologiczną oraz że nie uwzględniają one skutków działań człowieka dla środowiska naturalnego, jakim musimy stawić czoła; mając na uwadze, że należałoby rozważyć możliwość opracowania nowych wskaźników środowiskowych do obliczania wytworzonego bogactwa, aby lepiej uwzględnić takie zmiany,

Krytyka zielonej księgi

- 1. z zadowoleniem przyjmuje odniesienie do zasady „zanieczyszczający płaci”, lecz krytykuje słabe powiązanie lub jego brak z opracowaniem i klasyfikacją istniejących instrumentów politycznych w zakresie ochrony środowiska; podkreśla, że zasada „zanieczyszczający płaci” umożliwia ustalenie realnej ceny produktu poprzez włączenie do niej kosztów usunięcia zanieczyszczeń spowodowanych przez produkcję oraz przywrócenia do poprzedniego stanu; zauważa, że w rzeczywistości w razie włączenia całości kosztów zewnętrznych koszt produkcji lub produktów zanieczyszczających jest w ostatecznym rozrachunku wyższy, gdyż zapobieganie kosztuje mniej niż rekultywacja czy usuwanie zanieczyszczeń;
- 2. wyraża ubolewanie z powodu braku pogłębionej analizy zalet rozróżnienia pomiędzy instrumentami rynkowymi ukierunkowanymi na konsumenta w przeciwieństwie do poziomu producenta;
- 3. podkreśla, że zasada „zanieczyszczający płaci” nie może ograniczać się do obarczania kosztami końcowego konsumenta, a mianowicie gospodarstw domowych;
- 4. ubolewa nad faktem, że zielona księga koncentruje się głównie na zanieczyszczeniu atmosferycznym i ociepleniu klimatu pomijając w zasadzie negatywny wpływ na środowisko naturalne procesów produkcji i dystrybucji oraz sposobów konsumpcji;
- 5. podziela zdanie Komisji na temat różnorodności instrumentów rynkowych oraz rozróżnienia między podatkami a opłatami, te ostatnie polegają zazwyczaj na opłaceniu usługi lub jasno określonego kosztu; podkreśla konieczność dysponowania zarówno instrumentami zachęcającymi, jak i odstraszającymi, aby osiągnąć cele w zakresie ochrony środowiska i zdrowia oraz strategii zrównoważonego rozwoju;
- 6. ubolewa nad faktem, iż zbyt szybko odwołano się do wymiaru międzynarodowego oraz że nadal nie wprowadzono środków mających na celu zmniejszenie do minimum zakłóceń konkurencji między regionami i sektorami przemysłu;

Środki

- 7. z zadowoleniem przyjmuje przygotowanie zielonej księgi; wzywa Komisję do wypracowania jasnej strategii wykorzystania instrumentów rynkowych do szacowania strat środowiskowych oraz wyeliminowania odnośnych niesprawności rynku, obejmującej swoim zakresem kwestie opodatkowania, przeglądu wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) oraz polityki handlowej i technologicznej;
- 8. wzywa Komisję, by w trakcie opracowywania strategii wdrażania instrumentów rynkowych rozpatrzyła i przygotowała szczegółowe sprawozdanie w sprawie skuteczności środowiskowych instrumentów prawnych stosowanych obecnie przez UE w celu ustalenia, w których obszarach należałoby zastąpić istniejące przepisy instrumentami rynkowymi;
- 9. zwraca się do Komisji o wykorzystanie analizy porównawczej istniejących instrumentów rynkowych w celu oceny ich skuteczności oraz zachęcenia do wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

10. zachęca Unię Europejską do rozróżnienia między bogactwem gospodarczym brutto na mieszkańca a bogactwem gospodarczym, społecznym i ekologicznym netto zgodnie ze wskaźnikami, takimi jak wskaźnik prawdziwego postępu; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do głębszego przeanalizowania możliwości mierzenia europejskiego wzrostu gospodarczego za pomocą „zielonych” wskaźników ⁽¹⁾, uwzględniających utratę dobrobytu wynikającą ze szkód dla środowiska;

11. uznaje, że pełna internalizacja kosztów związanych z ochroną środowiska jest istotnym warunkiem wstępnym uczciwej konkurencji między różnymi podmiotami gospodarczymi i zwiększenia zachęt ekonomicznych dla czystszej produkcji i konsumpcji oraz stymulowania innowacji w zakresie czystszych technologii;

12. uznaje, że brak internalizacji kosztów związanych z ochroną środowiska naturalnego jest równoznaczne z dotowaniem działań szkodliwych dla środowiska;

13. zauważa, że istnienie dużej liczby dotacji prowadzących do szkodliwych skutków dla środowiska w państwach członkowskich UE prowadzi do wzrostu zanieczyszczeń i poważnie osłabia zasadę „zanieczyszczający płaci”;

Zasady

14. zauważa, że zasada „zanieczyszczający płaci” jest jednym z filarów polityki UE w zakresie ochrony środowiska naturalnego, co oznacza, że koszty zewnętrzne są wliczane do cen rynkowych w celu zagwarantowania, iż odzwierciedlają one rzeczywiste koszty produkcji lub szkód dla środowiska i zdrowia; ponadto zauważa, że stosowanie zasady „zanieczyszczający płaci” pozostawia wiele do życzenia w większości państw członkowskich;

15. zauważa, że instrumenty rynkowe obejmują szeroki zakres środków, które mają za zadanie reagowanie na szczególne cele, takie jak zbywalne pozwolenia stworzone w celu zmniejszenia zanieczyszczeń (na przykład emisji CO₂); podatki środowiskowe, które mają za zadanie zmianę cen, a przez to i zachowań producentów oraz konsumentów; opłaty środowiskowe stworzone w celu pokrycia kosztów usług środowiskowych; dopłaty na ochronę środowiska mające na celu wspieranie rozwoju czystszych technologii itp.;

16. uznaje, że instrumenty rynkowe na rzecz ochrony środowiska są jednym z najskuteczniejszych sposobów osiągnięcia celów w zakresie środowiska naturalnego przy zachowaniu rozsądnych kosztów; podkreśla jednak, że takim instrumentom muszą towarzyszyć inne środki, takie jak normy wydajności, cele w zakresie emisji itd.;

17. zauważa, że instrumenty rynkowe będą odgrywać kluczową rolę w działaniach na rzecz sprostania celowi UE dotyczącemu osiągnięcia 20 % udziału energii odnawialnej w całkowitym zużyciu energii do roku 2020;

18. uważa, że zrównoważony rozwój i przejście na gospodarkę bezwęglową wymagają połączenia instrumentów odstraszających (np. podatki, opłaty) z instrumentami zachęcającymi (np. systemy handlu);

19. podkreśla, że opracowanie zestawów instrumentów pomoże zoptymalizować wykorzystanie instrumentów rynkowych; w tym kontekście uważa, że instrumenty rynkowe mogą w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej;

20. uważa, że środki w zakresie energii oraz w dziedzinie klimatu, przyjęte w ramach całościowego podejścia na szczeblu UE i krajowym, muszą być zgodne z celami uzgodnionymi w Lizbonie i Goeteborgu;

21. jest zdania, że instrumenty rynkowe stanowią odpowiedni i skuteczny instrument na rzecz internalizacji skutków zewnętrznych, który należy wykorzystywać zdecydowanie częściej i który może uzupełnić, lecz nie zastąpić instrumenty administracyjne;

22. podkreśla, że wdrożenie instrumentów rynkowych w celu ograniczenia zanieczyszczeń i negatywnego wpływu na środowisko powinno opierać się na skuteczności w zakresie ochrony środowiska naturalnego, uważa, że skutki społeczne wynikające z wdrożenia instrumentów rynkowych należy rekompensować przy pomocy specjalnych środków politycznych, takich jak ceny minimalne, obniżka stawek, dotacje itd. dla gospodarstw domowych o niskim dochodzie; uważa również, że konieczne jest przyjęcie środków mających na celu karanie nadmiernego zużycia;

⁽¹⁾ Wskaźniki środowiskowe lub wskaźniki uwzględniające środowisko naturalne, takie jak IBED (wskaźnik trwałego dobrobytu) lub ISEW (wskaźnik zrównoważonego dobrobytu gospodarczego), TPI.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

23. przypomina, że dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽¹⁾ przewiduje, iż pod pewnymi warunkami opodatkowanie może zostać w pełni bądź częściowo zastąpione alternatywnymi instrumentami rynkowymi, w tym w szczególności wspólnym systemem ETS;

24. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywają podatki ekologiczne dla osiągnięcia celów związanych z ochroną środowiska naturalnego;

25. uważa, że wspólnotowe instrumenty rynkowe nie mogą ograniczać się do systemów handlu uprawnieniami do emisji lub przydziałami emisji oraz że należy rozpatrzyć inne możliwe systemy, takie jak wprowadzenie podatku węglowego oraz zmniejszenie dotacji dla paliw kopalnych;

26. podkreśla, że podatki ekologiczne nie powinny być postrzegane głównie jako środki służące zwiększeniu dochodu z podatków, lecz raczej jako sposób na uniknięcie szkodliwych zanieczyszczeń i degradacji środowiska naturalnego, wpływając tym samym na polepszenie dobrobytu społeczeństwa przy zachowaniu rozsądnych kosztów; podkreśla, że nakładanie podatków od negatywnych czynników, takich jak zanieczyszczenia, powinno być równoważone zmniejszeniem podatków od czynników pozytywnych, takich jak praca;

27. zauważa, że pomimo wymogu jednomyślności w dziedzinie podatków traktaty zawierają jednak możliwość ściślejszej współpracy, i zwraca uwagę na istnienie otwartej metody koordynacji; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, aby czyniły postępy w dziedzinie podatków ekologicznych na poziomie europejskim w celu zapobiegania zjawisku dumpingu podatkowego;

28. stwierdza, że wzmocniona koordynacja UE w zakresie podatków ekologicznych oraz wymiany najlepszych praktyk ułatwi przeprowadzenie reformy; wyraża szczególne poparcie dla projektów umożliwiających państwom członkowskim zmniejszenie stawek podatku VAT lub oferowanie zwolnień podatkowych w przypadku produktów i materiałów energooszczędnych; podkreśla jednak, że to państwa członkowskie powinny podejmować decyzje w zakresie właściwości krajowych systemów podatkowych;

29. dostrzega korzyści płynące z ekologicznej reformy podatkowej; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia tego typu reform między innymi w celu redukcji ubóstwa energetycznego oraz wsparcia technologii niskowęglowych, oszczędności energii, wydajności energetycznej i technologii odnawialnych;

30. popiera obniżanie opodatkowania pracy na poziomie krajowym, lecz podkreśla, że nie jest ono związane jedynie z reformą podatków ekologicznych;

31. uważa, że dostosowywanie cen jest jednym ze środków wpływu na produkcję i sposoby konsumpcji oraz zachęcania konsumentów do wyboru odpowiednich, bardziej przyjaznych dla środowiska środków transportu (na przykład poprzez obniżanie cen w transporcie publicznym); uważa, że wszelki wzrost cen związany z wykorzystaniem instrumentów rynkowych musi być przewidywalny i uwzględniać w razie potrzeby szczególne okoliczności w poszczególnych państwach członkowskich; podkreśla jednak, że wpływ środków kształtowania cen może być ograniczony z powodu słabej elastyczności niektórych sektorów i kategorii konsumentów;

32. podkreśla konieczność uzyskania dokładnych danych dotyczących kosztów społecznych i środowiskowych związanych z całym cyklem życia produktów i usług; wzywa Komisję do opracowania metodologii służącej szacowaniu takich kosztów;

33. z zadowoleniem przyjmuje niedawną konferencję pod hasłem „Nie tylko PKB” zorganizowaną przez Komisję Europejską, Parlament Europejski, OECD, WWF i Klub Rzymski oraz jej główne wnioski; podkreśla znaczenie uzupełnienia PKB innymi wskaźnikami, aby ocenić dobrobyt i postęp społeczeństwa w bardziej wyważony sposób, zwłaszcza w odniesieniu do wpływu wzrostu gospodarczego na atmosferę i ekosystemy;

34. uważa, że instrumenty rynkowe mogą przyczynić się do promowania badań naukowych i ekoinnowacji, ponieważ poprzez opodatkowanie produktów i usług nieprzyjaznych dla środowiska lub niespełniających norm ekologicznych zachęca się producentów do inwestowania w badania nad bardziej energooszczędnymi produktami i usługami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, str. 51.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Jakie instrumenty dla poszczególnych sektorów?

35. uznaje, że w obecnej wersji zakres stosowania wspólnotowego ETS jest zbyt wąski w stosunku do różnorodnych źródeł gazów cieplarnianych i zainteresowanych sektorów oraz że Komisja i państwa członkowskie powinny wprowadzić niezbędne ulepszenia w celu optymalizacji systemu ETS w trzeciej fazie projektu począwszy od 2013 r.;

36. wzywa Komisję do usprawnienia wspólnotowego ETS poprzez stopniowe obniżanie pułapu oraz rozszerzenie go na wszystkich największych emitentów, jako główny środek służący osiągnięciu założonych na rok 2020 celów redukcji emisji gazów cieplarnianych;

37. w związku z tym podkreśla pilną potrzebę przeglądu wspólnotowego systemu ETS w celu skutecznego rozwiązania kwestii braków stwierdzonych podczas etapu próbnego, w tym nieoczekiwanych zysków przedsiębiorstw związanych ze środkami uzyskanymi z przyznanej nieodpłatnie części uprawnień do emisji CO₂ (przykładem duzi producenci energii elektrycznej); podkreśla, że zdecydowane wsparcie zasady „zanieczyszczający płaci” w ramach strategii UE na rzecz zrównoważonego rozwoju oznacza, że podstawą wspólnotowego systemu ETS powinna być możliwość zbywania uprawnień do emisji w drodze licytacji i że należy określić limit odpowiadający unijnemu celowi ograniczenia emisji o 30 % do 2020 r. oraz limity ilościowe i jakościowe na wykorzystanie kredytów w ramach projektu wspólnego wdrażania mechanizmu czystego rozwoju (CDM/JI);

38. podkreśla w tym kontekście znaczenie wspieranie rozwoju światowego rynku handlu uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla w celu niezbędnego znacznego zmniejszenia emisji w oszczędny sposób;

39. uważa, że większe wykorzystanie instrumentów rynkowych w sektorze transportu jest szczególnie ważne dla pełnej internalizacji kosztów społecznych i środowiskowych wszystkich rodzajów transportu; jest zdania, że niski stopień internalizacji w przypadku ruchu drogowego ma szczególnie negatywny wpływ na konkurencyjność innych rodzajów transportu, takich jak kolej, oraz na propagowanie skuteczniejszych i czystszych technologii;

40. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą uwzględnienia działalności lotniczej we wspólnotowym systemie ETS, uważa jednak, że konieczne są równoległe środki uzupełniające, takie jak podatek od paliw lotniczych i opłaty za emisje NO_x, aby zapobiec negatywnemu wpływowi tego sektora na zmiany klimatyczne;

41. nalega, aby Komisja przedstawiła przed 2009 r. wniosek legislacyjny w sprawie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w transporcie morskim, ponieważ transport ten nie podlega obecnie żadnym przepisom wspólnotowym lub międzynarodowym w tym zakresie;

42. jest zdania, że opodatkowanie energii powinno pozostać drugorzędnym i uzupełniającym instrumentem zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, stosowanym tylko w odniesieniu do takich emisji, które nie mogą zostać bezpośrednio lub pośrednio objęte wspólnotowym systemem ETS;

43. przypomina, że sektory transportowy i budowlany odpowiadają za dużą część podaży na energię i powodują emisje dwutlenku węgla nieobjęte wspólnotowym ETS;

44. uważa, że przegląd dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych powinien zostać dokonany szybko i wspólnie z dyrektywą w sprawie samochodów ciężarowych ⁽¹⁾ (tzw. „eurowinieta”), tak aby uniknąć powielania środków mających te same cele oraz aby zreformować podatki ekologiczne w celu szybkiej zmiany zachowania różnych sektorów gospodarki na bardziej proekologiczne, między innymi poprzez internalizację kosztów zewnętrznych;

45. uważa za konieczne wprowadzenie obowiązku stosowania dyrektywy w sprawie „eurowiniety” we wszystkich państwach członkowskich i zmianę tej dyrektywy w celu umożliwienia internalizacji kosztów zewnętrznych poprzez wyznaczenie cen za korzystanie z infrastruktury, szczególnie w transporcie drogowym; uważa, że w celu powstrzymania przenoszenia ruchu drogowego na drogi nieobjęte dyrektywą w sprawie „eurowiniety”, jej zakres powinien zostać rozszerzony na całą sieć drogową;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/89/EWG z dnia 25 października 1993 r. dotycząca stosowania przez państwa członkowskie podatków od niektórych pojazdów używanych do przewozu drogowego towarów oraz opłat za przejazd pobieranych za używanie niektórych infrastruktur (Dz.U. L 279 z 12.11.1993, str. 32).

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

46. podkreśla potrzebę stosowania zasad lepszego stanowienia prawa w odniesieniu do kwestii wykorzystania instrumentów rynkowych oraz wyeliminowania instrumentów zbyt skomplikowanych lub wzajemnie pokrywających się; wyraża poparcie dla zmiany dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych w sposób, który zagwarantuje, że strony wspólnotowego systemu ETS nie będą ponosiły podwójnych, zarówno handlowych jak i podatkowych, opłat za emisję;

47. uważa, że w ramach przeglądu prawodawstwa dotyczącego opodatkowania produktów energetycznych podstawowa stawka podatku powinna zostać podniesiona w zakresie transportu przemysłowego lub handlowego; podkreśla wagę rozróżnienia opodatkowania na podatki energetyczne i ekologiczne na podstawie poziomu emisji CO₂;

48. wzywa Komisję i państwa członkowskie do oceny odstępstw i zwolnień zapisanych w dyrektywie w sprawie opodatkowania produktów energetycznych oraz do rozpatrzenia, które rodzaje energii z paliw kopalnych powinny być w przyszłości zwolnione z podatku, przy jednoczesnym poszanowaniu zakresu i przesłania dyrektywy oraz unikając powielania obciążeń dla przedsiębiorstw wynikających z zastosowania innych systemów podatkowych lub handlowych;

49. domaga się większego wykorzystania instrumentów rynkowych na rzecz osiągnięcia w poszczególnych państwach członkowskich i w UE celów politycznych w zakresie ochrony środowiska w ogóle, a w szczególności internalizacji kosztów zewnętrznych w tym kontekście należy jednak zwrócić uwagę na to, aby suwerenność podatkowa państw członkowskich nie spowodowała pojawienia się zakłóceń konkurencji; proponuje na przykład wykorzystanie instrumentów jeszcze ściślej związanych z rynkiem w celu wspierania wydajności energetycznej i izolacji termicznej budynków;

50. zwraca się do państw członkowskich o wzmocnienie polityki zachęt dla sektora budowlanego, aby ułatwić obniżenie popytu na energię i poziomu emisji CO₂; podkreśla znaczenie wspierania rozwoju budownictwa pasywnego, wykorzystującego energię pozytywną;

51. proponuje, aby przepisy wyrównawcze inspirowane mechanizmami zawartymi w protokole z Kiotu i umożliwiające przyznawanie zachęt finansowych były otwarte na finansowanie prac mających na celu poprawę efektywności energetycznej w sektorze mieszkalnictwa oraz bilansu w zakresie emisji dwutlenku węgla w transporcie miejskim;

Szczególne instrumenty i sektory

52. uważa, że reforma systemu dopłat mających szkodliwy wpływ na środowisko nie może ograniczać się do WPR; uważa, że sektor transportu, a zwłaszcza transportu drogowego, wymaga szybkiego i zdecydowanego działania w tym zakresie; wzywa Komisję do szybkiego przedstawienia planu działania na rzecz stopniowego, lecz szybkiego zniesienia dopłat mających szkodliwy wpływ na środowisko zgodnie z decyzją Rady Europejskiej w sprawie przeglądu strategii zrównoważonego rozwoju;

53. zgadza się z Komisją, że rezygnacja z dopłat mających szkodliwy wpływ na środowisko stanowi zasadniczy środek uzupełniający, który służy osiągnięciu zrównoważonego rozwoju, a zwłaszcza celów popieranych przez głowy państw i szefów rządów UE w ramach zintegrowanego pakietu działań w obszarze zmian klimatycznych i energii;

54. oczekuje ze strony Komisji, że przegląd wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w zakresie ochrony środowiska naturalnego będzie rzeczywiście uwzględniać konieczność zmiany sposobów produkcji, transportu i konsumpcji oraz redukcji odpadów;

55. przypomina przepisy wspólnotowe w zakresie odpadów, lecz wyraża ubolewanie w związku z faktem, że nie objęły one problemu ilości odpadów w Unii Europejskiej; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do rozważenia ram legislacyjnych w zakresie opodatkowania odpadów, aby zapobiec wytwarzaniu odpadów i zmniejszyć w średniookresowej perspektywie poziom odpadów wytwarzanych w Unii;

56. z zadowoleniem przyjmuje skupienie uwagi na instrumentach rynkowych przy wdrażaniu ramowej dyrektywy wodnej ⁽¹⁾ i uważa za niezwykle istotne uwzględnienie kosztów pozyskiwania wód podziemnych, degradacji jakości wody oraz zaopatrzenia w wodę w cenie wody; podkreśla, że ramowa dyrektywa wodna może służyć jako punkt odniesienia w zakresie definicji instrumentów rynkowych na rzecz środowiska; wzywa Komisję do sprawdzenia stopnia wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej w państwach członkowskich oraz wykorzystania wspólnej strategii wdrażania tej dyrektywy i sieci wybranych dorzeczy rzek do zbadania i promowania najlepszych praktyk; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz poprawnego wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej, a w szczególności na rzecz zagwarantowania, że wszelkie zużycie wody będzie poddawane ocenie gospodarczej obejmującej koszty eksploatacji zasobu oraz koszty dla środowiska; kryteria te posłużą szczególnie do ustalenia cen wody;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1).

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

57. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia systemu podatków lub opłat mającego na celu zmniejszenie ilości stosowanych pestycydów oraz stosowanie pestycydów mniej toksycznych i szkodliwych dla środowiska naturalnego i zdrowia;

58. uważa, że wprowadzenie obniżonej stawki podatku VAT od produktów ekologicznych musi podlegać ścisłym przepisom, aby przyniosło konsumentom rzeczywiste korzyści, i muszą mu towarzyszyć dodatkowe środki, takie jak „ekoetykietowanie”, co pozwoli stworzyć system umożliwiający łatwe porównywanie produktów;

59. dostrzega trudności we wprowadzeniu instrumentów rynkowych na rzecz zwiększenia lub zachowania usług w zakresie bioróżnorodności i ekosystemów oraz instrumentów służących rozwiązywaniu problemów ekologicznych o charakterze lokalnym; wzywa Komisję do dalszych refleksji na temat oceny kosztów utraty bioróżnorodności oraz na temat możliwego wykorzystania instrumentów rynkowych, i uznaje bezwarunkowo, że ochrona lub poprawa bioróżnorodności w danej strefie nie może doprowadzić do utraty różnorodności w innej strefie ze względu na skutki lokalne;

60. w związku z tym z zainteresowaniem odnosi się do systemów handlu przydziałami emisji NO_x i SO_2 wprowadzonych przez niektóre państwa członkowskie, gdyż systemy te umożliwiają jak najbardziej opłacalne rozwiązanie problemów, jakie powoduje ten rodzaj zanieczyszczeń atmosferycznych; podkreśla, że wszelkie wprowadzenie systemu handlu emisjami NO_x i SO_2 powinno uwzględniać lokalne warunki powstawania takich emisji i ograniczać się do dokładnie wyznaczonych obszarów geograficznych;

61. wzywa Komisję, aby uwzględniła w ramach swoich inicjatyw utrzymanie obecnych mechanizmów stosowanych przez państwa członkowskie w zakresie wspierania rozwoju energii odnawialnych; podkreśla, że zanim zostaną przyznane zachęty finansowe na rzecz biopaliw, konieczne są dalsze oceny mające na celu stwierdzenie, czy metody ich produkcji są zrównoważone pod względem środowiskowym;

62. podkreśla, że instrumenty rynkowe nie powinny mieć negatywnego wpływu na konkurencyjność gałęzi przemysłu podlegających międzynarodowej konkurencji, takich jak sektory energochłonne, w celu uniknięcia strat w sprzedaży spowodowanych przywozem („ubytek”), potencjalnego przenoszenia produkcji, a także wpływu na środowisko naturalne poza Unią Europejską;

63. wzywa Komisję, aby przygotowała studium wykonalności wprowadzenia „karty CO_2 ” dla osób fizycznych oraz małych i średnich przedsiębiorstw, która rejestrowałaby zużycie energii oraz poziom emitowanych gazów cieplarnianych;

64. z zadowoleniem przyjmuje powstanie instrumentów finansowych jako uzupełnienie opodatkowania i systemu handlu uprawnieniami do emisji, a zwłaszcza rosnącą dostępność ekologicznych/etycznych inwestycji, takich jak obligacje ekologiczne, które wiążą się ze zwiększaniem świadomości i stwarzają inwestorom możliwości wyboru na rynku;

65. uznaje wsparcie oferowane przez kapitał podwyższonego ryzyka i prywatne spółki kapitałowe w zakresie inwestycji w technologie niskowęglowe;

Aspekt międzynarodowy

66. zauważa, że pod względem handlu towarami ekologicznymi gospodarka europejska stanowi ponad 35 % rynku światowego oraz że przedsiębiorstwa europejskie mają w związku z tym dogodną możliwość skorzystania z globalnej gospodarki ekologicznej, a to równoważy przynajmniej część wpływu na PKB;

67. wspiera wprowadzenie instrumentu dostosowania na granicach, aby uniknąć między innymi ewentualnych ucieczek związków węgla, które mogłyby podważyć obowiązek ograniczenia emisji CO_2 i utrzymania konkurencyjności gospodarczej UE; wzywa Komisję do wykorzystania badań przeprowadzonych w niektórych państwach członkowskich przy opracowywaniu sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego w sprawie ewentualnego przyjęcia takiego instrumentu; podkreśla jednak, że środki dostosowania na granicach należy wdrożyć tylko wtedy, gdy nie uda się osiągnąć porozumienia w sprawie obowiązkowego zmniejszenia emisji CO_2 na szczeblu międzynarodowym;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

68. uważa, że ze względu na konieczność akceptacji na poziomie międzynarodowym instrument taki powinien uwzględniać najlepsze dostępne techniki i przynosić korzyści krajom trzecim, szczególnie krajom rozwijającym się;

69. przyznaje, że wiążące wzorce i zobowiązania międzynarodowe, które obejmują wszystkie sektory podlegające konkurencji, byłyby bardziej wskazane niż ewentualne przyjęcie dostosowań podatkowych na granicach w celu wyrównania różnic między partnerami handlowymi;

*

* *

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentowi państw członkowskich.

Międzynarodowe standardy sprawozdawczości finansowej i zarządzanie przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości

P6_TA(2008)0183

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) i zarządzania przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) (2006/2248(INI))

(2009/C 259 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1606/2002 z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie stosowania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ostatnich działań i perspektyw w dziedzinie prawa spółek ⁽²⁾,
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji złożone Europejskiemu Komitetowi Papierów Wartościowych (ESC) i Parlamentowi Europejskiemu w sprawie konwergencji między międzynarodowymi standardami sprawozdawczości finansowej a krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości (GAAP) państw trzecich,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z lipca 2007 r. w sprawie zmian w zakresie zarządzania przez Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) i Fundację Komitetu ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (KMSR),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 10 lipca 2007 r. na temat kierowania i finansowania RMSR oraz z dnia 11 lipca 2006 r. w sprawie finansowania Rady ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości,
- uwzględniając sprawozdanie EBC z dnia 19 grudnia 2006 r. zatytułowane „Assessment of accounting standards from a financial stability perspective”,
- uwzględniając pismo Europejskiej Grupy Doradczej ds. Sprawozdawczości Finansowej (European Financial Reporting Advisory Group — EFRAG) skierowane do MSSF w sprawie przedstawienia międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej dla małych i średnich podmiotów (MSSF dla MŚP),
- uwzględniając pisma z dnia 3 października 2007 r. skierowane przez przewodniczącego Komisji Gospodarczej i Monetarnej do Komisji Europejskiej w odpowiedzi na konsultację Amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC) oraz do przewodniczących odnośnych komisji Kongresu Stanów Zjednoczonych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 243 z 11.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 303 E z 13.12.2006, str. 114.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając oświadczenie Komisji, japońskiej Agencji Usług Finansowych (FSA), Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) oraz amerykańskiej Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (SEC) z dnia 7 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia rządów Fundacji KMSR,
  - uwzględniając decyzję SEC z dnia 21 grudnia 2007 r. w sprawie MSSF dla emitentów zagranicznych,
  - uwzględniając czwartą dyrektywę Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. opartą na art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek ⁽¹⁾ oraz siódmą dyrektywę Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. opartą na art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽²⁾ (czwarta i siódma dyrektywa dotycząca prawa spółek),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Prawnej (A6-0032/2008),
- A. mając na uwadze, że celem stworzenia MSSF było osiągnięcie rzeczywistego całościowych standardów sprawozdawczości finansowej dla spółek dopuszczonych do publicznego obrotu,
- B. mając na uwadze, że od stycznia 2005 r. działające na publicznym rynku kapitałowym przedsiębiorstwa w Unii Europejskiej zobowiązane są do stosowania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej przy sporządzaniu sprawozdań skonsolidowanych,
- C. mając na uwadze, że na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002 Fundację KMSR/Radę ds. Międzynarodowych Standardów Rachunkowości (RMSR) podniesiono faktycznie do rangi organu prawodawczego,
- D. potwierdza swoje stanowisko wyrażone w ust. 37-39 swojej wyżej wymienionej rezolucji z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie ostatnich działań i perspektyw w dziedzinie prawa spółek,
- E. mając na uwadze, że Unia Europejska po przyjęciu MSSF zyskała rozeznanie i fachową wiedzę, które trzeba wykorzystać w dyskusji nad dalszym rozwojem Fundacji KMSR/RMSR; mając na uwadze, że obszary gospodarcze, które nie zrezygnowały z własnych standardów i zaangażowały się po prostu w proces konwergencji być może nie posiadają takiego samego rozeznania i wiedzy fachowej,
- F. mając na uwadze, że mianowanie nowego przewodniczącego Fundacji KMSR zabrało 17 miesięcy, pojawia się pytanie o skuteczność obowiązującej procedury wyboru i mianowania członków tej organizacji;
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska musi zmienić swoje podejście wobec Fundacji KMSR/RMSR odchodząc od postawy reakcyjnej na rzecz proaktywnej,
- H. mając na uwadze, że kryzys „subprime”, który miał miejsce latem 2007 r., rzucił nowe światło na znaczenie standardów rachunkowości dla stabilności finansowej, a zwłaszcza znaczenie pojęć „wartości godziwej” i „market to market”;

Przejrzyste i odpowiedzialne organizacje międzynarodowe

1. wyraża zdecydowane przekonanie, że należy dążyć do opracowania wysokiej jakości globalnych standardów rachunkowości;
2. zwraca uwagę, że Fundacja KMSR jest prywatnym samorządnym organem, któremu nadano funkcję prawodawczą w UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 1606/2002; dostrzega pewne obawy dotyczące potencjalnego braku przejrzystości, i odpowiedzialności Fundacji KMSR/RMSR, gdyż nie podlegają one kontroli żadnego wybranego demokratycznie parlamentu lub rządu, a instytucje UE nie ustanawiają procedur towarzyszących oraz praktyk konsultacji i demokratycznego podejmowania decyzji, które są zwyczajowo stosowane w jej własnych procedurach legislacyjnych z zadowoleniem zauważa jednak, że Fundacja KMSR i RMSR podejmowały próby poprawienia tych niedoskonałości, między innymi poprzez odbywające się co pół roku posiedzenia, podczas których Fundacja KMSR kontroluje pracę RMSR przeprowadzając ocenę wpływu nowych standardów oraz poprzez wprowadzanie sformalizowanego „Feed-Back-Statements” dla komentarzy uzyskanych w wyniku konsultacji społecznych itd.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 222 z 14.08.1978, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

3. uważa, że ze względu na brak odpowiednich rozwiązań dotyczących ustanowienia i nadzoru nad Fundacją KMSR/RMSR, należy podjąć debatę na temat warunków włączenia Fundacji KMSR/RMSR do międzynarodowego systemu zarządzania przez na przykład Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, Bank Światowy;
4. podkreśla potrzebę większej liczby przedstawicieli europejskich w międzynarodowych organach określających standardy, aby zagwarantować prawdziwie międzynarodowe podejście i umożliwić właściwe uwzględnienie znaczenia Wspólnoty Europejskiej, która stanowi zdecydowanie największy obszar gospodarczy oraz obszar o największej liczbie jednostek stosujących MSSF; uważa, że wszyscy powiernicy RMSR powinni pochodzić z krajów, które przystąpiły lub zamierzają przystąpić do MSSF; popiera włączenie przepisu przewidującego minimalną równowagę geograficzną w składzie KMSR zgodnie z propozycją powierników;
5. zauważa coraz bardziej teoretyczny wymiar projektów RMSR, których kompleksowość i teoretyczny charakter sprawiają, że zwłaszcza MSP nie są w stanie ich stosować;
6. zauważa, że niektóre praktyczne aspekty przedsiębiorczości nie są odpowiednio brane pod uwagę przez RMSR; uważa, że z punktu widzenia użytkownika ważne jest, aby sposób prezentowania sprawozdań finansowych dla księgowości był wygodny do stosowania w innych celach, np. w celu dostarczenia informacji finansowych inwestorom, monitoringu wydajności lub zarządzania finansowego;
7. opowiada się za otwartą i ciągłą debatą na temat standardów rachunkowości; wyraża przekonanie, że w tym celu RMSR powinna wzmocnić swoją odpowiednią procedurę w odniesieniu do zainteresowanych stron, tak aby w pełni uwzględnić poglądy wszystkich użytkowników MSSF i inwestorów;
8. jest jednak zdania, że zarządzanie oraz obowiązek składania sprawozdań należy poprawić poprzez następujące działania:
  - a) ustanowienie publicznego organu nadzoru z udziałem wszystkich publicznych zainteresowanych stron w ramach Fundacji KMSR/RMSR, w szczególności organy prawodawcze i organy nadzoru; oraz ustanowienie organu umożliwiającego reprezentatywnym uczestnikom rynku, między innymi sporządzającym i wykorzystującym sprawozdania finansowe z obszarów gospodarczych, na których obowiązują MSSF, sporządzanie corocznych sprawozdań dotyczących funkcjonowania międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej organom zarządzającym Fundacją KMSR/RMSR;
  - b) tego typu organ mogłaby dokonywać wyboru i wyznaczania instytucji powierniczych (trustees) w ramach przejrzystej procedury stanowiącej gwarancje zarówno kompetencji kandydatów, jak i zrównoważonej geograficznej reprezentacji wszystkich zainteresowanych stron; zapewniłoby to procesowi wyznaczania instytucji powierniczych więcej przejrzystości i wyraźnie zwiększyło ich legitymizację;
  - c) zagwarantowanie, że skład RMSR, Rady Doradczej ds. Standardów (SAC) oraz Komitetu ds. Interpretacji Międzynarodowej Sprawozdawczości Finansowej zostanie ulepszony oraz że instytucje powiernicze dbają o to, aby proces wyznaczania był przejrzysty i aby interesy różnych grup interesów zostały właściwie uwzględnione;
  - d) większy udział instytucji powierniczych w kontrolowaniu RMSR i jej harmonogramu prac, w szczególności pod względem rodzaju i sposobu, w jaki opracowywany jest harmonogram prac i w jaki udzielane są mandaty RMSR;
  - e) zagwarantowanie w statucie Fundacji KMSR opracowywania przez RMSR rozwiązań sprawozdawczości finansowej, które są nie tylko poprawne pod względem fachowym, ale również odzwierciedlają to, co jest konieczne i możliwe z punktu widzenia wszystkich użytkowników (inwestorów, nadzorców) i podmiotów sporządzających sprawozdania;
  - f) przeprowadzanie oceny wpływu wszystkich projektów w celu zbadania nakładów i korzyści (między innymi dla stosujących je przedsiębiorstw), a w szczególności zbadania ich następstw dla stabilności finansowej;
9. stwierdza, że w wyżej wymienionym oświadczeniu z dnia 7 listopada 2007 r. Komisja, podobnie jak to uczyniła w kwietniu 2006 r. uzgadniając z władzami amerykańskimi plan pracy, dąży do uprzedzenia rozwiązań w przypadkach, w których skuteczność i słuszność prawna przemawiają za otwartą procedurą konsultacji i debaty, do może się przyczynić niniejsza rezolucja;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

10. wzywa do tego, by udoskonalenia w zakresie odpowiedzialności i sposobu zarządzania Fundacji KMSR i RMSR nie doprowadziły do nadmiernej biurokratyzacji i zapobiegły nadmiernemu upolitycznieniu kwestii technicznych;
11. uważa, że przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem standardu, RMSR musi uwzględnić potrzeby i istotne informacje, które są niezbędne z punktu widzenia użytkowników (audytorów, inwestorów, nadzorców);
12. wzywa RMSR do przystąpienia, przed przyjęciem nowego standardu, do badania wpływu wśród wszystkich zaangażowanych podmiotów, uwzględniając różnorodność geograficzną i strukturę rynku; przychylnie odnosi się do komunikatu powierników KMSR, zgodnie z którym w sprawozdaniu rocznym za rok 2007 będą oni powoływać się na przeglądy powykonawcze oraz informacje zwrotne;
13. domaga się, aby standard sprawozdawczości finansowej można było opracowywać i zmieniać dopiero wówczas, gdy będzie pewne, iż istnieje w tym zakresie wyraźna potrzeba oraz po przeprowadzeniu stosownego wstępnego procesu konsultacji;
14. uważa, że w tej dziedzinie przynależne Komisji prawo inicjatywy należy połączyć z odpowiednią procedurą wcześniejszej konsultacji;
15. zgadza się z Radą w kwestii tego, że środki wybrane w celu ulepszenia struktury zarządzania RMSR muszą być wprowadzane zgodnie z odpowiednim harmonogramem prac; uważa, że te same zasady należy stosować do wszystkich środków proponowanych przez Parlament;
16. uważa, że należy w odpowiednim czasie zasięgnąć obszernej opinii Parlamentu w sprawie projektu planu prac oraz ustalania priorytetów i kierunku projektów w zakresie tworzenia standardów; wzywa w tym kontekście do konsultowania się z Parlamentem na wczesnym etapie;
17. jest zdania, że struktura finansowania Fundacji KMSR/RMSR, która obecnie opiera się wyłącznie na dobrowolnym wkładzie między innymi przedsiębiorstw i firm audytorskich, budzi zastrzeżenia; wzywa Fundację KMSR/RMSR do zbadania, w związku z powyższym, w jaki sposób można dokonać zmiany systemu finansowego, po pierwsze tak by państwa członkowskie wszystkich grup użytkowników brały odpowiedni udział w finansowaniu, po drugie, tak by zapewnić, że nie dojdzie do konfliktu interesów pomiędzy finansującymi i użytkownikami i po trzecie że istnieje powszechny dostęp do standardów rachunkowości; domaga się od Komisji rozważenia, czy mogłaby, i na jakich warunkach wnieść wkład w finansowanie;
18. jest zdania, że przejrzyste i stabilne finansowanie Fundacji KMSR/RMSR ma decydujące znaczenie; wzywa Komisję do rozważenia, czy i w jaki sposób, mogłaby zostać utworzona, jednolita unijna metoda finansowania;

Wdrażanie MSSF w Unii Europejskiej

19. uważa, że niezbędne jest, aby Unia Europejska zabierała głos w bardziej spójny sposób, co zapewni jej maksymalny wpływ na wszystkich etapach całego procesu opracowywania, interpretowania i wdrażania standardów rachunkowości;
20. zauważa wkład wniesiony przez MSSF polegający na zapewnieniu, że sprawozdania finansowe pomiędzy państwami, przedsiębiorstwami konkurującymi w ramach jednego sektora oraz pomiędzy różnymi sektorami są łatwiej porównywalne;
21. zauważa zasługi MSSF, nie tylko pod względem technicznych aspektów rachunkowości, ale także pod względem korzyści, jakich są źródłem dla rynków kapitałowych i Unii Europejskiej, jako światowego lidera;
22. zauważa, że zorganizowany przez Komisję w 2004 r. na początku obecnej kadencji okrągły stół na temat spójnego stosowania MSSF w Unii Europejskiej ⁽¹⁾ nie spełnił pokładanych w nim nadziei co do jasnego wyjaśnienia punktu widzenia i interesów UE;
23. podkreśla, że spójność we wdrażaniu i stosowaniu ma podstawowe znaczenie dla sukcesu MSSF, przypomina jednakże, że są to normy oparte na zasadach i w związku z tym dążenie do spójności nie może odbywać się kosztem fachowej oceny;

⁽¹⁾ Przy okrągłym stole reprezentowani byli przedstawiciele RMSR, CESR, EFRAG, Fédération des Experts Comptables Européens, BusinessEurope, firm audytorskich i Komisji; było to forum dyskusyjne poświęcone zasadniczym kwestiom, bez przedstawiania w jakikolwiek sposób interpretacji obowiązujących standardów.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

24. zgadza się z Radą w kwestii tego, że wnioski ww. okrągłego stołu muszą zostać uwzględnione w znacznie większym stopniu podczas opracowywania standardów przez RMSR;
25. stwierdza, że we wspólnotowym procesie zatwierdzania MSSF uczestniczy wiele podmiotów; zwraca uwagę w szczególności na to, że z Komisją współpracują podmioty, których kompetencje w sposób oczywisty pokrywają się; wskazuje, że istnieje tu potencjał do zwiększenia efektywności i przejrzystości;
26. uważa, że forum, na którym Wspólnota jest w stanie zaprezentować swoje stanowisko (Komitet Regulacyjny ds. Sprawozdawczości Finansowej i EFRAG) i za pomocą których może ona wyrażać swoje zdanie, nie stawiają jej na równej pozycji z państwami zorganizowanymi wokół centralnych władz regulacyjnych i kontrolujących (np. Rada Standardów Rachunkowości Finansowej oraz SEC w Stanach Zjednoczonych, Rada Standardów Rachunkowości i Agencja Usług Finansowych w Japonii);
27. jest zdania, że stworzenie sprawniejszej europejskiej struktury, uwzględniającej krajowe struktury zajmujące się kwestiami sprawozdawczości finansowej, mogłoby doprowadzić, szczególnie w przypadku zlikwidowania, w razie potrzeby, obecnych organów, do uproszczenia, jak również do zwiększenia globalnej roli, którą powinna odgrywać Unia Europejska; wzywa Komisję do opracowania we współpracy z Parlamentem Europejskim, państwami członkowskimi i Europejskim Komitetem Papierów Wartościowych i przedłożenia wniosku w sprawie stworzenia struktury europejskiej będącej prawowitym partnerem międzynarodowym i zapewniającej jednolitą interpretację i stosowanie standardów;
28. z zadowoleniem przyjmuje sposób wykorzystania uprawnień Parlamentu w tej dziedzinie i zwraca uwagę na fakt, że Parlament Europejski w ramach uaktualnionej procedury komitologii będzie w jeszcze większym stopniu uczestniczył w opracowywaniu i uznawaniu MSSF; stwierdza jednak, że Parlament uczestniczy formalnie tylko w ostatniej fazie procesu zatwierdzania; domaga się również ze względów czasowych zagwarantowania, że zasięgnięta zostanie **obszerna** opinia Parlamentu w procesie zatwierdzania w fazie opracowywania programu prac RMSR i sprawdzania nowego projektu standardu sprawozdawczości finansowej w celu zapobieżenia powstaniu innej wersji MSSF lub uniknięcia konieczności wprowadzania dalszych zmian;
29. wyraża przekonanie, że korzystanie z wyłączenia stosowania niektórych postanowień MSSF (ang. carve-out) w przypadkach innych niż ostateczne odbywałoby się ze szkodą dla przedsiębiorstw działających na rynku kapitałowym UE;
30. wyraża opinię, że należy poświęcić szczególną uwagę przynajmniej następującym aspektom:
- a) ramy RMSR (podstawy pojęciowe prac RMSR); wskazuje w tym kontekście, że sprawozdania powstają nie tylko w przypadku inwestorów działających na rynku kapitałowym, lecz również wielu innych podmiotów, takich jak wierzyciele, pracownicy, organy administracji, właściciele, klientów itd.;
  - b) oznaczenie MSR/MSSF (prezentacja sprawozdań finansowych); wskazuje w tym kontekście, że RMSR powinien znaleźć rozwiązania, które uwzględniałyby rozmaite obszary, w których wprowadzono obowiązek stosowania MSSF;
  - c) IAS 32 i IAS 39: wzywa w tym kontekście RMSR do wprowadzenia do IAS 32 definicji środków własnych, co pozwoli wszystkim formom spółek, w szczególności również spółdzielniom i spółkom osobowym, na zadeklarowanie w zestawieniu bilansowym kapitału udostępnionego przez udziałowców jako środków własnych, a także, w odniesieniu do rachunkowości zabezpieczeń (hedge accounting), na przyjęcie rozwiązania opierającego się na praktykach rzeczywistego zarządzania ryzykiem przez instytucje bankowe;
  - d) połączenia firm (rachunkowość dotycząca nabycia innej firmy): wskazuje, że należy opracować rozwiązania RMSR dotyczące zakresu stosowania zasady „wartości godziwej”;
  - e) „wycena według wartości godziwej”: jest zdania, że RMSR powinna podejmować decyzje na podstawie wyników konsultacji i na podstawie wynikających z nich skutków ograniczać stosowanie zasady „wartości godziwej”;
  - f) koncesje na świadczenie usług (porozumienia, na mocy których dana jednostka — korzystający z koncesji, zawierając kontrakt z udzielającym koncesji, przeważnie jest nim rząd, uzyskuje prawo i ma obowiązek dostarczania usług publicznych); wskazuje na konieczność opracowania wyważonych rozwiązań; oraz
  - g) sprawozdania dotyczące wyników (ogłaszanie i prezentacja wszystkich zmian w zakresie aktywów i pasywów wynikających z transakcji lub innych działań, które nie są wynikiem transakcji z udziałem właścicieli); wskazuje w tym kontekście na konieczność opracowania wyważonych rozwiązań;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

31. jest zdania, że stosowanie zasady wartości godziwej może być kosztowne dla przedsiębiorstw i może prowadzić do nierealistycznej wyceny oraz na przykład w przypadku braku rzeczywistych rynków dostarczających oceny może być w mniejszym stopniu rozstrzygające o rzeczywistej wartości przedsiębiorstw; jest ponadto zdania, iż należy uwzględnić fakt, że nie zawsze stosowanie zasady „wartości godziwej” w odniesieniu do wartości i zobowiązań finansowych oddaje realistycznie obraz sytuacji;

32. uważa, że zważywszy na ewentualne związki między wdrożeniem MSSF a podatkami, opracowywanie standardów, ich wejście w życie i interpretacja mogą mieć bardzo znaczny wpływ na państwa członkowskie;

33. przyjmuje z zadowoleniem praktykę stosowaną od początku kadencji przez Komisję Gospodarczą i Monetarną, która organizowała raz w roku przesłuchania przewodniczącego RMSR oraz nieformalne spotkania z członkami Fundacji KMSR oraz wnosi aby w przyszłości przewodniczący RMSR i Fundacji KMSR przedkładali Parlamentowi sprawozdanie roczne na temat wszystkich istotnych dla Parlamentu zagadnień (m.in. planu prac, decyzji personalnych, finansowania, kontrowersyjnych norm);

34. popierając zamiar RMSR, aby udoskonalić istniejące normy, wyraża zaniepokojenie, iż ciągłe wprowadzanie nawet drobnych zmian może być kosztowne i doprowadzić do zmian kosztownych dla dużych przedsiębiorstw; uważa, że wszelkie zmiany powinny być dokonywane jedynie wtedy, gdy w wyniku analizy kosztów i korzyści uznane zostały za konieczne;

Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) dla MŚP

35. odnotowuje, że RMSR przeprowadza szeroko zakrojone konsultacje oraz badania terenowe dotyczące projektu MSSF dla MŚP; domaga się poważniejszego traktowania wyników uzyskanych w ramach takich konsultacji i badań terenowych niż miało to miejsce w przypadku projektu MSSF; podkreśla, że jest to konieczne, jeżeli UE kiedykolwiek zacznie rozważać stosowanie MSSF dla MŚP lub przyjęcie standardów UE dla MŚP w celu konwergencji z MSSF dla MŚP;

36. uważa, że według szeroko rozpowszechnionej wśród MŚP opinii proponowany przez RMSR MSSF dla MŚP jest zdecydowanie zbyt skomplikowany i w wielu miejscach zawiera odniesienia do pełnego MSSF; jest zdania, że dodatkowe zobowiązania są zbyt obszerne, a nakład pracy w odniesieniu do obowiązku dostarczenia informacji jest niewspółmierny; wyraża zaniepokojenie faktem, że projekt został opracowany z myślą o stosunkowo dużych MŚP (ponad 50 pracowników) i przekonuje, że większość MŚP ma mniejsze rozmiary; przyjmuje do wiadomości, że MŚP są ponadto zaniepokojone tym, że RMSR zamierza zmieniać ten standard co dwa lata; zauważa jednakże, że może to stanowić użyteczny środek przejściowy dla większych, rozwijających się MŚP, podkreśla jednak, że nie może to stanowić kroku w kierunku przymusowej harmonizacji;

37. jest zdania, że popularyzowanie dobrowolnego stosowania MSSF lub zachęcanie do niego nie jest pozbawione ryzyka; jest zdania, że w przypadku postanowienia przez niektóre państwa członkowskie o zastosowaniu ostatecznego MSSF dla MŚP w formie przyjętej przez RMSR mogłoby to prowadzić do rozdrobnienia rynku wewnętrznego i nawet być szkodliwe dla sprawozdawczości finansowej MŚP w całej UE;

38. podkreśla, że nie udzielono RMSR żadnego mandatu politycznego do przygotowania MSSF dla MŚP; zwraca uwagę, że poparcie Wspólnoty obejmuje tylko międzynarodowe standardy rachunkowości dla spółek działających na rynku kapitałowym i nie jest przewidziane w odniesieniu do MSSF dla MŚP; stwierdza ponadto, że proces zatwierdzania nie powinien mieć zastosowania w przypadku uznawania MSSF dla MŚP;

39. pragnie zaproponować, by w pierwszej kolejności ocenić, czy europejskie MŚP w Unii Europejskiej w ogóle skorzystają ze standardu opracowanego przez RMSR; odnotowuje, że RMSR jest ogólnie uznawana za instytucję ustanawiającą standardy dla inwestorów działających na rynku kapitałowym; wskazuje w tym kontekście na to, że RMSR potwierdza w swojej „podstawie wniosków”, że wymagania MŚP różnią się od wymagań inwestorów działających na rynku kapitałowym; poddaje w wątpliwość, czy fachowa wiedza, którą dysponuje obecnie RMSR w zakresie MŚP jest wystarczająca; uznaje jednakże, że w innych regionach świata może istnieć zapotrzebowanie na opracowanie standardu dla MŚP i proponuje, by przeprowadzić bardziej szczegółowe badanie tego zapotrzebowania; podkreśla, że jest to bez szkody dla przyjęcia odpowiedniego standardu przez UE;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

40. zwraca uwagę, że podstawą prawną bilansu rocznego europejskich MŚP jest czwarta i siódma dyrektywa dotycząca prawa spółek, a do wyjaśnienia pozostaje jeszcze, w jakim stopniu proponowane przez RMSR normy MSSF w przypadku MŚP odnoszą się do czwartej i siódmej dyrektywy; uważa, że wymogi sprawozdawczości finansowej UE dla MŚP, w tym dla spółek osobowych, mogą się opierać na czwartej i siódmej dyrektywie dotyczącej prawa spółek;

41. uważa, że Unia Europejska powinna starannie zbadać jakie korzyści wynikają z przyjęcia MSSF dla MŚP, czy raczej rozważyć opracowanie własnego wszechstronnego rozwiązania dla MŚP; wyraża również pogląd, że takie rozwiązanie unijne powinno wpasowywać się w ramy pojęciowe MSSF, nie zmuszając jednak MŚP do pełnego stosowania MSSF;

42. jest zdania, że wymogi sprawozdawczości finansowej MŚP w Unii Europejskiej muszą odpowiadać potrzebom użytkowników; w związku z tym proponuje przeprowadzenie ponownej dokładnej analizy potrzeb użytkowników;

43. wobec powyższego zachęca Komisję do kontynuowania działań w dziedzinie upraszczania prawa spółek, sprawozdawczości i audytu dla MŚP za pomocą odpowiednich aktów legislacyjnych, zwłaszcza czwartej i siódmej dotyczącej prawa spółek.

44. zwraca uwagę, że przepisy dotyczące przedkładania rozliczeń mają silny wpływ na całe prawo handlowe i nowe MSSF będą miały na nie znaczny wpływ na MŚP i że, w szczególności, będą miały w praktyce duży wpływ na krajowe prawodawstwo w zakresie opodatkowania spółek; zwraca uwagę, że MSSF oparte o zasadę „wartości godziwej” są sprzeczne z dominującą na innych obszarach gospodarczych zasadą utrzymania kapitału i nie zawsze leży w (podatkowym) interesie MŚP;

45. wyraża pogląd, że MSSF dla MŚP musi uwzględniać istnienie różnych form przedsiębiorstw w UE (np. spółki i spółdzielnie); stoi na stanowisku, że każdy standard musi zawierać jasną definicję środków własnych, która odpowiada szczególnym potrzebom MŚP;

46. ubolewa nad tym, że projekt MSSF dla MŚP nie uwzględnia odpowiednio faktu, że odbiorcami sprawozdań MŚP są głównie prywatni udziałowcy, kredytodawcy, partnerzy biznesowi i pracownicy, a nie anonimowi inwestorzy jak w przypadku spółek publicznych, oraz że ci odbiorcy są zainteresowani długoterminowymi kontaktami biznesowymi a nie krótkoterminową inwestycją;

47. wzywa Komisję do przeprowadzenia wnikliwej procedury konsultacji dotyczącej ram sprawozdawczości finansowej dla MŚP w Unii Europejskiej opierając się na procedurze zwykłych wniosków legislacyjnych oraz do wycofania się ze zobowiązania do przyjęcia i wdrożenia MSSF dla MŚP, jak również zapobieżenie jednoczesnemu stosowaniu standardów do czasu zakończenia wewnętrznej procedury UE; zachęca Komisję do rozważenia możliwości zmniejszenia obciążenia administracyjnego spoczywającego na MŚP w dziedzinie księgowości i audytu;

48. przyznaje jednak, że istnieje ogólna potrzeba uproszczenia księgowości i audytu w MŚP, przypominając jednocześnie, że MŚP tworzą miejsca pracy i są motorem napędowym wzrostu gospodarczego;

Mapa drogowa na rzecz konwergencji i równoważności

49. przypomina, że ostatecznym celem wszystkich podmiotów międzynarodowych musi być pełne przyjęcie MSSF; zwraca uwagę na napięcie istniejące pomiędzy dążeniem do osiągnięcia maksymalnej konwergencji i wolą ochrony pełnych uprawnień Unii Europejskiej do odstąpienia od konsensusu, który może zostać osiągnięty w wymiarze globalnym; podkreśla, że możliwość odstąpienia od globalnych standardów powinna być ograniczona do niezbędnego minimum zarówno w Unii Europejskiej, jak i w pozostałych regionach świata; wyraża pogląd, że państwa trzecie powinny traktować Unię Europejską jako całość, a nie osobno każde z 27 państw członkowskich oraz, że trwający proces konwergencji z obecnymi systemami można zaakceptować jedynie jako etap przejściowy;

50. zauważa, że ważne i wskazane jest ustanowienie globalnych standardów i konwergencji oraz uznaje, że zjawisko konwergencji w dziedzinie standardów rachunkowości pogłębia się na całym świecie w coraz szybszym tempie;

51. wspiera ideę konwergencji i równoważności; podkreśla jednak, że zbieżność ze standardami danego kraju trzeciego musi opierać się na uprzedniej ocenie zalet i skutków takiej zmiany dla sporządzających i wykorzystujących sprawozdania finansowe w UE, a zwłaszcza dla MŚP, oraz wzywa RMSR do wzięcia tego pod uwagę;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

52. stwierdza postęp prac w zakresie konwergencji i dostrzega niebezpieczeństwo, że zostaną uwzględnione głównie uwarunkowania gospodarcze i związane z prawem spółek w dużych państwach trzecich, podczas gdy struktury UE będą odgrywać mniejszą rolę;
53. przyjmuje do wiadomości, że 20 czerwca 2007 r. SEC zaproponowała uznanie przedłożonych sprawozdań emitentów zagranicznych z pominięciem wymogu uzgadniania sprawozdań finansowych, jeżeli sporządzono je na podstawie angielskiej wersji MSSF przyjętej przez RMSR; podkreśla, że celem jest, aby normy MSSF włączone przez UE do obowiązującego prawa zostały uznane przez SEC;
54. z zadowoleniem przyjmuje postępy w pracach nad przyjęciem mapy drogowej UE-Stany Zjednoczone w dziedzinie rachunkowości oraz niedawny komunikat SEC dotyczący zezwolenia zagranicznym prywatnym emitentom na przekazywanie sprawozdań finansowych w MSSF bez konieczności dostosowania do amerykańskich GAPP; wyraża poparcie dla stanowiska Komisji przedstawionego w zarysie w piśmie Komisji do SEC z dnia 26 września 2007 r.;
55. przypomina, że determinacja Unii Europejskiej, aby od początku 2005 r. zobowiązać wszystkie przedsiębiorstwa działające na rynkach kapitałowych do stosowania MSSF przy sporządzaniu sprawozdań skonsolidowanych miała kluczowe znaczenie dla wzrostu zainteresowania MSSF na całym świecie;
56. przypomina, że prezydent Stanów Zjednoczonych, Przewodnicząca Rady Europejskiej i Przewodniczący Komisji Europejskiej w dniu 30 kwietnia 2007 r. podpisali wspólne oświadczenie UE-Stany Zjednoczone na dorocznym spotkaniu na szczycie, które na temat sprawozdawczości finansowej zawiera następujący fragment: „Rynki finansowe. Działania mające na celu stworzenie nie później niż do 2009 r. warunków umożliwiających uznawanie amerykańskich ogólnie przyjętych zasad rachunkowości (GAAP) oraz międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF) na obydwu obszarach gospodarczych z pominięciem wymogu uzgadniania sprawozdań finansowych”;
57. przypomina o nierozstrzygniętej kwestii kompetencji w sprawie ostatecznej interpretacji norm MSSF pomiędzy różnymi stosującymi je obszarami gospodarczymi, co niesie niebezpieczeństwo sprzecznej interpretacji; zwraca uwagę, że jedynie europejskie władze i sądy mogą ustalać ostateczną interpretację europejskich norm MSSF i wzywa Komisję do zapewnienia, że nie ulegnie to zmianie; Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i Parlamentem Europejskim, musi stworzyć system zapewniający jednolitą interpretację i stosowanie MSSF na terenie UE;

*

* *

58. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Komitetowi Europejskich Organów Nadzoru nad Papierami Wartościowymi, Fundacji Komitetu Międzynarodowych Standardów Rachunkowości i Radzie Międzynarodowych Standardów Rachunkowości.

Zimbabwe

P6_TA(2008)0184

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie Zimbabwe

(2009/C 259 E/18)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Zimbabwe z dnia 16 grudnia 2004 r. ⁽¹⁾, 7 lipca 2005 r. ⁽²⁾, 7 września 2006 r. ⁽³⁾ i 26 kwietnia 2007 r. ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 E z 15.9.2005, s. 358.

⁽²⁾ Dz.U. C 157 E z 6.7.2006, s. 491.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 263.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, s. 791.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady 2008/135/WPZiB z dnia 18 lutego 2008 r. ⁽¹⁾ odnawiające do dnia 20 lutego 2009 r. środki ograniczające w odniesieniu do Zimbabwe nałożone na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB,
  - uwzględniając nadzwyczajny szczyt Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej (SADC), który odbył się w dniu 12 kwietnia 2008 r. w Lusace,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
  - A. mając na uwadze, że wybory do Izby Zgromadzenia Zimbabwe, senatu Zimbabwe, wybory prezydenckie oraz wybory do władz lokalnych odbyły się w dniu 29 marca 2008 r.,
  - B. mając na uwadze, że wyniki wyborów prezydenckich nie zostały jeszcze ogłoszone, a pełne wyniki wyborów do parlamentu Zimbabwe mają zostać dopiero ogłoszone,
  - C. mając na uwadze, że w dniu 14 kwietnia 2008 r. Sąd Najwyższy Zimbabwe odrzucił pilny wniosek opozycyjnej grupy Ruchu na rzecz Demokratycznych Przemian w Zimbabwe wzywający komisję wyborczą do ogłoszenia wyników wyborów prezydenckich,
  - D. mając na uwadze, że w dniu 12 kwietnia 2008 r. komisja wyborcza Zimbabwe zapowiedziała ponowne liczenie głosów w 23 okręgach wyborów prezydenckich, w których wynik został podważony przez rządzącą partię Zanu-PF,
  - E. mając na uwadze, że w związku z ww. szczytem SADC w Lusace Sekretarz Generalny ONZ, Ban Ki-moon, wezwał do jak najszybszego ogłoszenia wyników wyborów prezydenckich, ostrzegając, że zagrożona jest istota demokracji w Afryce,
  - F. mając na uwadze, że SADC domaga się szybkiego sprawdzenia i ogłoszenia wyników wyborów zgodnie z prawną procedurą,
  - G. mając na uwadze, że reżim ponownie zareagował przemocą wobec opozycji,
1. nalega, aby przestrzegano demokratycznych aspiracji ludności Zimbabwe; wzywa tych, którzy pragną budować przyszłość Zimbabwe, do współpracy z siłami na rzecz demokratycznych zmian;
  2. wzywa komisję wyborczą Zimbabwe do natychmiastowego ogłoszenia wszystkich rzeczywistych wyników wyborów, ponieważ opóźnienia powodują obecnie niepokój i spekulacje działające na szkodę pokoju i politycznej stabilności kraju oraz jego demokratycznych perspektyw;
  3. wyraża uznanie dla niezwyklej pracy Sieci Wsparcia Wyborów w Zimbabwe, organizacji pozarządowej, która rozmieściła tysiące obserwatorów na terenie kraju i ogłaszała prognozy wyborcze;
  4. zdecydowanie zachęca rząd Zimbabwe, jako sygnatariusza traktatu SADC i protokołów do tego traktatu, aktu założycielskiego Unii Afrykańskiej oraz Afrykańskiej Karty Praw Człowieka i Narodów, a także Nowego Partnerstwa na rzecz Rozwoju Afryki, do przestrzegania jego własnych zobowiązań w zakresie zasad demokracji, praw człowieka i praworządności;
  5. pochwała SADC za zwołanie nadzwyczajnego szczytu w dniu 12 kwietnia 2008 r. i z zadowoleniem przyjmuje komunikat przywódców szczytu, w którym wzywają oni do szybkiego ogłoszenia wyników wyborów prezydenckich;
  6. z zadowoleniem przyjmuje przyznanie niedawno przez Afrykański Kongres Narodowy, rządzącą partię RPA, że Zimbabwe znalazło się obecnie w kryzysowej sytuacji, lecz wierzy, że doprowadzi to do pozytywnego działania;
  7. pilnie wzywa Unię Afrykańską do pośrednictwa przy szybkim i pozytywnym rozwiązaniu kryzysu w Zimbabwe;

⁽¹⁾ Dz.U. L 43 z 19.2.2008, str. 39.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

8. zdecydowanie potępią przemoc polityczną i naruszanie praw człowieka po wyborach, wymierzone przeciwko zwolennikom partii opozycyjnych;
9. ubolewa nad faktem zatrzymania w ostatnich tygodniach kilkunastu zagranicznych dziennikarzy oraz wzywa do niezwłocznego zniesienia wszelkich ograniczeń wolności prasy i gromadzenia się oraz do zapewnienia nieograniczonego wstępu zagranicznych agencji informacyjnych na terytorium Zimbabwe; wzywa również do natychmiastowego uwolnienia 36 obywateli zatrzymanych podczas pokojowego protestu przeciwko opóźnionemu ogłoszeniu wyników;
10. wyraża uznanie dla robotników portowych z RPA, którzy odmówili rozładowania broni z chińskiego statku towarowego *An Yue Jiang*, przeznaczonej dla sił bezpieczeństwa Zimbabwe; wzywa państwa należące do SADC do odmowy rozładunku *An Yue Jiang* w jakimkolwiek ich porcie;
11. wzywa chiński rząd do zaprzestania eksportu broni do Zimbabwe oraz do zażądania natychmiastowego powrotu *An Yue Jiang* na chińskie wody;
12. wzywa Radę do zapewnienia surowego stosowania istniejących restrykcyjnych środków przez wszystkie państwa członkowskie;
13. wzywa Radę i Komisję do szybszego opracowania pakietu środków, w tym pilnej pomocy gospodarczej, który zostanie wprowadzony niezwłocznie po demokratycznych przemianach w Zimbabwe, a także do koordynacji tych środków z szerzej rozumianą wspólnotą międzynarodową;
14. zobowiązuje swojego Przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich, rządów państw grupy G8, rządów oraz parlamentom Zimbabwe i RPA, Sekretarzowi Generalnemu Brytyjskiej Wspólnoty Narodów, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, Przewodniczącym Komisji i Rady Wykonawczej Unii Afrykańskiej, Parlamentowi Panafrykańskiemu, Sekretarzowi Generalnemu oraz rządów państw Wspólnoty Rozwoju Afryki Południowej.

Prawa kobiet w Iranie

P6_TA(2008)0185

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie praw kobiet w Iranie

(2009/C 259 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację Rady z 25 lutego 2008 r. w sprawie wniosku legislacyjnego w sprawie prawa karnego w Iranie,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące przestrzegania praw człowieka, w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 25 października 2007 r. ⁽¹⁾ i 31 stycznia 2008 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie ⁽³⁾ Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie rocznego sprawozdania UE z zakresu sytuacji praw człowieka na świecie w roku 2007 i polityki UE w tej dziedzinie,

---

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0488.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0031.

⁽³⁾ A6-0153/2008.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a w szczególności rezolucję 62/168 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu oraz rezolucję 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie moratorium na wykonywanie kary śmierci,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Międzynarodową konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej oraz Konwencję o prawach dziecka, których stroną jest Iran,
  - uwzględniając drugie posiedzenie międzyparlamentarne pomiędzy Parlamentem Europejskim i Medżlisem (irańskim zgromadzeniem konsultacyjnym) Irańskiej Republiki Islamskiej, które odbyło się w Teheranie w dniach od 7 do 9 grudnia 2007 r. i sprawozdanie w tej sprawie,
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od rozpoczęcia kampanii pod hasłem „milion podpisów” na rzecz równości kobiet i mężczyzn w Iranie w dniu 27 sierpnia 2006 r. ponad 70 działaczy zostało aresztowanych lub padło ofiarą innych prześladowań z powodu podejmowania przez nich pokojowych wysiłków na rzecz przeforsowania zmiany ustawodawstwa; mając na uwadze, że strona internetowa kampanii była wielokrotnie blokowana przez władze,
- B. mając na uwadze, że działacze na rzecz praw kobiet w Iranie poddawani są coraz większym represjom, że ponad stu z nich aresztowano, przesłuchiowano lub skazano w ostatnich dwóch latach, a irański rząd pobrał ponad 1 milion EUR kaucji; mając na uwadze, że zlikwidowano gazety, czasopisma i rozgłośnie promujące prawa kobiet, w tym najbardziej znany magazyn broniący praw kobiet „Zanan”, który istniał przez ponad 17 lat i został zamknięty w dniu 28 stycznia 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że w dniu 8 kwietnia 2008 r. został aresztowany wybitny uczestnik kampanii, działacz na rzecz praw kobiet i ochrony środowiska, Khadijeh Moghaddam i że zwolniono go dopiero niedawno po wniesieniu wysokiej kaucji w wysokości 1 biliona riali (około 50 000 EUR),
- D. mając na uwadze, że ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie od 2005 r. nieustannie się pogarsza i mając na uwadze, że w 2007 r. liczba samych egzekucji niemalże się podwoiła, w wyniku czego Iran stał się krajem o największej liczbie egzekucji na jednego mieszkańca po Arabii Saudyjskiej oraz że Iran i Arabia Saudyjska wraz z Jemenem są jedynymi trzema krajami, w których dokonuje się egzekucji za przestępstwa popełnione przez osoby poniżej 18 roku życia,
- E. mając na uwadze, że co najmniej dziesięciu kobietom — Iranie, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashrafie Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyli Ghomi, Hajarze oraz siostrze Zohreh i Azarze Kabiriniat, a także dwóm mężczyznom Abdollahowi Farivarowi i niewymienionemu z nazwiska obywatelowi afgańskiemu — grozi nadal niebezpieczeństwo ukamienowania,
- F. mając na uwadze, że Mokarrameh Ebrahimi została skazana na karę śmierci przez ukamienowanie wraz ze swoim partnerem i ojcem jej dzieci z powodu utrzymywania związku pozamałżeńskiego — czynu, który nie stanowi przestępstwa według międzynarodowych norm prawnych; mając na uwadze, że Mokarrameh Ebrahimi została ułaskawiona przez Najwyższego Przywódcę ajatollaha Ali Chamenei'a po 11 latach więzienia i zwolniona w dniu 17 marca 2008 r. wraz ze swoim młodszym pięcioletnim synem, lecz niestety dopiero po tym, jak jej partner Ja'Far Kiani został ukamienowany w lipcu 2007 r.,
- G. mając na uwadze ważny krok, jakim jest niedawne unieważnienie przez prezesa Sądu Najwyższego, Ajatollaha Seyyeda Mahmouda Hashemi Shahroudiego wyroku skazującego za morderstwo wydanego na Shahłę Jahed, „tymczasową żonę”, po tym jak znaleziono braki proceduralne w pierwotnym dochodzeniu, w wyniku którego została ona uznana za winną morderstwa „stałej żony” swojego „tymczasowego męża”,
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach nastąpiły pewne korzystne zmiany w zakresie praw kobiet, w szczególności zwiększyła się dolna granica wieku zawierania małżeństw dla dziewcząt z 9 do 13 lat, rozwiedzione matki mogą zachować prawo do opieki nad synami do 7 roku życia (poprzednio miały taką możliwość jedynie do ukończenia przez ich synów drugiego roku życia), kobiety mogą być doradcami prawnymi, wnieść sprawę o rozwód i odmówić wyrażenia zgody na wzięcie przez swego męża drugiej żony,

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- I. mając na uwadze, że ostatnio w irańskim Madżlisie przedstawiono jednak projekt ustawy w sprawie ochrony rodziny, który ma na celu dalsze usankcjonowanie poligamii, tymczasowych małżeństw, jednostronnego prawa mężczyzn do arbitralnego rozvodu i uzyskania opieki nad dzieckiem,
- J. mając na uwadze, iż Iran wciąż nie jest stroną Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
  1. z zadowoleniem przyjmuje fakt uwolnienia Khadijeh Moghaddamy i Mokarrameh Ebrahimi oraz zauważa rolę irańskiego Najwyższego Przywódcy oraz prezesa Sądu Najwyższego w tych sprawach; wzywa do uwolnienia Shahli Jahed;
  2. zdecydowanie potępia represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego w Iranie, w tym wobec obrońców praw kobiet, do których należą uczestnicy kampanii; wzywa władze irańskie, by zaprzestały nękania, zastraszania i prześladowania ludzi, którzy w pokojowy sposób korzystają ze swoich praw do wolności wypowiedzi, zgromadzeń i stowarzyszeń oraz by bezwarunkowo zwolniły wszystkich więźniów sumienia; przypomina swoje rezolucje w tej sprawie z 25 października 2007 r. i 31 stycznia 2008 r.;
  3. uznaje aktywną i ważną rolę, jaką odgrywają kobiety w irańskim społeczeństwie mimo utrzymujących się dużych nierówności prawnych, co może być źródłem inspiracji i nadziei dla kobiet w innych krajach tego regionu;
  4. wzywa irański parlament i rząd, by zmieniły dyskryminujące ustawodawstwo irańskie, które między innymi wyklucza możliwość sprawowania przez kobiety większości wyższych stanowisk w państwie i stanowisk sędziowskich, odmawia im równych z mężczyznami praw w zakresie małżeństwa, rozvodu, opieki nad dzieckiem i spadku oraz ustanawia, że zeznania kobiet przed sądem są tylko w połowie tyle warte co w zeznania mężczyzn; uważa, że w pewnych okolicznościach nierówność ta może przyczyniać się do popełniania przez kobiety aktów przemocy;
  5. ponownie zdecydowanie potępia karę śmierci w ogóle, wzywa do natychmiastowego wprowadzenia moratorium na egzekucje w Iranie i jest zbulwersowany faktem, że w Iranie wykonuje się najwięcej na świecie egzekucji na nieletnich przestępcach oraz że nadal nie wprowadzono w pełni moratorium na wykonywanie kary ukamienowania;
  6. zwraca uwagę na wytyczne wydane ostatnio przez prezesa Sądu Najwyższego Sharoudiego w sprawie zakazu publicznych egzekucji bez wcześniejszej zgody i w sprawie aresztu tymczasowego przez długi okres bez przedstawienia zarzutów;
  7. wzywa posłów do nowo wybranego Medżlisu o szybkie przystąpienie do czekającej reformy irańskiego kodeksu karnego, która ma na celu w szczególności zniesienie kary ukamienowania i egzekucji nieletnich przestępców, dążenie do wprowadzenia moratorium na karę śmierci, dostosowanie irańskiego ustawodawstwa do międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka oraz ratyfikację Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;
  8. wzywa Radę i Komisję, aby nadal starannie monitorowały sytuację w zakresie praw człowieka w Iranie, poruszały z władzami konkretne przypadki naruszania praw człowieka w Iranie i aby w pierwszej połowie 2008 r. przedłożyły Parlamentowi kompleksowe sprawozdanie w tej sprawie, zawierające propozycje projektów, które mogłyby zostać sfinansowane w ramach instrumentu UE na rzecz promocji demokracji i praw człowieka na świecie ⁽¹⁾;
  9. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, s. 1.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Czad

P6_TA(2008)0186

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie rezolucji w Czadzie

(2009/C 259 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego z dnia 27 września 2007 r. w sprawie operacji EPBiO w Czadzie i w Republice Środkowoafrykańskiej ⁽¹⁾ oraz z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie wschodniego Czadu ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/101/WPZiB z dnia 28 stycznia 2008 r. dotyczącą przeprowadzenia wojskowej operacji pomostowej EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej (operacja EUFOR Czad/RŚA) ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1778(2007) z dnia 25 września 2007 r., która przewiduje wielowymiarową obecność międzynarodową we wschodnim Czadzie i w północno-wschodniej części Republiki Środkowoafrykańskiej (RŚA), w tym misji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej w ramach EPBiO,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1769(2007) z dnia 31 lipca 2007 r., ustanawiającą, początkowo na okres dwunastu miesięcy, operację mieszaną Unii Afrykańskiej/Organizacji Narodów Zjednoczonych (UA/ONZ) w Darfurze (UNAMID),
- uwzględniając porozumienie polityczne zawarte między Prezydentem Czadu i nieuzbrojoną opozycją w Ndżamenie w dniu 13 sierpnia 2007 r. w celu umocnienia procesu demokratyzacji w Czadzie przez wszystkie czadyjskie większościowe i opozycyjne partie polityczne oraz w ramach przygotowań do wyborów legislacyjnych zaplanowanych na rok 2009,
- uwzględniając pakt o nieagresji zawarty dnia 13 marca 2008 r. w Dakarze między szefami państw Czadu i Sudanu przy okazji szczytu Organizacji Konferencji Islamskiej i pod patronatem prezydenta Abdoulaye Wade'a (Senegal) i prezydenta Omara Bongo (Gabon),
- uwzględniając umowę z Kotonu o partnerstwie między AKP i UE ⁽⁴⁾, a w szczególności rozdział poświęcony pomocy humanitarnej i pomocy nadzwyczajnej,
- uwzględniając konwencje międzynarodowe i instrumenty ochrony praw człowieka,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. zaniepokojony brakiem od dnia 3 lutego 2008 r. jakichkolwiek informacji o losie Ibni Oumara Mahamata Saleha, rzecznika koalicji partii politycznych opozycji demokratycznej, oraz o losie innych więźniów politycznych,
- B. zaniepokojony zatrzymaniem zwykłych zwolenników partii i przywódców opozycji po próbie obalenia przez rebeliantów prezydenta Idrissa Déby'ego Itno w lutym 2008 r.,
- C. mając na uwadze, że prezydent Déby wykorzystał obecny konflikt ze zbrojną opozycją jako przykrywkę do zatrzymania pokojowo nastawionych cywilnych przywódców opozycji,
- D. mając na uwadze, że czadyjskie siły bezpieczeństwa winne są popełnienia zabójstw pozasądowych, tortur oraz bezkarnie przeprowadzonych arbitralnych zatrzymań, a obrońcom praw człowieka i dziennikarzom wciąż grozi ryzyko zatrzymania, niesprawiedliwego procesu i pozbawienie wolności, co stanowi pogwałcenie wolności słowa,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0419.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0630.

⁽³⁾ Dz.U. L 34 z 8.2.2008, s. 39.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- E. mając na uwadze, że prezydent Czadu wykorzystał stan wyjątkowy do uchylecia w drodze zarządzenia ustawy z 1994 r. o wolności prasy, oraz że międzynarodowi korespondenci prasowi napotykały ogromne trudności w wypełnianiu misji przekazywania informacji,
- F. mając na uwadze, że dekret prezydencki w sprawie powołania komisji śledczej odpowiedzialnej za zbádanie wydarzeń z dni 2-3 lutego 2008 r. nie zapewnił niezawisłości komisji,
- G. zaniepokojony stanem bezpieczeństwa we wschodniej części Czadu, który pogorszył się od roku 2006 w wyniku starć między czadyjskimi siłami bezpieczeństwa i czadyjskimi rebeliantami oraz wtargnięć bojówek dżandżalidów i zbrojnych grup z Sudanu, do czego należy dodać bandytyzm i zamachy na organizacje humanitarne,
- H. mając na uwadze, że rozwiązanie tego kryzysu wymaga zajęcia się jego pierwotnymi przyczynami w ramach wszechstronnego politycznego procesu pojednania przy wsparciu ludności w celu zapewnienia pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju,
- I. mając na uwadze, że nowy premier Czadu, Youssouf Saleh Abbas, stwierdził, że priorytetem jest wprowadzenie w życie wyżej wspomnianych porozumień z dnia 13 sierpnia 2007 r. pod patronatem Unii Europejskiej,
- J. mając na uwadze, że Koalicja partii politycznych opozycji demokratycznej opowiedziała się za zasadą rządu inkluzywnego,
- K. mając na uwadze ostatnie starcia, które miały miejsce na początku kwietnia 2008 r. między armią rządową a zbrojnymi siłami rebeliantów w regionie Adé,
- L. mając na uwadze negocjacje rozpoczęte w Trypolisie między przedstawicielami rządu a przedstawicielami sił rebelianckich,
- M. mając na uwadze, że w 12 obozach we wschodnim Czadzie przebywa już ponad 250 000 uchodźców sudańskich; mając na uwadze, że w lutym 2008 r. w wyniku narastającego napięcia w Darfurze odnotowano kolejny napływ co najmniej 12 000 uchodźców,
- N. mając na uwadze, że w Czadzie przebywa około 57 000 uchodźców z Republiki Środkowoafrykańskiej, z których większość przebywa w czterech obozach na południu kraju; mając na uwadze, że oprócz uchodźców we wschodnim Czadzie przebywa około 180 000 wysiedleńców wewnętrznych, którzy nieustannie się przemieszczają wewnątrz kraju, uciekając przed przemocą międzyetniczną; mając na uwadze, że wysłanie misji EUFOR może przyczynić się do powstania warunków umożliwiających powrót wysiedleńców wewnętrznych, lecz nie należy przyspieszać tego powrotu,
- O. mając na uwadze, że w świetle obecnej sytuacji humanitarnej i obecnego stanu bezpieczeństwa podstawowe znaczenie ma wysłanie misji EUFOR upoważnionej przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza ze względu na spoczywającą na ONZ i UE „odpowiedzialność za ochronę” ludności cywilnej w tym regionie przy użyciu wszelkich koniecznych środków oraz za zapewnienie pomocy humanitarnej oraz bezpieczeństwa personelu organizacji humanitarnych,
- P. mając na uwadze, że szereg grup rebelianckich wciąż okupuje terytorium Czadu i przebywa po obu stronach granicy czadyjsko-sudańskiej,
- Q. mając na uwadze, że Czad oskarżył Sudan o złamanie paktu o nieagresji oraz o szkolenie i zbrojenie rebeliantów w celu ponowienia zamachów na rząd Czadu; mając na uwadze, że rząd sudański neguje wszelkie związki z rebeliantami,
- R. mając na uwadze, że grupa kontaktowa powołana na mocy porozumienia pokojowego podpisanego w Dakarze w dniu 13 marca 2008 r. podczas szczytu Organizacji Konferencji Islamskiej już musiała się spotkać w celu rozpatrzenia oskarżeń rządu czadyjskiego przeciwko rządowi sudańskiemu o wspieranie rebelii czadyjskiej,

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

- S. mając na uwadze gotowość, która wykazała UE, do odegrania roli mediatora w konflikcie,
- T. mając na uwadze, że pomocy humanitarnej potrzebuje obecnie ponad 4,5 mln ludności w Darfurze i wschodnim Czadzie, a walki utrudniają operacje Światowego Programu Żywnościowego (WFP) we wschodnim Czadzie, uniemożliwiając dostęp do niektórych obozów dla uchodźców i opóźniając wysyłki żywności do innych,
- U. mając na uwadze, że po rozszerzeniu konfliktu w Sudanie na Czad ludność cywilna w Czadzie cierpi wskutek naruszania praw człowieka, takiego jak palenie i ograbianie wsi na wschodzie kraju, a także przemoc wobec kobiet, w tym gwałty,
- V. mając na uwadze, że niestabilna sytuacja polityczna i konflikt zbrojny w Czadzie pogarsza sytuację uchodźców z Darfuru, zwłaszcza po ostatnich groźbach ze strony rządu czadyjskiego dotyczących wydalenia kolejnych wygnańców z Darfuru,
- W. mając na uwadze, że dotychczas zapewniono niecałe 20 % z 290 mln dolarów, o które zwrócono się w apelu humanitarnym w sprawie Czadu w 2008 r., z którym wystąpiło osiem agencji ONZ i 14 organizacji pozarządowych,
- X. mając na uwadze, że przed WFP stoi obecnie przytłaczające wyzwanie dostarczenia sześciomiesięcznych zapasów żywnościowych do obozów dla uchodźców i ośrodków dla wysiedleńców wewnętrznych przed nadejściem pory deszczowej,
- Y. mając na uwadze, że znaczny wzrost cen żywności jest kolejnym wyzwaniem stojącym przed WFP, co oznacza, że w nadchodzących miesiącach agencja ta będzie wymagała jeszcze większego wsparcia, aby mogła sprostać potrzebom żywieniowym w regionie,
- Z. mając na uwadze, że ochrona dzieci musi stanowić priorytet o podstawowym znaczeniu oraz że dzieci czadyjskie padają ofiarą łamania praw człowieka, takich jak: naboru do sił i grup zbrojnych oraz wykorzystywania przez nie, uprowadzeń z różnych przyczyn, handlu ludźmi, gwałtu i innej przemocy na tle seksualnym, w szczególności wobec dziewcząt,
- AA. mając na uwadze, że w Czadzie zaledwie 20 % dzieci uczęszcza do szkół, podczas gdy według szacunków 7-10 tys. dzieci (poniżej 18. roku życia) uważa się za żołnierzy-dzieci,
1. zapewnia ludność czadyjską, a w szczególności ofiary trwającego konfliktu, o solidarności z nią;
  2. wyraża ogromne zaniepokojenie losem Ibni Oumara Mahamata Saleha, o którym brak jakichkolwiek informacji od momentu jego aresztowania w dniu 3 lutego 2008 r.; uważa, że władze Czadu ponoszą osobistą odpowiedzialność za jego stan zdrowia oraz wzywa je do podjęcia niezbędnych działań w celu jego niezwłocznego uwolnienia;
  3. potępia prześladowanie i arbitralne aresztowanie polityków opozycji i dziennikarzy; wzywa rząd Czadu do wyjaśnienia sytuacji wszystkich przetrzymywanych jeszcze opozycyjnych polityków lub dziennikarzy, do rozpatrzenia ich spraw zgodnie z zasadami leżącymi u podstawy praworządności, do zaprzestania arbitralnego zatrzymywania oraz do położenia kresu bezkarności i postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za naruszenie praw człowieka;
  4. wskazuje, że rząd Czadu jest zobowiązany na mocy przepisów prawa międzynarodowego do zawiadomienia rodzin o miejscu pobytu więźniów politycznych;
  5. zwraca się do rządu czadyjskiego o przestrzeganie wszystkich międzynarodowych instrumentów ochrony praw człowieka, których kraj ten jest stroną;
  6. zaznacza, że posła do parlamentu nie można pozbawiać wolności bez wcześniejszego zniesienia przysługującego mu immunitetu;
  7. podkreśla, że polityka w Czadzie powinna w większym stopniu uwzględniać aspekt etniczny i geograficzny kraju; podkreśla fakt, że kryzys w Darfurze nie jest przyczyną wszystkich trudności w Czadzie, ponieważ klęska humanitarna trwa jedynie od sześciu lat; podkreśla, że wewnętrzne problemy w Czadzie występują już od ponad czterdziestu lat; potępia wszelkie próby rządu Czadu zmierzające do wykorzystania Sudanu i Darfuru jako zasłony dymnej do ukrycia politycznego rozłamu w Czadzie, co przedłuża polityczny niepokój w kraju;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

8. wzywa wszystkie partie, a w szczególności rząd czadyjski, do przestrzegania ich zobowiązań do stworzenia warunków do przeprowadzenia zaplanowanych na rok 2009 wolnych i uczciwych wyborów, zgodnie z międzynarodowymi normami;
9. zaznacza, że trwałe rozwiązanie nie jest możliwe bez rzetelnego procesu narodowego pojednania i ogólnego dialogu z udziałem wszystkich podmiotów, w celu zapewnienia sprawiedliwego i pełnego pokoju opartego na praworządności i prawdziwej demokracji; przyjmuje do wiadomości wyrażony przez premiera zamiar wykonania porozumienia z dnia 13 sierpnia 2007 r.;
10. ponownie stwierdza konieczność jak najszybszego podjęcia w samym Czadzie rzeczywistego, pełnego i wszechstronnego dialogu; podkreśla znaczenie włączenia grup rebeliantów w proces polityczny i zachęca wszystkie strony, w tym rząd Czadu i UE, do znalezienia możliwości negocjacji ze zbrojną opozycją, jeżeli tylko zgodzi się ona na pełne i bezwarunkowe zawieszenie broni;
11. wzywa Unię Afrykańską do ułatwienia wszechstronnego i pełnego dialogu na rzecz ogólnego procesu pokojowego i przygotowania demokratycznych wyborów;
12. wzywa UE do dalszego wykonania porozumienia z dnia 13 sierpnia 2007 r. w celu zapewnienia jak najszybszego wznowienia pełnego procesu politycznego pojednania, z poszanowaniem zasad demokracji;
13. ponawia swój zasadniczy sprzeciw wobec wszelkich prób zbrojnego objęcia władzy; zdecydowanie potępia ciągłe działania zbrojne grup rebeliantów w Czadzie;
14. uznaje użyteczność misji EUFOR w Czadzie i Republice Środkowoafrykańskiej dla zapewnienia, bezstronnie i w pełni neutralnie, bezpieczeństwa obozów dla uchodźców i wysiedleńców oraz organizacji humanitarnych; wyraża ubolewanie, że pod względem składu oddziałów EUFOR nie odzwierciedla ona w wystarczającym stopniu różnorodności Unii Europejskiej i wzywa państwa członkowskie, które dotychczas tego nie uczyniły, do wniesienia wkładu w zapewnienie niezbędnych sił wojskowych i sprzętu, aby podkreślić europejski wymiar misji; wzywa państwa członkowskie i Radę do uwzględnienia przy prowadzeniu misji kwestii płci i praw człowieka;
15. podkreśla, że siły te muszą dysponować wszelkimi niezbędnymi środkami i stosować je w pełnej zgodności z międzynarodowymi przepisami o ochronie praw człowieka i prawem humanitarnym, w celu ochrony zagrożonej ludności cywilnej; wzywa siły uczestniczące w konflikcie do przestrzegania praw człowieka i prawa humanitarnego, do zaprzestania wszelkich ataków na uchodźców, przesiedleńców i ludność cywilną na obszarach objętych konfliktem, a także do umożliwienia agencjom humanitarnym niesienia pomocy cierpiącej ludności cywilnej;
16. ponownie wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu pogarszającej się sytuacji humanitarnej i bezpieczeństwa w Czadzie oraz wzywa międzynarodową społeczność do zwiększenia pomocy w ramach apelu o pomoc humanitarną dla Czadu w 2008 r.; podkreśla, że datki są pilnie potrzebne dla zapewnienia zakupu żywności w najbliższych miesiącach, tak aby dotarła ona na czas do wschodnich terenów Czadu; podkreśla fakt, że tego typu finansowanie niezbędne jest z rocznym wyprzedzeniem, aby zapewnić zaspokojenie bieżących potrzeb;
17. jest głęboko zaniepokojony niekorzystnym wpływem tej humanitarnej klęski na stabilność w regionie; proponuje jak najszybsze zwołanie międzynarodowej konferencji regionalnej, która zajęłaby się złożonymi stosunkami pomiędzy Czadem i krajami sąsiadującymi;
18. wzywa w tym kontekście rządy Czadu i Sudanu do przestrzegania i utrzymania w mocy paktu o nieagresji z dnia 13 marca 2008 r.;
19. wzywa rządy Czadu i Sudanu do natychmiastowego zaprzestania jakiegokolwiek wsparcia dla zbrojnych grup w Darfurze i we wschodnim Czadzie, wypełnienia zobowiązań do zapobiegania przekraczaniu wspólnej granicy przez uzbrojone grupy, do rozwiązania sporów w drodze politycznego dialogu oraz do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu ustabilizowania obecnej sytuacji;
20. wzywa do wykrycia, zgłaszania, ścigania i ukarania winnych naruszania praw człowieka, zbrodni przeciwko ludzkości, przemocy na tle seksualnym wobec kobiet i dzieci oraz przymusowej rekrutacji mężczyzn i dzieci w obozach dla uchodźców i ośrodkach dla przesiedleńców, zgodnie z międzynarodowymi przepisami o ochronie praw człowieka;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

21. popiera misję ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej i Czadzie (MINURCAT) odpowiedzialną za wsparcie sądownictwa i więziennictwa w Czadzie oraz szkolenie „czadyjskiej policji ds. ochrony humanitarnej”, która utrzymuje prawo i porządek w obozach dla uchodźców i przesiedleńców;
  22. podkreśla znaczenie publicznej kampanii informacyjnej o czytelnym przekazie tak, aby EUFOR mógł uświadomić cel swojej obecności w regionie nie tylko ludności lokalnej, lecz również organizacjom pozarządowym;
  23. wyraża rozczarowanie, że oddziały EUFOR wciąż nie zostały wysłane do regionu Gueredy, który jest jednym z najbardziej złożonych obszarów pod względem sporów etnicznych i napływu uchodźców; jest zaniepokojony pozostawieniem tego regionu bez szczególnej ochrony i wzywa do możliwie szybkiego wysłania oddziałów EUFOR w celu zapewnienia bezpieczeństwa w tym niebezpiecznym obszarze;
  24. podkreśla, że wszelkie rozwiązania problemu przesiedleńców w Czadzie muszą uwzględniać ludność lokalną oraz rząd; proponuje, by projekty na rzecz pojednania obejmowały przesiedleńców oraz społeczności lokalne;
  25. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w dziesiątym Europejskim Funduszu Rozwoju (EFR) znajduje się zapis dotyczący odbudowy i odnowy obszarów, na których przebywają przesiedleńcy i uchodźcy;
  26. podkreśla, że konieczne jest umocnienie praw człowieka w czadyjskim systemie szkolnictwa oraz jak najszybsze wdrożenie planów działania na rzecz edukacji w zakresie praw człowieka w szkołach podstawowych i średnich; zauważa, że EUFOR mógłby odgrywać istotną rolę w zapobieganiu rekrutacji dzieci przez grupy rebeliantów poprzez współpracę z przywódcami społeczności, aby uwrażliwić ich na niebezpieczeństwo, na jakie narażone są dzieci;
  27. zwraca się z prośbą o zwolnienie wszystkich dzieci poniżej 18 roku życia z wszystkich jednostek Czadyjskiej Armii Narodowej (ANT), łącznie z bojówkami samoobrony i wszystkimi innymi ugrupowaniami paramilitarnymi, które otrzymują wsparcie rządu czadyjskiego, oraz o oddanie ich pod opiekę rodzin lub odpowiednich placówek zajmujących się ochroną dzieci;
  28. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a także prezydentom, rządów i parlamentom Czadu, Republiki Środkowoafrykańskiej i Sudanu.
-

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

Współpraca transgraniczna w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej *

P6_TA(2008)0128

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie inicjatywy zgłoszonej przez Republikę Federalną Niemiec w sprawie przyjęcia decyzji Rady dotyczącej wdrożenia decyzji 2008/.../WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (11563/2007 — 11045/1/2007 — C6-0409/2007 — 2007/0821(CNS))

(2009/C 259 E/21)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec (11563/2007 oraz 11045/1/2007),
  - uwzględniając art. 34 ust. 2 litera c) traktatu UE,
  - uwzględniając art. 39 ust. 1 traktatu UE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0409/2007),
  - uwzględniając art. 93 i 51 oraz art. 41 ust. 4 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A6-0099/2008),
1. zatwierdza po poprawkach inicjatywę Republiki Federalnej Niemiec;
  2. zwraca się do Rady o odpowiednią zmianę tekstu;
  3. w związku z wejściem w życie traktatu lizbońskiego wzywa Radę i Komisję, żeby priorytetowo traktowały wszelki przyszły wniosek dotyczący zmiany decyzji zgodnie z deklaracją nr 50 dotyczącą art. 10 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych, który ma zostać dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej;
  4. zdecydowanie zamierza rozpatrywać wszelki taki wniosek w pilnej procedurze, o której mowa w ust. 3, oraz w ścisłej współpracy z parlamentami narodowymi;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

5. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
6. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do inicjatywy Republiki Federalnej Niemiec;
7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządowi Republiki Federalnej Niemiec.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ REPUBLIKĘ FEDERALNĄ NIEMIEC

POPRAWKA

Poprawka 1

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Punkt 3a preambuły (nowy)

(3a) Konieczne jest jak najszybsze przyjęcie przez Radę decyzji ramowej w sprawie pewnych praw proceduralnych w postępowaniu karnym na terytorium całej Unii Europejskiej w celu określenia pewnych minimalnych zasad dotyczących zapewnienia pomocy prawnej osobom w państwach członkowskich.

Poprawka 2

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Punkt 3b preambuły (nowy)

(3b) Z powodu braku odpowiedniego instrumentu prawnego dotyczącego ochrony danych w ramach trzeciego filaru, szczególnie w walce z terroryzmem i przestępczością transgraniczną tworzy się zasady ochrony danych określone w decyzji 2008/.../WSiSW w sprawie intensywniejszej współpracy transgranicznej. Po przyjęciu ogólnego instrumentu prawnego instrument ten powinien być stosowany w całym obszarze współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, lecz pod warunkiem, że poziom ochrony danych jest odpowiedni, a w każdym razie nie niższy od ochrony zapewnionej w Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz w jej protokole dodatkowym z dnia 8 listopada 2001 r. dotyczącym organów nadzoru i transgranicznych przepływów danych.

Poprawka 3

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Punkt 3c preambuły (nowy)

(3c) Specjalne kategorie danych dotyczące pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, członkostwa w partiach lub związkach zawodowych, orientacji seksualnej lub zdrowia powinny być przetwarzane tylko wtedy, jeżeli jest to absolutnie konieczne i współmierne do celów konkretnej sprawy i z zachowaniem szczególnych zabezpieczeń.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ REPUBLIKĘ FEDERALNĄ NIEMIEC

POPRAWKA

Poprawka 4

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Punkt 3d preambuły (nowy)

(3d) Powołanie wspólnych grup interwencyjnych z zamiarem skutecznej współpracy policyjnej powinno być możliwe w krótkim czasie i bez zbędnej biurokracji.

Poprawka 5

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Punkt 4a preambuły (nowy)

(4a) Środki ustanowione w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 19 grudnia 2007 r.,

Poprawka 6

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 2 — litera –a) (nowa)

–a) „dane osobowe” oznaczają wszelkie dane dotyczące osoby fizycznej o ustalonej tożsamości lub której tożsamość da się ustalić („osoba, do której odnoszą się dane”); osoba, której tożsamość da się ustalić to taka osoba, która może zostać zidentyfikowana bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności na podstawie numeru identyfikacyjnego lub co najmniej jednego znaku szczególnego związanego z jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową czy społeczną;

Poprawka 11

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 2 — litera e)

e) „niekodująca część DNA” oznacza części chromosomów niemające wartości genetycznej, tj. takie, o których nie wiadomo by odpowiadały jakimkolwiek funkcjonalnym właściwościom organizmu;

e) „niekodująca część DNA” oznacza strefy chromosomów nie zawierające informacji genetycznej tzn. te, które zgodnie z obecnym stanem wiedzy nie dostarczają informacji o konkretnych cechach dziedzicznych; niezależnie od postępu naukowego, nie ujawnia się więcej informacji z niekodującej części DNA;

Poprawka 18

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 3 a (nowy)

Artykuł 3a

Wnioski dotyczące osób niewinnych i osób uwolnionych od zarzutów

Zgodnie z rozdziałem 3 i 4 niniejszej decyzji, w przypadku sprawozdań wykazujących zgodność z profilem DNA lub danymi daktyloskopijnymi osób niewinnych lub osób uwolnionych od zarzutów, wymiana dokonywana jest jedynie wtedy, gdy dana baza danych jest precyzyjnie opisana, a kategoria danych stanowiących przedmiot wniosku jest wyraźnie określona w prawie krajowym.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ REPUBLIKĘ FEDERALNĄ NIEMIEC

POPRAWKA

Poprawka 19

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 8 — ustęp 1 — litera a)

a) kod zapytującego państwa członkowskiego;

a) kod zapytującego państwa członkowskiego **oraz kod organu krajowego, który przystępuje do zapytania;**

Poprawka 20

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 17 — ustęp 3 — litera i)

i) uprawnienia, jakie przysługują funkcjonariuszom i innym pracownikom pochodzącym z wysyłającego państwa członkowskiego lub z wysyłających państw członkowskich podczas interwencji w przyjmującym państwie członkowskim;

i) uprawnienia, jakie przysługują funkcjonariuszom i innym pracownikom pochodzącym z wysyłającego państwa członkowskiego lub z wysyłających państw członkowskich podczas interwencji w przyjmującym państwie członkowskim; **uprawnienia te obejmują w szczególności prawo do obserwacji, pościgu, zatrzymania i przesłuchania;**

Poprawka 21

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 18 — ustęp 1

1. Dalsze szczegóły dotyczące technicznego i administracyjnego aspektu wdrożenia decyzji 2007/.../WSiSW są określone w załączniku do niniejszej decyzji. Załącznik może być zmieniany przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną.

1. Dalsze szczegóły dotyczące technicznego i administracyjnego aspektu wdrożenia decyzji 2008/.../WSiSW są określone w załączniku do niniejszej decyzji. Załącznik może być zmieniany przez Radę stanowiącą większością kwalifikowaną **po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 34 ust. 2 lit. c) i art. 39 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.**

Poprawka 22

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 20 — ustęp 1

1. Rada podejmuje decyzję, o której mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2007/.../WSiSW, na podstawie sprawozdania z oceny, które jest oparte na kwestionariuszu przedstawionym w rozdziale 4 załącznika do niniejszej decyzji.

1. Rada podejmuje decyzję, o której mowa w art. 25 ust. 2 decyzji 2007/.../WSiSW, na podstawie sprawozdania z oceny, które jest oparte na kwestionariuszu przedstawionym w rozdziale 4 załącznika do niniejszej decyzji. **Niezależne organy ochrony danych zainteresowanego państwa członkowskiego/zainteresowanych państw członkowskich są w pełni zaangażowane w procedurę oceny określoną w rozdz. 4 załącznika do niniejszej decyzji.**

Poprawka 23

Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec

Artykuł 21 — ustęp 1

1. Ocenę aspektów administracyjnych, technicznych i finansowych stosowania wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji Rady 2007/.../WSiSW przeprowadza się co roku. Ocena dotyczy tych państw członkowskich, które stosują decyzję 2007/.../WSiSW w chwili przeprowadzenia oceny, i dotyczy tych kategorii danych, które zaczęły podlegać wymianie między danymi państwami członkowskimi. Ocena jest oparta na sprawozdaniach odpowiednich państw członkowskich.

1. Ocenę aspektów administracyjnych, technicznych i finansowych stosowania wymiany danych zgodnie z rozdziałem 2 decyzji Rady 2008/.../WSiSW przeprowadza się co roku. **Ocena taka obejmuje m.in. ocenę skutków różnic w technice i kryteriach gromadzenia i przechowywania danych DNA w państwach członkowskich. Ocena obejmuje także ocenę wyników w zakresie proporcjonalności i skuteczności transgranicznej wymiany różnych rodzajów danych DNA.** Ocena dotyczy tych państw członkowskich, które stosują decyzję 2008/.../WSiSW w chwili przeprowadzenia oceny, i dotyczy tych kategorii danych, które zaczęły podlegać wymianie między danymi państwami członkowskimi. Ocena jest oparta na sprawozdaniach odpowiednich państw członkowskich.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ REPUBLIKĘ FEDERALNĄ NIEMIEC

POPRAWKA

Poprawka 24**Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec****Artykuł 21 — ustęp 2a (nowy)**

2a. Sekretariat Generalny Rady przekazuje regularnie Parlamentowi Europejskiemu i Komisji wyniki oceny wymiany danych w formie sprawozdania, zgodnie z rozdziałem 4 ust. 2 pkt 1 załącznika do niniejszej decyzji.

Poprawka 25**Inicjatywa Republiki Federalnej Niemiec****Uzupełnienie do inicjatywy — Rozdział 1 — punkt 1.1 — akapit trzeci**

Zasada włączenia:

Profile DNA udostępnione przez państwa członkowskie w celu przeszukania i porównania, jak również profile DNA wysłane w celu przeszukania i porównania muszą obejmować co najmniej 6 loci i **mogą** zawierać **inne** loci lub ślepe próby w zależności od ich dostępności. Referencyjne profile DNA muszą zawierać co najmniej 6 z 7 loci ESS/ISSOL. W celu zwiększenia dokładności wyników **zaleca się, aby** wszystkie dostępne allele **były** przechowywane w **indeksowanym zbiorze danych o profilach DNA**.

Zasada włączenia:

Profile DNA udostępnione przez państwa członkowskie w celu przeszukania i porównania, jak również profile DNA wysłane w celu przeszukania i porównania muszą obejmować co najmniej 6 loci i zawierać **dodatkowe** loci lub ślepe próby w zależności od ich dostępności. Referencyjne profile DNA muszą zawierać co najmniej 6 z 7 loci ESS/ISSOL. W celu zwiększenia dokładności wyników wszystkie dostępne allele **muszą być** przechowywane w **indeksowanej bazie danych profili DNA i wykorzystywane w celu przeszukania i porównania. Każde państwo członkowskie możliwie jak najszybciej wdraża wszelkie nowe zestawienie norm loci (ESS) przyjęte przez UE.**

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

Statut Rzecznika Praw Obywatelskich

P6_TA(2008)0129

Projekt decyzji Parlamentu Europejskiego przyjętej dnia 22 kwietnia 2008 r. zmieniającej decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich (2006/2223(INI))

(2009/C 259 E/22)

Projekt decyzji został przyjęty w następującym brzmieniu ⁽¹⁾ i zostanie przekazany Radzie i Komisji zgodnie z art. 195 ust. 4 traktatu WE i art. 107d ust. 4 traktatu Euratom:

⁽¹⁾ Głosowanie nad wnioskiem w sprawie rezolucji (A6-0076/2008) zostało zawieszone do czasu zakończenia procedury przewidzianej w art. 195 ust. 4 traktatu WE i art. 107d ust. 4 traktatu Euratom.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniająca decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie postanowień i ogólnych warunków wykonywania funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 195 ust. 4,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 107d ust. 4,

uwzględniając rezolucję z dnia ... w sprawie projektu decyzji Parlamentu Europejskiego zmieniającej decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich,

uwzględniając opinię Komisji,

za zgodą Rady,

a także mając na uwadze co następuje:

- 1) Karta praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾ uznaje prawo do dobrej administracji za podstawowe prawo obywateli Unii;
- 2) ufność obywateli w zdolność Rzecznika Praw Obywatelskich do prowadzenia szczegółowego i bezstronnego dochodzenia w zgłaszanych przypadkach złej administracji ma zasadnicze znaczenie w działalności Rzecznika;
- 3) należy dostosować status Rzecznika Praw Obywatelskich, żeby usunąć wszelką ewentualną niepewność co do zdolności Rzecznika do przeprowadzenia szczegółowego i bezstronnego dochodzenia w zgłaszanych przypadkach złej administracji;
- 4) należy dostosować Statut Rzecznika Praw Obywatelskich w taki sposób, żeby umożliwić ewentualną ewolucję prawa stanowionego lub orzecznictwa w sprawie występowania instytucji i organów Unii Europejskiej w sprawach przed Trybunałem Sprawiedliwości;

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 14.12.2007, s. 1.

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

- 5) należy dostosować Statut Rzecznika Praw Obywatelskich, tak aby uwzględnić zmiany, jakie nastąpiły w ostatnich latach w odniesieniu do roli instytucji UE lub organów w zwalczaniu naruszeń interesów finansowych Unii Europejskiej, w szczególności utworzenie Europejskiego urzędu ds. zwalczania nadużyć finansowych (OLAF), żeby umożliwić Rzecznikowi Praw Obywatelskich przekazywanie tym instytucjom lub organom informacji pozostających w zakresie ich właściwości;
- 6) należy podjąć kroki w celu umożliwienia Rzecznikowi Praw Obywatelskich rozwoju współpracy z podobnymi instytucjami na szczeblu krajowym i międzynarodowym, jak również z instytucjami krajowymi lub międzynarodowymi nawet wówczas, gdy zakres ich działań jest szerszy niż zakres działań Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich — np. ochrona praw człowieka — ponieważ taka współpraca może pozytywnie wpłynąć na zwiększenie skuteczności działań Rzecznika;
- 7) Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali wygasł w 2002 r.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Dokonuje się następujących zmian w brzmieniu odniesienia 1, punktu 3 preambuły, art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 2 akapit pierwszy i piąty, art. 4 oraz art. 5 decyzji 94/262/EWWiS, WE, Euratom:

STATUT RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

PROJEKT POPRAWKI

Poprawka 1

Odniesienie 1

uwzględniając Traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie, a w szczególności art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, **20 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali** oraz 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając Traktaty ustanawiające Wspólnoty Europejskie, a w szczególności art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

Poprawka 2

Punkt 3 preambuły

Rzecznik Praw Obywatelskich, który może także działać z inicjatywy własnej, musi dysponować wszelkimi środkami niezbędnymi dla właściwego wykonywania swoich zadań; w tym celu instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których zażąda, **chyba że istnieją należycie uzasadnione powody do zachowania tajemnicy oraz** z zastrzeżeniem obowiązku nieujawniania informacji przez Rzecznika; organy państw członkowskich są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich niezbędnych informacji, chyba że informacje te objęte są przepisami ustawowymi lub wykonawczymi dotyczącymi zachowania tajemnicy lub przepisami zakazującymi ich przekazywania; w przypadku, gdy Rzecznik Praw Obywatelskich nie otrzyma żądanej pomocy, informuje o tym Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie środki;

Rzecznik Praw Obywatelskich, który może także działać z inicjatywy własnej, musi dysponować wszelkimi środkami niezbędnymi dla właściwego wykonywania swoich zadań; w tym celu instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których zażąda, z zastrzeżeniem obowiązku nieujawniania informacji przez Rzecznika, **oraz traktować informacje lub dokumenty niejawnie zgodnie z dokładnie takimi samymi uregulowaniami, jakie obowiązują w danych instytucjach lub organach; mając na uwadze, że instytucje lub organy przekazujące niejawnie informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu; mając na uwadze, że Rzecznik Praw Obywatelskich oraz dane instytucje i organy powinny uzgodnić warunki funkcjonowania w zakresie dostarczania poufnych informacji lub dokumentów;** organy państw członkowskich są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich niezbędnych informacji, chyba że informacje te objęte są przepisami ustawowymi lub wykonawczymi dotyczącymi zachowania tajemnicy lub przepisami zakazującymi ich przekazywania; w przypadku, gdy Rzecznik Praw Obywatelskich nie otrzyma żądanej pomocy, informuje o tym Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie środki;

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

STATUT RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

PROJEKT POPRAWKI

Poprawka 3

Artykuł 1 ustęp 1

1. Niniejsza decyzja określa postanowienia i ogólne warunki wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, **art. 20 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali** oraz art. 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

1. Niniejsza decyzja określa postanowienia i ogólne warunki wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

Poprawka 4

Artykuł 3 ustęp 2 akapit pierwszy

2. Instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których zażąda, oraz umożliwiają mu dostęp do właściwych akt. **Odmowa może być umotywowana wyłącznie należycie uzasadnionymi względami zachowania tajemnicy.**

2. Instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których zażąda, oraz umożliwiają mu dostęp do właściwych akt. **W zakresie dostępu do informacji lub dokumentów niejawnych, w szczególności do dokumentów sensytywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) 1049/2001 ⁽¹⁾, Rzecznik Praw Obywatelskich przestrzega dokładnie takich samych uregulowań, które obowiązują w danej instytucji lub organie.**

Zgodnie z akapitem pierwszym instytucje lub organy przekazujące niejawne informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu;

W celu wykonania przepisów określonych w akapicie pierwszym Rzecznik Praw Obywatelskich może uzgodnić z instytucjami lub organami warunki funkcjonowania w zakresie dostępu do informacji niejawnych i innych informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43).

Poprawka 5

Artykuł 3 ustęp 2 akapit piąty

Urzednicy oraz inni pracownicy instytucji i organów wspólnotowych są zobowiązani do składania zeznań na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich. **Wypowiadają się wówczas w imieniu instytucji i zgodnie z otrzymanymi od nich instrukcjami oraz są związani tajemnicą służbową.**

Urzednicy oraz inni pracownicy instytucji i organów wspólnotowych są zobowiązani do składania zeznań na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich. **Są wówczas związani odpowiednimi postanowieniami Regulaminu pracowniczego, w szczególności tajemnicą służbową.**

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

STATUT RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

PROJEKT POPRAWKI

Poprawka 6

Artykuł 4

1. Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego personel, do których stosuje się art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, **art. 47 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali** oraz art. 194 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, są zobowiązani do nierozpowszechniania informacji i dokumentów, z którymi zapoznali się w ramach przeprowadzanych dochodzeń. Osoby te są także zobowiązane do **zachowania dyskrecji co** do wszelkich informacji, które mogłyby zaszkodzić skarżącemu lub każdej innej zainteresowanej osobie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli w ramach prowadzonego dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich powziął wiadomość o faktach, które jego zdaniem mogą pociągać za sobą odpowiedzialność karną, natychmiast informuje o tym, za pośrednictwem Stałych Przedstawicielstw Państw Członkowskich przy Wspólnotach Europejskich, właściwe organy krajowe, **jak również**, w stosownym przypadku, instytucję wspólnotową, **której** podlega urzędnik lub pracownik, którego dotyczy dana sprawa. Instytucja wspólnotowa może zastosować art. 18 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Rzecznik Praw Obywatelskich może także poinformować zainteresowaną instytucję lub organ wspólnotowy o niewłaściwym z punktu widzenia dyscyplinarnego postępowaniu jednego z podlegających im urzędników lub pracowników.

Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z podobnymi organami istniejącymi w niektórych państwach członkowskich, w poszanowaniu odpowiednich przepisów prawa krajowego, o ile może się to przyczynić do zwiększenia skuteczności jego dochodzeń oraz do zapewnienia lepszej ochrony praw i interesów osób składających skargi. Rzecznik nie może żądać tą drogą dokumentów, do których nie miałby dostępu na mocy art. 3.

1. Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego personel, do których stosuje się art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 194 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, są zobowiązani do nierozpowszechniania informacji i dokumentów, z którymi zapoznali się w ramach przeprowadzanych dochodzeń. Osoby te są także zobowiązane do **nieujawniania wszelkich informacji niejawnych lub dokumentów dostarczonych Rzecznikowi Praw Obywatelskich jako dokumenty sensytywne w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 lub jako dokumenty, do których stosuje się prawodawstwo wspólnotowe o ochronie danych osobowych, jak również** wszelkich informacji, które mogłyby zaszkodzić skarżącemu lub każdej innej zainteresowanej osobie, z zastrzeżeniem ust. 2.

Rzecznik Praw Obywatelskich i jego personel rozpatrują wnioski stron trzecich o dostęp do dokumentów otrzymanych przez Rzecznika w trakcie dochodzenia zgodnie z warunkami i ograniczeniami, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001, a w szczególności z art. 4 tego rozporządzenia.

2. Jeżeli w ramach prowadzonego dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich powziął wiadomość o faktach, które jego zdaniem mogą pociągać za sobą odpowiedzialność karną, natychmiast informuje o tym, za pośrednictwem Stałych Przedstawicielstw Państw Członkowskich przy Wspólnotach Europejskich **lub właściwych instytucji lub organów Wspólnoty**, właściwe organy krajowe; w stosownym przypadku **Rzecznik Praw Obywatelskich powiadamia również** instytucję wspólnotową **lub organ wspólnotowy, którym** podlega urzędnik lub pracownik, którego dotyczy dana sprawa. Instytucja wspólnotowa może zastosować art. 18 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Rzecznik Praw Obywatelskich może także poinformować zainteresowaną instytucję lub organ wspólnotowy o niewłaściwym z punktu widzenia dyscyplinarnego postępowaniu jednego z podlegających im urzędników lub pracowników.

Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z podobnymi organami istniejącymi w niektórych państwach członkowskich, w poszanowaniu odpowiednich przepisów prawa krajowego, o ile może się to przyczynić do zwiększenia skuteczności jego dochodzeń oraz do zapewnienia lepszej ochrony praw i interesów osób składających skargi. Rzecznik nie może żądać tą drogą dokumentów, do których nie miałby dostępu na mocy art. 3. **Na tych samych zasadach Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z innymi instytucjami na rzecz upowszechniania i ochrony praw człowieka.**

Poprawka 7

Artykuł 5

Wtorek, 22 kwietnia 2008 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Protokół do Układu WE/Była Jugosłowiańska Republika Macedonii o stabilizacji i stowarzyszeniu, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej ***

P6_TA(2008)0164

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady i Komisji w sprawie zawarcia protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii do Unii Europejskiej (16731/2007 — COM(2007)0623 — C6-0093/2008 — 2007/0218(AVC))

(2009/C 259 E/23)

(Procedura zgody)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący decyzji Rady (COM(2007)0623 — 16731/2007),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 300 ust. 3 akapit drugi, w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy drugie zdanie oraz art. 310 traktatu WE (C6-0093/2008),
  - uwzględniając art. 75, art. 83 ust. 7 oraz art. 43 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0078/2008),
1. wyraża zgodę na zawarcie umowy;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie, Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

Stosowanie art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi (konsorcja) (wersja skodyfikowana) *

P6_TA(2008)0165

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 Traktatu do pewnych kategorii porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych pomiędzy kompaniami liniowymi (konsorcja) (wersja skodyfikowana) (COM(2007)0753 — C6-0475/2007 — 2007/0265(CNS))

(2009/C 259 E/24)

(Procedura konsultacji — ujednolicenie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0753),
- uwzględniając art. 83 traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0475/2007),

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 80 i art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A6-0089/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji dostosowany do zaleceń grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 2.

Mediacja w sprawach cywilnych i handlowych ***II

P6_TA(2008)0166

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. dotycząca wspólnego stanowiska Rady mającego na celu przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (15003/5/2007 — C6-0132/2008 — 2004/0251(COD))

(2009/C 259 E/25)

(Procedura współdecyzji: drugie czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wspólne stanowisko Rady (15003/5/2007 — C6-0132/2008),
  - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0718),
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 traktatu WE,
  - uwzględniając art. 67 Regulaminu,
  - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Prawną (A6-0150/2008),
1. zatwierdza wspólne stanowisko;
  2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze wspólnym stanowiskiem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady aktu prawnego, zgodnie z art. 254 ust. 1 traktatu WE;
  4. zobowiązuje swojego Sekretarza Generalnego do podpisania aktu prawnego, po sprawdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania jego publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w porozumieniu z Sekretarzem Generalnym Rady;
  5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, str. 129.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

Europejskie programy radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ***I

P6_TA(2008)0167

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszej realizacji europejskich programów radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) (COM(2007) 535 — C6-0345/2007 — 2004/0156(COD))

(2009/C 259 E/26)

(Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie — ponowne przekazanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zmieniony wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2007)0535),
  - uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2004)0477),
  - uwzględniając stanowisko zajęte w pierwszym czytaniu w dniu 6 września 2005 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 251 ust. 2 oraz art. 156 Traktatu WE, zgodnie z którymi wniosek został ponownie przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C6-0345/2007),
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie finansowania europejskiego programu satelitarnej nawigacji radiowej (Galileo) w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. oraz wieloletnich ram finansowych na lata 2007-2013 ⁽²⁾,
  - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾ (IIA) zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2007 ⁽⁴⁾ w zakresie wieloletnich ram finansowych,
  - uwzględniając art. 51 i art. 55 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Budżetowej, jak również Komisji Transportu i Turystyki (A6-0144/2008),
1. zatwierdza wniosek Komisji po poprawkach;
  2. uważa, że koperta finansowa wskazana we wniosku legislacyjnym jest zgodna z pułapem dla środków na pokrycie zobowiązań w ramach podtytułu 1a wieloletnich ram finansowych 2007-2013 zmienionych decyzją 2008/29/WE i wskazuje, że decyzja co do rocznej kwoty zostanie podjęta w ramach procedury budżetowej zgodnie z pkt 37 II A;
  3. zatwierdza załączone wspólne oświadczenie, które zostanie opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej wraz z ostatecznym aktem legislacyjnym;
  4. zwraca uwagę na załączone oświadczenia Komisji;
  5. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do swojego wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 61.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0272.⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

P6_TC1-COD(2004)0156

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 23 kwietnia 2008 r. w celu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr .../2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszej realizacji europejskich programów radiowej nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu z pierwszego czytania odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (WE) nr 683/2008.)

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNA DEKLARACJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY I KOMISJI W SPRAWIE
„MIĘDZYINSTYTUCJONALNEGO PANELU DS. GALILEO (GIP)”

1. Ze względu na znaczenie, wyjątkowość i złożoność europejskich programów GNSS, na fakt, że w programach tych przewidziano, iż właścicielem systemów jest Wspólnota, oraz że w okresie 2008 — 2013 programy te są w pełni finansowane z jej budżetu, Parlament Europejski, Rada i Komisja Europejska uznają konieczność ścisłej wzajemnej współpracy.
2. Międzyinstytucjonalny panel ds. Galileo (GIP) zbierze się po to, by ułatwić poszczególnym instytucjom wspólnotowym realizację własnych zadań. W tym celu zostanie powołany GIP, by z bliska nadzorować:
  - a) postępy w realizacji europejskich programów GNSS, w szczególności w zakresie udzielania zamówień i zawierania umów, m.in. w odniesieniu do ESA;
  - b) międzynarodowe porozumienia z państwami trzecimi bez uszczerbku dla postanowień art. 300 Traktatu;
  - c) przygotowanie rynków nawigacji satelitarnej;
  - d) skuteczność uzgodnień dotyczących zarządzania; oraz
  - e) roczny przegląd programu prac.
3. Zgodnie z obowiązującymi zasadami GIP będzie respektował konieczność zachowania swobody decyzji, w szczególności ze względu na poufność informacji handlowych oraz chroniony charakter pewnych danych.
4. Komisja będzie uwzględniać opinie wyrażone przez GIP.
5. W skład GIP będzie wchodzić siedem osób:
  - trzech przedstawicieli Rady,
  - trzech przedstawicieli PE,
  - jeden przedstawiciel Komisji;będzie on się zbierał regularnie (zasadniczo 4 razy w roku).
6. Działania GIP nie będą wpływały na ustalone obowiązki ani na stosunki międzyinstytucjonalne.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

**Oświadczenie Komisji Europejskiej
w sprawie zaangażowania GIP w porozumienia międzynarodowe**

Komisja będzie informować GIP o porozumieniach międzynarodowych, dzięki czemu będzie on mógł ściśle nadzorować porozumienia międzynarodowe z państwami trzecimi zgodnie z porozumieniem ramowym w sprawie stosunków między Komisją a Parlamentem Europejskim z dnia 26 maja 2005 r. i przyszłymi odnośnymi porozumieniami, bez uszczerbku dla postanowień art. 300 Traktatu.

**Oświadczenie Komisji Europejskiej
w sprawie rozpoczęcia analizy dotyczącej eksploatacji systemu Galileo**

W związku z tym, że Rada zwróciła się o przedstawienie w 2010 roku wniosku przewidzianego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia, który to wniosek ma dotyczyć fazy eksploatacji przedmiotowych programów, w tym zwłaszcza finansowania, polityki cenowej i mechanizmu dzielenia dochodów, Komisja w 2008 roku rozpocznie — zgodnie z konkluzjami Rady ds. Transportu z dnia 29 i 30 listopada 2007 r. — niezbędną wstępną analizę, którą będzie dalej prowadzić w roku 2009.

Analiza ta obejmie w szczególności zbadanie możliwości zaangażowania sektora prywatnego w zarządzanie fazą eksploatacji programów po roku 2013, jak również sposoby takiego potencjalnego zaangażowania, w tym zwłaszcza w formie partnerstwa publiczno-prywatnego.

**Oświadczenie Komisji Europejskiej
w sprawie utworzenia grupy ekspertów ds. bezpieczeństwa („Rada ds. bezpieczeństwa GNSS”)**

W celu wdrożenia przepisów art. 13 ust. 1 rozporządzenia i z myślą o przeanalizowaniu kwestii związanych z bezpieczeństwem przedmiotowych systemów, Komisja zamierza utworzyć grupę ekspertów, w skład której wejdą przedstawiciele państw członkowskich.

Komisja dopilnuje, by:

- w skład tej grupy weszło po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego i jeden przedstawiciel Komisji;
- grupie tej przewodniczył przedstawiciel Komisji;
- grupa ta przyjęła Regulamin, w którym zostanie przewidziane, między innymi, przyjmowanie opinii w drodze konsensusu i możliwość poruszania przez ekspertów wszelkich istotnych kwestii związanych z bezpieczeństwem przedmiotowych systemów;

Wykonując swoje zadania, Komisja będzie w pełni uwzględniać opinie grupy ekspertów; Komisja zobowiązuje się również do zasięgania opinii tej grupy między innymi przed określeniem najważniejszych wymogów bezpieczeństwa systemów, zgodnie z art. 13 rozporządzenia.

Komisja zauważa ponadto, że:

- przedstawiciele Organu Nadzoru Europejskiego GNSS i Europejskiej Agencji Kosmicznej, a także Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel powinni brać udział w charakterze obserwatorów w pracach grupy ekspertów na warunkach określonych w regulaminie tej grupy;
- porozumienia zawierane przez Wspólnotę Europejską mogą przewidywać udział przedstawicieli państw trzecich w pracach grupy ekspertów na warunkach określonych w regulaminie tej grupy.

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

**Oświadczenie Komisji Europejskiej
w sprawie powołania niezależnego zespołu ekspertów**

W celu zapewnienia właściwego stosowania przepisów art. 12 ust. 3 rozporządzenia Komisja zamierza:

- powołać niezależny zespół ekspertów zarządzający projektem;
- ustalić, że jednym z zadań tego zespołu będzie dokonywanie przeglądu realizacji programów, dzięki czemu możliwe będzie sformułowanie stosownych zaleceń, zwłaszcza w odniesieniu do zarządzania ryzykiem;
- systematycznie przekazywać te zalecenia komitetowi utworzonemu na mocy rozporządzenia.

**Oświadczenie Komisji Europejskiej
w sprawie interpretacji art. 17 ust. 3 lit. c)**

Art. 17 ust. 3 lit. c) ustanawia zasadę, zgodnie z którą przynajmniej 40 % całkowitej wartości działań powinno być przedmiotem zamówień na podwykonanie udzielanych w ramach przetargów zgodnych z zasadami konkurencji na różnych szczeblach przedsiębiorstw innym niż przedsiębiorstwa należące do grup, których podmioty będą głównymi wykonawcami któregośkolwiek głównego pakietu prac.

Podczas całego procesu przeprowadzania przetargu Komisja będzie zwracać baczną przestrzeganie tej zasady i poddawać je weryfikacji, a także informować GIP oraz komitet ds. GNSS o spełnianiu tego wymogu i o jego ogólnym wpływie na program.

Jeżeli w procesie tym z przewidywać będzie wynikać, że celu wynoszącego 40 % nie można osiągnąć, Komisja zastosuje właściwe środki zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 3 lit. c).

Rozszerzenie zakresu obowiązywania dyrektywy 2003/109/WE na osoby objęte ochroną międzynarodową *

P6_TA(2008)0168

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/109/WE w celu rozszerzenia zakresu jej obowiązywania na osoby objęte ochroną międzynarodową (COM(2007)0298 — C6-0196/2007 — 2007/0112(CNS))

(2009/C 259 E/27)

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2007)0298),
  - uwzględniając art. 63 pkt 3) i 4) traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0196/2007),
  - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Spraw Zagranicznych (A6-0148/2008),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
  2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 traktatu WE;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go w przypadku uznania za stosowne odejścia od tekstu przyjętego przez Parlament;
4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem w przypadku uznania za stosowne wprowadzenia znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 1**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający
Punkt 5 preambuły**

(5) W świetle prawa przysługującego osobom objętym ochroną międzynarodową do przebywania w innym państwie członkowskim niż to, które przyznało im międzynarodową ochronę, należy przekazać państwom członkowskim informacje dotyczące przyznanej tym osobom statusu ochrony, tak aby państwa te mogły wypełnić swoje zobowiązania w zakresie przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia. W tym celu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydane osobom objętym ochroną międzynarodową powinno zawierać informacje dotyczące przyznanej przez dane państwo członkowskie ochrony międzynarodowej. Pod warunkiem, że ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, informacja ta powinna zostać również zamieszczona w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydanym przez drugie państwo członkowskie.

(5) W świetle prawa przysługującego osobom objętym ochroną międzynarodową do przebywania w innym państwie członkowskim niż to, które przyznało im międzynarodową ochronę, należy przekazać państwom członkowskim informacje dotyczące przyznanej tym osobom statusu ochrony, tak aby państwa te mogły wypełnić swoje zobowiązania w zakresie przestrzegania zasady niedopuszczalności wydalenia. W tym celu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydane osobom objętym ochroną międzynarodową powinno zawierać informacje dotyczące przyznanej przez dane państwo członkowskie ochrony międzynarodowej. Pod warunkiem, że ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, informacja ta powinna zostać również zamieszczona w zezwoleniu na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydanym przez drugie państwo członkowskie. **Drugie państwo członkowskie nie może jednak wykorzystać tych informacji, bezpośrednio lub pośrednio, jako pretekstu do odmowy przyznania statusu rezydenta długoterminowego na swym terytorium.**

Poprawka 2**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający
Punkt 10a preambuły (nowy)**

(10a) Na mocy postanowień niniejszej dyrektywy uzyskanie statusu rezydenta długoterminowego nie powinno pociągać za sobą cofnięcia lub uchylecia praw uchodźców lub osób objętych ochroną uzupełniającą oraz członków ich rodzin, uzyskanych na mocy dyrektywy 2004/83/WE.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający
Artykuł 1 — punkt 1
Dyrektywa 2003/109/WE
Artykuł 2 — litera f)**

1. Artykuł 2 lit. f) **otrzymuje następujące brzmienie:**

f) „ochrona międzynarodowa” oznacza ochronę międzynarodową, tak jak to określono w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE;

1. W art. 2 **wprowadza się następującą literę f a):**

fa) „ochrona międzynarodowa” oznacza ochronę międzynarodową, tak jak to określono w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE;

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Poprawka 4**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3**

Dyrektywa 2003/109/WE

Artykuł 4 — ustęp 2

„W odniesieniu do osób objętych ochroną międzynarodową okres pomiędzy datą złożenia wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej a datą przyznania zezwolenia na pobyt, o którym mowa w art. 24 dyrektywy 2004/83/WE, jest uwzględniany przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1.”

„W odniesieniu do osób objętych ochroną międzynarodową okres pomiędzy datą złożenia **pierwszego** wniosku o przyznanie ochrony międzynarodowej — **w tym jeżeli ów pierwszy wniosek jest wnioskiem o ochronę tymczasową, o ile poprzedza ona dostęp do ochrony międzynarodowej** — a datą przyznania zezwolenia na pobyt, o którym mowa w art. 24 dyrektywy 2004/83/WE, jest uwzględniany przy obliczaniu okresu, o którym mowa w ust. 1.”

Poprawka 5**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3a (nowy)**

Dyrektywa 2003/109/WE

Artykuł 5 — ustęp 1 — akapit pierwszy a (nowy)

3a. W art. 5 ust. 1 dodaje się akapit o następującym brzmieniu:

„Wymóg ten nie ma zastosowania do osób objętych ochroną międzynarodową, które nie mają dostępu do zatrudnienia.”

Poprawka 6**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 3 b (nowy)**

Dyrektywa 2003/109/WE

Artykuł 5 — ustęp 2 — akapit pierwszy a (nowy)

3b. W art. 5 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Krajowe warunki integracji mogą być stosowane wobec osób objętych ochroną międzynarodową dopiero po indywidualnym rozpatrzeniu ich przypadku, przy uwzględnieniu ich szczególnie trudnej sytuacji, na mocy uzasadnionej decyzji i zgodnie z art. 33 dyrektywy 2004/83/WE.”

Poprawka 7**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 6**

Dyrektywa 2003/109/WE

Artykuł 12 — ustęp 3a

3a. „W przypadku podjęcia przez państwo członkowskie decyzji o wydaleniu rezydenta długoterminowego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zawiera informacje określone w art. 8 ust. 4, państwo to **zasięga opinii państwa członkowskiego wymienionego w tej informacji.**”

3a. „W przypadku podjęcia przez państwo członkowskie decyzji o wydaleniu rezydenta długoterminowego, którego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zawiera informacje określone w art. 8 ust. 4, państwo to **kontaktuje się z państwem członkowskim, które przyznało ochronę międzynarodową, w celu potwierdzenia statusu rezydenta długoterminowego.**”

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

TEKST PROPONOWANY PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI PARLAMENTU

Jeżeli w międzyczasie ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, rezydent długoterminowy **jest** wydany na terytorium tego państwa członkowskiego, które niezwłocznie przyjmie, bez formalności, rezydenta długoterminowego i członków jego rodziny.

Państwo członkowskie, które przyznało ochronę międzynarodową, udziela pisemnej odpowiedzi państwu, które zwróciło się z wnioskiem, w maksymalnym terminie jednego miesiąca. Decyzja o wydaleniu może zostać podjęta dopiero po otrzymaniu odpowiedzi państwa członkowskiego, które przyznało ochronę międzynarodową.

Jeżeli w międzyczasie ochrona międzynarodowa nie została cofnięta, **zgodnie z zasadą niedopuszczalności wydalenia** rezydent długoterminowy **może być** wydany **tylko** na terytorium tego państwa członkowskiego, które niezwłocznie przyjmie, bez formalności, rezydenta długoterminowego i członków jego rodziny.

Poprawka 8**Wniosek dotyczący dyrektywy — akt zmieniający****Artykuł 1 — punkt 8**

Dyrektywa 2003/109/WE

Artykuł 25 — akapit pierwszy a (nowy)

Komisja sporządza wykaz punktów kontaktowych, dokonuje jego regularnej aktualizacji i przekazuje go państwom członkowskim.

Dostosowanie wieloletnich ram finansowych

P6_TA(2008)0170

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami w zakresie dostosowania wieloletnich ram finansowych (COM(2008)0152 — C6-0148/2008 — 2008/2083(ACI))

(2009/C 259 E/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM2008)0152),
  - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, a w szczególności jego punkt 48,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0157/2008),
1. zatwierdza decyzję załączoną do niniejszej rezolucji;
  2. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do podpisania wraz z Przewodniczącym Rady niniejszej decyzji i zapewnienia jej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;
  3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji, wraz z załącznikiem, Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6, z 10.1.2008, str. 7).

Środa, 23 kwietnia 2008 r.

ZAŁĄCZNIK I

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY Z DNIA 29 KWIETNIA 2008 R. ZMIENIAJĄCA POROZUMIENIE MIĘDZYINSTYTUCJONALNE Z DNIA 17 MAJA 2006 R. W SPRAWIE DYSCYPLINY BUDŻETOWEJ I NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI W ZAKRESIE DOSTOSOWANIA WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾, w szczególności jego pkt. 48,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wskutek opóźnień w przyjmowaniu niektórych programów operacyjnych w ramach działu 1b i działu 2 kwota 2 034 mln EUR według cen bieżących środków przewidzianych dla funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności, Rozwoju Obszarów Wiejskich i Europejskiego Funduszu Rybackiego nie mogła zostać wykorzystana w 2007 r. ani przeniesiona na 2008 r. Na mocy pkt 48 porozumienia międzyinstytucjonalnego kwota ta musi zostać przeniesiona na kolejne lata budżetowe poprzez zwiększenie odpowiednich pułapów wydatków dla środków na zobowiązania.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽²⁾,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł

Załącznik I do porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2008 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, str. 1 Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, str. 7).

⁽²⁾ W tym celu kwoty według cen bieżących przelicza się na ceny z 2004 r.

ZAŁĄCZNIK II

RAMY FINANSOWE NA LATA 2007-2013

(w mln EUR — ceny stałe z 2004 r.)

ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Ogółem 2007-2013
1. Trwały wzrost	50 865	53 262	54 071	54 860	55 400	56 866	58 256	383 580
1a Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	8 404	9 595	10 209	11 000	11 306	12 122	12 914	75 550
1b Spójność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	42 461	43 667	43 862	43 860	44 094	44 744	45 342	308 030
2. Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona	51 962	54 685	54 017	53 379	52 528	51 901	51 284	369 756
w tym: wydatki związane z rynkiem i płatności bezpośrednie	43 120	42 697	42 279	41 864	41 453	41 047	40 645	293 105
3. Obywatelstwo, wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	1 199	1 258	1 380	1 503	1 645	1 797	1 988	10 770
3a Wolność, bezpieczeństwo i sprawiedliwość	600	690	790	910	1 050	1 200	1 390	6 630
3b Obywatelstwo	599	568	590	593	595	597	598	4 140
4. UE jako partner na arenie międzynarodowej	6 199	6 469	6 739	7 009	7 339	7 679	8 029	49 463
5. Administracja ⁽¹⁾	6 633	6 818	6 973	7 111	7 255	7 400	7 610	49 800
6. Wyrównania	419	191	190					800
ŚRODKI NA ZOBOWIĄZANIA OGÓŁEM	117 277	122 683	123 370	123 862	124 167	125 643	127 167	864 169
jako procent DNB	1,08 %	1,09 %	1,07 %	1,05 %	1,03 %	1,02 %	1,01 %	1,048 %
ŚRODKI NA PŁATNOŚCI OGÓŁEM	115 142	119 805	112 182	118 549	116 178	119 659	119 161	820 676
jako procent DNB	1,06 %	1,06 %	0,97 %	1,00 %	0,97 %	0,97 %	0,95 %	1,00 %
Dostępny margines	0,18 %	0,18 %	0,27 %	0,24 %	0,27 %	0,27 %	0,29 %	0,24 %
Pułap zasobów własnych jako procent DNB	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %	1,24 %

⁽¹⁾ Wydatki na emerytury ujęte w ramach pułapu dla tego działu oblicza się po potrąceniu składek pracowniczych na odnośny fundusz emerytalny, do maksymalnej wysokości 500 mln EUR według cen z 2004 r. za okres 2007-2013.

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

Budżet na rok 2009, Sekcja III — Komisja: ramy i priorytety budżetowe na rok 2009

P6_TA(2008)0175

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie ram i priorytetów budżetowych na rok 2009 (2008/2024(BUD))

(2009/C 259 E/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając zaktualizowane programowanie finansowe Komisji na lata 2007-2013, przedłożone w dniu 31 stycznia 2008 r. zgodnie z pkt 46 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Roczna strategia polityczna na rok 2009” (COM(2008)0072), a w szczególności część II tego dokumentu,
  - uwzględniając wspomniane powyżej porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r.,
  - uwzględniając art. 272 traktatu WE oraz art. 177 traktatu Euratom,
  - uwzględniając art. 112 ust. 1 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A6-0084/2008),
- A. mając na uwadze, że rok 2008 jest rokiem ratyfikacji traktatu lizbońskiego, który ma wejść w życie w 2009 r., przesuwając istotne obszary polityki ze sfery międzyrządowej do ram wspólnotowych i przysługując nowe kompetencje Unii Europejskiej, co będzie miało istotny wpływ na budżet UE,
- B. mając na uwadze, że po ratyfikacji traktat lizboński postawi Parlament Europejski na równi z Radą w kwestiach legislacyjnych i budżetowych; mając na uwadze, że rozróżnienie między wydatkami obowiązkowymi i nieobowiązkowymi przestanie istnieć, a cała roczna procedura budżetowa będzie musiała przejść gruntowne zmiany w wyniku przepisów nowego traktatu,
- C. mając na uwadze, że rok 2009 przyniesie nowy skład Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej,
1. podkreśla, że wprowadzenie w życie nowego traktatu wymagać będzie uzgodnienia przez Parlament Europejski, Radę i Komisję zmian do odpowiednich instrumentów budżetowych i legislacyjnych oraz nowego zbioru zasad, aby zapewnić sprawny przebieg nowej procedury budżetowej przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu nowego układu sił między tymi trzema instytucjami, określonego w traktacie lizbońskim; wyraża przekonanie, że przygotowania muszą absolutnie rozpocząć się jak najszybciej równolegle z procedurą budżetową na rok 2009, aby być gotowym na nową procedurę do budżetu na rok 2010;
  2. zwraca uwagę, że w 2008 r. należy zintensyfikować przygotowania do pełnego i szeroko zakrojonego przeglądu dotyczącego wszystkich aspektów wydatków UE, w tym wspólnej polityki rolnej, a także dochodów, w tym rabatu dla Wielkiej Brytanii i pobieranych przez państwa członkowskie w imieniu UE opłat celnych, aby umożliwić Komisji przedstawienie sprawozdania przed rokiem 2009; przypomina o przewidzianym w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 17 maja 2006 r. obowiązku zaangażowania Parlamentu Europejskiego w ten przegląd na wszystkich jego etapach oraz do odpowiedniego uwzględnienia jego stanowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1. Porozumienie zmienione decyzją 2008/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 6 z 10.1.2008, s. 7).

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

3. podkreśla, że zasada solidarności musi pozostać jedną z zasad przewodnich UE oraz że dużą wagę przywiązuje się do solidarności z regionami, a także do tego, aby jej nieodłączne finansowanie odzwierciedlało tę solidarność; ponownie podkreśla, że będzie uważnie śledzić postępy w rozwoju regionów; podkreśla, że zaległe płatności budzą w tym kontekście wielki niepokój, ponieważ mogą one spowodować problemy budżetowe w bardzo bliskiej przyszłości;
4. ponownie wyraża przekonanie, że prawdziwe wyzwania, przed jakimi stanie UE i jej obywatele w przyszłości, wymagają elastycznego podejścia i podkreśla potrzebę przejrzystości i spójności między priorytetami legislacyjnymi i decyzjami budżetowymi; dlatego zwraca się do Komisji o zapewnienie bardziej szczegółowej analizy proponowanych zmian programowania finansowego streszczonych w części II rocznej strategii politycznej, wskazując linie budżetowe, których one dotyczą;
5. zwraca uwagę, że w komunikacie w sprawie rocznej strategii politycznej na rok 2009 Komisja przedstawiła swoje priorytety polityczne, koncentrując się wyraźnie na wzroście i zatrudnieniu, zmianach klimatycznych i zrównoważonej Europie; podkreśla, że te priorytety polityczne powinny być wspierane przez nowe priorytety budżetowe w celu zapewnienia odgrywania konkretnej roli przez UE; przypomina jednak z żalem, że marginesy dostępne w ramach różnych pułapów wydatków określonych w wieloletnich ramach finansowych ograniczają pole manewru w odniesieniu do finansowania nowych priorytetów, takich jak te zaproponowane przez Komisję, bez szkody dla starych priorytetów; wzywa Komisję do zapewnienia bardziej obszernych informacji związanych z wyżej wymienionymi trudnościami finansowymi;
6. uważa kartę małych przedsiębiorstw (Small Business Act) przygotowywaną przez Komisję (por. m.in. COM(2007)0724) za bardzo ważną strategię wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw; zauważa, że ramy finansowe i akty legislacyjne są również potrzebne do wspierania MŚP w najbardziej odpowiedni sposób;
7. wyraża głębokie zaniepokojenie, że Komisja już rozpoczęła proces ponownego wyznaczania priorytetów na rok 2009, szczególnie w tych pozycjach wieloletnich ram finansowych, które posiadają szczególnie niewielki margines; zdaje sobie sprawę, że pewnego rodzaju weryfikacja działań UE na podstawie właściwej oceny może stać się w końcu nieunikniona, ponieważ w czasach, kiedy brak jest wystarczających środków, może być po prostu niemożliwe dodanie nowych priorytetów bez dodatkowych środków i wcześniejszej oceny starych; podkreśla jednak, że wszelkie decyzje o zmianie priorytetów muszą być podejmowane przez Parlament i Radę, a Komisja nie powinna uprzedzać tych decyzji;
8. podkreśla, że Parlament będzie korzystał ze wszystkich środków przewidzianych przez porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r., w tym między innymi z prawa do 5 % elastyczności legislacyjnej w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2007-2013, w celu realizacji swoich priorytetów politycznych; w ramach przygotowywania do wstępnego projektu budżetu na rok 2009 zwraca się do Komisji o przedstawienie jasnych, spójnych i rozsądnych opisów zadań dla każdego obszaru polityki, aby zapewnić wszystkim zainteresowanym komisjom Parlamentu Europejskiego możliwość przeprowadzenia uważnej analizy wdrażania i spodziewanego rozwoju różnych strategii politycznych i programów UE;
9. podkreśla znaczenie zasady „należytego sporządzania budżetu” i przypomina, że optymalne wykorzystanie środków i budżet zadaniowy to wciąż aktualne cele; zwraca się do Komisji o przygotowanie takiego wstępnego projektu budżetu, który dałby realistyczny obraz wszystkich potrzeb budżetowych na rok 2009, szczególnie w dziale 4 wieloletnich ram finansowych, oraz o powiadomienie organu władzy budżetowej o spodziewanych potrzebach finansowych w dłuższej perspektywie; pragnie przypomnieć, że instrument elastyczności ma w zamierzeniu służyć finansowaniu nieprzewidzianych wyzwań politycznych i nie powinien być nadużywany w trakcie procedury budżetowej do finansowania działań i strategii politycznych UE, które można już przewidzieć;
10. zdecydowanie chce wykorzystać pełne kwoty przeznaczone na projekty pilotażowe i działania przygotowawcze w części D załącznika II porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., jeżeli wymagać tego będzie liczba i zakres proponowanych projektów i działań; uważa, że projekty pilotażowe i działania przygotowawcze stanowią dla Parlamentu niezbędne narzędzie torujące drogę dla nowych strategii politycznych i działań leżących w interesie obywateli europejskich; uważa, że istotne jest podkreślenie wsparcia dla projektów już z powodzeniem realizowanych; podkreśla, że muszą być dostępne wystarczające marginesy, aby Parlament mógł w pełni wykorzystać to narzędzie w ramach porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.; zamierza poinformować Komisję o swoich zamiarach dotyczących projektów pilotażowych i działań przygotowawczych przed letnimi wakacjami parlamentarnymi;

Czwartek, 24 kwietnia 2008 r.

11. uważa, że absolutnie konieczna jest jasna i przejrzysta prezentacja budżetu UE, również z uwagi na potrzebę informowania obywateli europejskich o sposobie wydatkowania pieniędzy UE; zdaje sobie sprawę, że sporządzanie budżetu zadaniowego ma na celu dostosowanie zasobów finansowych i kadrowych do celów politycznych zgodnie z politycznymi obszarami wydatkowania środków przez Komisję; wyraża jednak zaniepokojenie, że coraz trudniejsze stało się rozróżnienie między wydatkami na cele operacyjne a wydatkami administracyjnymi Komisji oraz że już znaczna część kwot, które są w rzeczywistości wydatkami administracyjnymi, finansowana jest ze środków operacyjnych;

12. z zaniepokojeniem zauważa, że również w obszarze zasobów ludzkich tendencje Komisji do outsourcingu w połączeniu z ostatnimi zmianami w regulaminie pracowniczym doprowadziły do sytuacji, w której coraz większa liczba pracowników zatrudnionych przez UE ani nie figuruje w przyjętych przez władzę budżetową planach zatrudnienia instytucji, ani nie jest opłacana ze środków z poz. 5 wieloletnich ram finansowych; wyraża głębokie ubolewanie z powodu tego braku przejrzystości; wzywa do przeprowadzenia kompleksowej i publicznej dyskusji między wszystkimi zainteresowanymi stronami na temat przyszłości europejskiego systemu rządów;

13. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

Skróty i symbole

- * Procedura konsultacji
- **I Procedura współpracy: pierwsze czytanie
- **II Procedura współpracy: drugie czytanie
- *** Procedura zgody
- ***I Procedura współdecyzji: pierwsze czytanie
- ***II Procedura współdecyzji: drugie czytanie
- ***III Procedura współdecyzji: trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej przez Komisję.)

Poprawki polityczne: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol sygnalizuje skreślenia **█**.

Poprawki lub zmiany techniczne wprowadzone przez służby językowe: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony zwykłą kursywą; symbol sygnalizuje skreślenia **||**.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze:
od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUXEMBURG

PL